

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

ชื่อโครงการ

กระบวนการสร้างนวัตกรรมการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษ
ของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

คณะผู้วิจัย

รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา บุรณเดชาชัย

อาจารย์ปริญญา สิริอรรถกุล

ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

ปีการศึกษา 2560

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยการสนับสนุนจากหน่วยงานหลายองค์กร คณะผู้วิจัยจึง ขอขอบคุณ ผู้ที่มีส่วนสำคัญในการทำให้ได้ผลการวิจัยนี้สามารถจัดทำรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ และเผยแพร่ได้ ดังนี้คือ ขอขอบคุณสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ที่มีนโยบายให้ความสำคัญและให้ทุนสนับสนุนทุนในการทำวิจัย ขอขอบคุณงานส่งเสริมการวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา และภาควิชาวิทยาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่อำนวยความสะดวกในด้านการจัดทำเอกสารและแนะนำขั้นตอนและระเบียบการต่างๆในการดำเนินงาน รวมถึงขอขอบคุณเครือข่ายสื่อเพื่อเด็กและเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงและสมาคมสื่อสร้างสรรค์เพื่อเด็ก เยาวชนและครอบครัวภาคตะวันออกเฉียงที่ให้ความร่วมมือในการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ ทำให้เกิดนักข่าวพลเมืองเยาวชนด้านภาษาอังกฤษในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งจะทำหน้าที่สร้างความรู้ และความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเกี่ยวกับความร่วมมือกับกลุ่มประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งขอขอบพระคุณทุก ๆ ท่านที่มีส่วนร่วมในการให้ความอนุเคราะห์ในด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยให้สำเร็จราบรื่นจนสามารถสรุปผลการวิจัยจัดทำรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์พร้อมในการเผยแพร่เพื่อเป็นประโยชน์ต่อไป

ผู้วิจัยมุ่งหวังว่าผลงานวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับการสร้างความพร้อมในภาคประชาชนในการเปิดรับกับการเปลี่ยนแปลงเพื่อก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) จะทำให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับความร่วมมือกับกลุ่มประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และกระบวนการสร้างนวัตกรรมครั้งนี้จะส่งผลให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่จะก่อให้เกิดความร่วมมือกันด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ในกลุ่มประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างยั่งยืนต่อไป พร้อมจะตอบสนองการเปิดประชาคมอาเซียน อันจะส่งผลให้ประเทศมีกำลังทรัพยากรที่สำคัญสำหรับการพัฒนาระบบเศรษฐกิจก้าวสู่การเปิดประชาคมอาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

คุณประโยชน์ที่เกิดจากงานวิจัยฉบับนี้ขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณบิดามารดา และครูอาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้และอบรมสั่งสอนทุกท่านด้วยความเคารพเพียง

มิถุนายน 2561

รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา บุรณเดชาชัย

อาจารย์ปริญญา สิริอัทตะกุล

คณะผู้วิจัย

บทสรุปผู้บริหาร

โครงการ กระบวนการสร้างนวัตกรรมการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อม
ด้านภาษาอังกฤษของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการเป็นประเทศ
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

Process of Creation in Innovation Communication for Preparing
English Language of Youth in ASEAN Economic Community

รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา บุรณเดชาชัย
อาจารย์ปริญญา สิริอัฐตะกุล

โครงการวิจัยประเภทงบประมาณเงินรายได้
จากเงินอุดหนุนรัฐบาล (งบประมาณแผ่นดิน)
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560
มหาวิทยาลัยบูรพา

รหัสโครงการ 2560A10802112

สัญญาเลขที่ 41/2560

บทสรุปผู้บริหาร

โครงการ กระบวนการสร้างนวัตกรรมการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อม
ด้านภาษาอังกฤษของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
Process of Creation in Innovation Communication for Preparing English
Language of Youth in ASEAN Economic Community

รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา บุรณเดชาชัย

อาจารย์ปริญญา สิริอิตตะกุล

ภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

บทสรุปผู้บริหาร
(Executive Summary)

ข้าพเจ้ารองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา บุรณะเดชาชัยได้รับทุนสนับสนุนโครงการวิจัยจากมหาวิทยาลัยบูรพา ประเภทงบประมาณเงินรายได้ จากเงินอุดหนุนรัฐบาล (งบประมาณแผ่นดิน) มหาวิทยาลัยบูรพา โครงการวิจัยเรื่อง (ภาษาไทย) กระบวนการสร้างนวัตกรรมการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ภาษาอังกฤษ) Process of Creation in Innovation Communication for Preparing English Language of Youth in ASEAN Economic Community

รหัสโครงการ 2560A10802112 / สัญญาเลขที่ 41/2560 ได้รับงบประมาณรวมทั้งสิ้น 1,370,200 บาท (หนึ่งล้านสามแสนเจ็ดหมื่นสองร้อยบาทถ้วน)

ระยะเวลาการดำเนินงาน 1 ปี (ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2559 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2560)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างนวัตกรรมการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2) ให้ความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเตรียมความพร้อมของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และ 3) สร้างนักข่าวพลเมืองที่มีความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มตัวอย่างหลัก คือ เยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวม 700 คน 2) กลุ่มตัวอย่างรอง คือ นักข่าวพลเมืองในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งประกอบด้วย 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ปราจีนบุรี และสระแก้ว จังหวัดละ 10 คน รวม 70 คน ใช้การสุ่มแบบเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบภาษาอังกฤษในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ จำนวน ร้อย ละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความรู้ ความเข้าใจ ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการให้ความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้วยการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยสถิติที (Paired-samples t-test)

ผลการวิจัย พบว่า เยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เข้าร่วมอบรมมีคะแนนความรู้ก่อน และหลังการเข้าร่วมอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่หลังการอบรมเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความรู้ทางภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และนักข่าวพลเมืองในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เข้าร่วมอบรมมีคะแนนความรู้ก่อน และหลังการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนหลังการฝึกอบรมมากกว่าคะแนนก่อนการฝึกอบรม แสดงให้เห็นว่าการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ “ความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับการเป็นนักข่าวพลเมืองประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” ทำให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษสำหรับการเป็นนักข่าวพลเมืองประเทศประชาคมอาเซียนเพิ่มมากขึ้น

ผลผลิต (Output)

- 1.เกิดนวัตกรรมการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- 2.เกิดการให้ความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเตรียมความพร้อมของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- 3.เกิดนักข่าวพลเมืองที่มีความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ผลลัพธ์ (Outcome)

- 1.นวัตกรรมการสื่อสารภาษาอังกฤษที่สามารถเตรียมความพร้อมของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- 2.เยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้มีความรู้ภาษาอังกฤษในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- 3.นักข่าวพลเมืองมีความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งนี้

สำหรับผลการวิจัยครั้งนี้มีการพัฒนาแบบวัดความรู้ภาษาอังกฤษซึ่งสามารถนำไปใช้ในการวัดความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้ที่มีความสนใจในภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รวมไปถึงมีการสร้างนวัตกรรมการสื่อสารผ่านทางสังคมออนไลน์ซึ่งมีความเหมาะสมสำหรับการสร้างความรู้ให้กับเยาวชนในภาคตะวันออก

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวัดความรู้ภาษาอังกฤษเพียงชั่วขณะหนึ่งเท่านั้น การวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษาการให้ความรู้ภาษาอังกฤษระยะยาว และมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง เช่น 3 เดือน หรือ 6 เดือน เพื่อศึกษาถึงพัฒนาการความรู้ภาษาอังกฤษต่อไป

รายงานสรุปการเงิน

เลขที่โครงการระบบบริหารงานวิจัย (NRMS 13 หลัก) 2560A10802112 สัญญาเลขที่ 41/2560

โครงการวิจัยประเภทงบประมาณเงินรายได้จากเงินอุดหนุนรัฐบาล (งบประมาณแผ่นดิน)

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยบูรพา

ชื่อโครงการวิจัยเรื่อง กระบวนการสร้างนวัตกรรมการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษของ
เยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัยผู้รับทุน รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา บุรณะเดชาชัย

รายงานในช่วงตั้งแต่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2559 ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2561

ระยะเวลาดำเนินการ 1 ปี – เดือน ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2559 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2560

รายรับ

จำนวนเงินที่ได้รับ

งวดที่ 1 (50%)	<u>685,100</u> บาท เมื่อวันที่ <u>20 มกราคม พ.ศ. 2560</u>
งวดที่ 2 (40%)	<u>548,080</u> บาท เมื่อวันที่ <u>9 สิงหาคม พ.ศ. 2560</u>
งวดที่ 3 (10%)	<u>137,020</u> บาท เมื่อวันที่ <u>อยู่ในระหว่างการส่งเล่มรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์</u>
รวม	<u>1,370,200</u> บาท (หนึ่งล้านสามแสนเจ็ดหมื่นสองร้อยบาทถ้วน)

รายจ่าย

รายการ	งบประมาณที่ตั้งไว้	งบประมาณที่ใช้จริง	จำนวนเงินคงเหลือ/เกิน
1.ค่าตอบแทน	150,000	150,000	-
2.ค่าจ้าง	271,180	271,180	-
3.ค่าวัสดุ	23,000	23,000	-
4.ค่าใช้สอย	789,000	789,000	-
5.ค่าครุภัณฑ์	-	-	-
6.ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ค่าสาธารณูปโภค	137,020	137,020	-
รวม	1,370,200	1,370,200	-

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา บุรณะเดชาชัย)

หัวหน้าโครงการวิจัยผู้รับทุน

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างนวัตกรรมการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2) ให้ความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเตรียมความพร้อมของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และ 3) สร้างนักข่าวพลเมืองที่มีความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มตัวอย่างหลัก คือ เยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวม 700 คน 2) กลุ่มตัวอย่างรอง คือ นักข่าวพลเมืองในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งประกอบด้วย 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ปราจีนบุรี และสระแก้ว จังหวัดละ 10 คน รวม 70 คน ใช้การสุ่มแบบเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบภาษาอังกฤษในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความรู้ ความเข้าใจ ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการให้ความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้วยการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยสถิติที (Paired-samples t-test)

ผลการวิจัย พบว่า เยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เข้าร่วมอบรมมีคะแนนความรู้ก่อน และหลังการเข้าร่วมอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่หลังการอบรมเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความรู้ทางภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และนักข่าวพลเมืองในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เข้าร่วมอบรมมีคะแนนความรู้ก่อน และหลังการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนหลังการฝึกอบรมมากกว่าคะแนนก่อนการฝึกอบรม แสดงให้เห็นว่าการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ “ความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับการเป็นนักข่าวพลเมืองประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” ทำให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษสำหรับการเป็นนักข่าวพลเมืองประเทศประชาคมอาเซียนเพิ่มมากขึ้น

Abstract

The purpose of this research was to 1) create English communication innovation to prepare the youth in the Eastern Thailand as the ASEAN Economic Community 2) provide English language knowledge for the preparation of the youth in the Eastern of Thailand for the ASEAN Economic Community 3) Create a citizen journalist with knowledge of English for the ASEAN Economic Community. The gear

The samples for this research comprised 2 groups; 1) 700 youth in Eastern Thailand and 2) Citizen journalist in 7 provinces of Eastern Thailand and using purposive sampling . The instrument in this research was English language knowledge for the ASEAN Economic Community test. Data analyzed by number percentile mean and standard deviation. Analyzed for preparing knowledge, understanding English language knowledge pre and post English language knowledge for the ASEAN Economic Community by using paired-samples t-test.

The results show that the young people in the eastern Thailand who attended the training had a prior knowledge score. There was a statistically significant difference at the .01 level after the training of the youth in the eastern Thailand. And the citizen journalists in the eastern Thailand who attended the training had a prior knowledge score. After the training, the difference was statistically significant at .01 level.

The scores after the training were higher than the pre-training scores. Show that the workshop "Knowledge of English for Citizen Journalists in the ASEAN Economic Community" gives the participants more knowledge about English as a citizen journalist in the ASEAN Community.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	I
Abstract.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
สารบัญภาพ.....	VII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
ขอบเขตการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับนวัตกรรม.....	7
ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร.....	13
ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร.....	28
ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับประชามศรษฐกิจอาเซียน.....	34
ตอนที่ 5 แนวคิดเกี่ยวกับเยาวชน.....	39
ตอนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	45
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย.....	54
กลุ่มตัวอย่างและประชากรในการวิจัย.....	54
เครื่องมือการวิจัย.....	58
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	60
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	60

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล.....	61
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติตามสมมติฐาน.....	64
2.1 ผลการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลัง การเข้าร่วมอบรมในโครงการ กระบวนการสร้างนวัตกรรมการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	64
2.2 ผลการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนการเข้าร่วมอบรมในโครงการ กระบวนการสร้างนวัตกรรมการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยจำแนกตามเพศ.....	65
2.3 ผลการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนสอบหลังการเข้าร่วมอบรมในโครงการ กระบวนการสร้างนวัตกรรมการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยจำแนกตามเพศ.....	65
2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักข่าวเยาวชน	66
2.5 ผลการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลัง การเข้าร่วมอบรมในโครงการ นักข่าวพลเมืองที่มีความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	68
บทที่ 5	
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	69
สรุปผลการวิจัย.....	69
อภิปรายผลการวิจัย.....	70
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย.....	72
บรรณานุกรม.....	73
ภาคผนวก.....	76
ภาพถ่ายการจัดอบรม.....	77
แบบทดสอบกระบวนการสร้างนวัตกรรมการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.....	84

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	จำนวนตัวอย่างแบ่งตามจังหวัด.....	55
4.1	จำนวน และร้อยละของผู้เข้าร่วมอบรมในโครงการโดยแบ่งตามเพศ.....	61
4.2	จำนวน และร้อยละของผู้เข้าร่วมอบรมในโครงการโดยแบ่งตามอายุ.....	61
4.3	จำนวน และร้อยละของผู้เข้าร่วมอบรมในโครงการโดยแบ่งตามศาสนา.....	62
4.4	จำนวน และร้อยละของผู้เข้าร่วมอบรมในโครงการโดยแบ่งตามชั้นปีการศึกษา.....	62
4.5	จำนวน และร้อยละของผู้เข้าร่วมอบรมในโครงการโดยแบ่งตามช่องทางการรับสื่อ....	63
4.6	จำนวน และร้อยละของผู้เข้าร่วมอบรมในโครงการโดยแบ่งตามค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน.....	63
4.7	จำนวน และร้อยละของผู้เข้าร่วมอบรมในโครงการโดยแบ่งตามภูมิลำเนา.....	64
4.8	การเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลัง การเข้าร่วมอบรม.....	64
4.9	การเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนการเข้าร่วมอบรม.....	65
4.10	การเปรียบเทียบคะแนนสอบหลังการเข้าร่วมอบรมในโครงการ กระบวนการสร้างนวัตกรรมการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยจำแนกตามเพศ.....	65
4.11	จำนวนและร้อยละของเพศ.....	66
4.12	จำนวนและร้อยละของอายุ.....	66
4.13	จำนวนและร้อยละของภูมิลำเนา.....	67
4.14	จำนวนและร้อยละของศาสนา.....	67
4.15	จำนวนและร้อยละของระดับการศึกษา.....	67
4.16	จำนวนและร้อยละของเกรดเฉลี่ย.....	68
4.17	การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรม.....	68

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	3
2.1	แบบจำลองการสื่อสารของ เดวิด เค เบอร์โล.....	25
2.2	การเลือกรับข่าวสาร	32
3.1	ขั้นตอนการวิจัย.....	57

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ระบบโลกเสรี โลกไร้พรมแดน หรือโลกาภิวัตน์ (globalization) ส่งผลให้เกิดการแข่งขันระดับโลก องค์กรทั่วโลกต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทำให้รูปแบบการดำเนินการขององค์กรต่าง ๆ ต้องมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงไปอย่างรวดเร็ว และต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถอยู่รอด และประสบความสำเร็จในสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงแบบพลวัต องค์กรที่กำลังมองหาหนทางอยู่รอดจะต้องมีความสามารถในการแข่งขันในตลาดต่างประเทศ และในทำนองเดียวกันจะต้องสามารถรักษาตลาดในประเทศจากการเข้ามาของคู่แข่งต่างชาติที่นับวันจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น

ด้วยผู้นำอาเซียนได้ตกลงร่วมกันที่จะรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี ค.ศ. 2015 (พ.ศ. 2558) เพื่อให้อาเซียนสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่น และทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายใหม่ ๆ ในอนาคต พัฒนาการที่สำคัญดังกล่าว ส่งผลให้ส่งผลให้ทุกประเทศในอาเซียนรวมทั้งประเทศไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทำให้มีผลกระทบทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการท่องเที่ยว ดังนั้นองค์กรในประเทศไทยทั้งภาครัฐ และเอกชนต้องเตรียมความพร้อมของบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการภายใต้เศรษฐกิจโลกยุคใหม่ และภายใต้ประชาคมอาเซียนให้ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน ประชาคมอาเซียน (Asian Community) ประกอบไปด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (APSC ASEAN Political and Security Community) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC ASEAN Economic Community) และประชาคมสังคม-วัฒนธรรมอาเซียน (ASCC ASEAN Socio-culture Community) สำหรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป้าหมาย คือ การรวมตลาดของ 10 ประเทศสมาชิกเป็นตลาดเดียวและร่วมฐานผลิต (Single Market and Production Base) ภายในปีพ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) พิมพ์เขียว (Blue Print) ของการดำเนินการ 4 ด้าน คือ การเป็นตลาดเดียวและฐานการผลิตร่วมกัน การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก (กระทรวงการต่างประเทศ ประชาคมอาเซียน, 2554) ด้วยความหวังที่กลุ่มประเทศอาเซียน จะมีความเข้มแข็งและมีอำนาจการต่อรองที่เข้มแข็งกลุ่มหนึ่งของโลก ในการก้าวไปเป็นประชาคมอาเซียน จำเป็นที่จะต้องมีการเตรียมพร้อมในทุกด้าน แต่ในขณะเดียวกันก็ยังมีปัจจัยต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อเป็นการก้าวไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนที่สมบูรณ์

และในยุคของสังคมแห่งการเรียนรู้กับสังคมธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และรุนแรง การศึกษา ได้มีบทบาท และความสำคัญเพิ่มมากขึ้นต่อการพัฒนาประเทศ มีความต้องการทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และมีศักยภาพเพิ่มมากขึ้น เพื่อมารองรับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ประเทศไทยมีแนวโน้มชัดเจน ที่จะใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ โดยเน้นการพัฒนากระบวนการ และการจัดการ การศึกษา เพื่อเพิ่มพลัง และส่งเสริมสมรรถนะของบุคลากรทางการศึกษา อันจะนำไปสู่การพัฒนาเยาวชน และประชาชนที่เป็นทรัพยากรอันมีค่าของประเทศต่อไป อีกทั้งแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับที่ 10 (2551-2554) มีวิสัยทัศน์ให้ สถาบันอุดมศึกษาผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มุ่งตอบสนองผู้เรียนในวัยเรียน วัย ทำงาน และวัยสูงอายุ เพื่อรองรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสามารถปรับตัวสำหรับงานที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต มี คุณธรรม มีความรับผิดชอบนำไปสู่การพัฒนาประเทศในกระแสโลกาภิวัตน์ได้ และอุดมศึกษาไทยมีศักยภาพ ในการสร้างความรู้ และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ บนพื้นฐานของปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง และการแข่งขันในระดับสากล สนับสนุน การพัฒนาที่ยั่งยืนของท้องถิ่นไทย โดยใช้กลไกธรรม มาภิบาลเครือข่ายอุดมศึกษาบนพื้นฐานของเสรีภาพทางวิชาการ ความหลากหลาย และเอกภาพเชิงระบบ จึง เห็นได้ว่าการศึกษานั้นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อเยาวชนของชาตินับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ดังนั้นรัฐบาลจึงมุ่ง ให้การสนับสนุนการศึกษาโดยการจัดตั้งให้มีสถาบันทางการศึกษาขึ้นเพื่อรองรับกับความต้องการของ ประชากรที่มุ่งจะเข้าศึกษาต่อเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต จะเห็นได้ว่าการเปิดประชาคมอาเซียนจึงมีผลกระทบ อย่างยิ่งต่อระบบการจัดการศึกษา หากระบบการจัดการศึกษาไม่สามารถผลิตบุคลากร หรือบัณฑิตที่เป็นไป ตามความต้องการของประชาคมอาเซียนแล้ว ความสามารถในการแข่งขันภาคธุรกิจของประเทศไทยก็ไม่สามารถ ที่จะประสบความสำเร็จเท่าเทียมกับประเทศอื่น ๆ ในอาเซียนได้ ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงมีความ สนใจที่จะศึกษาเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงในการเป็นประเทศ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยการสร้างนวัตกรรมการสื่อสาร เพื่อให้เยาวชนในประเทศมีความรู้ ภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งจะเป็นกำลังทรัพยากรที่สำคัญสำหรับการพัฒนาระบบเศรษฐกิจก้าวสู่การเปิดประชาคม อาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

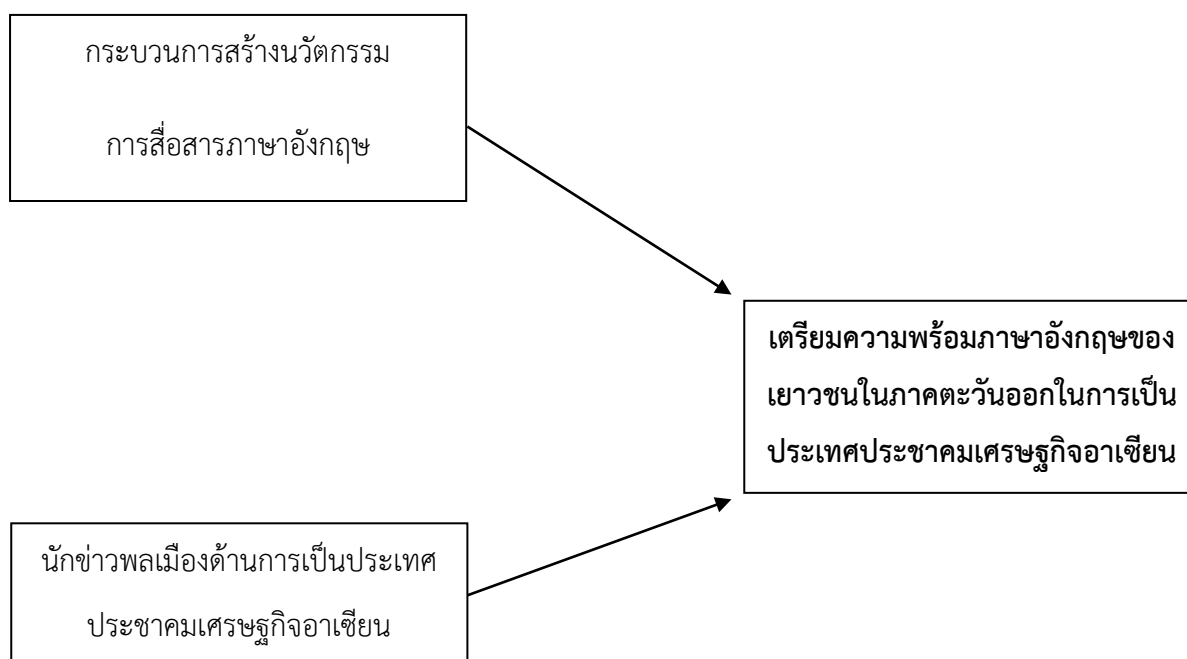
1. เพื่อสร้างนวัตกรรมการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียง ในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2. เพื่อให้ความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเตรียมความพร้อมของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงในการเป็น ประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

3. เพื่อสร้างนักข่าวพลเมืองที่มีความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษากระบวนการสร้างนวัตกรรมการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัย

1. ทำให้เยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงมีความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมความร่วมมือกับกลุ่มประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้วยกระบวนการสร้างนวัตกรรมการสื่อสาร

2. ทำให้เยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้มีความรู้ภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการสร้างนวัตกรรมการสื่อสาร
3. ทำให้เกิดนักข่าวพลเมืองด้านภาษาอังกฤษสำหรับการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งจะทำหน้าที่สร้างความรู้ และความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษสำหรับความร่วมมือกับกลุ่มประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างต่อเนื่อง
4. เป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารความร่วมมือกับกลุ่มประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้กับประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษากระบวนการสร้างนวัตกรรมการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2. ขอบเขตด้านประชากรและตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) ประชากรหลักในการวิจัย คือ เยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ 2) ประชากรรองในการวิจัย คือ นักข่าวพลเมืองในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งประกอบด้วย 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ปราจีนบุรี และสระแก้ว ตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) ตัวอย่างหลัก คือ เยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ รวม 700 คน 2) ตัวอย่างรอง คือ นักข่าวพลเมืองในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งประกอบด้วย 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ปราจีนบุรี และสระแก้ว จังหวัดละ 10 คน รวม 70 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นวัตกรรมการสื่อสาร หมายถึงกระบวนการที่บุคคล กลุ่มบุคคลได้คิดค้นเทคโนโลยี วิธีคิดแบบแผนใหม่ๆ ขึ้นมาโดยอาศัยเทคโนโลยีที่มีอยู่ ในงานวิจัยชิ้นนี้ หมายถึง การที่เยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้เข้าร่วมกิจกรรมการอบรมและสร้าง “สาร” ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยนำเสนอผ่านทางช่องทาง

- หนังสือพิมพ์ (Newspaper) หมายถึง การที่เยาวชนผู้เข้าร่วมโครงการผลิตเนื้อหาข่าวและนำเสนอลงในหนังสือพิมพ์

- เฟซบุ๊ก (facebook) หมายถึง การที่เยาวชนผู้เข้าร่วมโครงการผลิตเนื้อหาข่าวและนำเสนอลงในสื่อเฟซบุ๊ก

- ยูทูบ (youtube) หมายถึง การที่เยาวชนผู้เข้าร่วมโครงการผลิตเนื้อหาข่าวและนำเสนอลงในสื่อยูทูบ

2. ประชาคมอาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นองค์กรระหว่างประเทศระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีจุดเริ่มต้นโดยประเทศไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ที่ได้ร่วมกันจัดตั้ง สมาคมอาสาเมื่อเดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2504 เพื่อความร่วมมือกันทางเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม ประกอบด้วย

- ความเป็นมาของอาเซียน หมายถึง การนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความเป็นมาของการจัดตั้งประชาคมอาเซียน

3. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นองค์กรระหว่างประเทศระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีจุดเริ่มต้นโดยประเทศไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ได้ร่วมกันจัดตั้ง สมาคมอาสาเมื่อเดือน กรกฎาคม พ.ศ.2504 เพื่อความร่วมมือกันทาง เศรษฐกิจ ในงานวิจัยชิ้นนี้ ประกอบด้วย

- ความเป็นมาของประชาคมอาเซียน
- ความเป็นมาของการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- การเป็นตลาดฐานการผลิตเดียว
- การสร้างความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ
- การสร้างความเท่าเทียมในการพัฒนาเศรษฐกิจ
- การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก
- 7 วิชาชีพที่ได้รับสิทธิพิเศษ

4. กระบวนการสร้างนวัตกรรมสื่อสาร หมายถึง การฝึกอบรมให้เยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้สามารถใช้เทคโนโลยีการสื่อสารในการนำเสนอข่าว บทความ สกู๊ปข่าว ในประเด็นการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผ่านทางสื่อหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ อินสตาแกรม

5. กระบวนการสร้างนักข่าวพลเมือง หมายถึง หมายถึง กระบวนการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความพร้อมเกี่ยวกับการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในงานวิจัยชิ้นนี้ ประกอบด้วย

- การวางแผนโครงการ หมายถึง การกำหนดแนวทางการจัดโครงการให้ความรู้เยาวชนและประชาชนในภาคตะวันออก ประกอบด้วย การระดมสมองเพื่อจัดโครงการ
- การประสานงาน หมายถึง การที่คณะผู้วิจัยติดต่อไปยังผู้บริหารโรงเรียนในภาคตะวันออก ประสานงานห้องพักสำหรับเยาวชน ประสานงานวิทยากรที่เชี่ยวชาญ
- การจัดกิจกรรมสัมมนาการ หมายถึง การสร้างความบันเทิงให้กับเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการให้ความรู้การเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “กระบวนการสร้างนวัตกรรมการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมของประชาชนในภาคตะวันออกในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” อาศัยแนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับนวัตกรรม
2. แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร
3. แนวคิดเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
4. แนวคิดเกี่ยวกับเยาวชน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับนวัตกรรม

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิดนวัตกรรมพบว่า ได้มีนักวิชาการหลายคนให้คำนิยามไว้หลากหลาย ต่อไปนี้

เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต, (2528,น.12) ระบุว่า “นวัตกรรม” หรือ “นวกรรม” มาจากคำภาษาอังกฤษว่า "Innovation" โดยคำว่า “นวัตกรรม” มาจากภาษาบาลีคือ นว + อตต + กรรม กล่าวคือ นว แปลว่า ใหม่ อตต แปลว่า ตัวเอง และกรรม แปลว่า การกระทำ เมื่อรวมคำ นว มาสนธิกับ อตต จึงเป็น นวัตกรรม และเมื่อรวมคำ นวัตกรรม มาสนธิกับ กรรม จึงเป็นคำว่า นวัตกรรม แปลว่า การกระทำที่ใหม่ของตนเอง หรือการกระทำของตนเองที่ใหม่ ส่วนคำว่า "นวกรรม" ที่มีใช้กันมา แต่เดิมมีรากศัพท์มาจากคำว่า นว แปลว่า ใหม่ กรรม แปลว่า การกระทำ จึงแปลว่า การปฏิบัติหรือการกระทำใหม่ๆในความหมายโดยทั่วไปแล้ว สิ่งใหม่ อาจหมายถึง ความคิด วิธีปฏิบัติ วัตถุหรือสิ่งของที่ใหม่ ซึ่งยังไม่เป็นที่รู้จักมาก่อน คำว่า “นวกรรม” หรือ “นวัตกรรม” ความจริงแล้วก็เป็นคำ ๆ เดียวกันนั่นเอง ซึ่งจะต้องประกอบด้วยคุณสมบัติต่าง ๆ อีก ดังคำจำกัดความต่อไปนี้

ฮิวจ์ (Hughes,1992,p.23) ให้ความหมายว่า “นวัตกรรม” เป็นการนำวิธีการใหม่ ๆ มาปฏิบัติ หลังจากได้ผ่านการทดลองหรือได้รับการพัฒนามาแล้ว โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นการคิดค้น (Invention)

2. ขั้นการพัฒนา (Development)
3. ขั้นนำไปปฏิบัติจริง ซึ่งทำให้เกิดความแตกต่างจากการปฏิบัติเดิม ๆ ที่เคยปฏิบัติ

โรเจอร์ (Rogers,1983,p56) ให้ความหมายของคำว่า “นวัตกรรม” (Innovation) ไว้ว่า เป็นความคิด การกระทำหรือวัตถุใหม่ ๆ ซึ่งถูกรับรู้ว่าเป็นสิ่งใหม่ ๆ ด้วยตัวบุคคลแต่ละคนหรือหน่วยอื่น ๆ ของการยอมรับในสังคม ดังข้อความ

“Innovation is a new idea, practice or object, that is perceived as new by the individual or other unit of adoption”

การพิจารณาว่าสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นนวัตกรรมนั้น Everette M. Rogers ได้ชี้ให้เห็นว่าขึ้นอยู่กับ การรับรู้ของแต่ละบุคคลหรือกลุ่มบุคคลว่าเป็นสิ่งใหม่สำหรับเขา ดังนั้น นวัตกรรมของสังคมใดสังคมหนึ่งอาจไม่ใช่ นวัตกรรมของสังคมอื่น ๆ ก็ได้ ขึ้นอยู่กับการรับรู้ของกลุ่มบุคคลนั้นว่าเป็นสิ่งใหม่สำหรับเขาหรือไม่ อีกประการหนึ่งความใหม่ (new ness) อาจขึ้นอยู่กับระยะเวลาด้วย สิ่งใหม่ๆ ตามความหมายของนวัตกรรมไม่จำเป็นต้องใหม่จริงๆ แต่อาจจะหมายถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นความคิดหรือการปฏิบัติที่เคยทำกันมาแล้วแต่ได้หยุดกันไประยะเวลาหนึ่ง ต่อมาได้มีการรื้อฟื้นขึ้นมาทำใหม่เนื่องจากเห็นว่าสามารถช่วยแก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่นั้นได้ก็นับว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งใหม่ได้ ดังนั้น ความใหม่ของนวัตกรรมอาจหมายถึง สิ่งใหม่ๆ ใน 3 ลักษณะดังต่อไปนี้

1. สิ่งใหม่ที่ยังไม่เคยมีผู้ใดเคยทำมาก่อนเลย
2. สิ่งใหม่ที่อยู่ในอดีตเคยทำมาแล้วลืมนึกไปแต่ได้มีการรื้อฟื้นขึ้นมาใหม่เพราะเหมาะสม
3. สิ่งใหม่ที่มีการพัฒนามาจากของเก่าที่มีอยู่เดิม

อีกความหมายหนึ่งของนวัตกรรม (Innovation) หมายถึง ความคิดใหม่เทคนิควิธีการใหม่หรือ สิ่งใหม่ที่สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ นวัตกรรมนั้นเป็นสิ่งที่สร้างความรู้เป็นของใหม่สำหรับกลุ่มผู้ มีศักยภาพในการยอมรับนวัตกรรม กฤษมันต์ (2536, น.104) ได้เสนอแนวทางการกำหนดว่าอะไรเป็นนวัตกรรม ดังนี้ 1. เป็นสิ่งใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน 2. เป็นสิ่งที่มีอยู่แล้วแต่ไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์ ต่อมาได้มีการนำมาใช้ประโยชน์ 3. เป็นสิ่งที่มีอยู่แล้วแต่ไม่นำมาใช้ในช่วงเวลาหนึ่งแต่ไม่ได้รับความนิยมนำมาใช้ใหม่ภายใต้สถานการณ์และเงื่อนไขใหม่ที่เปลี่ยนไป 4. เป็นสิ่งที่มีอยู่แล้วใช้ได้ดีในสังคมอื่นหรือประเทศอื่นแล้วนำมาใช้ในอีกสังคมหนึ่งหรืออีกประเทศหนึ่ง 5. เป็นการพัฒนาปรับปรุงจากของเดิมที่มีอยู่ให้มีลักษณะต่างจากต้นแบบเพื่อให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม

เมื่อนวัตกรรมได้รับการยอมรับนำไปใช้จนเป็นปกติวิสัยแล้วไม่มีความรู้สึกว่าเป็นของใหม่อีกต่อไป นวัตกรรมนั้นจะกลายเป็นเทคโนโลยีซึ่งอาจจะอยู่ในรูปแบบของอุปกรณ์วัสดุ (Hardware) วัสดุ (Software) และเทคนิควิธี (Techniques) ผลจากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้นเกี่ยวกับการให้คำนิยามของคำว่า “นวัตกรรม” พบว่า มีการให้คำนิยามในหลายลักษณะ และหลายแง่มุมที่แตกต่างกันออกไป ตามพื้นฐานความรู้ และวิชาชีพของนักวิชาการที่ให้คำนิยาม อย่างไรก็ตามหากได้พิจารณาในประเด็นที่เป็นแก่นหลักสำคัญของคำนิยามต่างๆ แล้ว ผู้เขียนพบว่ามียุ 3 ประเด็นที่เป็นมิติสำคัญของนวัตกรรม ก็คือ

1. ความใหม่ (Newness) สิ่งที่จะได้รับการยอมรับว่ามีคุณลักษณะเป็นนวัตกรรมได้นั้น มิติแรกที่จะต้องมียุก็คือความใหม่ หมายถึง เป็นสิ่งใหม่ที่ถูกพัฒนาขึ้น ซึ่งอาจจะมียุลักษณะเป็นตัวผลิตภัณฑ์ บริการ หรือกระบวนการโดยจะเป็นการปรับปรุงจากของเดิมหรือพัฒนาขึ้นใหม่เลยก็ได้

2. ประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ (Economic Benefits) ในมิติประการที่สองที่ถูกกล่าวถึงเสมอ ในลักษณะของการเป็นนวัตกรรมก็คือการให้ประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ หรือการสร้างความสำเร็จในเชิงพาณิชย์ กล่าวคือนวัตกรรมจะต้องสามารถทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มขึ้นได้จากการพัฒนาสิ่งใหม่นั้นๆซึ่งผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นอาจจะสามารถวัดได้เป็นตัวเงินโดยตรง หรือไม่เป็นตัวเงินโดยตรงก็ได้

3. การใช้ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ (Knowledge and Creativity Idea) ในมิติที่สำคัญประการสุดท้ายของการเป็นนวัตกรรมที่สามารถสรุปได้จากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องก็คือการใช้ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ หมายความว่า สิ่งที่จะถือเป็นนวัตกรรมได้นั้นจะต้องเกิดจากการใช้ความรู้และความคิดสร้างสรรค์เป็นฐานของการพัฒนาให้เกิดขึ้นใหม่ ไม่ใช่เกิดจากการลอกเลียนแบบ การทำซ้ำ เป็นต้น

ดังนั้นความหมายของนวัตกรรมในทัศนะของผู้เขียน “นวัตกรรม” หมายถึง “สิ่งใหม่ที่เกิดขึ้นจากการใช้ความรู้ ทักษะประสบการณ์ และความคิดสร้างสรรค์ ในการพัฒนาขึ้นซึ่งอาจจะมียุลักษณะเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ บริการใหม่หรือกระบวนการใหม่ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ และสังคม”

ประเภทของนวัตกรรม

การจำแนกประเภทของนวัตกรรมแบ่งได้หลายประเภทตามลักษณะขอบเขต และวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้ การจำแนกที่พบบ่อย และมีการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงการวิจัย และการจัดการนวัตกรรมค่อนข้างมากก็จะประกอบด้วย 3 ลักษณะ คือ 1) การจำแนกตามเป้าหมายของนวัตกรรม (The Target of Innovation) แบ่งเป็น นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ (Product Innovation) และ นวัตกรรมกระบวนการ (Process Innovation) 2) การจำแนกตามระดับของการเปลี่ยนแปลง (The Degree of Change) จะแบ่งนวัตกรรมออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ นวัตกรรมในลักษณะเฉียบพลัน (Radical Innovation) และ นวัตกรรมในลักษณะค่อยเป็นค่อยไป (Incremental Innovation) และการจำแนกประเภทของนวัตกรรมในลักษณะที่ 3)

การจำแนกตามขอบเขตของผลกระทบ (The Area of Impact) จำแนกได้ 2 ประเภท คือ นวัตกรรมทางเทคโนโลยี (Technological Innovation) และนวัตกรรมทางการบริหาร สามารถสรุปและอธิบายรายละเอียดของการจำแนกประเภทของนวัตกรรมในแต่ละลักษณะ ได้ดังนี้

1. การจำแนกตามเป้าหมายของนวัตกรรม

1.1 นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ (Product Innovation) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ได้ให้ความหมายของนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ไว้ว่า นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ คือ การพัฒนาและนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ไม่ว่าจะ Download จากวารสารบริหารธุรกิจเป็นด้านเทคโนโลยี หรือวิธีการใช้ก็ดี รวมไปถึงการปรับปรุงคุณสมบัติทางวิทยาศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผลิตภัณฑ์เดิมที่มีอยู่ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ถือเป็นผลิตผลขององค์การหรือธุรกิจ โดยอาจจะอยู่ในรูปของตัวสินค้าหรือการบริการก็ได้ และตัวแปรหลักที่สำคัญของการพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์มี 2 ตัวแปร คือ 1) โอกาสทางด้านเทคโนโลยี หมายถึง องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เครื่องมือ อุปกรณ์ และกระบวนการที่จะทำให้สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เกิดขึ้นได้ และ 2) ความต้องการของตลาด หมายถึง ความต้องการของผู้ใช้ที่มีความต้องการในผลิตภัณฑ์ใหม่นั้นและพร้อมที่จะซื้อหรือใช้ และส่งผลทำให้ผู้เป็นเจ้าของนวัตกรรมได้รับประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจหรือสังคม

เช่น บริษัท แอปเปิ้ล ที่ได้มีการพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์ด้านการออกแบบและการสื่อสารที่เรียกว่า iPod จนทำให้สามารถเป็นที่ต้องการและตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ภายใต้รูปแบบและวิถีการดำเนินชีวิตในยุคปัจจุบัน ซึ่งส่งผลทำให้บริษัทประสบความสำเร็จและได้รับผลประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจอย่างมากมาย เป็นต้น

1.2 นวัตกรรมกระบวนการ (Process Innovation) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ให้ความหมายของนวัตกรรมกระบวนการ หมายถึง การประยุกต์ใช้แนวคิด วิธีการ หรือกระบวนการใหม่ๆที่ส่งผลให้กระบวนการผลิต และการทำงานโดยรวมมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ในการออกแบบกระบวนการผลิตใหม่ เป็นต้น (รักษ์ วรกิจโกศาทร, 2547) จากความหมายดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่านวัตกรรมกระบวนการ เป็นเรื่องของการเปลี่ยนแปลงในองค์การ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องมือ กรรมวิธีการผลิต การจัดจำหน่าย หรือรูปแบบการจัดการองค์การ ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายที่จะนำไปสู่การพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์ ให้ไปถึงมือผู้บริโภคหรือผู้ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อองค์การมากที่สุด แม้ว่านวัตกรรมผลิตภัณฑ์จะถูกมองเห็นได้ชัดเจนมากกว่า แต่นวัตกรรมกระบวนการก็มีความสำคัญมากเช่นเดียวกัน ในการที่จะทำให้องค์การหรือธุรกิจมีความได้เปรียบในเชิงการแข่งขันทางธุรกิจโดยนวัตกรรมกระบวนการส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นไปในเรื่องของการควบคุมคุณภาพ และการ

ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง รวมถึงกิจกรรมหรือกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบในระบบ กล่าวคือ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลิตภัณฑ์ เช่น บริษัท วอลล์มาร์ท ซึ่งดำเนินธุรกิจค้าปลีก ที่สามารถพัฒนาระบบการกระจายสินค้า และการบริหารต้นทุนการขนส่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ จนทำให้สามารถจำหน่ายสินค้าได้ในราคาถูกมากกว่าคู่แข่ง และสามารถครองตลาดค้าปลีกในประเทศจีนที่มีกำลังซื้อมหาศาล เป็นต้น

2. การจำแนกตามระดับของการเปลี่ยนแปลง

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการจำแนกนวัตกรรมตามระดับของการเปลี่ยนแปลงพบว่ามีดังนี้

2.1 นวัตกรรมในลักษณะเฉียบพลัน เป็นนวัตกรรมที่มีระดับความใหม่ ในลักษณะที่มีความแตกต่างไปจากกรรมวิธี และแนวคิดเดิมไปอย่างสิ้นเชิง หรือเป็นลักษณะของการเปลี่ยนแปลงแบบถอนรากถอนโคน ดังนั้น นวัตกรรมที่มีลักษณะการเปลี่ยนแปลงแบบเฉียบพลัน จึงมีนัยสำคัญมากกว่าการปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่เดิม แต่เป็นการออกแบบและใช้แนวคิดใหม่ทั้งหมดในการพัฒนานวัตกรรม นอกจากนี้หากพิจารณาการให้ความหมายของเฮนเดอร์สันและคลาร์ก (Henderson & Clark's, 1990,p.83) ที่กล่าวว่า นวัตกรรมในลักษณะเฉียบพลันจะทำให้เกิดการออกแบบที่เป็นต้นแบบใหม่ของนวัตกรรม รวมถึงแนวคิดของการออกแบบและรายละเอียดขององค์ประกอบและโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมด้วย นวัตกรรมที่มีลักษณะเฉียบพลันจะมีเพียง 10% ของนวัตกรรมทั้งหมด ตัวอย่างนวัตกรรมที่มีลักษณะเป็นนวัตกรรมในลักษณะเฉียบพลัน เช่น กล้องถ่ายรูปแบบดิจิทัลที่เปลี่ยนแปลงมาจากกล้องถ่ายรูปที่ใช้ฟิล์ม โทรศัพท์ที่เกิดขึ้นแทนการส่งข้อความด้วยจดหมายหรือบันทึกข้อความ เป็นต้น ซึ่งนวัตกรรมในลักษณะเฉียบพลันจะมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเป็นผู้นำตลาดของธุรกิจ รวมทั้งสามารถสร้างมูลค่าทางการตลาดและความอยู่รอดของธุรกิจได้มากกว่า นวัตกรรมที่มีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป

2.2 นวัตกรรมในลักษณะค่อยเป็นค่อยไป นวัตกรรมประเภทนี้เป็นนวัตกรรมที่เกิดขึ้นจำนวนมาก และมีความถี่ในการเกิดบ่อยมากกว่านวัตกรรมในลักษณะเฉียบพลัน โดยมีลักษณะของการเปลี่ยนแปลงที่ค่อยเป็นค่อยไป มีการปรับปรุงระบบให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นทีละเล็กละน้อย จากเทคโนโลยีหรือสิ่งที่มีอยู่เดิม

รักษ์ วรกิจโกคาทร, (2547,น.23) ได้ให้ความหมายของนวัตกรรมในลักษณะค่อยเป็นค่อยไป ว่าเป็นนวัตกรรมที่เปลี่ยนแปลงจากความเชี่ยวชาญขององค์การหรือธุรกิจในเรื่องของเทคโนโลยีภายใต้โครงสร้างหรือสถาปัตยกรรมเดิม เช่น เครื่องซักผ้าที่มีการเปลี่ยนระบบการหมุน และประสิทธิภาพในการซักให้มีคุณภาพมากขึ้น หรือเครื่องปรับอากาศที่มีการปรับปรุงระบบการฟอกอากาศ และการทำงานให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น ก็นับว่าเป็นตัวอย่างของนวัตกรรมในลักษณะค่อยเป็นค่อยไปที่เห็นภาพได้อย่างชัดเจน

ดังนั้นกล่าวโดยสรุปได้ว่า นวัตกรรมในลักษณะค่อยเป็นค่อยไป เป็นนวัตกรรมที่มีลักษณะของการเปลี่ยนแปลงแบบค่อยเป็นค่อยไป โดยจะพัฒนาจากพื้นฐานแนวคิดหรือการออกแบบจากผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการที่มีอยู่เดิม ทั้งนี้ความสามารถในการเปลี่ยนแปลงจะมีมากน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญ และข้อมูลความต้องการของลูกค้าที่องค์กรมีอยู่

3. การจำแนกตามขอบเขตของผลกระทบ

3.1 นวัตกรรมทางเทคโนโลยี เป็นนวัตกรรมที่มีพื้นฐานหรือขอบเขตของการพัฒนามาจากเทคโนโลยี โดยในปัจจุบันการพัฒนานวัตกรรมทางเทคโนโลยีมีบทบาทและความสำคัญต่อหลายๆ อุตสาหกรรม ทั้งนี้เนื่องจากเทคโนโลยี ช่วยทำให้การพัฒนานวัตกรรมสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าหรือผู้บริโภค และสร้างความได้เปรียบในเชิงการแข่งขันได้เป็นอย่างดี รวมทั้งเป็นนวัตกรรมที่มีแรงผลักดันที่สำคัญของความก้าวหน้าในด้านต่างๆ ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจการเมือง สิ่งแวดล้อม และความเป็นอยู่ของประชากร (Schilling, 2008,p23) นวัตกรรมทางเทคโนโลยีจึงเป็นได้ทั้งนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ นวัตกรรมกระบวนการ นวัตกรรมที่มีลักษณะเฉียบพลัน และนวัตกรรมที่มีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป ถ้าการพัฒนาพัฒนานวัตกรรมนั้นอยู่บนพื้นฐานของการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงของนวัตกรรมทางเทคโนโลยียังจะส่งผลกระทบต่อรูปแบบ และระดับของการแข่งขันในเชิงธุรกิจได้อีกด้วย

3.2 นวัตกรรมทางการบริหาร นวัตกรรมทางการบริหารเป็นเรื่องของการคิดค้น และเปลี่ยนแปลงรูปแบบวิธีการ ตลอดจนกระบวนการจัดการองค์การใหม่ ที่ส่งผลให้ระบบการทำงาน การผลิต การออกแบบผลิตภัณฑ์ และการให้บริการขององค์การมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เช่น การบริหารองค์การในลักษณะโครงสร้างองค์การแบบเมตริกซ์ การใช้แนวคิด Balanced Score Card ในการวางแผนและประเมินผลงานของ องค์การ การจัดการความรู้เพื่อการพัฒนาองค์การ การพัฒนารูปแบบการดำเนินธุรกิจ ในลักษณะที่เป็น Open Business Models เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดของการพัฒนานวัตกรรมแบบเปิดที่จัดได้ว่าเป็นลักษณะของนวัตกรรมทางการบริหาร ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อรูปแบบการดำเนินงานขององค์การหรือธุรกิจให้มีประสิทธิภาพหรือประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

กล่าวโดยสรุป นวัตกรรมทางการบริหาร เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับนโยบาย โครงสร้างองค์การ ระบบ รูปแบบ และกระบวนการจัดการในองค์การ ซึ่งต่างจากนวัตกรรมทางเทคโนโลยีที่มีผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ และนวัตกรรมกระบวนการ ถึงแม้ว่าการจำแนกประเภทของนวัตกรรมจะมีได้ในหลายมิติ กระบวนการที่ทำให้เกิดนวัตกรรมก็ยังสามารถพิจารณาได้หลายมุมมองด้วย โดยหากจำแนกตามปัจจัยหลักของการเกิดนวัตกรรม ซึ่งประกอบด้วย เทคโนโลยีและความต้องการของผู้บริโภค ทำให้สามารถจำแนกลักษณะของกระบวนการที่ทำให้เกิดนวัตกรรม ได้ 3 ลักษณะ คือ

1) การผลักดันด้วยเทคโนโลยี กล่าวคือ การเกิดนวัตกรรม เกิดขึ้นจากความเข้มแข็งของการลงทุน และพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2) การดึงด้วยความต้องการของผู้บริโภค การเกิดนวัตกรรมในลักษณะนี้ เป็นการพิจารณาจากปัญหาและความต้องการของผู้บริโภคเป็นหลัก และนำกลับมาสู่การสร้างและพัฒนานวัตกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค

3) การผสมผสานทั้งด้านเทคโนโลยีและความต้องการของผู้บริโภค เป็นการสร้างนวัตกรรม โดยคำนึงถึงทั้งความต้องการของ ผู้บริโภค และเทคโนโลยีที่มีอยู่ เพื่อพัฒนานวัตกรรมให้เป็นที่ต้องการของผู้บริโภคภายใต้การพัฒนาและยกระดับเทคโนโลยีที่มีอยู่ไปพร้อมกัน

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปว่า “นวัตกรรม” หมายถึงความคิด วิธีปฏิบัติ หรือสิ่งของที่บุคคลคิดค้นขึ้นใหม่ซึ่งมีความแตกต่างจากที่เคยมีมา รวมถึงนวัตกรรมบางอย่างอาจเป็นสิ่งที่เคยเกิดขึ้นหรือมีมานานแล้วในสังคม แต่หากเพิ่งนำมาใช้หรือนำมาปฏิบัติในอีกที่หนึ่ง หรืออีกสังคมหนึ่ง ก็ถือเป็นนวัตกรรมเช่นกัน

แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร

การสื่อสาร ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Communication ซึ่งรากศัพท์มาจากภาษาลาตินว่า Communis หมายถึง การร่วม เมื่อมีการสื่อสารหรือการสื่อความหมาย ก็หมายถึงว่า มีการกระทำร่วมกัน ในบางสิ่งบางอย่าง นั่นคือการถ่ายทอดหรือการแลกเปลี่ยนข่าวสาร ความรู้ ความคิด ของคนเรานั้นเอง กระบวนการแลกเปลี่ยนความรู้สึกนึกคิดข้อมูลข่าวสาร ทักษะ ความรู้สึกและ อารมณ์ของบุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไปหรือมากกว่านั้น การสื่อสารจึงเป็นปฏิกริยาสัมพันธ์ทางสังคมที่สื่อความหมายผ่านระบบสัญลักษณ์ กระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารระหว่างบุคคลต่อบุคคลหรือบุคคลต่อกลุ่ม โดยใช้สัญลักษณ์ สัญญาณ หรือพฤติกรรมที่เข้าใจกัน การสื่อสาร มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า การสื่อความหมาย ใน (Webster Dictionary 1978, p.98)

การให้ความหมายของการสื่อสารตามรูปคำข้างต้น ยังไม่ใช่ความหมายที่สมบูรณ์นัก เพราะการสื่อสารที่แท้จริงนั้น มีความหมายกว้าง ครอบคลุมเกี่ยวข้องกับชีวิตและสังคมมนุษย์ในทุกๆ เรื่อง นักวิชาการ ด้านการสื่อสารได้ให้ความหมายไว้ต่างๆ กัน ตามแง่มุมที่แต่ละคนพิจารณาให้ความสำคัญ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

วิลเบอร์ ชแรมม์ (Wilber Schramm, 1960, p.23) ให้ความหมายว่า การสื่อสาร คือการมีความเข้าใจร่วมกัน ต่อเครื่องหมายที่แสดงข่าวสาร

ชาร์ล อี ออสกูด (Charl E. Osgood, 1956, p.43) ให้ความหมายโดยทั่วไปว่า การสื่อสาร เกิดขึ้นเมื่อฝ่ายหนึ่ง คือผู้ส่งสาร มีอิทธิพลต่ออีกฝ่ายหนึ่งคือผู้รับสาร โดยใช้สัญลักษณ์ต่างๆ ซึ่งถูกส่งผ่านสื่อที่เชื่อมต่อสองฝ่ายวอร์เรน ดับเบิลยู วีเวอร์ (Worren W. Weaver) กล่าวว่า การสื่อสารมีความหมายกว้าง ครอบคลุมถึงกระบวนการทุกอย่าง ที่จิตใจของคนๆ หนึ่ง อาจมีผลต่อจิตใจของคนหนึ่งไม่ใช่เพียงการพูด และการเขียนเท่านั้น แต่รวมถึง ดนตรี ภาพ การแสดง และพฤติกรรมอื่นๆ ของมนุษย์

ยอร์จ เอ มิลเลอร์ (George A. Miller, 1973, p.42) ให้ความหมายว่า การสื่อสารเป็นการถ่ายทอดข่าวสารจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง เจอร์เกน รอย และเกรกอรี เบทสัน (Jurgen Ruesch and Gregory Bateson) ให้ความหมายโดยสรุปว่า การสื่อสารไม่ใช่การถ่ายทอดข่าวสารด้วยภาษาพูดและเขียนโดยมีเจตนาชัดเจนเท่านั้น แต่หมายถึงพฤติกรรมทุกอย่างที่บุคคลหนึ่งกระทำ แล้วส่งผลให้บุคคลอื่นเกิดความเข้าใจ

พจนานุกรมภาษาอังกฤษให้ความหมายว่า การให้ การนำการแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้ อื่นๆ จากความหมายที่มีผู้ให้ไว้แตกต่างกัน ซึ่งบางคนให้ความหมายครอบคลุมไปถึงพฤติกรรมที่ไม่ใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนด้วย บางคนถือว่าการสื่อสารคือการแสดงออกทุกอย่าง ที่ผู้อื่นเข้าใจได้ ไม่ว่าจะการแสดงนั้น จะมีเจตนาให้ผู้อื่นเข้าใจหรือไม่ก็ตาม จึงอาจสรุปได้ว่า การสื่อสาร คือการที่มนุษย์ถ่ายทอดความรู้ ความคิด

หรือประสบการณ์ของตน ไปยังบุคคลอื่น และการรับความรู้ความคิดจากบุคคลอื่น มาปรับพฤติกรรมของ ตนเอง โดยกระบวนการของการสื่อสาร ซึ่งการถ่ายทอด และการรับความรู้ ความคิดมีอยู่ 3 ลักษณะ

1. การใช้รหัสสัญญาณโดยตรง เช่น การใช้สัญญาณเสียง ภาษาพูด สัญลักษณ์ ภาษาเขียน ภาษา ท่าทาง ตลอดจนรหัสสัญญาณอื่นๆ ที่กระทำโดยตรง ระหว่างผู้ถ่ายทอดกับผู้รับ
2. การใช้เครื่องมือในการถ่ายทอด เป็นการสื่อสารโดยผ่านทางเครื่องมือ เช่น การใช้ โสตทัศนอุปกรณ์ วิทยุกระจายเสียง คอมพิวเตอร์ หรือเครื่องมือสื่อสารอื่นๆ
3. การถ่ายทอดโดยกระบวนการทางสังคม เช่น การปฏิบัติสืบทอดทางประเพณี ศาสนา วัฒนธรรม และระบบอื่นๆ ของสังคมโดยมีองค์ประกอบดังนี้

ความสำคัญของการสื่อสาร

การสื่อสาร เป็นกระบวนการเกิดขึ้นเป็นปกติวิสัยของคนทุกคน และมีความเกี่ยวข้องไปถึงบุคคล อื่น ตลอดจนถึงสังคมที่แต่ละคนเกี่ยวข้องอยู่ ไม่ว่าจะทำอะไรใด ล้วนต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือช่วยให้ บรรลุจุดประสงค์ทั้งสิ้น จะเห็นได้จากการที่คนพยายามคิดค้นและพัฒนาวิธีการสื่อสารมาตั้งแต่สมัยโบราณ ทั้ง ภาษาพูด ภาษาเขียน ตลอดจนเครื่องมือหรือเทคนิควิธีการต่างๆ ล้วนเกิดจากความพยายามอย่างสูงของคน ต่อเนื่องมาหลายชั่วอายุ หากการสื่อสารไม่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งแล้ว เครื่องมือและวิธีการสำหรับ การสื่อสารต่างๆ เหล่านี้ก็คงไม่เกิดขึ้นและพัฒนามาให้เห็นดังเช่นในปัจจุบัน

ในสภาพสังคมที่คนจะต้องเกี่ยวข้องกันมากขึ้นเช่นปัจจุบัน การสื่อสารก็ยิ่งมีความสำคัญต่อ บุคคลและสังคมมากขึ้น หากคนในสังคมขาดความรู้ความเข้าใจในการสื่อสาร ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ ความคิด หรือทำให้เกิดความเข้าใจระหว่างกันได้ ย่อมจะทำให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมาย ปัญหา ที่เกิดขึ้นกับ บุคคลและสังคมทุกวันนี้ มีอยู่ไม่น้อยที่เป็นสาเหตุมาจากความล้มเหลวของการสื่อสาร ดังนั้นการสื่อสารจึงมี ความสำคัญสำหรับบุคคลและสังคมหลายด้าน คือ

1. ด้านชีวิตประจำวัน ในชีวิตประจำวันหนึ่งๆ แต่ละคนจะต้องสื่อสารกับตัวเองและสื่อสารกับ ผู้อื่นตลอดเวลา นับตั้งแต่เวลาตื่นนอนก็ต้องสื่อสารกับตัวเองและคนอื่นที่อยู่ใกล้ตัว การฟังวิทยุ อ่านหนังสือ ออกจากบ้านไปปฏิบัติภารกิจประจำวัน ก็ต้องพบปะบุคคลและเหตุการณ์ต่างๆ ล้วนแต่เป็นเรื่องที่ต้องทำการ สื่อสารอยู่ตลอดเวลา ไม่ในฐานะผู้ส่งสารก็ในฐานะผู้รับสาร หากคนเราขาดความรู้หรือทักษะการสื่อสาร ก็อาจ ทำให้การปฏิบัติภารกิจประจำวันอาจบกพร่องได้

2. ด้านสังคม การรวมกลุ่มในสังคมทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน จนถึงระดับประเทศ จะต้องมีการสื่อสารให้เกิดความเข้าใจร่วมกันในเรื่องต่างๆ มีกระบวนการทำให้คนยอมอยู่ในกฎเกณฑ์กติกาของสังคม มีการถ่ายทอดความรู้และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

3. ด้านธุรกิจอุตสาหกรรม เกี่ยวกับการโฆษณาสินค้า การประชาสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอกองค์กร การบริหารติดต่อประสานงาน การฝึกอบรมพนักงาน การใช้เครื่องมือเทคโนโลยีการสื่อสาร ฯลฯ กิจกรรมด้านธุรกิจอุตสาหกรรมจะต้องมีการสื่อสารที่ดี จึงจะประสบผลสำเร็จได้

4. ด้านการเมืองการปกครอง กิจกรรมด้านการเมืองการปกครองจะต้องใช้การสื่อสารทุกขั้นตอน เช่น การประชาสัมพันธ์ผลงานของรัฐบาล การสร้างความเข้าใจกับประชาชนในเรื่องต่างๆ การบังคับบัญชาสั่งการ การให้บริการประชาชน การชักชวนให้ปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายซึ่งล้วนจะต้องใช้เทคนิควิธีการของการสื่อสารทั้งสิ้น ด้านการเมืองระหว่างประเทศ ซึ่งต้องมีการติดต่อสร้างความสัมพันธ์ในด้านต่างๆ เช่น การค้า การทหาร การทำสนธิสัญญา ฯลฯ การมีนิกการทูตประจำในประเทศต่างๆ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในเรื่องต่างๆ เหล่านี้ มีความจำเป็นต้องใช้การติดต่อสื่อสารระหว่างกันอยู่เสมอ หากผู้เกี่ยวข้องมีความรู้และทักษะในการสื่อสารเพียงพอ ย่อมสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันได้

จุดมุ่งหมายของการสื่อสารในการเรียนการสอน

จุดมุ่งหมายของการสื่อสารในการเรียนการสอน คือการพยายามสร้างความเข้าใจ ทักษะ ความรู้ ความคิดต่างๆ ร่วมกัน ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ความสำเร็จของการเรียนการสอน พิจารณาได้จากพฤติกรรมของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไปตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้แต่ต้น ตามลักษณะการเรียนรู้นั้นๆ ปัญหาสำคัญของการสื่อสารในการเรียนการสอนคือ ทำอย่างไรจึงจะสามารถสร้างความเข้าใจระหว่างครูกับนักเรียนได้อย่างถูกต้อง ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความสามารถ มีทักษะในการสื่อสาร และที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งสำหรับครู คือการใช้สื่อการเรียนการสอนต่างๆ อย่างเหมาะสม นอกเหนือการใช้คำพูดของครูแต่เพียงอย่างเดียว ทั้งนี้เพราะสื่อหรือโสตทัศนูปกรณ์ มีคุณลักษณะพิเศษบางประการที่ไม่มีในตัวบุคคล คือ

1. จับยึดประสบการณ์ เหตุการณ์ กิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้น สามารถใช้สื่อต่างๆ บันทึกไว้เพื่อนำมาศึกษาได้อย่างกว้างขวาง เช่น การบันทึกภาพ บันทึกเสียง การพิมพ์ ฯลฯ

2. ดัดแปลงปรุงแต่ง เพื่อทำสิ่งที่เข้าใจยาก ให้อยู่ในลักษณะที่ศึกษาเข้าใจได้ง่ายขึ้น เช่น การย่อส่วน ขยายส่วน ทำให้ช้าลง ทำให้เร็วขึ้น จากไกลทำให้ดูใกล้ จากสิ่งที่มีความซับซ้อนสามารถแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนขึ้น

3. ขยายแจกจ่าย ทำสำเนา หรือเผยแพร่ได้จำนวนมาก เช่น รายการวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ภาพถ่าย จึงช่วยให้ความรู้ต่างๆ เข้าถึงผู้รับได้เป็นจำนวนมากพร้อมกัน

การเปลี่ยนแปลงทางสังคมของโลก นับตั้งแต่มนุษย์ได้มีการรวมกลุ่มกันเป็นสังคมขนาดใหญ่ นั้น อาจแบ่งออกเป็น 3 ยุค ที่สำคัญตามลำดับ คือ เริ่มแรกเป็นยุคของเกษตรกรรม ต่อมาเปลี่ยนแปลงเป็นยุคอุตสาหกรรม และถึงปัจจุบันได้ชื่อว่าเป็นยุคของการสื่อสาร เหตุที่ยุคปัจจุบันได้รับการเรียกขานว่าเป็นยุคของการสื่อสาร เพราะเป็นยุคที่เทคโนโลยีด้านการสื่อสารข้อมูลต่างๆ มีความเจริญก้าวหน้าอย่างมาก และอัตราความเจริญเป็นไปอย่างรวดเร็ว หลายอย่างแทบไม่น่าเชื่อว่ามนุษย์จะสามารถคิดค้นขึ้นมาได้ในศตวรรษนี้ ความเจริญก้าวหน้าของการสื่อสารดังกล่าว ก่อนที่จะมาถึงจุดนี้นั้น ย่อมจะมีพัฒนาการมายาวนาน พร้อมกับการเกิดขึ้นของสังคมมนุษย์ตั้งแต่ยุคโบราณ

มนุษย์ใช้การสื่อสารแบบง่ายๆ ในการดำเนินชีวิต แม้ว่าการใช้ภาษาหรือรหัสสัญญาณในการสื่อสารจะอยู่ในขอบเขตจำกัด แต่ก็สามารถสื่อสารกันได้ผลดี เพราะผู้คนมีจำนวนน้อย การสื่อสารจึงไม่ซับซ้อน และมนุษย์เองก็มีนิสัยชอบบอกกล่าวถึงสิ่งที่ตนค้นพบ หรือเห็นที่น่าสนใจให้คนอื่นได้ทราบอยู่แล้ว นอกจากการบอกกล่าวโดยการสื่อสารอย่างง่าย ด้วยคำพูดหรือภาษาท่าทางแล้ว ภาพเขียนโบราณตามผนังถ้ำ เป็นหลักฐานสำคัญอันหนึ่ง ที่แสดงให้เห็นความพยายามที่จะสื่อความหมายของมนุษย์ ไม่ว่าจะภาพหรือรอยขีดเขียนเหล่านั้น จะขีดเขียนเพื่อความเพลิดเพลิน หรือเขียนขึ้นเพื่อบอกกล่าวให้ผู้อื่น โดยเฉพาะคนรุ่นหลังได้ทราบก็ตาม ย่อมมีคุณค่าในแง่การสื่อสารเสมอ การสื่อสารในยุคนี้ เป็นการสื่อสารกลุ่มย่อยเท่านั้น เชื่อว่ายังไม่มีการสื่อสารแบบมวลชนเกิดขึ้น การสื่อสารในยุคเกษตรกรรมในยุคนี้เกิดการรวมกลุ่มกันเป็นชุมชนขนาดใหญ่ มีหัวหน้าหรือกษัตริย์ผู้ปกครอง พัฒนาการทางด้านความรู้ ความคิด การเมืองการปกครอง ทำให้จำเป็นต้องคิดค้นภาษา หรือสัญลักษณ์เพื่อใช้ในการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การสื่อสารจึงมีความซับซ้อนขึ้นตามไปด้วย เริ่มจากการสื่อสารด้วยการเขียนภาพเหมือนของจริงในสมัยโบราณ กลายมาเป็นอักษรภาพ และตัวอักษรที่มีลักษณะเป็นนามธรรมขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อมีการค้นพบกรรมวิธีการพิมพ์ยังเป็นการช่วยสนับสนุนให้เกิดการบันทึกและเผยแพร่ความรู้ข่าวสารต่างๆ มากขึ้นเป็นลำดับ มีความพยายามที่จะติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนข่าวสาร ศิลปวัฒนธรรมระหว่างชุมชน เมื่อมีการอยู่รวมกันเป็นชุมชนขนาดใหญ่ การสื่อสารแบบมวลชนจึงเกิดขึ้น

เนื่องจากประชากรโลกมีจำนวนเพิ่มขึ้น มีการติดต่อค้าขายระหว่างกลุ่มชนประกอบกับมีการค้นพบทางวิทยาศาสตร์ที่สำคัญ เช่น การไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรทุนแรง เป็นเหตุผลักดันให้ต้องแสวงหากรรมวิธีในการผลิตสินค้า ให้เพียงพอต่อความต้องการ เกิดการปฏิวัติอุตสาหกรรมอย่างขนานใหญ่ โดยเริ่มจากประเทศในยุโรป และขยายไปทั่วโลกในเวลาต่อมา จากสังคมเกษตรกรรม กลายเป็นสังคมอุตสาหกรรมที่มีความซับซ้อนขึ้น ผู้คนทำงานแข่งกับเวลาเพื่อให้ได้ผลผลิตมากๆ เมื่อสังคมมีความซับซ้อน

การสื่อสารก็มีความซับซ้อนตามไปด้วย การสื่อสารแบบมวลชนมีความสำคัญและหลีกเลี่ยงไม่ได้ ในยุคนี้พัฒนาการของเครื่องมือการสื่อสาร ไฟฟ้า โทรเลข วิทยุ โทรทัศน์ และความก้าวหน้าทางการพิมพ์ รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ส่งเสริมให้การสื่อสารทั้งระหว่างบุคคลและการสื่อสารแบบมวลชนขยายตัวอย่างกว้างขวาง

ปัจจุบันได้ชื่อว่าเป็นยุคของการสื่อสารอย่างแท้จริง การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองตลอดจนความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทุกๆ ด้าน ทำให้การสื่อสารกลายเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างมาก สภาพของสังคมปัจจุบัน ทั้งในระดับชุมชน ระดับประเทศหรือระดับโลก เกิดการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ การแก่งแย่งทางการค้า จากอดีตที่เคยทำสงครามรบพุ่งฆ่าฟันกันด้วยอาวุธ เพื่อครอบครองดินแดนและหาแหล่งทรัพยากร กลายมาเป็นการทำสงครามทางการค้า และสงครามทางวัฒนธรรม สภาพของสังคมเช่นนี้ ผู้ที่ทราบหรือครอบครองข่าวสารข้อมูลมากกว่า ย่อมเป็นผู้ได้เปรียบ ข่าวสารข้อมูลต่างๆ ย่อมได้มาโดยวิธีการของการสื่อสาร ซึ่งนับว่าปัจจุบันมีความก้าวหน้าอย่างยิ่ง ทั้งในด้านเทคนิควิธีการ และเครื่องมือสื่อสารอันทันสมัย เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ประสิทธิภาพสูง และใช้งานได้อย่างหลากหลาย การสื่อสารทางไกล ไม่ว่าจะเป็นวิทยุ โทรทัศน์ ไม่เพียงเฉพาะการสื่อสารระหว่างอำเภอ จังหวัด หรือระหว่างประเทศ ข้ามทวีปเท่านั้น ปัจจุบันเราสามารถสื่อสารได้ถึงระดับดวงดาว ทั้งภาพ และเสียง

นักวิชาการด้านการสื่อสารมวลชน ได้จำแนกประเภทของการสื่อสารไว้แตกต่างกันหลายลักษณะ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าจะใช้อะไรเป็นเกณฑ์ในการจำแนก (ประมะ สตะเวทิน 2526 ,น.48)

ในที่นี้จะแสดงการจำแนกประเภทของการสื่อสาร โดยอาศัยเกณฑ์ในการจำแนกที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. จำแนกตามกระบวนการหรือการไหลของข่าวสาร
2. จำแนกตามภาษาสัญลักษณ์ที่แสดงออก
3. จำแนกตามจำนวนผู้สื่อสาร

จำแนกตามกระบวนการหรือการไหลของข่าวสาร

แบ่งเป็น 2 ประเภทคือการสื่อสารทางเดียว (One-Way Communication) คือการสื่อสารที่ข่าวสารจะถูกส่งจากผู้ส่งไปยังผู้รับในทิศทางเดียว โดยไม่มีการตอบโต้กลับจากฝ่ายผู้รับ เช่น การสื่อสารผ่านสื่อ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ การออกคำสั่งหรือมอบหมายงานโดย ฝ่ายผู้รับไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ซึ่งผู้รับอาจไม่เข้าใจข่าวสาร หรือเข้าใจไม่ถูกต้องตามเจตนาของผู้ส่งและทางฝ่ายผู้ส่งเมื่อไม่ทราบปฏิกิริยาของผู้รับจึงไม่อาจปรับการสื่อสารให้เหมาะสมได้ การสื่อสารแบบนี้สามารถทำได้รวดเร็วจึงเหมาะสำหรับการ

สื่อสารในเรื่องที่เข้าใจง่ายในสถานการณ์ของการสื่อสารบางอย่าง มีความจำเป็นต้องใช้การสื่อสารทางเดียว แม้ว่าเรื่องราวที่สื่อสารจะมีความซับซ้อนก็ตาม เช่น กรณีผู้รับและผู้ส่งไม่อาจพบปะ หรือติดต่อสื่อสารกันได้โดยตรง การสื่อสารแบบกลุ่มใหญ่ และการสื่อสารมวลชนซึ่งไม่อาจทราบผู้รับที่แน่นอน

อรุณีประภา หอมเศรษฐี.(2530,น.49) ระบุว่า การสื่อสารแบบสองทาง (Two-way Communication) คือการสื่อสารที่มีการส่งข่าวสารตอบกลับไปมาระหว่างผู้สื่อสาร ดังนั้นผู้สื่อสารแต่ละฝ่ายจึงเป็นทั้งผู้ส่งและผู้รับในขณะเดียวกัน ผู้สื่อสารมีโอกาสทราบปฏิกิริยาตอบสนองระหว่างกัน ทำให้ทราบผลของการสื่อสารว่าบรรลุจุดประสงค์หรือไม่ และช่วยให้สามารถปรับพฤติกรรมในการสื่อสารให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ตัวอย่างการสื่อสารแบบสองทาง เช่น การพบปะพูดคุยกัน การพูดโทรศัพท์ การออกคำสั่งหรือมอบหมายงานโดยฝ่ายรับมีโอกาสแสดงความคิดเห็น การสื่อสารแบบนี้จึงมีโอกาสประสบความสำเร็จได้มากกว่า แต่ถ้าเรื่องราวที่จะสื่อสารเป็นเรื่องง่าย อาจทำให้เสียเวลาโดยไม่จำเป็นในสถานการณ์ของการสื่อสารบางอย่าง เช่น ในการสื่อสารมวลชน ซึ่งโดยปกติมีลักษณะเป็นการสื่อสารทางเดียว นักสื่อสารมวลชนก็มีความพยายามที่จะให้มีการสื่อสาร 2 ทางเกิดขึ้น โดยการให้ประชาชนส่งจดหมาย โทรศัพท์ ตอบแบบสอบถาม กลับไปยังองค์กรสื่อมวลชน เพื่อนำผลไปปรับปรุงการสื่อสารให้บรรลุผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

อรุณีประภา หอมเศรษฐี.(2530,น.49) หากจำแนกการสื่อสารตามภาษาสัญลักษณ์ที่แสดงออก จะสามารถแบ่งออกเป็นการสื่อสารเชิงวัจนะกับการสื่อสารเชิงอวัจนะ ดังนี้

การสื่อสารเชิงวัจนะ (Verbal Communication) หมายถึงการสื่อสารด้วยการใช้ภาษาพูด หรือเขียนเป็นคำพูด ในการสื่อสาร

การสื่อสารเชิงอวัจนะ (Non-Verbal Communication) หมายถึงการสื่อสารโดยใช้รหัสสัญญาณอย่างอื่น เช่น ภาษาท่าทาง การแสดงออกทางใบหน้า สายตา ตลอดจนจนถึงน้ำเสียง ระดับเสียง ความเร็วในการพูด เป็นต้น

จำแนกตามจำนวนผู้สื่อสาร กิจกรรมต่างๆ ของบุคคลและสังคม ถือว่าเป็นผลมาจากการสื่อสารทั้งสิ้น ดังนั้นการสื่อสารจึงมีขอบข่ายครอบคลุมลักษณะการสื่อสารของมนุษย์ 3 ลักษณะคือ 1 การสื่อสารภายในบุคคล (Intrapersonal Communication) 2 การสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal Communication) 3 การสื่อสารมวลชน (Mass Communication)

1. การสื่อสารภายในบุคคล (Intrapersonal Communication)

การสื่อสารส่วนบุคคล หมายถึง การคิด การตัดสินใจของบุคคลคนใดคนหนึ่งที่จะแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอยู่เป็นประจำในตัวบุคคลไม่ว่าจะโดยตั้งใจ

หรือไม่ก็ตามการสื่อสารส่วนบุคคลเป็นพื้นฐานของการติดต่อกับผู้อื่น ทั้งนี้เพราะการที่เราจะติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นนั้น ในขั้นแรกจะต้องมีการเรียนรู้หรือตัดสินใจในตนเองเสียก่อน และเมื่อใดก็ตามที่มีการติดต่อสื่อสารกับคนอื่น คนเราก็จะต้องสื่อสารกับตัวเองไปด้วยในขณะเดียวกัน การสื่อสารส่วนบุคคลเกิดขึ้นทันที ที่บุคคลมีการคิด ผลของการคิดนำไปสู่การตัดสินใจแสดงพฤติกรรมของคน การสื่อสารส่วนบุคคลจึงมีความสำคัญต่อการศึกษาในเรื่องของการสื่อสาร ทั้งนี้เพราะเกี่ยวพันไปถึง ความรู้สึนึกคิด ค่านิยม ซึ่งย่อมมีผลสะท้อนต่อบุคคลอื่นและสังคมด้วย ลักษณะของการสื่อสารส่วนบุคคลอาจเป็นไปแบบของการปกปิด เช่น การคิด การพูด การเขียนที่ไม่มีเจตนาให้ผู้อื่นทราบหรือเป็นแบบเปิดเผยแต่ไม่มีจุดประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น มีบุคคลเพียงคนเดียวเท่านั้นที่อยู่ในกระบวนการของการสื่อสารจึงไม่อาจวัดหรือทราบความต้องการข่าวสารจากภายนอกได้

2.การสื่อสารระหว่างบุคคล

การสื่อสารระหว่างบุคคล ตรงกับภาษาอังกฤษว่า (interpersonal communication) ประกอบด้วยการรับสารใน 2 รูปแบบ ดังนี้

1. การรับสารเฉพาะตัว เช่น ความคิดคำนึง ความกลัว ที่เกิดขึ้น ภายในตัวเอง ซึ่งแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ และสภาพจิตใจของแต่ละบุคคล

การรับสารจากภายนอก เป็นการรับรู้สิ่งที่อยู่รอบตัว บุคคลทั่วไปมีประสบการณ์เหมือนกัน เช่น ความหอมของดอกไม้ ความเจ็บปวด ฯลฯ แต่ปฏิกิริยาตอบสนองอาจไม่เหมือนกันกล่าวได้ว่า การสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal Communication) เป็นการสื่อความหมายของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เช่น การพูดคุย อภิปราย ได้ว่าที่ การประชุมสัมมนา การเรียนการสอน การสั่งงาน ตลอดจนการติดต่อสื่อสารอื่นๆ ในชีวิตประจำวัน การสื่อสารลักษณะนี้ถือว่าเป็นการสื่อสารที่สมบูรณ์และมีโอกาสบรรลุจุดประสงค์ได้ดีที่สุด ผู้สื่อสารสามารถแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อกัน ความหมายของการสื่อสารโดยทั่วไป หมายถึงการสื่อสารประเภทนี้ การสื่อสารระหว่างบุคคลสามารถแบ่งออกได้ 3 ลักษณะย่อย คือ 1) การสื่อสารแบบสองต่อสอง หรือเผชิญหน้า (Face to Face or Interpersonal Communication) เป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลสองคน เพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน การสื่อสารแบบนี้ทั้งสองฝ่ายจะร่วมกันกระทำการสื่อสารตอบโต้กัน ผลัดเปลี่ยนบทบาทในการเป็นผู้ส่งและผู้รับกันไปเรื่อยๆ จนกระทั่งบรรลุจุดหมายในการสื่อสาร ซึ่งจะบรรลุได้ก็ต่อเมื่อทั้งสองเตรียมตนเองให้พร้อม ที่จะส่งสาร นอกจากนั้นยังมีปัจจัยด้านความคิด ความเชื่อ เจตคติ ทักษะ สังคม และวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย 2) การสื่อสารระหว่างกลุ่มบุคคล (Group Communication) สามารถแยกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรก คือการสื่อสารกลุ่มย่อยเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคล ตั้งแต่สองคนขึ้นไป ซึ่งร่วมกันกระทำกิจกรรมอย่างเดียวกัน และสามารถติดต่อกันได้ทั่วถึงทันที ซึ่งแต่ละคนพยายามที่จะสร้าง

ความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นภายในตัวเองด้วย การสื่อสารลักษณะนี้มีความยุ่งยากซับซ้อนมากขึ้นกว่าการสื่อสารระหว่างบุคคล แบบสองต่อสอง ลักษณะที่สอง คือการสื่อสารกลุ่มใหญ่เป็นการสื่อสารที่เพิ่มความยุ่งยากซับซ้อนขึ้น เช่น การสื่อสารภายในองค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ และวิธีการสื่อสารจะต้องใช้สื่อต่างๆ เข้ามาช่วย มีลักษณะเป็นทางการมากขึ้น และอาจจะเป็นการสื่อสารทางเดียวมากขึ้น สมาชิกของกลุ่มไม่สามารถมีปฏิริยาย้อนกลับและตอบโต้ทันที

3.การสื่อสารสาธารณะ (Public Communication)

นักวิชาการสื่อสารบางคนจัดให้การสื่อสารประเภทนี้อยู่ในการสื่อสารแบบกลุ่มใหญ่ แต่ความเป็นจริงแล้ว การสื่อสารแบบนี้มีลักษณะแตกต่างกันไป ในแง่ที่ว่า ผู้รับสารประกอบด้วยบุคคลหลายประเภท และหลายลักษณะแตกต่างกันไป แต่มารวมกันในการสื่อสารเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น การปาฐกถา การกล่าวสุนทรพจน์ การปราศรัยหาเสียงเลือกตั้งของนักการเมือง เป็นต้น แบบนี้อาจมีการติดต่อสองทางเกิดขึ้นได้ แต่ค่อนข้างจำกัด ทำให้ผู้ส่งไม่ทราบปฏิริยาย้อนกลับได้ทันที ผู้ส่งสารจึงต้องใช้หลักการสังเกตการคาดคะเนจากปฏิริยาท่าทางของผู้รับสาร ซึ่งอาจตรงหรือไม่ตรงความจริงได้ แต่อย่างน้อยผู้ส่งสารยังมีโอกาสปรับการสื่อสารของตนได้

ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้การสื่อสารระหว่างบุคคลประสบความสำเร็จ ที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. การเปิดเผยตนเองและนำตนเองเข้าไปเกี่ยวข้องกับ ข้อนี้นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับการสื่อสารระหว่างบุคคล คือการแสดงอารมณ์ ความรู้สึก ความจริงใจต่อกันระหว่างผู้สื่อสาร และแสดงให้เห็นว่าตนเองมีความเกี่ยวข้อง เป็นส่วนหนึ่งของสถานการณ์ที่เกิดขึ้น มีส่วนร่วมในผลที่เกิดจากเรื่องราวที่กำลังสื่อสารกันอยู่

2. การตั้งใจฟังเนื่องจากการสื่อสารส่วนใหญ่ใช้การพูดในการสื่อสาร ดังนั้นนอกจากความสามารถในการพูด การใช้ภาษาของผู้สื่อสารแล้วผู้ฟังมีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จของการสื่อสารด้วย การฟังอย่างตั้งใจหรือมีเจตนาที่จะรับฟังด้วยความหวังว่าจะได้ประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งจากผู้พูดย่อมจะช่วยให้การสื่อสารได้ผลยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามแม้ว่าการฟังจะมีประโยชน์ต่อการสื่อสารอย่างมากแต่ก็มีอุปสรรคที่ทำให้ฟังไม่ได้ผลเท่าที่ควร เช่น

- 2.1 การคิดล่วงหน้าว่าสิ่งที่จะได้รับฟังไม่น่าสนใจ มีอคติต่อเรื่องหรือต่อบุคคลที่พูด ทำให้รู้สึกเบื่อหน่าย ฟังอย่างไม่ตั้งใจ บางครั้งอาจเสียโอกาสของการฟังที่ดีๆ เลยก็ได้ ดังนั้น การฟังเพื่อให้ได้สารจะจึงไม่ควรคาดการณ์ในแง่ลบไว้ล่วงหน้า

2.2 การวิจารณ์ผู้พูดในทางลบ ในสิ่งที่ไม่ใช่สาระของการสื่อสาร เช่น ให้ความสนใจกับการแต่งตัวหรือไม่พอใจคำพูดเพียงบางคำ ในขณะที่ฟังก็พูดวิจารณ์ไปด้วย นอกจากจะทำให้ไม่ได้ประโยชน์จากการฟังแล้วยังเป็นการเสียมารยาท ก่อความลำคาญแก่คนข้างเคียงด้วย

2.3 การสรุปล่วงหน้า เช่น ฟังเรื่องราวไปได้เพียงเล็กน้อยก็สรุปความเองว่าจะต้องเป็นอย่างไร เป็นอย่างไร ซึ่งอาจไม่เป็นความจริงตามนั้น

2.4 การเลือกฟังเฉพาะบางส่วน เลือกฟังเฉพาะตอนที่ตนเองสนใจ โดยที่ไม่ทราบชัดว่าตอนอื่นมีสาระเป็นอย่างไร

2.5 สภาพร่างกายและสิ่งแวดล้อมไม่อำนวย เช่น อากาศร้อน เสียงดัง ปวดหัว ง่วงนอน

การสื่อสารมวลชน (Mass Communication) เป็นการสื่อสารที่ถ่ายทอดความรู้ข่าวสารโดยสื่อมวลชน (Mass media) ไปยังผู้รับหรือกลุ่มเป้าหมายที่ไม่แน่นอนและไม่จำกัดจำนวน เช่น การสื่อสารโดยวิทยุกระจายเสียง หนังสือพิมพ์ วิทยุโทรทัศน์ วารสาร นิตยสาร การสื่อสารประเภทนี้ทำให้ปฏิบัติการโต้ตอบเกิดขึ้นได้ยากและช้ากว่าการสื่อสารประเภทอื่นมาก อย่างไรก็ตามอาจกล่าวได้ว่าการสื่อสารมวลชนเป็นผลผลิตของความก้าวหน้าในด้านเทคโนโลยีและวิวัฒนาการของการติดต่อสื่อสารของมนุษย์คือผลมาจากการคิดค้นหาเครื่องมือในอันที่จะถ่ายทอดข่าวสารไปยังมวลชนจำนวนมาก สำหรับสังคมที่มีการขยายตัวและซับซ้อนมากขึ้น

กล่าวได้ว่าการสื่อสารเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ เช่นเดียวกับพฤติกรรมอย่างอื่น เช่น การกินอยู่หลับนอน การทำงาน การเล่นกีฬาและเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเป็นประจำในชีวิตประจำวันของแต่ละบุคคลซึ่งลักษณะการสื่อสารในชีวิตประจำวันของคนเรานั้นอาจเกิดขึ้นทั้งการสื่อสารระหว่างมนุษย์ด้วยกันเอง สื่อสารกับสัตว์อื่น ตลอดจนการสื่อสารกับเครื่องมือโดยเฉพาะปัจจุบันได้มีการค้นพบและนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในงานต่างๆ อย่างมาก จึงมีการสื่อสารรูปแบบใหม่เกิดขึ้น คือการสื่อสารกับเครื่องมือ อย่างไรก็ตามการสื่อสารระหว่างมนุษย์ด้วยกันเองถือว่าเป็นเรื่องสำคัญที่สุดและเป็นความหมายที่แท้จริงของการสื่อสาร ซึ่งการสื่อสารจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลหนึ่ง ต้องการถ่ายทอดหรือส่งข่าวสารไปยังบุคคลอีกคนหนึ่ง ดังนั้นกระบวนการสื่อสารจึงมีองค์ประกอบคือ ผู้ส่งสาร สาร สื่อหรือช่องทางและผู้รับสาร

นักวิชาการด้านการสื่อสารได้วิเคราะห์กำหนดองค์ประกอบและอธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่างๆ ในกระบวนการของการสื่อสารไว้ดังนี้ คือ

1. ผู้ส่งสาร หมายถึงแหล่งกำเนิดสาร อาจเป็นบุคคล องค์กร สถาบันหรือคณะบุคคลที่เป็นผู้กำหนดสาระ ความรู้ ความคิดที่จะส่งไปยังผู้รับสาร ดังนั้นการสื่อสารจะบรรลุจุดประสงค์หรือไม่ เพียงใด จึงขึ้นอยู่กับผู้ส่งสาร และสารที่ส่งเป็นสำคัญ

“สาร” หมายถึงเรื่องราว ความรู้ความคิดต่างๆ ที่ผู้ส่งประสงค์จะนำไปถึงผู้รับ มีองค์ประกอบที่เป็นปัจจัยชี้ความสำเร็จของการสื่อสาร 3 ประการ คือ (1) เนื้อหาของสาร (2) สัญลักษณ์หรือรหัสของสาร (3) การเลือกและจัดลำดับข่าวสาร

2. ตัวเข้ารหัสสาร สารที่จะส่งไปยังผู้รับนั้นปกติเป็นความรู้ความคิดที่ไม่อาจจะส่งออกไปได้โดยตรง จำเป็นต้องทำให้สารนั้นอยู่ในลักษณะที่จะส่งได้ เช่น ทำให้เป็นคำพูด สัญลักษณ์ ภาษาท่าทาง หรือรหัสอื่นๆ การสื่อสารโดยทั่วไปผู้ส่งสาร เช่น เป็นคำพูดหรืออาจจะใช้เครื่องมือสื่อสารต่างๆ เป็นเครื่องช่วย เช่น โทรศัพท์ โทรทัศน์

3. ช่องทางการสื่อสาร ข่าวสารจากผู้ส่งจะถูกถ่ายทอดโดยอาศัยสื่อหรือตัวกลาง (Media) ซึ่งอาจเป็นสื่ออย่างง่าย เช่น การพบปะพูดคุยกันตัวต่อตัว การเขียน การแสดงกิริยาท่าทาง ไปจนถึงการใช้สื่อที่มีความซับซ้อนยิ่งขึ้น เช่น วิทยุ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ ภาพยนตร์ ฯลฯ

4. การแปลรหัสสาร คือการแปลความหมายของรหัสสัญญาณที่ส่งมายังผู้รับ เพื่อให้เกิดความเข้าใจ หากผู้ส่งใช้รหัสสัญญาณที่ผู้รับสามารถแปลความหมายได้เองโดยตรง เช่น ใช้ภาษาที่ผู้รับเข้าใจ การสื่อสารก็จะง่ายขึ้นแต่หากผู้ส่งใช้รหัสสัญญาณที่ผู้รับไม่อาจเข้าใจได้ เช่น ใช้ภาษาที่ผู้รับฟังไม่เข้าใจ การสื่อสารก็จะเพิ่มความยุ่งยากซับซ้อนยิ่งขึ้นซึ่งย่อมจะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการสื่อสาร

5. ผู้รับ เป็นจุดหมายปลายทางของการสื่อสารซึ่งจะต้องมีการรับรู้ เข้าใจหรือแสดงพฤติกรรมตามที่ผู้ส่งสารต้องการ หากไม่เป็นไปตามนั้นก็ถือว่าการสื่อสารนั้นล้มเหลว ผู้รับสารจะต้องมีทักษะการสื่อสารดีเช่นเดียวกับผู้ส่งสารจึงจะช่วยให้การสื่อสารบรรลุผลสมบูรณ์

6. ปฏิกริยาของผู้รับสารและการตอบสนอง เมื่อผู้รับได้รับสารและแปลความหมายจนเป็นที่เข้าใจอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วผู้รับย่อมจะมีปฏิกริยาตอบสนองต่อสารอย่างใดอย่างหนึ่งด้วย เช่น เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยคล้อยตามหรือต่อต้านซึ่งการตอบสนองของผู้รับอาจผิดไปจากผู้ส่งต้องการก็ได้ ปฏิกริยาตอบสนองของผู้รับหากได้มีการย้อนกลับไปยังผู้ส่งสารให้รับรู้จะช่วยให้เกิดการปรับการสื่อสารให้ได้ผลดียิ่งขึ้น กรณีเช่นนี้เรียกว่าการสื่อสารแบบสองทาง การตอบสนองของผู้รับสารกลับไปยังผู้ส่งสารย่อมจะต้องเกิดกระบวนการสื่อสาร เริ่มต้นขึ้นอีกครั้งหนึ่งโดยผู้รับจะทำหน้าที่เป็นผู้ส่งสาร และผู้ส่งสารในตอนแรกจะทำหน้าที่เป็นผู้รับสารแทนซึ่งจะต้องอาศัยองค์ประกอบต่างๆ ของการสื่อสารเช่นเดียวกับการสื่อสารในขั้นตอนแรก การสื่อสารแบบ 2 ทาง ผู้สื่อสารจะทำหน้าที่เป็นทั้งผู้รับและผู้ส่งสารพร้อมๆ กัน

ในด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการสื่อสารนั้น การสื่อสารมีองค์ประกอบในด้านต่างๆ ดังกล่าวมาแล้ว องค์ประกอบแต่ละด้านล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้การสื่อสารประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวได้ทั้งสิ้น องค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลอย่างสูงต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการสื่อสาร ได้แก่ คุณสมบัติของผู้สื่อสาร การใช้สื่อและเทคนิควิธีในการสื่อสาร การสื่อสารมีทั้งลักษณะทางเดียวและการสื่อสารแบบสองทาง ในกรณีที่เป็นการสื่อสารแบบทางเดียว ผู้รับสารและผู้ส่งสารไม่พบกัน ขาดโอกาสตอบสนองและย้อนกลับ ทำให้การสื่อสารได้ผลน้อยโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อสารมวลชนต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ซึ่งแม้ว่าจะมีการย้อนกลับ (Feedback) บ้างก็เป็นเพียงบางโอกาสเท่านั้น ผู้ส่งสารทำหน้าที่ส่งสารเพียงอย่างเดียว ผู้รับก็ทำหน้าที่รับเพียงอย่างเดียวเช่นกัน จึงมีโอกาสเกิดความเข้าใจผิดหรือบิดเบือนข่าวสารได้ง่าย

นอกจากนี้การสื่อสารแบบมวลชนยังมีอุปสรรคอีกอย่างหนึ่งคือความไม่แน่นอนของผู้รับหรือกลุ่มเป้าหมาย ดังนั้นในการสื่อสารแบบทางเดียว ฝ่ายผู้ส่งสารจะต้องมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในการสื่อสารและมีความรับผิดชอบอย่างสูง ส่วนในฝ่ายรับเองก็จะต้องมีความรู้ความสามารถ เพียงพอที่จะวิเคราะห์และเชื่อถือข่าวสารต่างๆอย่างมีเหตุผล ผู้รับข่าวสารที่มีความรู้ มักวิเคราะห์และเชื่อถือความรู้ข่าวสารต่างๆอย่างมีเหตุผล ส่วนผู้รับสารที่ขาดความรู้มักวิเคราะห์ วิเคราะห์หรือตัดสินใจเชื่อโดยอาศัยเพียง "สามัญสำนึก" มากกว่าการใช้เหตุผลการสื่อสารจะประสบผลที่ต้องการเพียงใดนั้น จึงขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สื่อสารที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1. มีความรู้ความสามารถ หากผู้สื่อสารมีความรู้ความสามารถทั่วไปอยู่ในระดับสูงจะมีความเชื่อมั่นในตนเอง รับรู้และเข้าใจสิ่งต่างๆ ได้รวดเร็ว แต่หากผู้สื่อสารมีความรู้ความสามารถต่ำ ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจสิ่งต่างๆ ย่อมจะต่ำไปด้วย หากผู้ส่งสารและผู้รับสารมีพื้นฐานความรู้แตกต่างกัน กรณีผู้ส่งสารมีความรู้ความสามารถสูงกว่าผู้รับสารจะให้ผลสำเร็จของการสื่อสารดีกว่ากรณีผู้ส่งสารมีความรู้ความสามารถต่ำกว่าผู้รับสาร

2. มีทักษะในการสื่อสาร คือมีความเชี่ยวชาญ สามารถในการพูด การเขียน การแสดง มีจิตวิทยาการจูงใจสูงซึ่งสิ่งเหล่านี้จะต้องอาศัยความรู้ความสามารถและการฝึกฝนตนเองเป็นสำคัญ

3. มีเจตคติที่ดี ผู้สื่อสารที่มีเจตคติที่ดีต่อกันจะช่วยให้เข้าใจซึ่งกันและกันได้ง่ายขึ้น รู้จักวิเคราะห์ความรู้ ความคิด ข่าวสารต่างๆ อย่างเป็นเป็นกลางและมีเหตุผลแต่หากหากผู้สื่อสารมีเจตคติที่ไม่ดีต่อกันอาจมองกันในแง่ร้ายและบิดเบือนข่าวสาร

4. พื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรม เนื่องจากสังคม วัฒนธรรม รวมถึง เพศ และอายุ เป็นตัวกำหนดความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิดของคนในสังคม ผู้ที่จะสื่อสารเข้าใจกันได้ดีที่สุคนั้นได้แก่ ผู้ที่มีพื้นฐานทางสังคมวัฒนธรรมเหมือนกัน ทั้งผู้รับและผู้ส่ง ผู้สื่อสารที่มีความแตกต่างทางสังคมวัฒนธรรม อาจทำให้การ

สื่อสารล้มเหลว ทั้งนี้เพราะการพูดหรือการปฏิบัติอย่างหนึ่งในสังคมหนึ่ง อาจแปลความหมายแตกต่างไปจากอีกสังคมหนึ่ง

การสื่อสารเป็นศาสตร์ที่ต้องอาศัยทั้งบุคคลวัสดุเครื่องมือและเทคนิควิธีการในการสื่อสารดังนั้นความสำเร็จในการสื่อสารส่วนหนึ่งจึงขึ้นอยู่กับทางเลือกและการใช้สื่ออย่างเหมาะสม สื่อ (Media) โดยทั่วไปหมายถึงสิ่งที่นำหรือถ่ายทอดสาร จากผู้ส่งไปยังผู้รับ เช่น เสียงพูด กิริยาท่าทาง สิ่งพิมพ์ วิทย์ โทรทัศน์ ฯลฯ ผู้รับจะรับสารได้โดยประสาทในการรู้สึก อันได้แก่ การเห็น การได้ยิน การสัมผัส การได้กลิ่น การได้รรับรูรส สื่อ จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสื่อสาร สื่อแต่ละอย่างมีคุณสมบัติที่จะก่อให้เกิดการรับรู้ แตกต่างกันไป เช่น สิ่งพิมพ์ ทำให้ได้รับสารโดยการเห็น วิทย์ ทำให้รับสารได้ด้วยการได้ยิน โทรทัศน์ ให้รับสารได้ทั้งการเห็นและการได้ยิน ผู้ส่งสารจึงต้องพิจารณาเลือกว่าจะใช้สื่อประเภทใดจึงจะเหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูงสุด แม้จะเป็นสื่อประเภทเดียวกันก็ยังคงต้องพิจารณาในรายละเอียดลงไปอีก เช่น เมื่อเลือกสื่อสารผ่านทางหนังสือพิมพ์ก็ต้องพิจารณาว่าจะใช้หนังสือพิมพ์ฉบับใด หรือถ้าเป็นโทรทัศน์จะใช้ช่องใด

สำหรับการสื่อสารในปัจจุบันมีมากมายหลายชนิดและมีการพัฒนารูปแบบอยู่เสมอ ผู้สื่อสารจำเป็นต้องมีความรู้และทักษะในการใช้เครื่องมือเหล่านั้นเป็นอย่างดี เช่น การใช้วิทย์ โทรทัศน์ โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ เครื่องฉาย เครื่องเสียง นอกเหนือจากนี้จะต้องเข้าใจถึงข้อดี ข้อจำกัดของเครื่องมือสื่อสารแต่ละอย่างด้วย

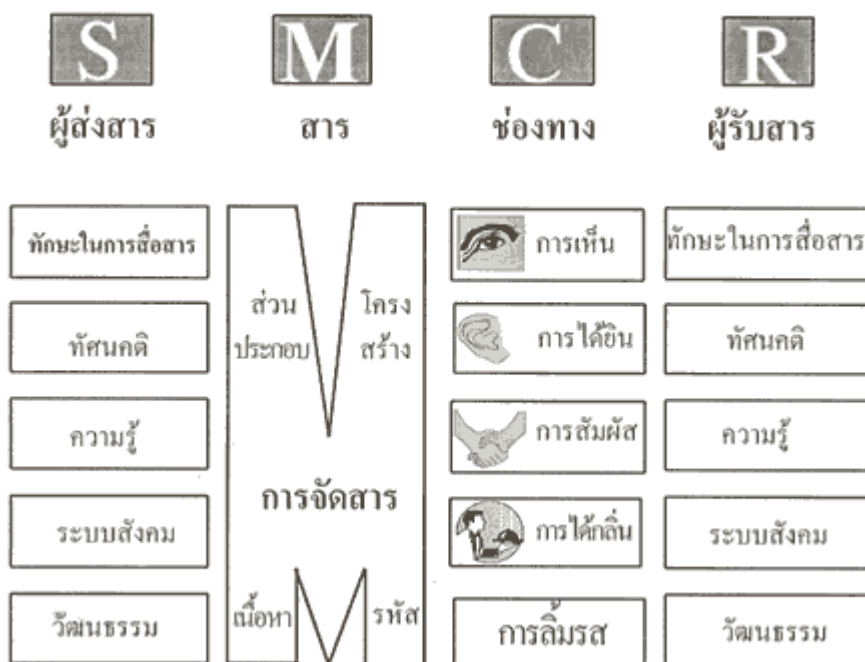
จากการทบทวนเอกสารเกี่ยวกับการสื่อสารพบว่า ประกอบด้วยแบบจำลองการสื่อสารของ เดวิด เค เบอร์โล แบบจำลองการสื่อสารของวิลเบอร์ ชรัมม์ แบบจำลองการสื่อสารของ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แบบจำลองการสื่อสารของเดวิด เค เบอร์โล

ในปี ค.ศ. 1960 เบอร์โล (Berlo, 1960) พิมพ์เผยแพร่หนังสือชื่อ “The Process of Communication” เพื่ออธิบายทฤษฎีว่าด้วยกระบวนการสื่อสารของมนุษย์ และนำเสนอแบบจำลององค์ประกอบของการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ผู้ส่งสาร (Communication source) สาร (Message) ช่องสาร (Channel) และ ผู้รับสาร (Receiver) ดังนั้นแบบจำลองนี้จึงมีชื่อเรียกอีกชื่อว่า SMCR Model องค์ประกอบทั้ง 4 ประการ นั้นมีความสัมพันธ์กันดังที่ปรากฏในภาพ 2.1

ภาพ 2.1

แสดงแบบจำลองการสื่อสารของ เดวิด เค เบอร์โล

ภาพที่ 2.1 แบบจำลองการสื่อสารของเดวิด เค เบอร์โล (The Berio Model / The SMCR Model) ที่มา : David K.Berio, (1960, p.72)

นอกจากการนำเสนอแบบจำลองข้างต้นนั้นเบอร์โล (Berlo. 1960. Pp. 72) อธิบายว่า ประสิทธิภาพของการสื่อสารจะเกิดขึ้นมากหรือน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพขององค์ประกอบซึ่งประกอบด้วยปัจจัยหรือ คุณสมบัติต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ผู้ส่งสาร (Communication Source) ในทฤษฎีของเบอร์โล ผู้ส่งสารที่จะสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องประกอบด้วยคุณสมบัติ 5 ประการ ได้แก่

1.1 ทักษะในการสื่อสาร (Communication Skills) 5 ประการ แบ่งเป็นทักษะในการเข้ารหัส 2 ประการ คือการเขียนและการพูด และทักษะในการถอดรหัส 2 ประการ คือ การอ่านและการฟัง ส่วนทักษะที่ 5 คือทักษะในการคิดและการใช้เหตุผลซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการเข้ารหัสและถอดรหัส

1.2 ทัศนคติ (Attitudes) ซึ่งเบอร์โลอธิบายว่าหมายถึง ความโน้มเอียงของคนในการเข้าถึงหรือหลีกเลี่ยงวัตถุหรือบุคคลนั้น มีผลต่อวิธีการสื่อสารของมนุษย์อย่างเห็นได้ชัด ทัศนคติในการสื่อสารแบ่งเป็น 3 ประเภทได้แก่ ทัศนคติของตนเอง ทัศนคติต่อเรื่องหรือประเด็นในการสื่อสาร และทัศนคติต่อผู้รับสาร

1.3 ความรู้ (Knowledge) ของผู้ส่งสารในเรื่องเกี่ยวกับกระบวนการสื่อสาร เรื่องที่จะสื่อสาร เรื่องที่จะสื่อสาร ลักษณะของผู้รับสาร ลักษณะของสื่อและวิธีเลือกใช้สื่อ และทัศนคติของตนเอง เบอร์โลเน้นว่าความรู้เกี่ยวกับการสื่อสารจะส่งผลต่อพฤติกรรมการสื่อสาร

1.4 ระบบสังคม (Social System) หมายถึง อิทธิพลของสังคมที่ส่งผลต่อบุคคล และพฤติกรรมการสื่อสาร

1.5 วัฒนธรรม (Culture) หมายถึง ขนบธรรมเนียม ประเพณี ค่านิยม และความเชื่อซึ่งเป็นตัวกำหนดรูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมการสื่อสารของมนุษย์

2. สาร (Message) ซึ่งเบอร์โลอธิบายว่า หมายถึง ผลผลิตที่เกิดจากการเข้ารหัสของผู้ส่งสารนั้นประกอบด้วย

2.1 รหัสของสาร (Message Code) หมายถึง กลุ่มของสัญลักษณ์ซึ่งใช้แทน หรือให้หมายถึง สิ่งต่างๆ ได้ เช่น ภาษาเขียน ภาษาพูด ภาษาท่าทาง รูปภาพ ดนตรี ฯลฯ รหัสของสารประกอบด้วยสารประกอบสองส่วนได้แก่

2.1.1 ได้แก่ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ เป็นต้น

2.1.2 โครงสร้าง (Structure) หมายถึง การนำส่วนประกอบย่อยของรหัสมารวมกันเป็นคำที่ใช้แทนหรือให้หมายถึงสิ่งต่างๆ เช่น นำพยัญชนะ “ก” มารวมกับ สระ “า” เป็นคำว่า “กา” หมายถึงนกประเภทหนึ่ง เป็นต้น

2.2 เนื้อหาของสาร (Content) หมายถึง ช่องทางที่จะใช้สื่อความหมายแก่ผู้รับสารประกอบด้วย 2 ส่วนดังนี้

2.2.1 ส่วนประกอบย่อย (Elements) ได้แก่ กลุ่มคำที่ยังไม่ได้เรียบเรียงตามโครงสร้างและหน้าที่ทางไวยากรณ์

2.2.2 โครงสร้าง (Structure) หมายถึง การเรียบเรียงลำดับของคำตามหลักไวยากรณ์

2.3 การเลือกและจัดลำดับของข่าวสาร หรือจัดเสนอสาร (Treatment) หมายถึง การตัดสินใจเลือกและจัดลำดับของรหัสสารและเนื้อหา ซึ่งได้แก่ ข่าวสารที่จะนำเสนอให้เหมาะสมและสนองวัตถุประสงค์ในการสื่อสารได้ เช่นการพาดหัวข่าวหน้า1 เพื่อสร้างความน่าสนใจ เป็นต้น การเลือกและการจัดลำดับของข่าวสารหรือจัดเสนอสารประกอบ2 ส่วนได้แก่

2.3.1 ส่วนประกอบย่อย (Elements) ได้แก่ รูปแบบ วิธีการ หรือเทคนิคในการนำเสนอสาร

2.3.2 โครงสร้าง (Structure) หมายถึง การจัดหรือการเรียงลำดับของรหัสสาร และเนื้อหาซึ่งหมายถึง สารที่ต้องการส่งให้สอดคล้องกับเทคนิคการนำเสนอที่ผู้ส่งสารใช้หรือให้เกิดความน่าสนใจหรือสอดคล้องกับพฤติกรรมและความต้องการของผู้รับสาร เป็นต้น

3. ช่องสาร (Channel) ในทฤษฎีของเบอร์โลแบ่งออกเป็น3 ประเภทดังนี้

3.1 ช่องสารที่เป็นตัวกลางในการนำสารจากผู้ส่งสารมายังผู้รับสาร ได้แก่ คลื่นแสง คลื่นเสียง วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น

3.2 ช่องสารซึ่งเป็นพาหะของสิ่งที้นำสารไปสู่ประสาทรับรู้ทั้ง5 ของมนุษย์ ได้แก่ การเห็น การได้ยิน การสัมผัส การได้กลิ่น การลิ้มรส ตัวอย่างเช่น อากาศซึ่งเป็นตัวนำคลื่นเสียงไปสู่ประสาทการได้ยิน เป็นต้น

3.3 วิธีการเข้ารหัสและถอดรหัสสาร เช่น การใช้วิธีการพูด หรือวิธีเขียน เป็นต้น โดยทั่วไป ทฤษฎีนิเทศศาสตร์มักไม่นิยามความหมายของช่องสารในความหมายนี้

4. ผู้รับสาร (Receiver) หมายถึง จุดหมายปลายทางของสารซึ่งต้องประกอบด้วยคุณสมบัติทั้ง5 ประการเช่นเดียวกับผู้ส่งสาร

นอกจากนี้แบบจำลองแสดงองค์ประกอบของการสื่อสารและรายละเอียดดังกล่าวข้างต้นแล้ว เบอร์โลยังเสนอทฤษฎีเพิ่มเติมว่า การสื่อสารนั้นเป็นพฤติกรรมที่กระทำโดยมีจุดมุ่งหมายพฤติกรรม การสื่อสารเกิดจากปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้ง4 องค์ประกอบ ดังนั้นเมื่อมองกระบวนการสื่อสารจึงต้องมองในภาพรวมความสัมพันธ์ของทุกองค์ประกอบไม่สามารถแยกส่วนจากกันได้ จากแนวคิดดังกล่าวจึงอนุมานได้ว่า เบอร์โลมองพฤติกรรมสื่อสารเป็นกระบวนการที่เกิดจากความสัมพันธ์ขององค์ประกอบดังกล่าวข้างต้น

กล่าวโดยสรุป “การสื่อสาร” มาจากภาษาอังกฤษคำว่า “Communication” ซึ่งรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า “Communis” หมายถึง “การร่วมกัน” หมายความว่า เมื่อมีการสื่อสารหรือการสื่อความหมายก็จะมีกรกระทำร่วมกันในบางสิ่งบางอย่าง นั่นคือการถ่ายทอดหรือการแลกเปลี่ยนข่าวสาร ความรู้ ความคิดของคนเรา การสื่อสารจึงเป็นปฏิกริยาสัมพันธ์ทางสังคมที่สื่อความหมายผ่านระบบสัญลักษณ์ กระบวนการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารระหว่างบุคคลต่อบุคคลหรือบุคคลต่อกลุ่ม

แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร

(Concept of Media exposure)

ยุพดี ฐิติกุลเจริญ, (2537,น.3) ระบุว่า การสื่อสารนั้นจัดได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งในชีวิตของมนุษย์ นอกเหนือจากปัจจัยสี่ที่มีความจำเป็นต่อความอยู่รอดของมนุษย์ ซึ่งได้แก่ อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่มและยารักษาโรค แม้ว่าการสื่อสารจะไม่ได้มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับความเป็นความตายของมนุษย์เหมือนกับปัจจัยสี่ แต่การที่จะให้ได้ว่าปัจจัยสี่นั้น ย่อมต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมืออย่างแน่นอน มนุษย์ต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมใดๆของตน และเพื่ออยู่ร่วมกับคนอื่นๆในสังคม การสื่อสารเป็นพื้นฐานของการติดต่อของกระบวนการทางสังคม ยิ่งสังคมมีความสลับซับซ้อนมากและประกอบด้วยคนจำนวนมากขึ้นเท่าใด การสื่อสารยิ่งมีความสำคัญมากขึ้นเท่านั้น

ทั้งนี้เพราะการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมและสังคมจะนำมาซึ่งความสับสนหรือความสับสนต่าง ๆ จนอาจก่อให้เกิดความไม่เข้าใจและไม่แน่ใจแก่สมาชิกของสังคม ดังนั้นจึงต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ข่าวสารจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ใช้ในการประกอบการตัดสินใจในกิจกรรมต่างๆของมนุษย์ ความต้องการข่าวสารจะเพิ่มมากขึ้นเมื่อบุคคลนั้นต้องการข้อมูลในการตัดสินใจหรือไม่แน่ใจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นอกจากนั้นข่าวสารยังเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เปิดรับมีความทันสมัย สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ของโรคปัจจุบันได้ดียิ่งขึ้น ดังที่ ชาร์ลส์ เค. อัทกิน (Charles k. Atkin, 1973: น.208) ได้กล่าวว่า บุคคลที่เปิดรับข่าวสารมาก ย่อมมีหูตากว้างไกล มีความรู้ความเข้าใจในสภาพแวดล้อมและเป็นคนทันสมัยเหตุการณ์กว่าบุคคลที่เปิดรับข่าวสารน้อย

อย่างไรก็ตาม บุคคลจะไม่รับข่าวสารทุกอย่างที่ผ่านมาสู่ตนทั้งหมดแต่จะเลือกรับรู้เพียงบางส่วนที่คิดว่ามีประโยชน์ต่อตน ดังนั้นข่าวสารที่หลั่งไหลผ่านเข้ามาไปยังบุคคลจากช่องทางต่าง ๆ นั้นมักจะถูกคัดเลือกตลอดเวลา ข่าวสารที่น่าสนใจมีประโยชน์และเหมาะสมตามความนึกคิดของผู้รับสาร จะเป็นข่าวสารที่ก่อให้เกิดความสำเร็จในการสื่อสาร (กิติมา สุรสุนธิ, 2533 :น.46-47)

การเลือกสรรข่าวสารของบุคคลเป็นสิ่งที่อธิบายถึงพฤติกรรมกรรมการสื่อสารของแต่ละบุคคลว่า ความแตกต่างกันทางสภาพส่วนบุคคลหรือสภาพจิตวิทยามีผลต่อการเปิดรับข่าวสาร โดยมีกระบวนการเลือกสรร (Selective Process) ที่แตกต่าง

โจเซฟ ที. แคลปเปอร์ (Klapper, J.T., 1960, p.19) ได้กล่าวว่า กระบวนการเลือกรับสรรข่าวสาร หรือเปิดรับข่าวสารเปรียบเสมือนเครื่องกรองข่าวสารในการรับรู้ของมนุษย์ ซึ่งประกอบด้วยการกลั่นกรอง 4 ขั้นตอนลำดับดังต่อไปนี้

1. การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) เป็นขั้นแรกในการเลือกช่องทางการสื่อสารบุคคล จะเลือกเปิดรับสื่อและข่าวสาร จากแหล่งสารที่มีอยู่กันหลายแหล่ง เช่นการเลือกซื้อหนังสือพิมพ์ฉบับใดฉบับหนึ่ง เลือกเปิดวิทยุกระจายเสียงสถานีใดสถานีหนึ่งตามความสนใจและความต้องการของตน อีกทั้งทักษะและความชำนาญในการรับรู้ข่าวสารของคนเรานั้นก็ต่างกัน บางคนถนัดที่จะฟังมากกว่าอ่านก็จะชอบวิทยุ ดูโทรทัศน์มากกว่าการอ่านหนังสือ เป็นต้น

2. การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention) ผู้เปิดรับข่าวสารมีแนวโน้มที่จะเลือกสนใจข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่ง โดยมักเลือกตามความคิดเห็น ความสนใจของตนเพื่อสนับสนุนทัศนคติเดิมที่มีอยู่และหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับความรู้ความเข้าใจหรือทัศนคติเดิมที่มีอยู่แล้วเพื่อไม่ให้เกิดภาวะทางจิตใจที่ไม่สมดุลหรือมีความไม่สบายใจที่เรียกว่า ความไม่สอดคล้องทางด้านความเข้าใจ (Cognitive Dissonance)

3. การเลือกรับรู้ละตีความหมาย (Selective Perception and Interpretation) เมื่อบุคคลเปิดรับข้อมูลข่าวสารแล้วก็เชื่อว่ารับรู้ข่าวสารทั้งหมดตามเจตนาารมณ์ของผู้ส่งสารเสมอไปเพราะคนเรามักเลือกรับรู้และตีความหมายสารแตกต่างกันไปตามความสนใจ ทักษะคติ ประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ ความคาดหวัง แรงจูงใจ สภาวะทางร่างกายหรือสภาวะทางอารมณ์และจิตใจ ฉะนั้นแต่ละคนอาจตีความเฉพาะข่าวสารให้มีทิศทางเป็นที่น่าพอใจของแต่ละบุคคล

4. การเลือกจดจำ (Selective Retention) บุคคลจะเลือกจดจำข่าวสารในส่วนที่ตรงกับความสนใจ ความต้องการ ทักษะคติ ฯลฯ ของตนเองและมักจะลืมหรือไม่นำไปถ่ายทอดต่อในส่วนที่ตนเองไม่สนใจไม่เห็นด้วยหรือเรื่องที่ขัดแย้งค้ำกับความคิดของตนเอง ข่าวสารที่คนเราเลือกจดจำไว้นั้น มักมีเนื้อหาที่จะช่วยส่งเสริมหรือสนับสนุนความรู้สึกรู้สึกนึกคิด ทักษะคติ ค่านิยมหรือความเชื่อของแต่ละคนที่มีอยู่เดิมให้มีความมั่นคงชัดเจนยิ่งขึ้นและเปลี่ยนแปลงยากขึ้น เพื่อนำไปใช้เป็นประโยชน์ในโอกาสต่อไป ส่วนหนึ่งอาจนำไปใช้เมื่อเกิดความรู้สึกขัดแย้งและมีสิ่งที่ไม่สบายใจขึ้น

สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเปิดรับข่าวสารของบุคคลนั้น ทอดด์ฮันท์ และ เบรนต์ รูเบน (Todd Hunt Brent d. Ruben, 1993, p.65 อ้างถึงใน ประมะ สตะเวทิน, 2541, น.122) ระบุว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเปิดรับข่าวสารของบุคคล มีดังนี้

1. ความต้องการ (Need) ปัจจัยที่สำคัญหนึ่งในกระบวนการเลือกของมนุษย์คือ ความต้องการ ความต้องการทุกอย่างของมนุษย์ทั้งความต้องการทางกายและใจ ทั้งความต้องการระดับสูงและความต้องการระดับต่ำ ย่อมเป็นตัวกำหนดการเลือกของเรา เราเลือกตอบสนองความต้องการของเรา เพื่อให้ได้ข่าวสารที่ต้องการ เพื่อแสดงรสนิยม เพื่อการยอมรับในสังคม เพื่อความพอใจ ฯลฯ

2. ทักษะคติและค่านิยม (Attitude and Values) ทักษะคติ คือความชอบมีใจโน้มเอียง (Preference and Predisposition) ต่อเรื่องต่างๆ ส่วนค่านิยมคือหลักพื้นฐานที่เรายึดถือ เป็นความรู้สึกที่ว่าเราควรทำหรือไม่ควรทำอะไรในการมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและคนซึ่งทักษะคติและค่านิยมมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการเลือกใช้ สื่อมวลชน การเลือกข่าวสาร การเลือกตีความหมายและการเลือกจดจำ

3. เป้าหมาย (Goal) มนุษย์ทุกคนมีเป้าหมาย มนุษย์ทุกคนกำหนดเป้าหมายในการดำเนินชีวิต ทั้งในเรื่องอาชีพ การเข้าสังคม การพักผ่อน เป้าหมายของกิจกรรมต่างๆที่เรากำหนดขึ้นนี้จะมอิทธิพลต่อการเลือกใช้สื่อมวลชน การเลือกข่าวสาร การเลือกตีความหมาย และการเลือกจดจำเพื่อสนองเป้าหมายของตน

4. ความสามารถ (Capability) ความสามารถของเราเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งรวมทั้งความสามารถด้านภาษามีอิทธิพลต่อเราในการเลือกรับข่าวสาร เลือกตีความหมายและเลือกเก็บเนื้อหาของข่าวนั้นไว้

5. การใช้ประโยชน์ (Utility) กล่าวโดยทั่วไปแล้วเราจะให้ความสนใจและใช้ความพยายามในการที่จะเข้าใจ และจดจำข่าวสารที่เราสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

6. สไตล์ในการสื่อสาร (Communication Style) การเป็นผู้รับข่าวสารของเรานั้นส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับสไตล์ในการสื่อสารของเรา คือ ความชอบหรือไม่ชอบสื่อบางประเภท ดังนั้นบางคนจึงชอบฟังวิทยุ บางคนชอบดูโทรทัศน์ บางคนชอบอ่านหนังสือพิมพ์ ฯลฯ

7. สถานะ (Context) สถานะในที่นี้หมายถึง สถานที่ บุคคลและเวลาที่อยู่ในสถานการณ์ การสื่อสาร สิ่งต่างๆเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการเลือกของผู้รับสาร การมีคนอื่นอยู่ด้วย มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้สื่อและข่าวสาร การเลือกตีความหมายและเลือกจดจำข่าวสาร การที่เราต้องถูกมองว่าเป็นอย่างไร การที่เราคิดว่าคนอื่นมองเราอย่างไร เราเชื่อว่าคนอื่นคาดหวังอะไรจากเราและการที่คิดว่าคนอื่นคิดว่าเราอยู่ในสถานการณ์อะไร ล้วนแต่มีอิทธิพลต่อการเลือกของเรา

8. ประสบการณ์ (Experience and Habit) ในฐานะของผู้รับสาร ผู้รับสารแต่ละคนพัฒนานิสัยการรับสารอันเป็นผลจากประสบการณ์ในการรับข่าวสารของเรา เราพัฒนาความชอบสื่อชนิดใดชนิดหนึ่งรายการประเภทใดประเภทหนึ่ง ดังนั้นเราจึงเลือกใช้สื่อชนิดใดชนิดหนึ่ง สนใจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และเลือกจดจำเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

ขวัญเรื่อง กิติวัฒน์ (2531,น.26) มีความเห็นว่าปัจจัยที่ทำให้บุคคลมีการเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกันคือ

1. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพและปัจจัยวิทยาส่วนบุคคล มีแนวคิดที่คนเราแต่ละคนมีความแตกต่างเฉพาะตัวบุคคลอย่างมากในด้านโครงสร้างทางจิตวิทยาส่วนบุคคล ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน การดำรงชีวิตในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างไม่เหมือนกัน ซึ่งผลกระทบถึงระดับสติปัญญา ความคิด ทักษะคิด ตลอดจนกระบวนการของการรับรู้ การสนใจ

2. ปัจจัยด้านสภาพความสัมพันธ์ทางสังคม เนื่องจากคนเรามักยึดติดกับกลุ่มสังคมที่ตนสังกัดอยู่เป็นกลุ่มอ้างอิง (Reference Group) ในการตัดสินใจที่จะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมใดๆก็ตาม นั่นคือ มักจะคล้ายตามกลุ่มในแง่ความคิด ทักษะคิด และพฤติกรรมเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม

3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมนอกระบบการสื่อสาร เชื่อว่าลักษณะต่างๆได้แก่ เพศ อาชีพ ระดับการศึกษารายได้ ทำให้เกิดความคล้ายคลึงของการเปิดรับเนื้อหาของการสื่อสาร รวมถึงการตอบสนองต่อเนื้อหาดังกล่าวไม่แตกต่างกันด้วย

นอกจากนี้ วิลเบอร์ ชรามม์ (Willbur Schramm, 1973: p.122) ยังได้ชี้ให้เห็นถึงองค์ประกอบอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อการรับข่าวสารของบุคคลดังนี้

1. ประสบการณ์ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้รับส่งสารแสวงหาข่าวสารที่แตกต่างกัน
2. การประเมินสารประโยชน์ของข่าวสารที่ผู้รับสารแสวงหาเพื่อตอบสนอง จุดประสงค์ของตนอย่างใดอย่างหนึ่ง
3. ภูมิหลังที่ต่างกันทำให้บุคคลมีความสนใจแตกต่างกัน
4. การศึกษาและสภาพแวดล้อมทำให้มีความแตกต่างในพฤติกรรมการเลือกรับสาร

5. ความสามารถในการรับสารซึ่งเกี่ยวกับสภาพร่างกายและจิตใจที่ทำให้พฤติกรรมเปิดรับแตกต่างกัน

6. บุคลิกภาพทำให้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติการโน้มน้าวใจและพฤติกรรมของผู้รับสาร

7. อารมณ์ สภาพทางอารมณ์ของผู้รับสาร จะทำให้เข้าใจความหมายของข่าวสาร หรืออาจเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจความหมายของข่าวสารได้

8. ทัศนคติ จะเป็นตัวกำหนดท่าทีของการรับและตอบสนองต่อสิ่งเร้า หรือข่าวสารที่ได้พบเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารนั้น

วิลเบอร์ ชแรมม์ (Willbur Schramm) กล่าวถึงหลักการทั่วไปของการเลือกความสำคัญของข่าวสารนั้นว่า ขึ้นอยู่กับการใช้ความพยายามน้อยที่สุด (Least effect) และผลที่จะได้ (Promise of reward) ซึ่งอยู่ในรูปของสูตรการเลือกรับข่าวสาร ดังภาพ 2.2

ภาพ 2.2

ภาพการเลือกรับข่าวสาร

$\text{การเลือกรับข่าวสาร} = \frac{\text{สิ่งตอบแทนที่คาดหวัง}}{\text{ความพยายามที่ต้องใช้}}$

จากภาพ 2.2 จะเห็นได้ว่าคนเรามีแนวโน้มที่จะเปิดรับข่าวสารที่ใช้ความพยายามน้อยเช่น ข่าวสารต่างๆที่อยู่ใกล้ตัวสามารถเลือกรับได้ง่ายและมีสารประโยชน์ต่อตนเองในการเลือกนั้นอาจมีสาเหตุอื่นๆ อีก เช่น ประสบการณ์ต่างกัน ความสามารถในการประเมินสารประโยชน์ของข่าวสารตลอดจนสภาวะทางสังคมและจิตใจของแต่ละคนด้วย

สำหรับความหมายของการเปิดรับข่าวสารนั้น แซมมวล เบคเกอร์ (Samuel L. Becker, 1972,p.42) ได้ให้ความหมายของการเปิดรับข่าวสาร โดยการจำแนกตามพฤติกรรมเปิดรับข่าวสาร ดังนี้

1. การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking) กล่าวคือ บุคคลที่จะแสวงหา ข้อมูลเมื่อต้องการให้มีความคล้ายคลึงกับบุคคลอื่นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือเรื่องทั่วไป

2. การเปิดรับข้อมูล (Infoemation Receptivity) กล่าวคือ บุคคลจะเปิดรับข่าวสารเพื่อทราบข้อมูลที่ตนเองสนใจ อยากรู้ สนใจ หากมีข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตนเองก็จะให้ความเอาใจใส่อ่านหรือดูหรือฟังเป็นพิเศษ

3. การเปิดรับประสบการณ์ (Experience Receptivity) กล่าวคือ บุคคลที่จะเปิดรับข่าวสารเพราะต้องการกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเพื่อผ่อนคลายอารมณ์

สำหรับเหตุผลในการที่มนุษย์เลือกสนใจหรือตั้งใจรับข่าวสารอย่างจากสื่อใดนั้น มีนักวิชาการหลายท่านที่มีความเห็นสอดคล้องกันดังนี้

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, (2533,น.44) ระบุว่า ไฟรด์ สัน (Friedson) ไรเลย์ (Riley) และ ฟลาวเวอร์แมน (Flowerman , 1951,p.34) กล่าวว่าแรงจูงใจที่ต้องการเป็นที่ยอมรับของสมาชิก ภายในสังคมจะเป็นสิ่งที่ช่วยกำหนดความสนใจเปิดรับสื่อจากสื่อต่างๆ ก็เพื่อตอบสนองความต้องการของตน ซึ่งปรากฏการณ์นี้ เมอร์ตัน (Merton) ไรท์ (Wright) วาบเลส (Waples) เรียกว่า ”พฤติกรรมในการแสวงหาข่าวสาร” นักวิชาการเหล่านี้มีความเห็นตรงกันว่า ผู้รับข่าวสารจะเลือกรับสื่อใดนั้นย่อมเป็นไปตามบทบาทและสถานภาพ ทางสังคมของผู้รับสารก็เพื่อนำไปเป็นหัวข้อในการสนทนาซึ่งจะทำให้ผู้รับสาร รู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ในเรื่องของวัตถุประสงค์ในการเลือกรับข่าวสาร หรือการบริโภคข่าวสารของผู้รับสารนั้น สุรพงษ์ โสธนะเสถียร ก็ได้จำแนกวัตถุประสงค์ของการเลือกเปิดรับข่าวสารไว้ 4 ประการคือ

1. เพื่อการรับรู้ (Cognition) คือผู้รับสารต้องการสารสนเทศ (Information) เพื่อสนองต่อความต้องการและความอยากรู้
2. เพื่อความหลากหลาย (Diversions) เช่น การเปิดรับสื่อเพื่อการแสวงหาความร่าใจ ตื่นเต้น สนุกสนาน รวมทั้งการพักผ่อน
3. เพื่ออรรถประโยชน์ทางสังคม (Social Utility) หมายถึงการต้องการสร้างความคุ้นเคยหรือการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เช่น การใช้ภาษาร่วมสมัย เพื่อหลีกเลี่ยงงานประจำหรือหลีกเลี่ยงคนรอบข้าง
4. การผละสังคัม (Withdrawal) เป็นการเปิดรับสื่อหรือเข้าหาสื่อ เพื่อหลีกเลี่ยงงานประจำหรือหลีกเลี่ยงคนรอบข้าง

ดวงฤทัย พงศ์ไพฑูรย์, (2544 น.14) ระบุว่า แม็คคอมบ์ และ เบคเกอร์ (McCombs and Becker, 1979: p.52) ได้ให้แนวคิดที่ว่าโดยทั่วไปบุคคลแต่ละคนมีการเปิดรับข่าวสาร หรือการเปิดรับสื่อ เพื่อตอบสนองความต้องการ 4 ประการคือ

1. เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ (Surveillance) บุคคลสามารถติดตามความเคลื่อนไหวและสังเกตการณ์ต่างๆ รอบตัวจากการเปิดรับข่าวสาร ทำให้เป็นคนที่ยันทันเหตุการณ์และทันสมัย

2. เพื่อการตัดสินใจ (Decision) การเปิดรับข่าวสารทำให้บุคคลสามารถกำหนดความเห็นของตนต่อสภาวะ หรือเหตุการณ์ต่างๆรอบตัว เพื่อการตัดสินใจโดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวข้องชีวิตประจำวัน

3. เพื่อพูดคุยสนทนา (Discussion) บุคคลสามารถนำความรู้ข่าวสารที่ได้รับไปใช้ในการพูดคุยกับคนอื่นได้

4. เพื่อการมีส่วนร่วม (Participation) เพื่อรับรู้และมีส่วนร่วมในเหตุการณ์ ความเป็นไปต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคมรอบๆตัว

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าบุคคลจะมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกันมีวัตถุประสงค์ในการเปิดรับข่าวสารแตกต่างกัน มีวัตถุประสงค์ในการเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกัน และมีความต้องการในการเปิดรับข่าวสารที่แตกต่างกันนั้น แต่โดยทั่วไปแล้ว บุคคลจะเปิดรับข่าวสารอยู่ใน 3 ลักษณะ ได้แก่

(เสถียร เขยประทับ, 2525,น.23) ระบุว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนโดยผู้รับสารมีความคาดหวังจากสื่อมวลชนว่า การบริโภคข่าวสารจากสื่อมวลชนจะช่วยตอบสนองความต้องการของเขาได้ ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือการเปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัย เปลี่ยนพฤติกรรมบางอย่างโดยการเลือกรับบริโภคสื่อมวลชนนั้นจะขึ้นอยู่กับ ความต้องการหรือแรงจูงใจจากผู้รับสารเอ เพราะบุคคลแต่ละคนย่อมมีวัตถุประสงค์และความตั้งใจในการใช้ประโยชน์แตกต่างกันไป

1. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล โดยสื่อบุคคลนั้นหมายถึงตัวบุคคลผู้ที่นำข่าวสารจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่งโดยอาศัยการติดต่อระหว่างบุคคล ซึ่งจะมีปฏิกริยาโต้ตอบระหว่างกัน สื่อบุคคลนี้จะมีประโยชน์อย่างมากในกรณีที่ผู้ส่งสารหวังผลให้ผู้รับสารมีความเข้าใจกระจ่างชัดเจน และตัดสินใจรับข่าวสารได้อย่างมั่นใจยิ่งขึ้นซึ่งการสื่อสารระหว่างบุคคลนี้สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.1 การติดต่อโดยตรง (Direct Contact) เป็นการเผยแพร่ข่าวสารเพื่อสร้างความเข้าใจหรือชักจูงโน้มน้าวใจกับประชาชนโดยตรง

1.2 การติดต่อโดยกลุ่ม (Group Contact of community Public) โดยกลุ่มจะมีอิทธิพลต่อบุคคลส่วนรวม ช่วยให้การสื่อสารของบุคคลบรรลุเป้าหมายได้ เพราะเมื่อกลุ่มมีความสนใจไปในทิศทางใด บุคคลส่วนใหญ่ก็จะมี ความสนใจไปในทิศทางนั้นด้วย

2. การเปิดรับข่าวสารสื่อเฉพาะกิจ สื่อเฉพาะกิจ หมายถึงสื่อที่ถูกลดขึ้นมาโดยมีเนื้อหาสาระที่เฉพาะเจาะจงและมีจุดมุ่งหมายหลักอยู่ที่ผู้รับสารเฉพาะกลุ่ม (ปรมะ สตะเวทิน, 2532: น.99 อ้างถึงใน เกศินี จุฑาวิจิตร, 2540 น.135) ตัวอย่างของสื่อเฉพาะกิจเช่น จุลสาร แผ่นพับโปสเตอร์ ใบปลิว คู่มือ นิทรรศการ เป็นต้น ดังนั้นการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจนี้ ผู้รับสารจะได้รับข่าวสารหรือข้อมูลเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างเฉพาะเจาะจง

จากแนวความคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารนี้ จะเห็นได้ว่าข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญ ในการนำมาประกอบการตัดสินใจของบุคคล ยิ่งบุคคลเกิดความสนใจเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากเท่าใดบุคคลย่อมต้องการเปิดรับข่าวสารมากขึ้นเท่านั้นโดยไม่จำกัดว่าจะทำการเปิดรับข่าวสารจากสื่อใด ไม่ว่าจะ เป็นสื่อมวลชน

สื่อบุคคลหรือสื่อเฉพาะกิจ แต่ทั้งนี้บุคคลจะทำการเปิดรับข่าวสารเฉพาะเรื่องที่ตนให้ความสนใจเท่านั้น เนื่องจากความสนใจในปัจจุบันมีมากกว่าที่ผู้รับสารจะรับไว้ทั้งหมด จึงทำให้เกิดกระบวนการเลือกรับข่าวสารขึ้น อย่างไรก็ตามบุคคลแต่ละคนก็จะมีเกณฑ์ในการเลือกรับข่าวสารที่แตกต่างกันตามลักษณะส่วนบุคคล สภาพแวดล้อมในสังคมนั้นๆ และวัตถุประสงค์หรือความต้องการ ที่จะเปิดรับข่าวสารของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันย่อมทำให้มีพฤติกรรมที่เปิดรับข่าวสารแตกต่างกันไปด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประชาคมอาเซียน เกิดขึ้นเนื่องจากสมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือ "อาเซียน" ซึ่งประกอบด้วยสมาชิก 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนาม สปป.ลาว เมียนมาร์ บรูไน และกัมพูชา ได้เล็งเห็นประโยชน์ร่วมกันในการรวมกลุ่มเพื่อให้ความเข้มแข็งมากขึ้นเพื่อที่จะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทั้ง ด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของโลก ซึ่งจะมีผลกระทบต่อภูมิภาคอาเซียนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้นในปี พ.ศ. 2540 อาเซียนจึงได้กำหนดวิสัยทัศน์อาเซียน ค.ศ. 2020 ขึ้นโดยมีเป้าหมายให้อาเซียนเป็นกลุ่มหุ้นส่วนที่มีความสมานฉันท์ ร่วมกันพัฒนาอย่างเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ให้ได้ภายในปี พ.ศ. 2563 ซึ่งจากจุดเริ่มของการกำหนดวิสัยทัศน์ดังกล่าวนี้ จึงเป็นแรงขับเคลื่อนให้อาเซียนมีพัฒนาการอย่างรวดเร็วในการเตรียมตัวเข้าสู่รูปแบบของประชาคมที่มีความเป็นหนึ่งเดียวกัน

จนกระทั่งในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2546 ผู้นำอาเซียนได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน หรือที่เรียกว่า “ข้อตกลงบาหลี 2” เห็นชอบให้จัดตั้งประชาคมอาเซียนคือ การให้อาเซียนรวมตัวเป็นชุมชนหรือประชาคมเดียวกันให้สำเร็จภายในปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) แต่ต่อมาได้ตกลงร่นระยะเวลาจัดตั้งให้เสร็จในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) เนื่องจากการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจของโลกซึ่งมีความรุนแรงมากขึ้น เช่น อัตราการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของจีนและอินเดียที่มีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดด เป็นต้น ซึ่งในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 14 ที่ชะอำ หัวหิน เมื่อวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2552 ผู้นำอาเซียนได้ลงนามรับรองปฏิญญาชะอำว่าด้วยแผนงานจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ค.ศ. 2009 - 2015) เพื่อจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558

ก้าวสำคัญต่อมาคือการจัดทำปฏิญญาอาเซียน หรือ “กฎบัตรอาเซียน” (ASEAN Charter) ซึ่งมีผลใช้บังคับแล้วตั้งแต่เดือนธันวาคม ปี พ.ศ. 2552 นับเป็นการยกระดับความร่วมมือของอาเซียนเข้าสู่มิติใหม่ในการสร้างประชาคมโดยมีพื้นฐานที่แข็งแกร่งทางกฎหมายและมีองค์กรรองรับการดำเนินการเข้าสู่เป้าหมายดังกล่าวภายในปี พ.ศ. 2558 โดยประชาคมอาเซียนจะประกอบด้วยสามเสาหลักในการขับเคลื่อน ได้แก่

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน โดยเป้าหมายดังนี้

1) ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political – Security Community: APSC) มุ่งให้ประเทศในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีระบบแก้ไขความขัดแย้งระหว่างกันได้ด้วยดี มีเสถียรภาพอย่างรอบด้าน มีกรอบความร่วมมือเพื่อรับมือกับภัยคุกคามความมั่นคงทั้งรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่ๆ เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยและมั่นคง โดยมีคุณลักษณะที่สำคัญ 3 ด้าน คือ

- เป็นประชาคมที่มีกฎเกณฑ์ บรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกันโดยสร้างความแข็งแกร่งแก่ประชาธิปไตย ส่งเสริมธรรมาภิบาล และหลักนิติธรรม ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน

- เป็นภูมิภาคที่มีเอกภาพ สงบสุขและมีความแข็งแกร่งพร้อมรับมือพิชิตขอปร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาคความมั่นคงที่ครอบคลุมทุกมิติโดยยึดหลักความมั่นคงทั้งรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่ เช่น มิติเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม การป้องกันความขัดแย้ง การสร้างความไว้วางใจ และการทูตเชิงป้องกัน

- เป็นภูมิภาคที่มีพลวัต ยังคงความเป็นศูนย์กลางและบทบาทของอาเซียนโดยการส่งเสริมและรักษาความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรและเป็นประโยชน์กับประเทศภายนอกเพื่อสันติภาพในโลก ตลอดทั้งดำเนินบทบาทที่สำคัญในเวทีระดับภูมิภาคและระดับระหว่างประเทศเพื่อส่งเสริมผลประโยชน์ร่วมกันของอาเซียน

2) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) มุ่งให้เกิดการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจและการอำนวยความสะดวกในการติดต่อค้าขายระหว่างกัน อันจะทำให้ภูมิภาคมีความเจริญ มั่งคั่งและสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆ ได้เพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชนในประเทศอาเซียน โดยมีคุณลักษณะที่สำคัญ 4 ด้าน คือ

- การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว เน้นการเคลื่อนย้ายสินค้า การบริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานฝีมือระหว่างกันอย่างเสรี

- การมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง เน้นการดำเนินนโยบายการแข่งขัน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและพลังงาน

- การมีพัฒนาการทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการขยายตัวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิกใหม่ เพื่อลดช่องว่างของระดับการพัฒนา

- การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลกได้อย่างสมบูรณ์ เน้นการจัดทำข้อตกลงเขตการค้าเสรี และความตกลงว่าด้วยการใช้อัตราภาษีพิเศษที่เท่ากันกับประเทศคู่เจรจา

3) ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน มีเป้าหมายให้อาเซียนเป็นประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง สังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ประชากรอาเซียนมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีและมีการพัฒนาในทุกด้านเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของ ประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาเซียน โดยมีคุณลักษณะที่สำคัญ 5 ด้าน คือ

- การพัฒนามนุษย์ โดยเน้นการบูรณาการด้านการศึกษา สร้างสังคมความรู้ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ส่งเสริมการจ้างงานที่เหมาะสม ส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) การเข้าถึงวิชาการและเทคโนโลยี

- การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม โดยขจัดความยากจน สร้างเครือข่ายความปลอดภัยทางสังคม ส่งเสริมความมั่นคงและความปลอดภัยด้านอาหาร การควบคุมโรคติดต่อ

- การสร้างความยุติธรรมและสิทธิ เน้นคุ้มครองสิทธิผู้ด้อยโอกาส แรงงานย้ายถิ่นฐานส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจโครงการเตรียมการรองรับการเคลื่อนย้ายของแรงงานสู่การเป็นประชาคมอาเซียน รายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์

- การส่งเสริมความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม เน้นการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมของโลกปัญหามลพิษทางสิ่งแวดล้อมข้ามแดน การเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

- การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน โดยการสร้างความรู้สึกร่วมกัน อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของอาเซียน ส่งเสริมการสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรม และลดช่องว่างการพัฒนา

เนื่องจากการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจของโลกนับวันจะมีความรุนแรงมากขึ้น ดังนั้นภายใต้การพัฒนาไปสู่ประชาคมอาเซียน จึงทำให้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มักจะได้รับความสนใจและกล่าวถึงเป็นอย่างมากในปัจจุบัน เนื่องจากจะนำมาซึ่งความเปลี่ยนแปลงภายในภูมิภาคอย่างกว้างขวางโดยเป็นประชาคมที่สำคัญที่จะทำให้อาเซียนกลายเป็นเขตการผลิตเดียว ตลาดเดียวซึ่งหมายความว่าอาเซียนจะมีการเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิตได้อย่างเสรีเสมือนอยู่ในประเทศเดียวกัน สามารถดำเนินกระบวนการผลิตในประเทศสมาชิกใดก็ได้ โดยใช้ทรัพยากรทั้งวัตถุดิบและแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านมาใช้ในการผลิตปราศจากอุปสรรคในด้านภาษีและมาตรการที่มีใช้ภาษี ตลอดจนมีการสร้างมาตรฐานของสินค้าและกฎระเบียบต่างๆ ร่วมกัน

การเปิดเสรีด้านการเคลื่อนย้ายแรงงานจะเกิดขึ้นอย่างเต็มรูปแบบในปี พ.ศ. 2558 โดยจะมีการเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพ หรือแรงงานเชี่ยวชาญ หรือผู้มีความสามารถพิเศษของอาเซียนได้อย่างเสรี ถือเป็น การขับเคลื่อนกิจกรรมทางเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียนที่สำคัญ โดยกลุ่มสมาชิกอาเซียนได้จัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมกันในเรื่องคุณสมบัติหรือมาตรฐานในแต่ละวิชาชีพ หรือเพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายนักวิชาชีพหรือแรงงานเชี่ยวชาญ หรือผู้มีความสามารถพิเศษของอาเซียนได้อย่างเสรี ปัจจุบันมีข้อตกลงยอมรับร่วมในคุณสมบัตินักวิชาชีพของอาเซียนทั้งหมด 7 สาขา คือ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล สถาปัตยกรรมสำรวจ นักบัญชี และวิศวกรรม ส่วนสาขาอื่นๆ ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาซึ่งนักวิชาชีพดังกล่าวหากมีความสามารถและมีคุณสมบัติผ่านตามเงื่อนไขของแต่ละประเทศกำหนดก็จะสามารถไปทำงานในกลุ่มสมาชิกอาเซียนได้อย่างเสรี

การศึกษาทบทวนและวิเคราะห์ข้อมูลการเคลื่อนย้ายแรงงาน ตลอดจนปัจจัยและปัญหา/อุปสรรคต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือเสรีในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะทำให้ทราบถึงทิศทางการพัฒนาด้านแรงงานและการเตรียมความพร้อมทางด้านการบริหารจัดการของไทย เพื่อรองรับกรอบความร่วมมือของประชาคมอาเซียนต่อไป ในด้านการเป็นประชาคมอาเซียนในปี ค.ศ.2015 และอนาคตของอาเซียน อาเซียนจะกลายเป็นอีกกลุ่มประเทศหนึ่งที่มีพลังต่อรองทั้งด้านการเมืองและเศรษฐกิจ มีความมั่นคงและเข้มแข็งทางสังคมและมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ที่ชาวโลกไม่อาจมองข้ามได้ เนื่องจากอาเซียนรวมกันแล้วมีประชากรราว 600 ล้านคน เป็น 1 ใน 10 ของประชากรทั้งโลก เป็นศูนย์กลางของ พระพุทธศาสนา ที่มีหลักธรรมที่เป็นสากล และเอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โลกในยุคปัจจุบันซึ่งองค์การพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลก (พสล.) ตั้งอยู่ที่กรุงเทพฯ ประเทศไทย และมีอินโดนีเซียเป็นประเทศที่นับถือศาสนาอิสลามที่ใหญ่ที่สุดในโลก ซึ่งมีประชากรกว่า 240 ล้านคน

ด้านการเมืองและความมั่นคง เมื่อเกิดความร่วมมือกันด้านการเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมแล้วก็ได้แต่หวังว่าสักวันหนึ่งประเทศที่ยังมีการละเมิดสิทธิมนุษยชน อันสืบเนื่องมาจากระบอบการปกครองที่ยังไม่คำนึงถึงสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคของประชาชนเจ้าของประเทศ ไม่นำพาต่อการใช้อำนาจอธิปไตยของปวงชนไม่ว่าจะเป็นประเทศที่ปกครองด้วยระบอบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์หรือประชาธิปไตยแบบครึ่งใบหรือเผด็จการทหารก็ตาม ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ที่มุ่งให้เกิดสิทธิ เสรีภาพ สันติภาพขึ้นทั่วโลกและการโดดเดี่ยวประเทศที่ไม่สนใจในกระแสการเมืองแบบนี้ก็จะตามมา ซึ่งเชื่อว่าไม่มีประเทศใดต้องการถูกตอบโต้ทางการเมืองอันเนื่องมาจากนโยบายการเมืองการปกครองของตนที่ยังล้าหลัง เรื่องสิทธิมนุษยชนและกฎหมาย ในอนาคตอันใกล้นี้ทุกประเทศในภูมิภาคนี้จะเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยที่เต็มใบ อำนาจอธิปไตยอันเป็นอำนาจอสูงสุดในการปกครองประเทศเป็นของประชาชนอย่างแท้จริงครบทั้ง 10 ประเทศ

ด้านเศรษฐกิจ จะเกิดความร่วมมือกันมากขึ้นยกเลิกการเก็บภาษีสินค้าระหว่างกันทุกรายการที่มีการค้าขายกันเสมือนเป็นการค้าภายในประเทศเดียวกัน มีการประชุมร่วมกันระหว่างผู้นำของประเทศ รัฐมนตรีด้านเศรษฐกิจและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศบ่อยครั้งขึ้นเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างกันมากขึ้น ตลอดจนสร้างองค์ความรู้ ความร่วมมือหรือพันธสัญญาต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนพัฒนาภูมิภาคประเทศอาเซียนทางด้านเศรษฐกิจใหม่ให้เสถียรภาพมากขึ้น มีขีดความสามารถในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจและมีอำนาจต่อรองกับกลุ่มเศรษฐกิจอื่นทั่วโลกในอนาคตอาจมีการใช้เงินสกุลเดียวกันทั้งภูมิภาคอาเซียน อาจเป็นสกุลเงินบาท หรือ สกุลเงินรูเปียหรือสกุลเงินเปโซหรืออาจเป็นชื่อสกุลเงินที่ตั้งขึ้นใหม่ไม่ให้ซ้ำกับสกุลเงินที่ใช้ในประเทศใดในกลุ่มเหมือนกับสกุลเงินยูโรของสหภาพยุโรปที่ไม่ซ้ำกับสกุลเงินของประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรปเลยแต่สหภาพยุโรปส่วนใหญ่มีความเจริญ

ด้านอุตสาหกรรม ในขณะที่อาเซียนยังเป็นประเทศเกษตรกรรม ประชากรมีการศึกษาต่ำจึงนำไปสู่ปัญหาความยากจนและปัญหาอื่น ๆ ประเทศไทยควร นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปเผยแพร่แก่สมาชิกกลุ่มอาเซียนและชาวโลกมากขึ้นเพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจจากระบบการแข่งขันตามกลไกการตลาดอันเกิดจากระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมในปัจจุบันและส่งเสริมให้ทุกประเทศพัฒนาศักยภาพของคนในชุมชนในท้องถิ่นของตนได้ใช้ความรู้ความสามารถของตนพัฒนาสินค้าที่ได้จากวัตถุดิบในท้องถิ่นที่มีอยู่อย่างหลากหลายทั่วประเทศให้มีระดับจนสามารถส่งจำหน่ายภายในประเทศหรือส่งเป็นสินค้าเพื่อจำหน่ายต่างประเทศได้ทั้งนี้หน่วยงานของรัฐอาจมีบทบาทด้านการส่งเสริมด้านงบประมาณ วิทยากรเพิ่มศักยภาพให้คนในชุมชนตลอดจนตลาดเพื่อหน่ายสินค้าที่ภูมิปัญญาชาวบ้าน ผลิตหรือสร้างขึ้นมาอย่างพอเพียงในการระบายสินค้าอันจะนำมาซึ่งกำลังใจในการมุ่งพัฒนาผลงานให้เป็นที่ยอมรับมากขึ้น

ด้านสังคมและวัฒนธรรม อาเซียนได้ร่วมกันยกระดับการศึกษาของประชาชนภายในประเทศให้สูงขึ้นจนถึงระดับปริญญาตรี หรือใครมีศักยภาพทางด้านปัญญาและการเงินก็อาจเรียนให้สูงกว่านั้น และไม่ลืมจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมควบคู่ไปด้วย เนื่องจากยุคสมัยปัจจุบันมีการแข่งขันสูงทุก ๆ ด้าน การศึกษาทางโลกอย่างเดียวยังไม่พอเพราะคนยังมีกิเลสตัณหาที่จะใช้เล่ห์เหลี่ยมกลโกง เพื่อหาประโยชน์ใส่ตน และพวกพ้องเกิดการเอารัดเอาเปรียบทางสังคม ดังนั้นทุกประเทศควรส่งเสริมหลักธรรมทางศาสนาของตนมาทำให้สังคมมีความเข้มแข็ง อบอุ่น และน่าอยู่มากขึ้นเพื่อก้าวสู่ระดับสากลควรมีการศึกษาภาษาที่เป็นสื่อกลางใช้สื่อสารระหว่างประเทศ เช่น ภาษา อังกฤษ ภาษาจีน หรือภาษาประจำชาติของแต่ละประเทศในภูมิภาคอาเซียน เป็นการพัฒนาศักยภาพมนุษย์เพื่อรับใช้องค์การระหว่างประเทศที่ชื่ออาเซียน และองค์การอื่นที่อาเซียนมีความจำเป็นต้องประสานงานมากขึ้น เช่น องค์การสหประชาชาติ ซึ่งมีหน่วยงานย่อยหลายหน่วยงาน มีสาขากระจายอยู่ทั่วโลก เช่น องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) หรือ แอสแปค เป็นต้น

นอกจากนี้ควรมีการร่วมมือ ด้านการตรวจคนเข้าเมืองที่เอื้อต่อกันไม่มีมาตรการกีดกันที่เข้มงวดเหมือนเมื่อก่อนเพื่อความสะดวกในการเรียนรู้ศึกษาซึ่งกันและกันมากขึ้น นอกจากนี้เรื่องภาษา ควรมีการร่วมมือกันด้านส่งเสริมหรือผสมผสานทางวัฒนธรรมเพื่อความเข้าใจและประยุกต์ใช้ร่วมกันมากขึ้นในภูมิภาค ส่งเสริมแลกเปลี่ยนด้านสาธารณสุข ควรส่งเสริมการแพทย์ทางเลือกที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยน การค้นคว้าเรื่องสมุนไพร การฝังเข็ม การนวดแผนโบราณ หรือแม้แต่การพัฒนาจิตวิญญาณตามหลักศาสนา ต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับยุคสมัยมากขึ้นโดยแสวงจุดร่วม สงวนจุดต่าง โดยเลือกมองหรือเลือกเอาเฉพาะข้อดีของแต่ละศาสนามาบูรณาการ คำสอน เพื่อนำเสนอให้สังคมในภูมิภาคอาเซียนนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตมากขึ้น อันจะเป็นการนำมาซึ่งความเข้าใจกันระหว่างประเทศมากขึ้น ความสัมพันธ์กันด้านวัฒนธรรมจะเป็นพื้นฐานในการนำไปสู่ความเข้าใจในเรื่องอื่นต่อไปไม่ว่าจะเป็นความร่วมมือทางด้านการเมือง ความมั่นคง สันติภาพและความร่วมมือด้านเศรษฐกิจได้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

แนวคิดเกี่ยวกับเยาวชน

เยาวชน ตามความหมายของ กรมการพัฒนาชุมชนและสำนักงานคณะกรรมการเยาวชนแห่งชาติ หมายถึง ผู้ที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี ซึ่งใกล้เคียงกับ UNICEF (อ้างในสำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2541) ที่กำหนด ในช่วงอายุประมาณ 15-24 ปี ส่วนกรมส่งเสริมการเกษตรซึ่งใกล้ชิดโดยตรงกับเยาวชนที่ประกอบอาชีพด้านการเกษตร ซึ่งเงื่อนไขในการเป็นสมาชิกจะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 10-35 ปี ทั้งชายและหญิงซึ่งเป็นผู้รับช่วง ความรับผิดชอบจากผู้ใหญ่ในการดำเนินกิจกรรมทางสังคม

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (2537) ได้กล่าวไว้ใน แผนพัฒนาเด็กและเยาวชน ซึ่งให้ความหมายของเยาวชนไว้ว่า “เยาวชน คือ บุคคลที่มีอายุ 15 -25 ปี” และ ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พุทธศักราช 2521 ได้กำหนดความหมายว่า “เยาวชน คือ บุคคลซึ่งมีอายุไม่เกิน 25 ปี”

พหุวิวัฒนาการ (2535,น.5) ได้กล่าวว่า เยาวชนเป็นพลังสำคัญที่จะเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต หากได้รับการชี้แนะและปลูกฝังอุดมการณ์ต่างๆก็จะมีบทบาทตามความคาดหวังที่พึงปฏิบัติต่อบทบาทของเยาวชน แบ่งออกได้ 7 ประการ ดังนี้

1. เยาวชนไทยมีบทบาทเป็นสมาชิกของครอบครัวซึ่งต้องมีการปลูกฝังให้รู้จักบทบาทของตนในครอบครัว และการบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่น ทั้งในยามสงบและยามสงคราม
2. เยาวชนไทยเป็นกำลังการปกป้องรักษาบ้านเมืองโดยต้องฝึกรบรรมให้มีวินัยและความรู้สึกใน เรื่องชาตินิยม
3. เยาวชนไทยเป็นพลังในทางเศรษฐกิจต้องได้รับการพัฒนาให้เป็นกำลังผลิตที่พอเพียงกับการ ขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยใช้การศึกษาในระบบโรงเรียนเป็นเครื่องมือที่สำคัญ
4. เยาวชนไทยเป็นพลังในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมต้องพัฒนาให้เหมาะสมทั้งในคุณภาพ และปริมาณ โดยใช้การศึกษาทั้งในและนอกระบบโรงเรียน
5. เยาวชนไทยเป็นผู้สืบทอดวัฒนธรรมทั้งด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศไทยแล การถ่ายทอดวัฒนธรรมเพื่อความอยู่รอดปลอดภัยของสังคมในอนาคตโดยการเรียนตามหลักสูตรกีฬา ศิลปวัฒนธรรมและการบำเพ็ญประโยชน์
6. เยาวชนไทยเป็นผู้รับและผู้ดำเนินการการพัฒนาด้วย หากได้รับการศึกษาและพัฒนา ตนเองให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่า

7. เยาวชนต้องมีความรู้มีสติปัญญา มีเหตุผล มีคุณธรรมและวัฒนธรรม มีพละทานมัยที่สมบูรณ์ มีทักษะในการประกอบอาชีพ พึ่งตนเองได้ เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม มีความรู้ความสามารถในเทคโนโลยีที่เหมาะสม เป็นกำลังในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศสรุปได้ว่า เมื่อเยาวชนสามารถปฏิบัติตนตามความคาดหวังต่อบทบาทได้ บทบาทของเยาวชนที่แสดงออกมานั้นจะมีความเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับ

นางลักษณ์ เทพสวัสดิ์ (2536,น.34) ได้กล่าวถึงบทบาทของเยาวชนในการพัฒนาสังคมไทย ไว้ดังนี้ เยาวชน คนหนุ่มสาว โดยเฉพาะนิสิตนักศึกษา มีบทบาทต่อการพัฒนาสังคมเป็นอย่างมากโดยสามารถเข้ามามีส่วนร่วมดังนี้

1. ศึกษาหลักการสำคัญๆ ของการบริหารบ้านเมือง องค์กรต่างๆ ที่ปฏิบัติงานตามความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ ความรับผิดชอบของบุคลากรในองค์กรต่างๆ ในการศึกษาจำเป็นต้องศึกษาจากตำราจากครูอาจารย์ แล้วนำข้อมูลเหล่านั้นมาวิเคราะห์ให้ถูกต้อง รวมทั้งคิดหาแนวทางในการที่จะวางแผนเพื่อพัฒนาบทบาทของคนที่ทำได้

2. เคารพกฎหมาย ระเบียบแบบแผนที่ถูกต้องของสังคมและปฏิบัติตัวเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับบุคคลอื่นๆ ในสังคม

3. ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ได้มีความรู้ความสามารถที่แท้จริง เพื่อจะได้ช่วยกันรับใช้สังคมประเทศชาติบ้านเมือง

4. ควรต้องศึกษาพิจารณาปัญหาต่างๆ ในสังคมตามแนวทางที่ถูกต้อง ไม่ว่าจะปัญหาเฉพาะหน้า หรือปัญหาที่ติดตามมาในอนาคต เมื่อศึกษาได้ข้อมูลที่ถูกต้องแล้วก็ประมวลเป็นเรื่องราวเสนอต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบในการแก้ปัญหาเหล่านั้น เพื่อการวางแผนปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาสังคมต่อไป

5. ควรร่วมมือประกอบกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม เพื่อพัฒนาสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามว่างจากการศึกษาเล่าเรียน เช่น อาจจัดตั้งชมรม กิจกรรมต่างๆ ในสถาบันการศึกษาเพื่อฝึกฝนให้รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบ ช่วยกันแก้ปัญหาสังคมในวิถีทางที่ถูกต้อง

6. ต้องช่วยกันแก้ไขค่านิยมในสังคมไทยเสียใหม่ คือ ต้องนิยมคนดี นิยมคนที่ตั้งใจพัฒนาสังคมและประเทศชาติไม่นิยมยกย่องคนเด่น คนร่ำรวย และคนได้ลาภยศมาในทางมิชอบ

สมพร เทพสิทธิ (2540,น.23) ได้กล่าวถึงบทบาทของเยาวชนว่าสิ่งที่เยาวชนควรจะต้องแสดงบทบาทที่เหมาะสมนั้น มีดังต่อไปนี้

1. บทบาทต่อตนเอง คือเป็นผู้ใฝ่พัฒนาอยู่เสมอเพื่อพัฒนาตนเองไปสู่ความสุขความสำเร็จการมีชีวิตอยู่อย่างมีคุณค่า

2. บทบาทต่อผู้อื่น เยาวชนควรมีความเคารพเชื่อฟังและมีความกตัญญูต่พ่อแม่ครู อาจารย์ผู้มีพระคุณ คบเพื่อนที่ดีทำตนเป็นมิตรที่ดีของเพื่อน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

3. บทบาทต่อสังคม เยาวชนควรมีส่วนช่วยในการสงเคราะห์ผู้ตกทุกข์ได้ยากผู้ด้อยโอกาสช่วยในการแก้ไขปัญหาสังคม เช่น ช่วยในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ปัญหาสิ่งแวดล้อม ช่วยในการพัฒนาสังคมเช่น พัฒนาชุมชนเมือง ชุมชนชนบท

4. บทบาทต่อสถาบันชาติ เยาวชนควรร่วมกันในการรักษาและส่งเสริมสถาบันชาติให้มีความมั่นคงเข้มแข็ง ส่งเสริมและรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ

5. บทบาทต่อสถาบันศาสนา เยาวชนควรช่วยกันในการรักษาและส่งเสริมสถาบันศาสนา ซึ่งเป็นหลักยึดเหนี่ยวจิตใจของคน

6. บทบาทต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ เยาวชนควรมีความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ เทิดทูนและรักษาสถาบันพระมหากษัตริย์ให้มั่นคงสถิตสถาพรตลอดไปบทบาทของเยาวชน ดังที่กล่าวมานี้การที่เยาวชนได้แสดงบทบาทดังกล่าวได้ถูกต้องสมบูรณ์นั้น ครอบครัว สถาบันการศึกษา ครู อาจารย์ และหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนจันต้องการสนับสนุนอย่างจริงจัง เพื่อเยาวชนจะได้แสดงบทบาทที่จะช่วยพัฒนาสังคมต่อไป

พัฒนา (2542,น.34) อ้างถึงใน สิริพันธุ์ (2544,น.55) ได้กล่าวถึงความสำคัญของเยาวชนในด้านต่าง ๆ ว่าประกอบด้วย ดังนี้

1) ด้านเศรษฐกิจ โดยทั่วไปแล้วเยาวชนจะเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต

2) ด้านสังคม จะเน้นที่บทบาทในครอบครัวเป็นสำคัญในฐานะที่เป็นสถาบันพื้นฐานของการกลม่อเกลา เป็นเป้าหมายให้เยาวชนมีแนวคิดแบบอย่างของการดำรงชีวิตในอนาคตจากกระบวนการถ่ายทอดความรู้ ภูมิปัญญา ความสำนึกในความเป็นชุมชนท้องถิ่น การจัดการสิ่งแวดล้อมให้เกิดศักยภาพ จากการได้รับโอกาสของการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับกลุ่มองค์กรชุมชนซึ่งจะมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความมั่นใจในศักยภาพของตนเองของเยาวชนที่จะทำงานร่วมกับสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) ด้านสิ่งแวดล้อม ในฐานะที่เยาวชนเป็นคนรุ่นใหม่จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะได้ตระหนักถึงสิ่งแวดล้อม ซึ่งหากสิ่งแวดล้อมไม่เหมาะสมย่อมส่งผลกระทบต่อวิถีการดำรงชีวิตของเยาวชนทั้งในปัจจุบันและในอนาคตด้วย ความสำคัญของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อเยาวชนได้ทวีความสำคัญเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในสถานการณ์ของ

โลกปัจจุบันจนกล่าวได้ว่าเยาวชนทุกคนจะต้องเป็น “Green Generation” ที่คอยพิทักษ์สิ่งแวดล้อม ดังนั้น การพิทักษ์สิ่งแวดล้อมควรต้องคำนึงถึงการอนุรักษ์ควบคู่กันไปกับการฟื้นฟูด้วยเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

4) ความสามารถในการใช้สิทธิทางการเมืองนั้น แสดงถึงศักยภาพของเยาวชนในการใช้ความคิดเชิงพิจารณาของเยาวชนว่า มีความเป็นผู้ใหญ่อย่างสมบูรณ์ การให้ความสนใจการเมืองติดตามข่าวสาร ความเป็นไปของเหตุการณ์บ้านเมือง ภาวะทางเศรษฐกิจ สังคมทั้งภายในชุมชนระดับประเทศ และระหว่างประเทศ ถือว่าเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบที่เยาวชนควรจะได้รับรู้เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นท่ามกลางกระแสความเปลี่ยนแปลงของสังคม ซึ่งการที่เยาวชนได้มีโอกาสเรียนรู้จากเหตุการณ์จริง จะเป็นประสบการณ์ตรงที่ทำให้เกิด “ความรู้เท่าทัน” ทั้งการมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของประเทศรวมไปถึงเป็นเจ้าของทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งหมดเพราะเป็นหน้าที่ของทุกคนตามระบอบประชาธิปไตย ได้แก่ การเคารพและการยอมรับในความคิดเห็นของเสียงส่วนมาก การเปิดกว้างในการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การวางแผนในสิทธิเสรีภาพของตนและการใช้สิทธิและเสรีภาพภายใต้กรอบของระเบียบและกฎหมาย

ดังนั้นถ้าเยาวชนสามารถรวมตัวกันในลักษณะของกลุ่มเยาวชนได้ จะทำให้เกิดศักยภาพและพลังอย่างมหาศาลที่จะทำประโยชน์ให้กับชุมชนหรือท้องถิ่นที่ตนเองอาศัยอยู่เพราะเยาวชนเป็นกลุ่มคนที่จะเป็นผู้อยู่ในชุมชนและเป็นผู้บริหารจัดการชุมชนนั้นๆ ต่อไปเมื่อเป็นผู้ใหญ่ การรวมกลุ่มของเยาวชนในการทำงานหรือพัฒนาชุมชนจึงเป็นพลังที่ยิ่งใหญ่และนำไปสู่การสนับสนุนอย่างยิ่ง

สิริพันธุ์ (2544, น.34) ได้กล่าวถึงปัจจัยภายในตัวเยาวชนซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อการเกิดความคิดสร้างสรรค์ จากลักษณะธรรมชาติของวัย ได้แก่

1. ความกระตือรือร้นอยากเรียน อยากรู้และสนใจติดตามสิ่งต่างๆ อย่างกว้างขวางโดยเฉพาะชอบสิ่งแปลกใหม่ พร้อมทั้งจะรับและเรียนรู้ด้วยการเลียนแบบ สำรวจ ทดลองและมีประสบการณ์ด้วยตนเอง
2. พัฒนาทางด้านร่างกาย สมองและจิตใจ เนื่องมาจากการเจริญเติบโตทำให้เยาวชนมีแรงจูงใจสูง และค้นพบความสามารถของตนได้และสร้างสรรค์กิจกรรมต่างๆ ได้เป็นอย่างดี
3. ความมีอิสระและเสรีภาพทางความคิด การเลือกและสามารถตัดสินใจต่อการกระทำต่าง ๆ ด้วยตนเองได้ มีความเป็นตัวของตัวเองสูง มักจะไม่ชอบการบังคับด้วยอำนาจแต่ต้องการการชี้แนะด้วยเหตุผล
4. ความมีอุดมการณ์และปรัชญาชีวิตที่สูงส่ง มีความเชื่อมั่นและพยายามทำให้เป็นไปได้
5. มีความคิดฝันและจินตนาการเกี่ยวกับชีวิตและอนาคตของตน
6. ต้องการการแสดงออก ซึ่งมีการแสดงออกในทางสร้างสรรค์ ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เช่น รวมกลุ่มเพื่อดำเนินกิจกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม การพัฒนาชุมชน เป็นต้น เป็นการช่วยเหลือให้เกิด

ประโยชน์ สร้างสรรค์และพัฒนาทักษะ ความสามารถและความถนัดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนั้น “กลุ่ม” จึงถือได้ว่าเป็นเวทีแห่งการตอบสนองความต้องการของเยาวชนได้เป็นอย่างดีซึ่งจะส่งผลต่อลักษณะพฤติกรรมทางสังคมของเยาวชน ได้แก่

1. มีความสนใจ มีความสุขที่จะได้อยู่ร่วมกับเพื่อนที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน มีค่านิยม ทักษะคติ ความเชื่อ ความสามารถ พื้นฐานทางนิสัย ลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจใกล้เคียงกัน
2. การคบเพื่อน ชอบคบกันเป็นกลุ่มก้อน กลุ่มเพื่อมีความสำคัญที่สุดสำหรับชีวิตทางสังคมของวัยรุ่น การตัดสินใจต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตมักอยู่ใต้อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองหรือสถาบันการศึกษาใด ๆ การมีกลุ่มเพื่อนที่ดีจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อเยาวชน
3. ความสนใจในเพื่อนต่างเพศเป็นสิ่งที่ตอบสนองความต้องการของเยาวชน เป็นการฝึกในการรับรู้ในบทบาทของชายและหญิง
4. ความเป็นผู้นำ การมีบุคคลที่มีความเก่ง มีความสามารถมีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกลุ่ม พฤติกรรมดังกล่าวเป็นการแสดงออกของเยาวชนซึ่งเป็นวัยที่มีความต้องการแสดงความสามารถของตนเองให้เป็นที่ปรากฏต่อสังคมจากกิจกรรมต่างๆ ซึ่งจะส่งผลต่อการรวมกลุ่มเพื่อเข้าไปมีบทบาทหรือแสดงศักยภาพของตนอันเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและสังคมรวมทั้งการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาฐานข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติแม่น้ำสาร อำเภอเมือง จังหวัดลำพูนอีกด้วย

กล่าวโดยสรุป เยาวชนคือบุคคลที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี เป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อประเทศชาติ และด้วยการตระหนักถึงความสำคัญของเยาวชน หน่วยงานของรัฐและเอกชนจึงได้กำหนดนโยบายเยาวชนแห่งชาติ และกำหนดคุณลักษณะเด็กและเยาวชนไทยที่พึงประสงค์ไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาบทบาทของเยาวชน ทั้งบทบาทต่อตนเอง บทบาทต่อผู้อื่น บทบาทต่อสังคม บทบาทต่อสถาบันชาติและบทบาทต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ นอกจากนี้เยาวชนเป็นช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญาและอารมณ์ ตามธรรมชาติของวัยนี้จะง่ายต่อการเปลี่ยนแปลงตามกระแสที่เกิดขึ้นรอบตัวและส่งผลถึงพัฒนาการในอนาคต ฉะนั้นเยาวชนจึงเป็นผู้ที่มีความสำคัญและมีศักยภาพในการที่จะพัฒนาในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจสังคม การเมืองและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมให้แก่เยาวชน ในการเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพราะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งที่ต้องอยู่คู่การดำรงชีวิตของคนในชุมชน ดังนั้นถ้าหากเยาวชนให้ความสำคัญและรวมกลุ่มกันเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจะเป็นการช่วยให้เกิดการไขปัญหาที่ถูกต้องทางและมีความยั่งยืนต่อไป

ในการศึกษาคั้งนี้ผู้ศึกษาได้ใช้แนวคิดเกี่ยวกับเยาวชน ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท ความสำคัญและพฤติกรรมของเยาวชนที่ส่งผลถึงการมีส่วนร่วมในการพัฒนาฐานข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติ แม่น้ำสาหรซึ่งเยาวชนเป็นผู้ที่มีความสำคัญและมีศักยภาพในการพัฒนาฐานข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติด้านต่างๆ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่สถาบันที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน ไม่ว่าจะเป็นครอบครัว ชุมชน สถาบันทางศาสนาและองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องมีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมแก่เยาวชนในการเข้ามีส่วนร่วมในการพัฒนา และแก้ไขปัญหาในชุมชนเพื่อส่วนสำคัญในการเริ่มต้นการปลูกฝังความรัก ความหวงแหนใน ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชนซึ่งเป็นแนวทางในการดำรงรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้มีความยั่งยืนตลอดไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับ “กระบวนการสร้างนวัตกรรมการสื่อสารเพื่อเตรียมความ พร้อมด้านภาษาอังกฤษของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” พบว่า ได้มีนักวิชาการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ ดังนี้

กฤษณ์ ศรทัตต์ ฟุ้งเกียรติ มหิพันธ์ และมยุรดา ประทุมรัตน์ (2557) วิจัยเรื่อง การอบรมสนทนา ภาษาอังกฤษสำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อรองรับเศรษฐกิจอาเซียน โดยใช้วิธีการศึกษาคือบทเรียนภาษาอังกฤษที่ ใช้รูปแบบการสอนแบบ ปี-สลิม โมเดล แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งก่อน และหลังบทเรียน และแบบวัดทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้รูปแบบการสอนแบบ ปี - สลิม โมเดล กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ ผู้ประกอบการรายย่อยในบริเวณพิจิตรภัณฑ์สิริธร และบริเวณหาดดอก เกด ระหว่างเดือนมีนาคม ถึง เดือนพฤษภาคม ปีพุทธศักราช 2557 จำนวน 20 คน

ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอน แบบ ปี-สลิม โมเดล ของผู้ประกอบการรายย่อยในบริเวณพิจิตรภัณฑ์สิริธร อำเภอสหสันธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ และบริเวณหาดดอก เกด อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ เพิ่มขึ้น และนักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการ สอนแบบ ปี-สลิม โมเดล นอกจากนี้ กลุ่มผู้ประกอบการรายย่อยในบริเวณพิจิตรภัณฑ์สิริธร อำเภอสหสันธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ และบริเวณหาดดอกเกด อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ยังให้ข้อเสนอแนะให้มีการจัดการ อบรมในเรื่อง คำศัพท์และเนื้อหาที่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวันให้มากยิ่งขึ้น

พัชรินทร์ วงษ์นันตา (2557) วิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน ประถมศึกษาที่มุ่งสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษใน โรงเรียนประถมศึกษาที่มุ่งสู่ประชาคมอาเซียน ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 17 คน ได้มาโดยการคัดเลือกแบบเสนอแนะที่เห็นพ้อง ทำการศึกษาโดยใช้ แบบสอบถามถาม ปลายเปิดแบบมีโครงสร้าง และแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ในการเก็บข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านการพัฒนาและสร้างครู โรงเรียนควรมีการวางแผนพัฒนาสนับสนุนการพัฒนาครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ ควรบรรจุครูอัตราจ้างโดยกำหนดให้ผู้สมัครสอบต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษที่ดี โดยดูจากคะแนนความสามารถทางภาษา 2) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนควรมีการวางแผนสนับสนุนการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษสำหรับบุคลากรทางการศึกษา ควรมีงบประมาณสนับสนุนการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษสำหรับบุคลากรทางการศึกษา 3) ด้านการพัฒนาและส่งเสริมการใช้สื่อนวัตกรรม โรงเรียนควรมีการวางแผนการพัฒนาและส่งเสริมการใช้สื่อนวัตกรรมเพื่อการสอนภาษาอังกฤษ ควรมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการการพัฒนาและส่งเสริมการใช้สื่อนวัตกรรมเพื่อการสอนภาษาอังกฤษ 4) ด้านการพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้อิงโรงเรียนควรมีระบบและกลไกในการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรภาษาอังกฤษ 5) ด้านการพัฒนาระบบบริหารจัดการ โรงเรียนควรมีระบบและกลไกในการบริหารจัดการด้านการพัฒนาภาษาอังกฤษในสถานศึกษา ควรมีคณะกรรมการบริหารจัดการด้านการพัฒนาภาษาอังกฤษในสถานศึกษา

วาสนา จ่างโพธิ์ (2557) วิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ (E1/E2) กำหนดเกณฑ์ 80/80 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และเพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 40 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนหนองงูเหลือมพิทยาคม จังหวัดนครราชสีมา ได้มาโดยการเลือกแบบสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อสื่อสาร โดยการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบคือ 1) แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ ชั้นที่ 1 ชั้น warm up (ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน) ชั้นที่ 2 ชั้น listening (ชั้นการฟัง) ชั้นที่ 3 ชั้น speaking (ชั้นการพูด) ชั้นที่ 4 ชั้น reading (ชั้นการอ่าน) ชั้นที่ 5 ชั้น writing (ชั้นการเขียน) 4) ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนอง 6) ระบบสนับสนุน 2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 80.20/83.00 3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.84$)

ศาสตรา สหัทธกัน ไพบูลย์ ทหารฤทธิ์ และนุชจรินทร์ ทรัพย์สมบัติ (2557) วิจัยเรื่อง การพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษสำหรับใช้ในการอบรมภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning) สำหรับใช้ในการอบรมภาษาอังกฤษให้แก่ยุวมัคคุเทศก์เพื่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่การเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) โดยใช้วิธีการศึกษาคือการใช้รูปแบบ การสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning) สำหรับใช้ในการอบรมภาษาอังกฤษ กลุ่ม ตัวอย่างในการวิจัยคือ นักเรียนชุมนุมยุวมัคคุเทศก์ โรงเรียนสหัสชันศึกษา จำนวน 24 คน สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test

ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการสอนโดยปัญหาเป็นฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพโดยส่งผลให้ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำคะแนนหลังเรียนได้มากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับสูงมาก จากที่ได้กล่าว แล้วแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานสามารถนำมาใช้ในการอบรมภาษาอังกฤษได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

เกียรติพงษ์ มิลินทานุช (2556) วิจัยเรื่องเจตคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสู่ประชาคม อาเซียนของประชาชนในพื้นที่เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ทำการศึกษาโดยใช้แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบวัดเจตคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสู่ประชาคมอาเซียน และแบบสอบถามปลายเปิด การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนและการ วิเคราะห์เนื้อหาในกลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนจำนวน 400 คนในพื้นที่เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร โดยการ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีของทาโร่ ยามาเน่ และได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ

ผลการศึกษาพบว่า (1) เจตคติโดยรวมต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสู่ประชาคมอาเซียนของ ประชาชนในเขตราชเทวีอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.32 (2) ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการ ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสู่ประชาคมอาเซียนของประชาชนจำแนกตาม เพศ การศึกษาอาชีพและแขวง โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน แต่พบว่าประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน มีเจตคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) แนวทางในการพัฒนาเจตคติต่อการ ใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสู่ประชาคมอาเซียน สรุปได้ว่า (ก) ต้องการให้สถานที่ทำงานมีการส่งเสริมและ ประชาสัมพันธ์การใช้ภาษา อังกฤษทั้งภาครัฐและภาคเอกชน (ข) ต้องการศึกษการใช้ภาษาอังกฤษด้วย ตนเอง (ค) ต้องการให้เน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่โรงเรียนและเพิ่มชั่วโมงการเรียนภาษาอังกฤษให้ มากขึ้น (ง) ต้องการศึกษารายละเอียดจากโรงเรียนสอนภาษา(จ) ต้องการให้สื่อต่างๆเน้นการใช้

ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น (ฉ) ต้องการให้มีการจัดอบรมภาษาอังกฤษในหน่วยราชการ และ (ซ) ต้องการให้สถานศึกษามีบุคลากรต่างชาติสอนภาษาอังกฤษโดยตรง

ชฎาพร โปคัยสุวรรณค์ (2556) วิจัยเรื่องการพัฒนาให้นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ฐานภูมิปัญญา 8 ชาติพันธุ์เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทำการศึกษาโดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ และแบบประเมินผลงานวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จำนวน 46 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ENG 6172 สัทศาสตร์และสรวทยา ภาคเรียนที่ 1/2555

ผลการวิจัย พบว่า 1) การพัฒนาทักษะด้านการวิจัยโดยใช้ฐานภูมิปัญญา 8 ชาติพันธุ์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงอยู่ในระดับดี 2) ผลงานการวิจัยของนักศึกษาโดยใช้ฐานภูมิปัญญา 8 ชาติพันธุ์เพื่อเตรียมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับปานกลาง

ชนิดา ม่วงแก้ว (2556) วิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำการศึกษาโดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากนักศึกษากลุ่มตัวอย่างใน 5 คณะ และ 1 วิทยาลัย จำนวน 379 คน และทำการสัมภาษณ์กลุ่มกับนักศึกษาจำนวน 8 คน และอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 4 คน

ผลการวิจัย พบว่า ในภาพรวมนักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษในระดับมาก โดยมีทัศนคติต่อภาษาอังกฤษในด้านเป็นภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารได้ทั่วโลกอยู่ในระดับมากที่สุด นักศึกษามีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับปานกลางและปัญหาเกิดมาจากตัวผู้เรียนเองนั้นอยู่ในระดับมากเนื่องจากผู้เรียนขาดความมั่นใจในการพูด ขาดความสามารถในการฟังและพูด นอกจากนี้ยังขาดความรู้พื้นฐานทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ นักศึกษามีความต้องการพัฒนาตนเองด้านความรู้และทักษะทางภาษาระดับมาก ต้องการเพิ่มพูนความรู้ทางด้านคำศัพท์และด้านโครงสร้างภาษา ต้องการเพิ่มพูนทักษะในการฟังภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติในระดับมาก ด้านแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษานั้น มหาวิทยาลัยควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนให้อาจารย์สอนภาษาอังกฤษได้มีโอกาสไปฝึกอบรมวิธีการสอนใหม่ๆในต่างประเทศเพื่อเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา ควรจะสร้างสภาพแวดล้อมในการกระตุ้นให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ ควรมีนโยบายที่ชัดเจนในการกำหนดให้หลักสูตรที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยเพิ่มรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนักศึกษาจะได้มีโอกาสฝึกทักษะการฟัง-พูด และอ่าน-เขียน และควรจัดโครงการพัฒนาทักษะทางภาษาให้นักศึกษาเช่น การจัดค่ายภาษาอังกฤษ โดยใช้วิทยากรชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษา จะสามารถสร้างแรงเสริมให้นักศึกษาพยายามใช้ภาษาในสถานการณ์จริงได้

ชัยมงคล พุกสุวรรณ (2556) วิจัยเรื่อง การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรอาชีวศึกษาระดับปวส. เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และ เพื่อรวบรวมปัญหา และข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการศึกษาคือใช้แบบสอบถาม ประชากรในการวิจัย คือ ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 58 คน จาก 60 คน จากสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 17 แห่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัย พบว่า 1) โดยภาพรวม ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีการจัดการเรียนการสอน ด้านเนื้อหา สื่อการสอน กิจกรรม และการวัดและการประเมินผล เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนแก่ผู้เรียนระดับปวส. อยู่ในระดับมาก 2) ปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในแต่ละด้านที่สำคัญ ได้แก่ ด้านผู้สอน พบว่า ผู้สอนต้องการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง 2 ครั้งในทุก 1 ปี ด้านผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการฝึกทักษะการติดต่อสื่อสาร ผู้สอนควรจัดให้ผู้เรียนสะสมความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวนภาษาและไวยากรณ์พื้นฐาน รวมถึงจัดให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูดและการอ่านหน้าชั้นเรียนด้วยเสียงดังๆ บ่อยๆ ด้านเนื้อหา พบว่า สถานศึกษาอาชีวศึกษา ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาของหลักสูตรให้เหมาะสมกับสาขาอาชีพอย่างน้อย 1 ครั้ง ในทุก 5 ปี โดยหน่วยงานและผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง ด้านสื่อการสอน พบว่า สถานศึกษาอาชีวศึกษาควรจัดหาผู้เชี่ยวชาญเพื่อการพัฒนาาระบบเครือข่าย E-learning อย่างต่อเนื่อง และให้ความรู้การใช้งานระบบใหม่ๆ แก่ผู้สอนและผู้เรียน ส่วนด้านกิจกรรม พบว่า ผู้สอนควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีการทบทวนความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้วยเทคนิคของตนเองภายนอกห้องเรียน ด้านการวัดและการประเมินผล พบว่า ควรมีการพัฒนาผู้สอนให้มีความรู้เรื่องเครื่องมือวัดและเกณฑ์การประเมินผลที่ถูกต้องและเหมาะสม

วัชรระ โปธิสรณ์ (2556) วิจัยเรื่อง การออกแบบเนื้อหาบทเรียนและการสร้างสื่อสอนเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสำหรับวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ ทำศึกษาโดยการสร้างสื่อประกอบการสอนทั้งที่เป็นเอกสารและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้บทเรียนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสำหรับวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 3 ตามหลักสูตรของสาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ระดับปริญญาตรี คณะศิลปศาสตร มหาวิทาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มละ

30 คน รวมทั้งสิ้น 60 คน หลังจากกลุ่มตัวอย่างได้ทดลองใช้บทเรียน ทำแบบฝึกหัดชนิดข้อเขียน ตอบแบบสอบถามชุดแรก ใช้แบบฝึกหัดชนิดออนไลน์ และตอบแบบสอบถามชุดที่สองแล้ว

ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามชุดแรก พบว่าความพึงใจโดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีต่อเนื้อหาบทเรียนรายวิชาการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยรวม 3.15 จากคะแนนเต็ม 5 หรือคิดเป็นร้อยละ 63 2) ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามชุดแรก ยังพบอีกว่าความพึงพอใจโดยเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกหัดชนิดข้อเขียนของรายวิชาการเขียนความเรียงภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ค่อนข้างมาก คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยรวม 3.38 จากคะแนนเต็ม 5 หรือคิดเป็นร้อยละ 67.67 3) ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามชุดที่ 2 พบว่านักศึกษารู้สึกพึงพอใจต่อแบบฝึกหัดออนไลน์ในภาพรวมระดับมาก คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 3.65 จากคะแนนเต็ม 5 หรือร้อยละ 72.98 4) ผลการเปรียบเทียบพบค่าความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกหัดชนิดออนไลน์กับแบบฝึกหัดชนิดข้อเขียนมีค่าเท่ากับ 0.27 คะแนนต่างกันคิดเป็นร้อยละ 5.31 ซึ่งบ่งชี้ว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อแบบฝึกหัดชนิดออนไลน์มากกว่าชนิดข้อเขียนแบบเดิม

สุกัญญา บุรณเดชาชัย ทรงยศ บัวเผื่อน และปริญญา สิริอัตตะกุล (2558) วิจัยเรื่อง กระบวนการสร้างนวัตกรรมการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำการศึกษาโดยใช้ใช้วิธีการแบบผสมผสาน ทั้งวิธีการเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ในส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการศึกษาจากเอกสารในประเด็นความเป็นมาของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย ประเด็นต่อมาคือ กระบวนการสร้างนักข่าวพลเมืองประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนการวางแผนโครงการ การประสานงาน การจัดกิจกรรมสัมมนา การบรรยายวิชาการ ประเด็นการสร้างนวัตกรรมการสื่อสาร ประกอบด้วย การผลิตเนื้อหาลงในสื่อหนังสือพิมพ์ การผลิตเนื้อหาลงในสื่อเฟซบุ๊ก การผลิตเนื้อหาลงในสื่อยูทูบ ประเด็นการเตรียมความพร้อมของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย การเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประเทศสมาชิกอาเซียน ประเด็นต่อมาคือ ปัญหาและการปรับตัวของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังขาดทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นจุดที่จะต้องพัฒนาต่อไป นอกจากนี้ยังมีความรู้ในด้านวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านน้อย ทั้งวัฒนธรรมด้านอาหาร วัฒนธรรมด้านการแต่งกาย วัฒนธรรมด้านการทักทาย ทั้งที่เป็นสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวภายหลังจากประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นประเทศสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ส่วนการปรับตัวของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ปรับตัวโดยการพัฒนาภาษาอังกฤษทั้งที่เรียนกวดวิชาเพิ่มเติมและพัฒนาภาษาอังกฤษจากเทคโนโลยีการสื่อสาร

ในส่วนการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเยาวชนที่เข้าร่วมในโครงการอบรมนักข่าวพลเมืองเยาวชนเศรษฐกิจอาเซียน ผลการศึกษาพบว่า เยาวชนที่เข้าร่วมในโครงการฝึกอบรมประกอบด้วยเพศหญิงร้อยละ 51.30 เพศชายร้อยละ 48.70 ปัจจัยด้านอายุ ผลการศึกษาพบว่า ประกอบด้วยอายุ 17 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.20 รองลงมาคือ อายุ 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.60 และอายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.30 ตามลำดับ ปัจจัยด้านการนับถือศาสนา ผลการศึกษาพบว่า นับถือศาสนาพุทธมากเป็นอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 97.40 รองลงมาคือ ศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 2.60 ปัจจัยด้านระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 92.30 กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมปลาย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.70 ปัจจัยด้านเกรดเฉลี่ย ผลการศึกษาพบว่า มีเกรดเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1.00 – 1.99 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.60 มีเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.00 – 2.99 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 และมีเกรดเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.00 – 3.99 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 66.70 ประเด็นคะแนนความรู้ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวกับการเข้าสู่สมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ก่อนเข้าฝึกอบรมนั้น เยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะตอบแบบสำรวจผิดมากกว่าตอบถูก แต่เมื่อเข้าอบรมในโครงการแล้วเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะตอบแบบสำรวจถูกมากกว่าตอบผิด การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรม ผลการศึกษาพบว่า หลังการฝึกอบรมเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะมีคะแนนดีกว่าก่อนการฝึกอบรม

ประเด็นคะแนนความรู้ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวกับอาเซียน ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่เข้าร่วมในโครงการเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิงร้อยละ 79.71 เพศชายร้อยละ 20.30 ปัจจัยด้านอายุ ผลการศึกษาพบว่า มีอายุอยู่ในช่วง 20- 29 ปีมากที่สุด ร้อยละ 75.40 รองลงมาคือ อายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 19.60 และอายุระหว่าง 40 – 49 ปี ร้อยละ 1.60 ปัจจัยด้านภูมิภาค ผลการศึกษาพบว่า มาจากจังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี สระแก้ว ฉะเชิงเทรา ร้อยละ 14.30 มาจากจังหวัดปราจีนบุรี ร้อยละ 14.20 ปัจจัยด้านสถานภาพการสมรส ผลการศึกษาพบว่า มีสถานภาพโสดร้อยละ 97.30 สมรสแล้วร้อยละ 2.40 และเป็นหย่าร้างร้อยละ 0.30 ปัจจัยด้านระดับการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 91.70 รองลงมาคือ จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 4.20 และอนุปริญญา / ปวส ร้อยละ 2.40 ปัจจัยด้านอาชีพ ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นักศึกษา ร้อยละ 24.40 รองลงมาคือ รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 21.60 และพนักงานเอกชนร้อยละ 21.10 ปัจจัยด้านรายได้ ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 58.20 รองลงมาคือ มีรายได้ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 39.50 และมีรายได้ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท ร้อยละ 1.70 ปัจจัยด้านคะแนนความรู้ของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่า ก่อนการฝึกอบรม ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะตอบผิด 7 ใน 12 ข้อ มากกว่าตอบถูก แต่เมื่อเข้ารับการฝึกอบรมแล้วจะตอบถูกมากกว่าตอบผิด

สุจิตรา บางโรย (2555) วิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในการเตรียมตัวสู่ประชาคมอาเซียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 1 ทำการศึกษาโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 1 จำนวน 258 คน กลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์ การเลือกแบบเจาะจง จำนวน 20 คน

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเป็นเพศหญิง ร้อยละ 55.80 นักเรียนมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) และ S.D. = 0.62 นักเรียนมีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$) และ S.D. = 0.60 การทดสอบสมมติฐานพบว่า นักเรียนที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีสภาพปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน และนักเรียนที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการสัมภาษณ์พบว่า ปัญหาด้านหลักสูตรและกิจกรรมการสอนไม่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ และมีความต้องการให้ปรับปรุงหลักสูตรและเทคนิคการสอนให้ทันสมัย มีนักเรียนแลกเปลี่ยนในประชาคมอาเซียน และมีครูชาวต่างชาติ

จากการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่จำเป็นและสำคัญอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อประเทศไทยเข้าสู่การเป็นประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน ซึ่งส่งผลให้ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทสำคัญในการติดต่อสื่อสารกันระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน จากงานวิจัยต่าง ๆ จะพบได้ว่านวัตกรรมที่จะช่วยพัฒนาศักยภาพทางภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่สำคัญและควรที่จะสนับสนุน เช่น การออกแบบการสร้างสื่อประกอบการสอนที่เป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ เป็นต้น เพื่อพัฒนาศักยภาพทางภาษาอังกฤษของเยาวชนให้เกิดความทัดเทียมกันและสามารถแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้ นอกจากนี้ครู ผู้สอน รวมถึงนโยบายทางการศึกษาของหน่วยงานต่าง ๆ ก็เป็นตัวแปรที่สำคัญที่จะ ช่วยผลักดันให้เยาวชนเกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญของการพัฒนาศักยภาพทางภาษาอังกฤษ และเป็นส่วนสำคัญในการสร้างทัศนคติที่ดีของเยาวชนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ประเภทวิจัยนิเทศศาสตร์ โดยใช้การวิจัยแบบเชิงปริมาณ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 การวิจัยเชิงปริมาณ

เป็นการสำรวจความคิดเห็นของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเยาวชนและประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 7 จังหวัด มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ประชากรหลักและประชากรรองในการวิจัย ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ประชากรหลัก ได้แก่ เยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 7 จังหวัดเช่นเดียวกัน ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ปราจีนบุรี และสระแก้ว

กลุ่มที่ 2 ประชากรรอง ได้แก่ นักข่าวพลเมืองในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งประกอบด้วย 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ปราจีนบุรี และสระแก้ว

กลุ่มตัวอย่าง

ตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

ตัวอย่างหลัก คือ เยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน ซึ่งประกอบด้วย 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ปราจีนบุรี และสระแก้ว จังหวัดละ 100 คน รวม 700 คน

ตัวอย่างรอง คือ นักข่าวพลเมืองในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งประกอบด้วย 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ปราจีนบุรี และสระแก้ว จังหวัดละ 10 คน รวม 70 คน

การกำหนดขนาดตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างในการวิจัยโดยคำนวณจากสูตรหาขนาดตัวอย่างเมื่อไม่ทราบค่าของประชากร ดังนี้

$$n = \frac{z^2 \sigma^2}{e^2}$$

$$n = \frac{(2.376)^2 (0.30)}{(0.05)^2} = 677.44 \approx 678$$

เมื่อ ความแปรปรวนที่ต้องการศึกษา เท่ากับ 0.30

ระดับความเชื่อมั่นที่ 99%

ความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม เท่ากับ 0.05

ดังนั้นขนาดตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 678 คน ผู้วิจัยจึงปรับขนาดตัวอย่างเป็น จำนวน 700 คน เพื่อลดความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) สำหรับตัวอย่างหลัก โดยกำหนดคุณสมบัติสำหรับผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมอบรมภาษาอังกฤษดังต่อไปนี้

1. เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีอายุไม่เกิน 20 ปีบริบูรณ์
2. มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออก โดยแบ่งสัดส่วนออกเป็นจังหวัดละ 70 เท่า ๆ กัน

ในส่วน of ตัวอย่างรอง ผู้วิจัยดำเนินการสุ่มตัวอย่างเช่นเดียวกับตัวอย่างหลักเพื่อให้ได้ตัวอย่าง จำนวน 10 คน ในแต่ละจังหวัด

ตารางที่ 1 จำนวนตัวอย่างแบ่งตามจังหวัด

จังหวัด	เป้าหมายหลัก	เป้าหมายรอง
ฉะเชิงเทรา	100	10
ชลบุรี	100	10
ระยอง	100	10
จันทบุรี	100	10
ตราด	100	10
ปราจีนบุรี	100	10
สระแก้ว	100	10
รวม	700	70

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือสำหรับการวิจัย ผู้วิจัยสร้างขึ้น คือ แบบทดสอบภาษาอังกฤษสำหรับเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วย 3 ตอน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ภาคเยาวชน

ระยะที่ 1 เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจำนวน 700 คน ก่อนการเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษ

ระยะที่ 2 เป็นการจัดให้ความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ระยะที่ 3 เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณครั้งที่ 2 ด้วยแบบทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำนวน 700 คน หลังการเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษ

ส่วนที่ 1 ภาคนักข่าวพลเมือง

ระยะที่ 1 เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 70 คน ก่อนการเข้าร่วมโครงการนักข่าวพลเมืองเกี่ยวกับภาษาอังกฤษสำหรับการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ระยะที่ 2 เป็นการสร้างนักข่าวพลเมืองเกี่ยวกับเรื่องความรู้ ความเข้าใจภาษาอังกฤษสำหรับการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

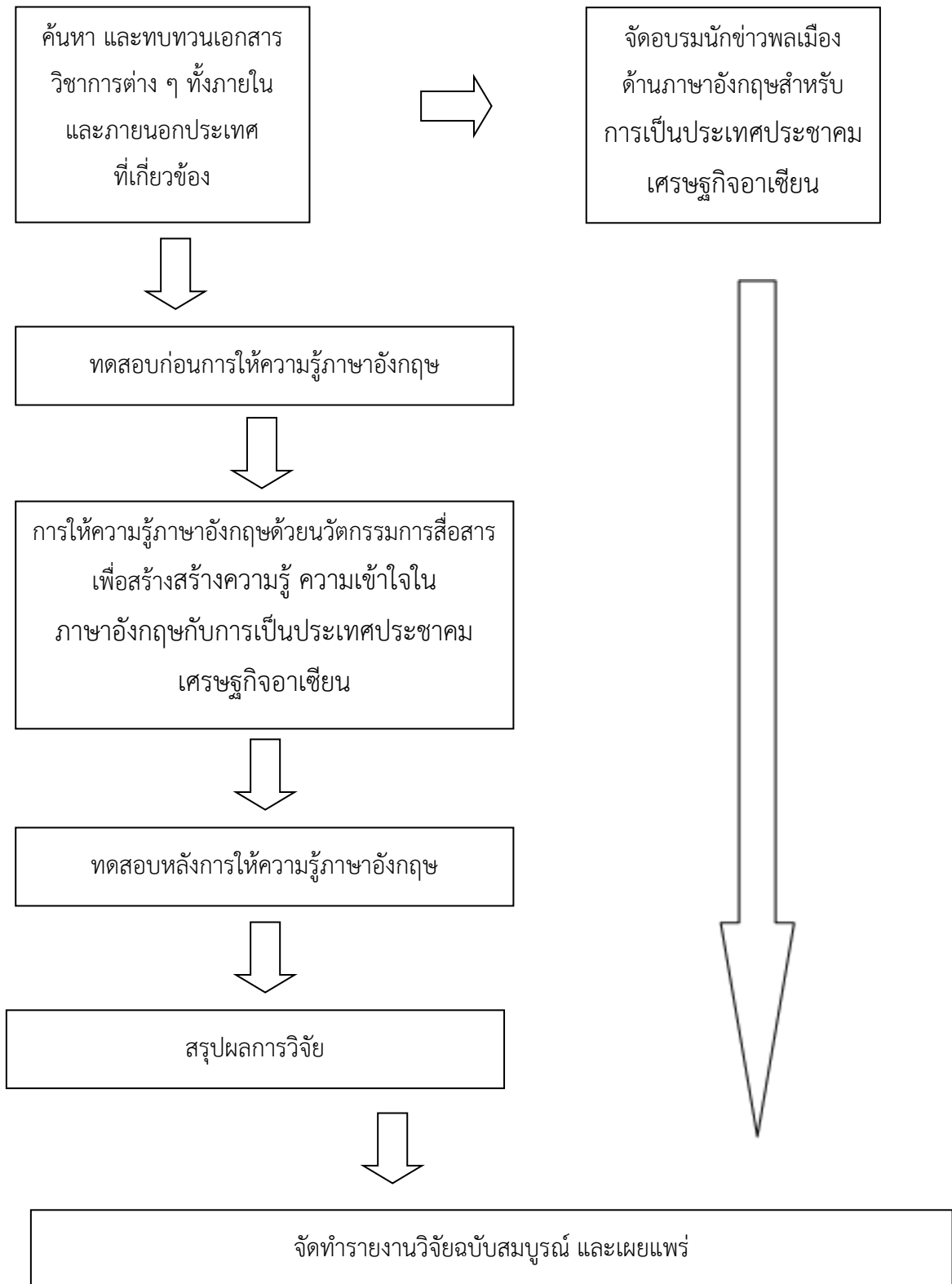
ระยะที่ 3 เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ครั้งที่ 2 ด้วยแบบทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 70 คน หลังการเข้าร่วมโครงการนักข่าวพลเมืองเกี่ยวกับภาษาอังกฤษสำหรับการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น เพื่อให้ทราบลักษณะของตัวอย่าง โดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง

2) วิเคราะห์การเกิดความรู้ ความเข้าใจ ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการให้ความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้วยการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (Paired-samples t-test)

ขั้นตอนการวิจัย

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการวิจัย

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือสำหรับการวิจัย ผู้วิจัยสร้างขึ้นคือแบบสอบถามความรู้ด้านภาษาอังกฤษของเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ส่วน ได้แก่ คือ ส่วนที่หนึ่ง ภาคเยาวชน ส่วนที่สอง ภาคประชาชน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ภาคเยาวชน

ระยะที่ 1 เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามกับเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียง จำนวน 70 คน ก่อนการเข้าร่วมโครงการนักข่าวพลเมืองเกี่ยวกับเรื่องความรู้ ความเข้าใจ และความพร้อมเกี่ยวกับการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ระยะที่ 2 เป็นการสร้างนักข่าวพลเมืองเกี่ยวกับเรื่องความรู้ ความเข้าใจ และความพร้อมเกี่ยวกับการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ระยะที่ 1 เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ครั้งที่ 2 ด้วยแบบสอบถามกับเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียง จำนวน 70 คน หลังการเข้าร่วมโครงการนักข่าวพลเมืองเกี่ยวกับเรื่องความรู้ ความเข้าใจ และความพร้อมเกี่ยวกับการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ส่วนที่ 2 ภาคประชาชน

ระยะที่ 1 เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามกับประชาชนในภาคตะวันออกเฉียง จำนวน 1,050 คน ก่อนการเข้าร่วมเวทีระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องความรู้ ความเข้าใจ และความพร้อมเกี่ยวกับการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาคประชาชน

ระยะที่ 2 เป็นการจัดเวทีระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องความรู้ ความเข้าใจ และความพร้อมเกี่ยวกับการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาคประชาชน

ระยะที่ 3 เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณครั้งที่ 2 ด้วยแบบสอบถามกับประชาชนในภาคตะวันออกเฉียง จำนวน 1,050 คน หลังการเข้าร่วมเวทีระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องความรู้ ความเข้าใจ และความพร้อมเกี่ยวกับการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในภาคประชาชน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

แบบสอบถามความรู้ด้านภาษาอังกฤษของเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อประเมินความพร้อมและเพื่อให้ทราบระดับความรู้ด้านภาษาอังกฤษของเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเพื่อนำผลมาวิเคราะห์เป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ความรู้ด้านภาษาอังกฤษของเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ทำแบบทดสอบ

ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล 7 ข้อ ได้แก่

1.เพศ หมายถึง เพศของกลุ่มตัวอย่าง

โดยตอบ “1” คือผู้ชาย

ตอบ “2” คือผู้หญิง

2.อายุ หมายถึง อายุปัจจุบันของกลุ่มนิสิต โดยให้ระบุตามจริง

3.ชั้นปีการศึกษา หมายถึง จำนวนปีการศึกษานับตั้งแต่ เข้าศึกษาจนถึงปัจจุบัน

โดยตอบ “1” คือกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1

ตอบ “2” คือกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2

ตอบ “3” คือกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3

ตอบ “4” คือกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4

ตอบ “มากกว่าชั้นปีที่ 4” คือนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในบางคณะที่มีการศึกษามากกว่าปีที่ 4

4.ศาสนา หมายถึง ศาสนาที่กลุ่มตัวอย่างนับถือ

โดยตอบ “1” คือนับถือศาสนาพุทธ

ตอบ “2” คือนับถือศาสนาคริสต์

ตอบ “3” คือนับถือศาสนาอิสลาม

ตอบ “4” คือนับถือศาสนาอื่นๆ

5. ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่นิสิตใช้ ค่าที่พักและค่าดำเนินชีวิตในแต่ละเดือนโดย

ให้ตอบตามความเป็นจริง

6.ช่องทางการรับสื่อ หมายถึง ช่องทางการรับสื่อที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการรับข้อมูลหรือข่าวสาร

ต่างๆ ที่ใช้อยู่ในเวลาปัจจุบัน

โดยตอบ “1” คือรับสื่อผ่านทางโทรทัศน์

ตอบ “2” คือรับสื่อผ่านทางวิทยุ

ตอบ “3” คือรับสื่อผ่านทางโทรศัพท์มือถือ

ตอบ “4” คือรับสื่อผ่านทางหนังสือพิมพ์

ตอบ “5” คือรับสื่อผ่านทางคอมพิวเตอร์

ตอบ “6” คือรับสื่อผ่านทางโทรศัพท์มือถือและคอมพิวเตอร์

ตอนที่ 2 ความรู้ด้านภาษาอังกฤษของเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประกอบด้วยแบบทดสอบความรู้ด้านภาษาอังกฤษของเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยชุดคำศัพท์และชุดความหมายภาษาอังกฤษ โดยตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิด ได้ 0 คะแนน มีจำนวนทั้งหมด 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูล

มหาวิทยาลัยบูรพาบางแสน จังหวัดชลบุรี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบทดสอบครั้งนี้ ผู้ดำเนินการได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมสำหรับตนเอง เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยเตรียมความพร้อม
2. ผู้สร้างแบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา เป็นระยะเวลา 7 วัน
3. นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ ทำการวิเคราะห์แปลความหมาย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้สร้างแบบทดสอบนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้การวิเคราะห์ข้อดังนี้

1. วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ด้วยความถี่ ร้อยละ
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของคะแนนความรู้ทางภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มตัวอย่างเพศชายกับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง และเปรียบเทียบคะแนนระหว่างกลุ่มตัวอย่างเพศชายกับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง ด้วยสถิติการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample t-test)
4. วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของคะแนนความรู้ทางภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษของเยาวชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้วยสถิติการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มสองกลุ่มที่สัมพันธ์กัน (Pair Sample t-test)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติตามสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

วิเคราะห์จำนวน และค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา ชั้นปี ช่องทางการรับสื่อ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน และภูมิภานา แสดงดังตารางที่ 4.1 ถึง 4.7

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละของผู้เข้าร่วมอบรมในโครงการโดยแบ่งตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	49	18.10
หญิง	222	81.90
รวม	271	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ เป็นเพศหญิง ร้อยละ 81.90 และเป็นเพศชายร้อยละ 18.10 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 จำนวน และร้อยละของผู้เข้าร่วมอบรมในโครงการโดยแบ่งตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
17	1	0.40
18	114	42.00
19	117	43.20
20	26	9.60
21	5	1.80
23	1	0.40
ไม่ตอบ	7	2.60
รวม	271	100.00

$$\bar{X} = 18.71$$

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีอายุ 19 ปี ร้อยละ 43.20 อายุ 18 ปี ร้อยละ 42.00 และอายุ 20 ปี ร้อยละ 9.60 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 จำนวน และร้อยละของผู้เข้าร่วมอบรมในโครงการโดยแบ่งตามศาสนา

ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	256	94.50
คริสต์	7	2.60
อิสลาม	6	2.10
อื่น ๆ	1	0.40
ไม่ตอบ	1	0.40
รวม	271	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 94.50 นับถือศาสนาคริสต์ ร้อยละ 2.60 และ นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 2.10 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวน และร้อยละของผู้เข้าร่วมอบรมในโครงการโดยแบ่งตามชั้นปีการศึกษา

ชั้นปีการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	210	77.50
ชั้นปีที่ 2	58	21.40
ชั้นปีที่ 4	2	0.70
สูงกว่าชั้นปีที่ 4	1	0.40
รวม	271	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 77.50 รองลงมาคือชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 21.40 และชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 0.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 จำนวน และร้อยละของผู้เข้าร่วมอบรมในโครงการโดยแบ่งตามช่องทางการรับสื่อ

ช่องทางการรับสื่อ	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	3	1.10
โทรศัพท์มือถือ	225	83.00
คอมพิวเตอร์	17	6.30
โทรศัพท์มือถือและคอมพิวเตอร์	26	9.60
รวม	271	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีช่องทางในการรับสื่อทางโทรศัพท์มือถือ ร้อยละ 83.00 รองลงมาคือโทรศัพท์มือถือและคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 9.60 และ คอมพิวเตอร์ ร้อยละ 6.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 จำนวน และร้อยละของผู้เข้าร่วมอบรมในโครงการโดยแบ่งตามค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5,000 บาท	165	60.90
5,001 – 10,000 บาท	102	37.60
มากกว่า 5,000 บาท	1	0.40
ไม่ตอบ	3	1.10
รวม	271	100.00

$$\bar{X} = 5,170$$

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 60.90 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 37.60 และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 0.40 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 จำนวน และร้อยละของผู้เข้าร่วมอบรมในโครงการโดยแบ่งตามภูมิลำเนา

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ชลบุรี	61	22.50
ระยอง	16	5.90
จันทบุรี	6	2.20
ตราด	6	2.20
ฉะเชิงเทรา	10	3.70
นครนายก	1	0.40
ปราจีนบุรี	6	2.20
กรุงเทพฯ	45	16.60
อื่น ๆ	120	44.30
รวม	271	100.00

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ภาคตะวันออก ร้อยละ 44.30 รองลงมาคือจังหวัดชลบุรี ร้อยละ 22.50 และกรุงเทพฯ ร้อยละ 16.60 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติตามสมมติฐาน

2.1 ผลการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลัง การเข้าร่วมอบรมในโครงการ กระบวนการสร้างนวัตกรรมการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษของเยาวชนในภาคตะวันออกในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลัง การเข้าร่วมอบรม

การอบรม โครงการฯ	\bar{X}	S.D.	t	df	p-value
ก่อนการอบรม	4.61	2.688	-31.607**	270	<.001
หลังการอบรม	9.89	0.683			

** p < .01

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการเข้าร่วมอบรมในโครงการมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่หลังการอบรม ทำให้ผู้เข้าร่วมอบรมมีความรู้ทางภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

2.2 ผลการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนการเข้าร่วมอบรมในโครงการ กระบวนการสร้างนวัตกรรมการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนการเข้าร่วมอบรม

เพศ	Levene's test				t-test		
	\bar{X}	S.D.	F	Sig	t	df	p-value
ชาย	5.69	3.036	3.126	0.078	3.174**	269	0.002
หญิง	4.37	2.551					

** p < .01

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมอบรมที่มีเพศแตกต่างกันมีคะแนนสอบก่อนเข้าการอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

โดยกลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการอบรมที่เป็นเพศชายมีคะแนนสอบก่อนเข้ารับการอบรมเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิง

2.3 ผลการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนสอบหลังการเข้าร่วมอบรมในโครงการ กระบวนการสร้างนวัตกรรมการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบคะแนนสอบหลังการเข้าร่วมอบรมในโครงการ กระบวนการสร้างนวัตกรรมการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงใต้

เพศ	Levene's test				t-test		
	\bar{X}	SD	F	Sig	t	df	p-value
ชาย	9.61	1.336	44.360	<.001	-1.778	49.925	.081
หญิง	9.95	0.401					

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมอบรมที่มีเพศแตกต่างกันมีคะแนนสอบหลังการเข้าร่วมการอบรมในโครงการฯ ไม่แตกต่างกัน

2.4 ข้อมูลพื้นฐานของนักข่าวเยาวชน

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	19	48.70
หญิง	20	51.30
รวม	39	100.00

จากตารางที่ 4.11 ผลการศึกษาพบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นเพศหญิงมากที่สุด ร้อยละ 51.30 และเพศชาย ร้อยละ 48.70 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละของอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
15	4	10.30
16	10	25.60
17	18	46.20
18	1	2.60
19	1	2.60
20	2	5.10
21	2	5.10
23	1	2.60
รวม	39	100.00

จากตารางที่ 4.12 ผลการศึกษาพบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีอายุ 17 ปีมากที่สุด ร้อยละ 46.20 รองลงมา อายุ 16 ปี ร้อยละ 25.60 และอายุ 15 ปี ร้อยละ 10.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละของภูมิภาค

ภูมิภาค (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชลบุรี	6	15.40
ระยอง	5	12.80
จันทบุรี	6	15.40
ตราด	6	15.40
สระแก้ว	5	12.80
ฉะเชิงเทรา	5	12.80
ปราจีนบุรี	6	15.40
รวม	39	100.00

จากตารางที่ 4.13 ผลการศึกษาพบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมส่วนใหญ่มาจากจังหวัดชลบุรี จันทบุรี ตราด และปราจีนบุรี ร้อยละ 15.40 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละของศาสนา

ศาสนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พุทธ	38	97.40
อิสลาม	1	2.60
รวม	39	100.00

จากตารางที่ 4.14 ผลการศึกษาพบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 97.40

ตารางที่ 4.15 จำนวนและร้อยละของระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนต้น	36	92.30
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3	7.70
รวม	39	100.00

จากตารางที่ 4.15 ผลการศึกษาพบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 92.30

ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละของเกรดเฉลี่ย

เกรดเฉลี่ย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.50 – 1.99	1	2.60
2.00 – 2.99	12	30.80
3.00 – 3.99	26	66.70
รวม	39	100.00

จากตารางที่ 4.16 ผลการศึกษาพบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมส่วนใหญ่เกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.00 – 3.99 ร้อยละ 66.70

2.5 ผลการศึกษาเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลัง การเข้าร่วมอบรมในโครงการ นักข่าวพลเมืองที่มีความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตารางที่ 4.17 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรม

คะแนน	\bar{X}	SD	t	p-value
ก่อน	4.61	1.48	-31.607**	< .001
หลัง	9.89	1.01		

** p < .001

จากตารางที่ 4.17 ผลการศึกษาพบว่า คะแนนความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนหลังการฝึกอบรมมากกว่าคะแนนก่อนการฝึกอบรม แสดงให้เห็นว่าการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ “ความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับการเป็นนักข่าวพลเมืองประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” ทำให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษสำหรับการเป็นนักข่าวพลเมืองประเทศประชาคมอาเซียนเพิ่มมากขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล และอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างนวัตกรรมการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2) ให้ความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเตรียมความพร้อมของเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และ 3) สร้างนักข่าวพลเมืองที่มีความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ประชากรหลักและประชากรรองในการวิจัย ดังนี้ กลุ่มที่ 1 ประชากรหลัก ได้แก่ เยาวชนในภาคตะวันออกเฉียง ประกอบด้วย 7 จังหวัดเช่นเดียวกัน ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ปราจีนบุรี และสระแก้ว และกลุ่มที่ 2 ประชากรรอง ได้แก่ นักข่าวพลเมืองในภาคตะวันออกเฉียง ซึ่งประกอบด้วย 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ปราจีนบุรี และสระแก้ว

ตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ตัวอย่างหลัก คือ เยาวชนในภาคตะวันออกเฉียง ประกอบด้วย 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ปราจีนบุรี และสระแก้ว จังหวัดละ 100 คน รวม 700 คน และตัวอย่างรอง คือ นักข่าวพลเมืองในภาคตะวันออกเฉียง ซึ่งประกอบด้วย 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ปราจีนบุรี และสระแก้ว จังหวัดละ 10 คน รวม 70 คน

เครื่องมือสำหรับการวิจัย คือ แบบทดสอบภาษาอังกฤษสำหรับเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความรู้ ความเข้าใจ ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการให้ความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้วยการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยสถิติที (Paired-samples t-test)

สรุปผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างเยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ เป็นเพศหญิง ร้อยละ 81.90 และเป็นเพศชายร้อยละ 18.10 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่มีอายุ 19 ปี ร้อยละ 43.20 อายุ 18 ปี ร้อยละ 42.00 และอายุ 20 ปี ร้อยละ 9.60 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 94.50 นับถือศาสนาคริสต์ ร้อยละ 2.60 และ นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 2.10 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 77.50 รองลงมาคือชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 21.40 และชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 0.70 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่มีช่องทางในการรับสื่อทางโทรศัพท์มือถือ ร้อยละ 83.00 รองลงมาคือโทรศัพท์มือถือและคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 9.60 และ คอมพิวเตอร์ ร้อยละ 6.30 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 60.90 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท ร้อยละ 37.60 และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 0.40 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ภาคตะวันออก ร้อยละ 44.30 รองลงมาคือจังหวัดชลบุรี ร้อยละ 22.50 และกรุงเทพฯ ร้อยละ 16.60ตามลำดับ

และค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการเข้าร่วมอบรมในโครงการมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่หลังการอบรมทำให้ผู้เข้าร่วมอบรมมีความรู้ทางภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

กลุ่มตัวอย่างนักข่าวพลเมืองในภาคตะวันออกเป็นเพศหญิงมากที่สุด ร้อยละ 51.30 และเพศชาย ร้อยละ 48.70 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่มีอายุ 17 ปีมากที่สุด ร้อยละ 46.20 รองลงมา อายุ 16 ปี ร้อยละ 25.60 และอายุ 15 ปี ร้อยละ 10.30 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่มาจากจังหวัดชลบุรี จันทบุรี ตราด และปราจีนบุรี ร้อยละ 15.40 ตามลำดับ

ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 97.40

ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 92.30

ส่วนใหญ่เกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.00 – 3.99 ร้อยละ 66.70

และคะแนนความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนหลังการฝึกอบรมมากกว่าคะแนนก่อนการฝึกอบรม แสดงให้เห็นว่าการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ “ความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับการเป็นนักข่าวพลเมืองประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” ทำให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษสำหรับการเป็นนักข่าวพลเมืองประเทศประชาคมอาเซียนเพิ่มมากขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าการให้ความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเยาวชนในภาคตะวันออก หรือนักข่าวพลเมืองประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้นทำให้ความรู้ภาษาอังกฤษของทั้ง 2 กลุ่มเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญ 3 ประการ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประการแรก คือ ความสำคัญของการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นด้านสังคมและวัฒนธรรม อาเซียนได้ร่วมกันยกระดับการศึกษาของประชาชนภายในประเทศให้สูงขึ้นจนถึงระดับปริญญาตรี หรือใครมีศักยภาพทางด้านปัญญาและการเงินก็อาจเรียนให้สูงกว่านั้น และไม่ลืมจัด

กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมควบคู่ไปด้วย เนื่องจากยุคสมัยปัจจุบันมีการแข่งขันสูงทุก ๆ ด้าน การศึกษาทางโลกอย่างเดียวยังไม่พอเพราะคนยังมีกิเลสตัณหาที่จะใช้เล่ห์เหลี่ยมกลโกง เพื่อหาประโยชน์ใส่ตน และพวกพ้องเกิดการเอารัดเอาเปรียบทางสังคม ดังนั้นทุกประเทศควรส่งเสริมหลักธรรมทางศาสนาของตนมา ทำให้สังคมมีความเข้มแข็ง อบอุ่น และน่าอยู่มากขึ้นเพื่อก้าวสู่ระดับสากล และที่สำคัญคือควรมีการศึกษา ภาษาที่เป็นสื่อกลางใช้สื่อสารระหว่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็สื่อกลางที่สำคัญสำหรับการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์สำหรับรองรับระหว่างประเทศอาเซียนด้วยกัน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมที่สำคัญ รวมไปถึงองค์ความรู้ที่จะถ่ายทอดให้แก่กันและกันอีกด้วย

ประการที่สอง คือ ภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่จำเป็นและสำคัญอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ ประเทศไทยเข้าสู่การเป็นประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน ซึ่งส่งผลให้ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทสำคัญในการติดต่อสื่อสารกันระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน จากงานวิจัยต่าง ๆ จะพบได้ว่า นวัตกรรมที่จะช่วยพัฒนา ศักยภาพทางภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่สำคัญและควรที่จะสนับสนุน เช่น การออกแบบการสร้างสื่อประกอบการ สอนที่เป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และการพัฒนารูปแบบการสอน ภาษาอังกฤษ เป็นต้น เพื่อพัฒนาศักยภาพทางภาษาอังกฤษของเยาวชนให้เกิดความทัดเทียมกันและสามารถ แข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนได้ นอกจากนี้ครู ผู้สอน รวมถึงนโยบายทางการศึกษา ของหน่วยงานต่าง ๆ ก็เป็นตัวแปรที่สำคัญที่จะ ช่วยผลักดันให้เยาวชนเกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญ ของการพัฒนาศักยภาพทางภาษาอังกฤษ และเป็นส่วนสำคัญในการสร้างทัศนคติที่ดีของเยาวชนที่มีต่อการ เรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย

ประการที่สาม คือ เยาวชนซึ่งผู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อประเทศชาติ และด้วยการตระหนักถึง ความสำคัญของเยาวชน หน่วยงานของรัฐและเอกชนจึงได้กำหนดนโยบายเยาวชนแห่งชาติ และกำหนด คุณลักษณะเด็กและเยาวชนไทยที่พึงประสงค์ไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาบทบาทของเยาวชน ทั้งบทบาท ต่อตนเอง บทบาทต่อผู้อื่น บทบาทต่อสังคม บทบาทต่อสถาบันชาติและบทบาทต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ นอกจากนี้เยาวชนเป็นช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญาและอารมณ์ ตามธรรมชาติ ของวัยนี้จะง่ายต่อการเปลี่ยนแปลงตามกระแสที่เกิดขึ้นรอบตัวและส่งผลถึงพัฒนาการในอนาคต ฉะนั้น เยาวชนจึงเป็นผู้ที่มีความสำคัญและมีศักยภาพในการที่จะพัฒนาในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจสังคม การเมืองและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมให้แก่เยาวชน

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ทำให้เยาวชนมีการรวมตัวกันในลักษณะของกลุ่มเยาวชน ซึ่งจะทำให้เยาวชนได้ ใช้ศักยภาพของตนเองอย่างเต็มความสามารถ พร้อมทั้งจะเรียนรู้ และนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปทำ ประโยชน์ให้กับชุมชนหรือท้องถิ่นที่ตนเองอาศัยอยู่ต่อไป เพราะเยาวชนเป็นกลุ่มคนที่จะเป็นผู้อยู่ในชุมชนและ เป็นผู้บริหารจัดการชุมชนนั้น ๆ ต่อไป เมื่อเป็นผู้ใหญ่เยาวชนเหล่านี้ก็จะกลายเป็นผู้ใหญ่ที่มีความสามารถใน การนำพาประเทศเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างสง่างาม และสมศักดิ์ศรีต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งนี้

สำหรับผลการวิจัยครั้งนี้มีการพัฒนาแบบวัดความรู้ภาษาอังกฤษซึ่งสามารถนำไปใช้ในการวัดความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้ที่มีความสนใจในภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวัดความรู้ภาษาอังกฤษเพียงชั่วขณะหนึ่งเท่านั้น การวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษาการให้ความรู้ภาษาอังกฤษระยะยาว และมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง เช่น 3 เดือน หรือ 6 เดือน เพื่อศึกษาถึงพัฒนาการความรู้ภาษาอังกฤษต่อไป

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กฤษณ์ ศรทัตต์ ฟุ้งเกียรติ มหิพันธ์ และมยุรดา ประทุมรัตน์. (2557). *การอบรมสนทนาภาษาอังกฤษสำหรับ
นักท่องเที่ยวเพื่อรองรับเศรษฐกิจอาเซียน*. กทม. สิ้นธุ์: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขต
กาฬสินธุ์.
- เกศินี จุฑาวิจิตร. (2540). *การสื่อสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: คณะวิทยาการจัดการ สถาบัน
ราชภัฏพระนคร.
- เกียรติพงษ์ มิลินทานุช (2556). *เจตคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสู่ประชาคมอาเซียนของประชาชน
ในพื้นที่เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชฎาพร โพธิ์สุวรรณ (2556). *การพัฒนาทักษะภาษาวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ฐานภูมิปัญญา 8 ชาติพันธุ์เพื่อ
เข้าสู่ประชาคมอาเซียน*. ราชบุรี: สาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ชนิดา ม่วงแก้ว (2556). *แนวทางการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร
เกษมเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
จันทรเกษม.
- ชัยมงคล พุกสุวรรณ (2556). *การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการเข้าสู่
ประชาคมอาเซียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ดวงฤทัย พงศ์ไพฑูรย์.(2544).*การเปิดรับข่าวสาร ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับเพศศึกษาของวัยรุ่นใน
เขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์. (2536). *ปัญหาสำคัญในสังคมไทย*. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปรมะ สตะเวทิน. *หลักนิเทศศาสตร์*. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
- ปภาณี ฐิติวัฒนา. (2535). *การพัฒนาเด็ก เยาวชนและสตรี*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย จำกัด.

พัชรินทร์ วงษ์นันตา (2557). *แนวทางการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาที่มุ่งสู่ประชาคมอาเซียน*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

ยุพดี ฐิติกุลเจริญ (2537). *ทฤษฎีการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

รักษ์ วรกิจโกคาทร (2547). *การจัดการนวัตกรรมสำหรับผู้บริหาร*. กรุงเทพฯ: สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติกระทรวง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

วัชระ โปธิสรณ์ (2556). *การออกแบบเนื้อหาบทเรียนและการสร้างสื่อสอนเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสำหรับวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

วาสนา จำโพธิ์ (2557). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศาสตรา สหสัทธน์ ไพวัลย์ ทารุทธิ์ และนุชจรินทร์ ทรัพย์สมบัติ (2557). *การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษสำหรับใช้ในการอบรมภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning) สำหรับใช้ในการอบรมภาษาอังกฤษให้แก่ยุวมัคคุเทศก์เพื่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่การเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน (ASEAN Community)*. กภาพสินธุ์: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตกาฬสินธุ์ คณะเทคโนโลยีสังคม.

สมพร เทพลีธา (2540). *จิตสำนึกของชาวพุทธต่อพุทธศาสนา*. กรุงเทพฯ. มูลนิธิสมพร เทพลีธา.

สิริพันธ์ (2544). *การประเมินโครงการส่งเสริมการจัดการป่าชุมชนโดยองค์กรชาวบ้านในกลุ่มน้ำแม่มอกอำเภอเถิน จังหวัดลำปาง*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สิริพันธ์ จุลกรังคะ. (2542). *โภชนศาสตร์เบื้องต้น*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุกัญญา บุรณเดชาชัย ทรงยศ บัวเฟื่อน และปริญญา สิริอิตตะกุล (2558). *กระบวนการสร้างนวัตกรรมการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุจิตรา บางโรย (2555). *การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในการเตรียมตัวสู่ประชาคมอาเซียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 1*. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2533). *การสื่อสารเพื่อการจัดการในองค์การธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

เสถียร เขยประทับ. (2525). *การสื่อสารและการพัฒนา*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต. 2528. *เทคโนโลยีทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

อรุณีประภา หอมเศรษฐี. (2530). *การสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจ*. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ภาษาอังกฤษ

Charles E. Osgood, *Method and Theory in Experimental Psychology*, Oxford University Press, 1956.

David K. Berlo, D. K. (1960). *The process of communication*. New York, New York: Holt, Rinehart, & Winston.

Everett M. Roger. (1983). *Diffusion of innovations* (3rd ed.). New York: Free Press.

George A. Miller, ed. (1973). *Communication, Language and Meaning (Perspectives in Psychology)*. Basic Books.

Hughes, T. E (1992), *The Dynamics of Technological Change: Salients, Critical Problems, and Industrial Revolutions*. Clarendon Press: Oxford.

Klapper, J. T. (1960). *The effects of mass communication*. New York: The Free Press.

Schramm, W. (Ed.). (1960). *Mass communications* (2nd ed.). Urbana, IL: University of Illinois Press.

Todd Hunt Brent D. Ruben. (1993). *Mass Communication,; producer and customers*, New York: Harper College Publisher.

ภาคผนวก

แบบทดสอบ

โครงการ“กระบวนการสร้างนวัตกรรมการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมด้าน
ภาษาอังกฤษของเยาวชนในภาคตะวันออกในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจ
อาเซียน”

แบบทดสอบนี้จะแปลผลในภาพรวม ดังนั้นข้อมูลของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับ จึงขอให้ท่าน
ตอบคำถามด้วยความสบายใจ และขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

รศ.ดร.สุกัญญา บุรณเดชาชัย

อ.ปริญญา สิริอัฐตะกุล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง และกรอกข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. อายุ ปี (โปรดระบุ)
3. เกรดเฉลี่ย (GPA)(โปรดระบุ)
4. ระดับการศึกษาปัจจุบัน

☐ 1) มัธยมศึกษาปีที่ 3	☐ 2) มัธยมศึกษาปีที่ 4	☐ 3) มัธยมศึกษาปีที่ 5
☐ 4) มัธยมศึกษาปีที่ 6	☐ 5) ระดับอุดมศึกษา	
5. ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน (ไม่รวมค่าหอพัก) บาท
6. ท่านเปิดรับสื่อจากช่องทางใดมากที่สุด

☐ โทรทัศน์	☐ วิทยุ	☐ โทรศัพท์มือถือ	☐ หนังสือพิมพ์	☐ คอมพิวเตอร์ PC/NOTEBOOK
-----------------------------------	--------------------------------	---	---------------------------------------	--
7. ภูมิลำเนาของท่าน

☐ จ.ชลบุรี	☐ จ.ระยอง	☐ จ.จันทบุรี	☐ จ.ตราด	☐ จ.ฉะเชิงเทรา
☐ จ.นครนายก	☐ จ.ปราจีนบุรี	☐ กรุงเทพฯ	☐ จั ง ห วั ด อี น ี่	

.....

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความพร้อมด้านภาษาอังกฤษในการเป็นประเทศประชาคมเศรษฐกิจ
อาเซียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย รอบตัวเลือกที่ถูกที่สุด

1. How many countries do belong to ASEAN today?

A. 9

B. 10

- C. 11
- D. 12
2. What does ASEAN stand for?
- A. Association of Southeast Asean Nations B. Association of Southeast Asian Nations
C. Amazing Southeast Asean Nations D. Amazing Southeast Asian Nations
3. Which country is NOT the member of ASEAN?
- A. Thailand B. Singapore
C. Taiwan D. Brunei
4. What is the currency of Cambodia?
- A. Dollar B. Baht
C. Peso D. Riel
5. Which one is NOT the currency of ASEAN?
- A. Peso B. Kip
C. Yuan D. Dollar
6. What is the capital of the Philippines?
- A. Manila B. Kuala Lumpur
C. Jakarta D. Hanoi
7. What is the biggest country of ASEAN?
- A. Thailand B. Indonesia
C. The Philippines D. Laos
8. Which one is not the capital city of ASEAN member?
- A. Bangkok B. Jakarta
C. Hong Kong D. Phnom Penh
9. Which of the followings is Myanmar's greeting word?
- A. Sabaidee B. Apa Kabar
C. Sinjao D. Mingalabar
10. Which one of the following ASEAN members is a landlocked country?
- A. Myanmar B. Laos
C. Cambodia D. Singapore

เว็บไซต์โครงการอบรมเยาวชนนักร้องชาวพลเมือง ในภาคตะวันออก

เข้าถึงได้จาก : <https://www.facebook.com/โครงการอบรมเยาวชนนักร้องชาวพลเมือง-ในภาคตะวันออก-2191843941052206>

**โครงการอบรม
เยาวชนนักข่าว
พลเมือง ในภาค
ตะวันออก**

หน้าหลัก
โพสต์
รายการที่แนะนำ
รูปภาพ
เกี่ยวกับ
ชุมชน
ข้อมูลและโฆษณา

[สร้างเพจ](#)

โครงการอบรมเยาวชนนักข่าวพลเมือง ในภาคตะวันออก ...
ได้แชร์วิดีโอ

19 สิงหาคม เวลา 18:28 น. · 🌐

ขอบคุณสื่อมวลชนภูมิภาคที่ได้มาทำข่าว เพื่อประโยชน์ของชาวตะวันออก

รับชม 1,675 ครั้ง

SV News ข่าวบางแค้น
20 มิถุนายน 2017 · 🌐

[ถูกใจเพจ](#)

ยังไม่มีการให้คะแนน

ชุมชน ดูทั้งหมด

เชิญเพื่อนของคุณ ให้กดถูกใจเพจนี้

2 คนถูกใจสิ่งนี้

2 คนติดตามเพจนี้

Sukanya Buranadechachai ถูกใจสถานที่นี้หรือเคยเช็คอินแล้ว

เกี่ยวกับ ดูทั้งหมด

ส่งข้อความ
องค์กรเยาวชน
แนะนำการแก้ไข

ภาษาไทย · English (US) · 日本語 · Español · Português (Brasil)

ความเป็นส่วนตัว · เงื่อนไข · ลงโฆษณา

**โครงการอบรม
นักข่าวพลเมืองภาคตะวันออก**

**โครงการอบรม
เยาวชนนักข่าว
พลเมือง ในภาค
ตะวันออก**

หน้าหลัก
โพสต์
รายการที่แนะนำ
รูปภาพ
เกี่ยวกับ
ชุมชน
ข้อมูลและโฆษณา

[สร้างเพจ](#)

[ถูกใจแล้ว](#) [กำลังติดตาม](#) [แชร์](#) ...

โครงการอบรมเยาวชนนักข่าวพลเมือง ในภาคตะวันออก ...
6 สิงหาคม เวลา 11:07 น. · 🌐

#ถามตอบอาเซียน

คำถาม เหตุใดยูเนสโก ถึงได้ขึ้นทะเบียนเสียงแคนของชาวลาวให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรม

คำตอบ เสียงแคนเป็นเครื่องดนตรีแบบเป่า ทำขึ้นจากการประกอบขลุ่ยหลานเลา ซึ่งทำขึ้นจากลำไผ่ที่มีความยาวแตกต่างกันทำให้ได้เสียงต่างกัน ... ดูเพิ่มเติม

ถาม - ตอบ อาเซียน

เหตุใดยูเนสโก ถึงได้ขึ้นทะเบียนเสียงแคนของชาวลาวให้เป็น มรดกทางวัฒนธรรม

[ส่งข้อความ](#)

ยังไม่มีการให้คะแนน

ชุมชน ดูทั้งหมด

เชิญเพื่อนของคุณ ให้กดถูกใจเพจนี้

2 คนถูกใจสิ่งนี้

2 คนติดตามเพจนี้

Sukanya Buranadechachai ถูกใจสถานที่นี้หรือเคยเช็คอินแล้ว

เกี่ยวกับ ดูทั้งหมด

ส่งข้อความ
องค์กรเยาวชน
แนะนำการแก้ไข

ภาษาไทย · English (US) · 日本語 · Español · Português (Brasil)

ความเป็นส่วนตัว · เงื่อนไข · ลงโฆษณา ·
ตัวเลือกโฆษณา > · คุกกี้ · เพิ่มเต็ม ·
Facebook © 2018

โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ

"นักข่าวพลเมืองด้านภาษาอังกฤษ เพื่อการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน"

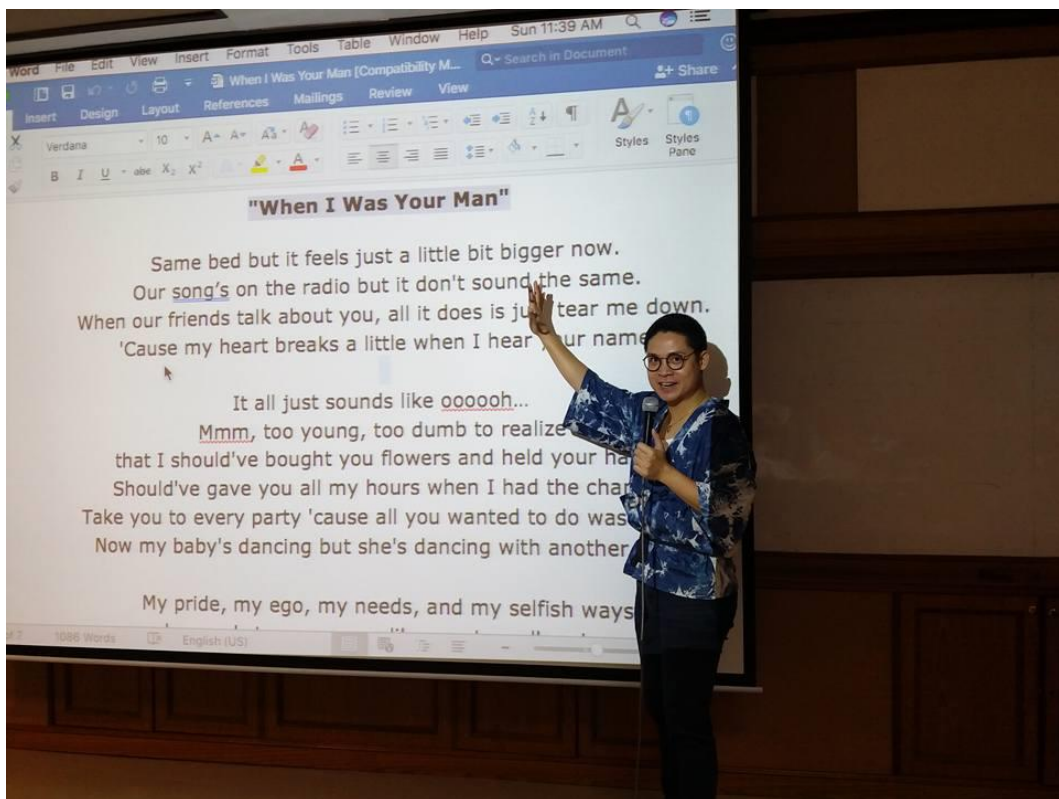
วันที่ 17-18 มิถุนายน 2560 ณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

การบรรยาย "ภาษาอังกฤษสู่ไทยแลนด์ 4.0"

ณ วันที่ 21 กันยายน 2560

ดร. นิสิต อินทมาโน และ...

10 ภาษาที่มีคนใช้มากที่สุดทั่วโลก

WORLD'S TOP LANGUAGES

THERE ARE 6,900 SPOKEN LANGUAGES,
BUT 3 OUT OF 7 BILLION PEOPLE ON EARTH
SPEAK ONE OF THESE 10 LANGUAGES

10. PUNJABI
109 million native speakers
120 million total speakers

9. JAPANESE
126 million native speakers
130 million total speakers

8. RUSSIAN
145 million native speakers
300 million total speakers

7. BENGALI
203 million native speakers
253 million total speakers

6. PORTUGUESE
220 million native speakers
230 million total speakers

5. ARABIC
232 million native speakers
260 million total speakers

4. ENGLISH
328 million native speakers
1.8 billion total speakers

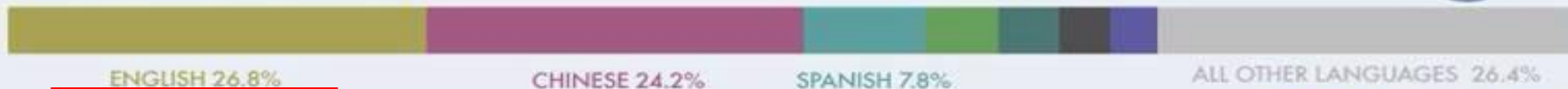
1. MANDARIN
873 million native speaks
1.3 billion total speakers

2. HINDI/URDU
570 million native speakers
970 million total speakers

3. SPANISH
330 million native speakers
550 million total speakers

OUT OF THEM IN THE TOP 10
LANGUAGES USED **ON THE INTERNET**

BRIEFLY: EDUCATION

Low English Levels Can Hurt Countries' Progress

By CHARLES ANDERSON

Poor English skills hinder nations' progress, study says

Connect With Us on Twitter

Follow @nytimesworld for international breaking news and headlines.

[Twitter List: Reporters and Editors](#)

Countries with poor English-language skills also have lower levels of trade, innovation and income, according to a report released last week.

The [report](#) ranks 54 countries where English is not a native language, with the top five being [Sweden](#), Denmark, the Netherlands, Finland and Norway.

The bottom five were Colombia, Panama, Saudi Arabia, Thailand and [Libya](#).

The results were based on a survey of 1.7 million adults on five continents and released by Education First, an international education company based in Switzerland.

"English is key to innovation and competitiveness," Michael Lu, senior vice president of Education First, said in the report.

Italy, Spain and Portugal were being held back by the fact that they had some of the poorer English skills in Europe, the report said. In the BRIC grouping, India was ranked the highest, at 14th. It was followed by Russia at 29th, China at 36th and Brazil at 46th.

Women generally scored better than men, and the gender gap was widest in the Middle East and North Africa, according to the report. — CHARLES ANDERSON

FACEBOOK

TWITTER

GOOGLE+

SAVE

E-MAIL

SHARE

PRINT

REPRINTS

Log in to see what your friends are sharing [Log In](#) [What's This?](#)

What's Popular Now

The Solitary Leaker

Kennedy's Civil Rights Triumph

Ads by Google

UK Expat Pension Transfer

Transfer your existing UK pension into a QROPS for Shanghai [www.giltedgeintl.com](#)

Improve English Now

7 Rules To Help You Speak English Faster [EffortlessEnglishClub.com/7rules](#)

English Exercises

Guaranteed English Language Lessons 5 Secrets to Success. [www.FlowEnglish.com](#)

ถ้าคุณต่าง คุณจะไม่พลาด

ที่งาน Noble D Day พบข้อเสนอสเปซ 15 โครงการของ N ม.ย.นี้ [www.noblehome.com](#)

Childrens Summer Course

Better Grades For Your Children? Join Our Bangkok Course! [adbkk.com/brainfit-summer-course](#)

Golf Swing Tips?

Hit Golf Ball Straight Every Time. Free Golf Swing Vic Lessons Here! [SquareToSquareMethod.com](#)

01 42 61

Contacte:

L'index du niveau de compétence en anglais (EF EPI)

[Accueil](#) [A propos de l'EF EPI](#) [Profils régionaux](#) [Téléchargement](#)

Bienvenue sur l' index du niveau de compétence en anglais EF. (EF EPI)

Le EF EPI a examiné les compétences en anglais de 54 pays en utilisant un échantillon d'un peu moins de 2 millions de personnes.

> [Téléchargez le EF EPI 2012](#)

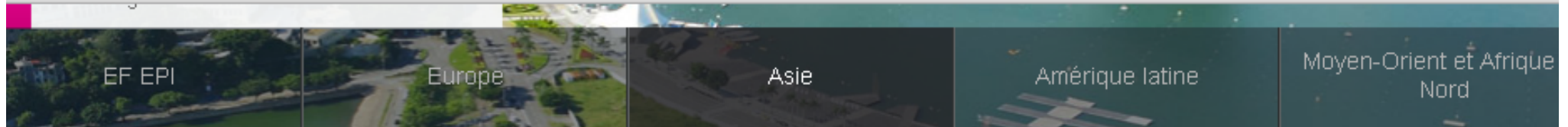
EF EPI

Europe

Asie

Amérique latine

Moyen-Orient et Nord

Classement EF EPI

■ *Très haut niveau*
 ■ *Haut niveau*
 ■ *Niveau moyen*
 ■ *Faible niveau*
 ■ *Très faible niveau*

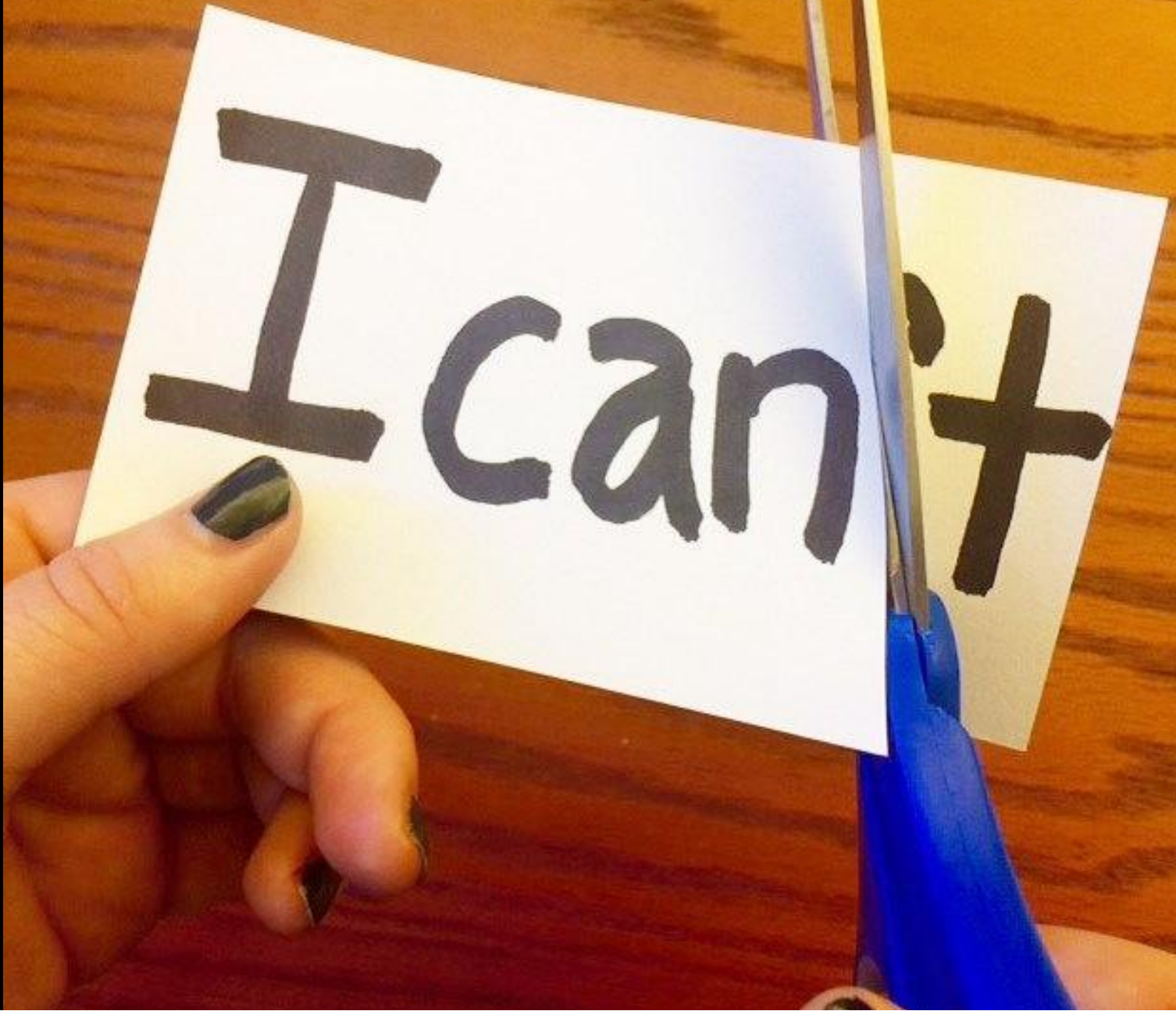
Rang	Pays	Rang	Pays	Rang	Pays	Rang	Pays	Rang	Pays
1	Suède	6	Belgique	14	Inde	26	Uruguay	39	Chili
2	Danemark	7	Autriche	15	Suisse	<u>27</u>	Indonésie	40	Venezuela
3	Pays Bas	8	Hongrie	16	Slovaquie	28	Iran	41	Salvador
4	Finlande	9	Allemagne	17	Pakistan	29	Russie	42	Syrie
5	Norvège	10	Pologne	18	Espagne	30	Taiwan	43	Équateur
		11	République Tchèque	19	Portugal	<u>31</u>	Vietnam	44	Algérie
		<u>12</u>	Singapour	20	Argentine	32	Turquie	45	Koweït
		13	Malaisie	21	Corée du Sud	33	Pérou	46	Brésil
				<u>22</u>	Japon	34	Costa Rica	47	Guatemala
				23	France	35	Maroc	48	Egypte
				24	Italie	<u>36</u>	Chine	49	Emirats arabes unis
				25	Hong Kong	37	Qatar	50	Colombie
						38	Mexique	51	Panama
								52	Arabie Saoudite
								<u>53</u>	Thaïlande
								54	Libye

Practice!!

English is **FUN!!**

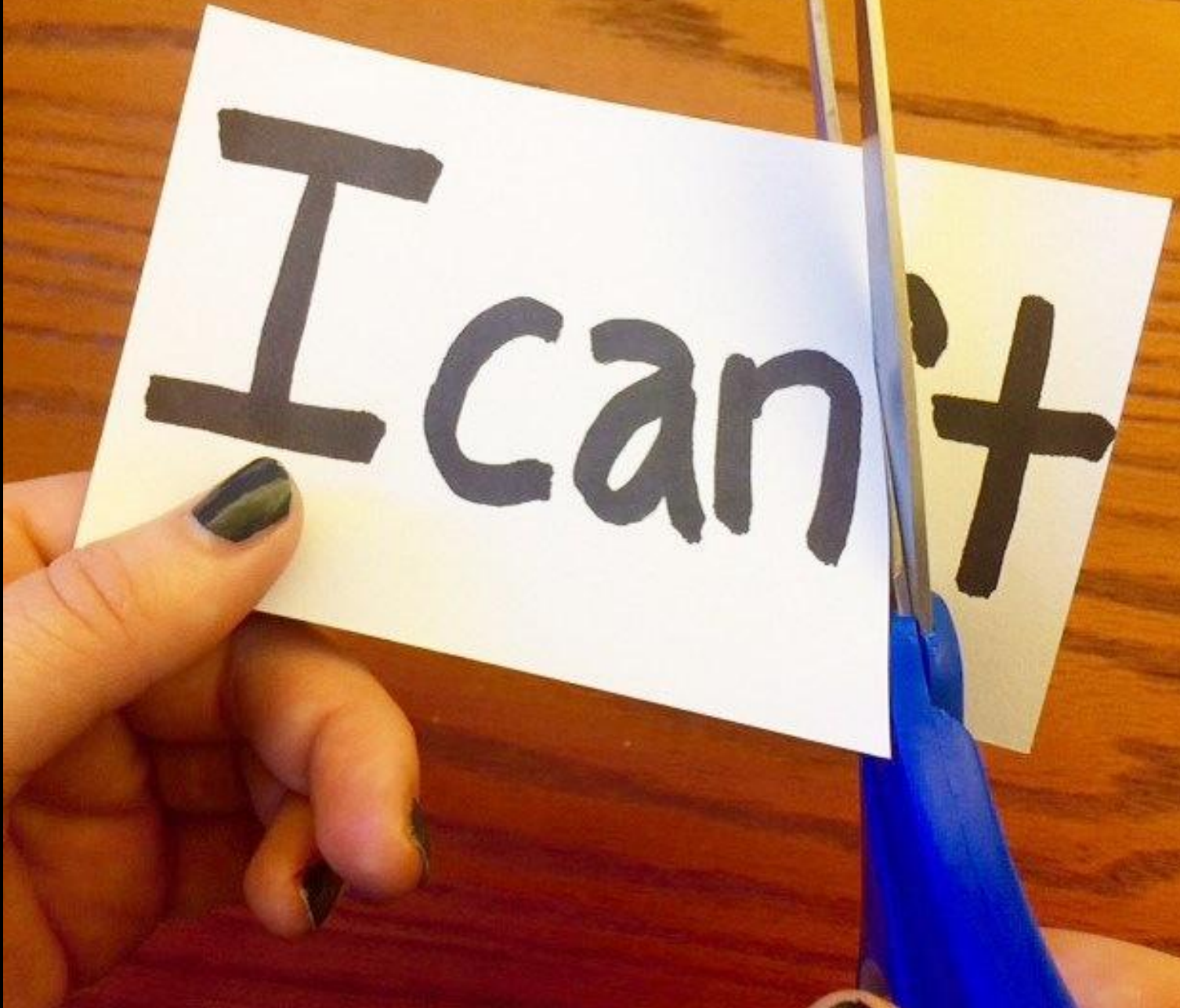
Attitude & Everyday Life

I can't

Attitude & Everyday Life

I can't

The ways to improve your
English!

Watching!

COURTENEY COX

LISA KUDROW

JENNIFER ANISTON

F.R.I.E.N.D.S

MATT LE BLANC

MATTHEW PERRY

DAVID SCHWIMMER

queer
as folk

queer as folk

SEX
AND THE
CITY

SEX AND THE CITY

DESPERATE

HOUSEWIVES

[WWW.ENTERTAINMENTWEEKLY.COM](http://www.ENTERTAINMENTWEEKLY.COM)

DESPERATE
HOUSEWIVES

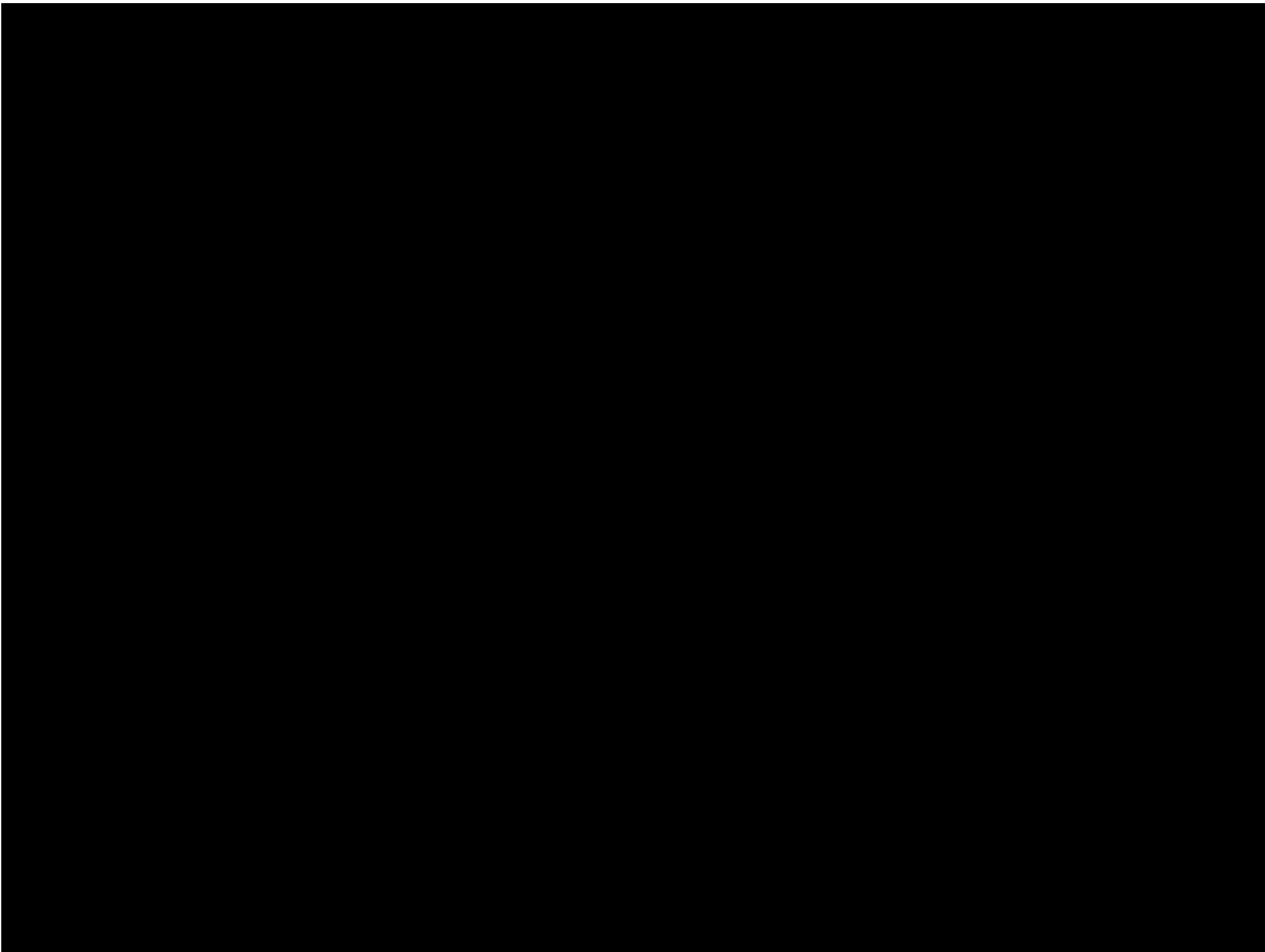
WWW.ENTERTAINMENTWALLPAPER.COM

GOSSIP GIRL

GOSSIPGIRLWORLD.ORG

THE WALKING DEAD

Story Matters Here

THE
WALKING DEAD

PREMIERES SUNDAY OCT 16 9/8c

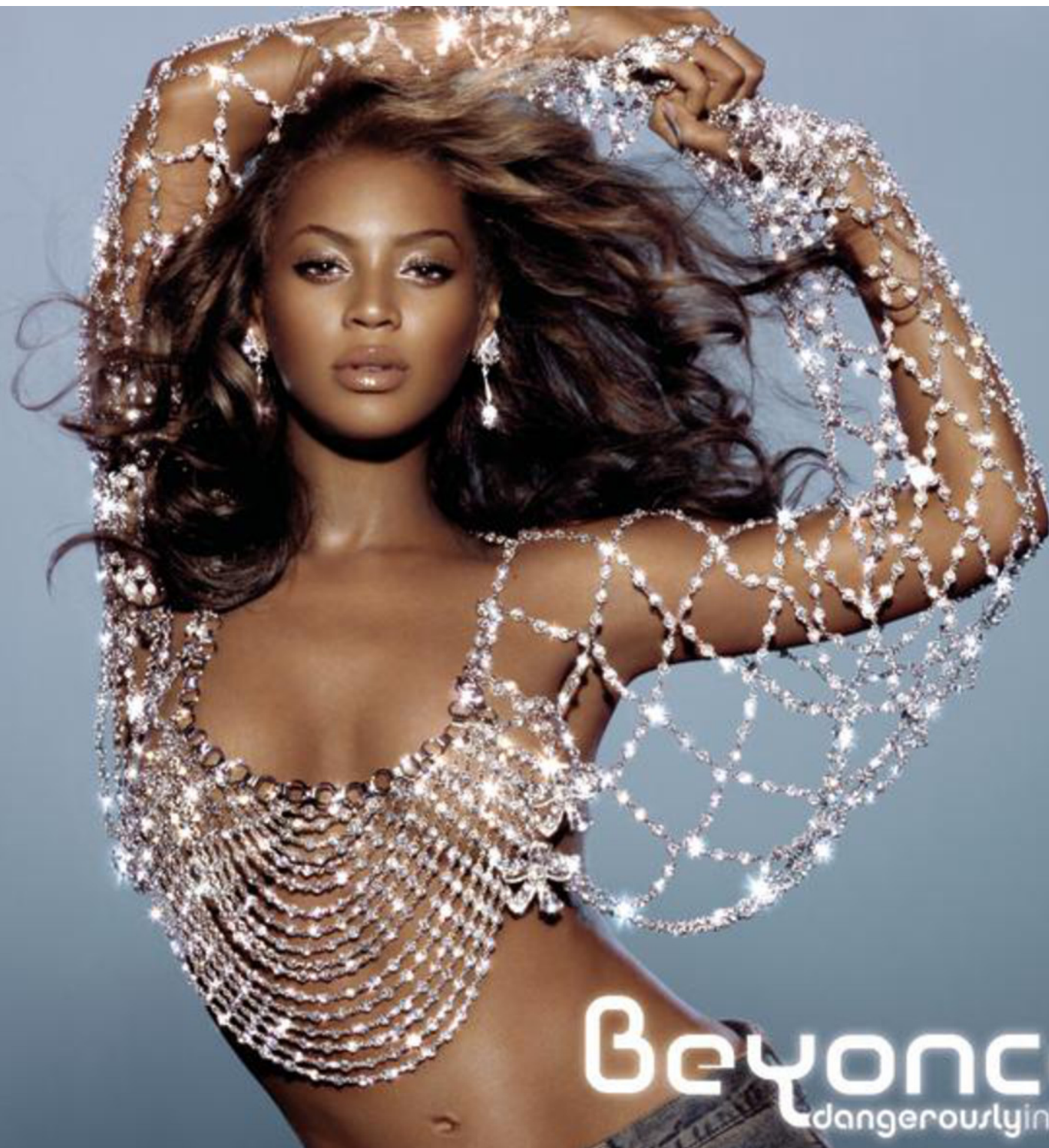

Listening!

Beyoncé
dangerouslyinlove

Reading!

Writing!

Speaking!

พี่ติช่าครับถ้าพี่พิมพ์ภาษาอังกฤษคุยกะเพื่อนในกลุ่ม Line แล้วพี่เผลอใช้ grmmar ผิดนิดหน่อย แล้วโดนเพื่อนคนไทยตอกกลับว่าถ้าใช้ผิด ก็อย่าใช้ภาษาอังกฤษเลยพี่จะตอกกลับว่าอะไร (ตอนคุยกะเพื่อนที่เป็น Native เค้กก็ไม่เห็นเค้าจะว่าเรานะ)

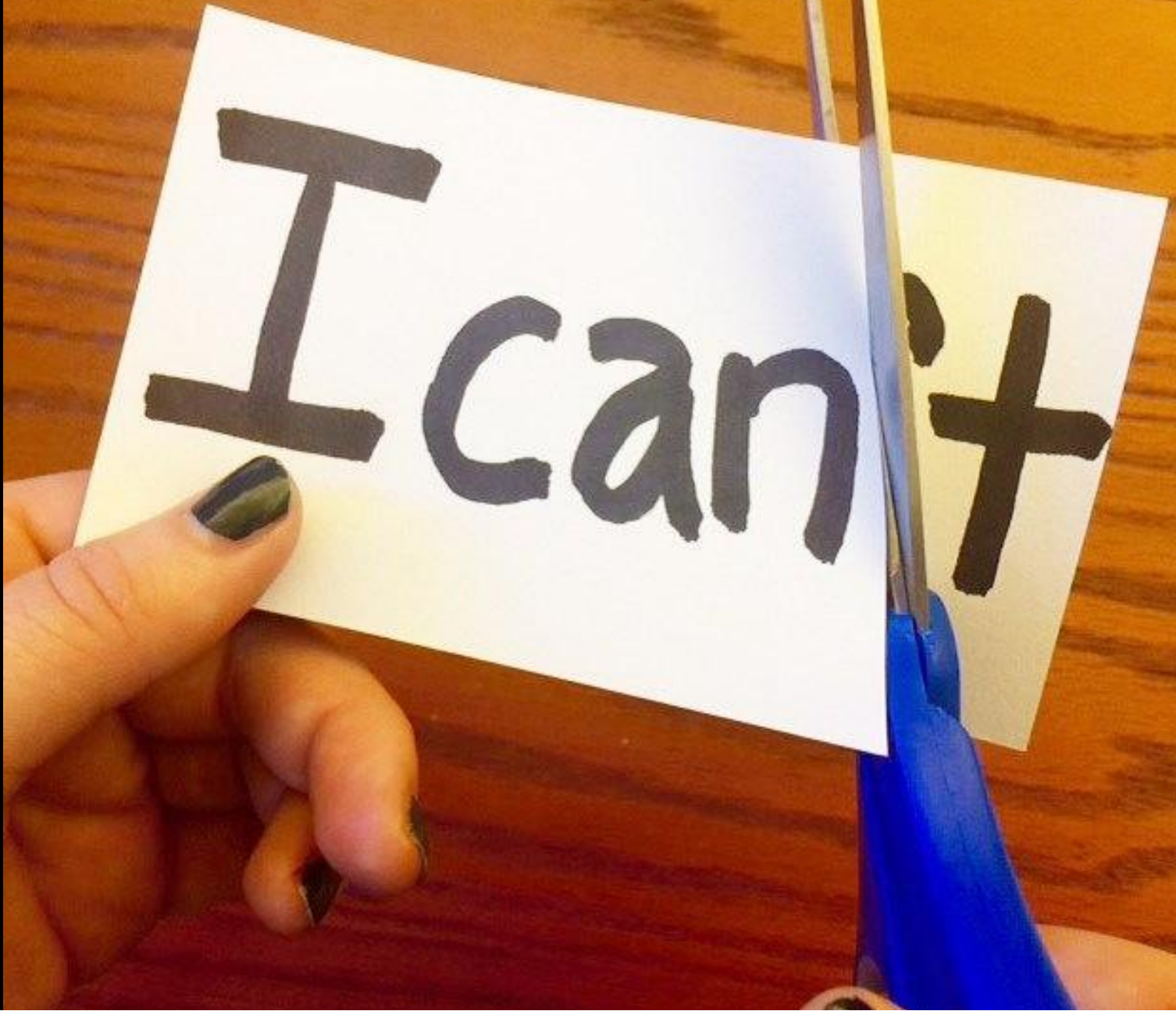

อะไร แล้วเมื่อไหร่จะดีขึ้นหละถ้าไม่พูดผิดถูกบ้าง
บอกเค้าดิถ้าตอนเด็กเธอพูดผิดและแม่เค้าบอกว่างั้นผ้าพูดห่วยขนาดนี้ไม่ต้องพูดดีกว่า วันนี้เค้าจะปากดีอย่างที่เป็นอย่างนี้รึปล่าว

Kanticha Chumma · about 22 hours ago

คำคมติช่าวันนี้

I can't

เตรียมความพร้อม เข้าสู่อาเซียน

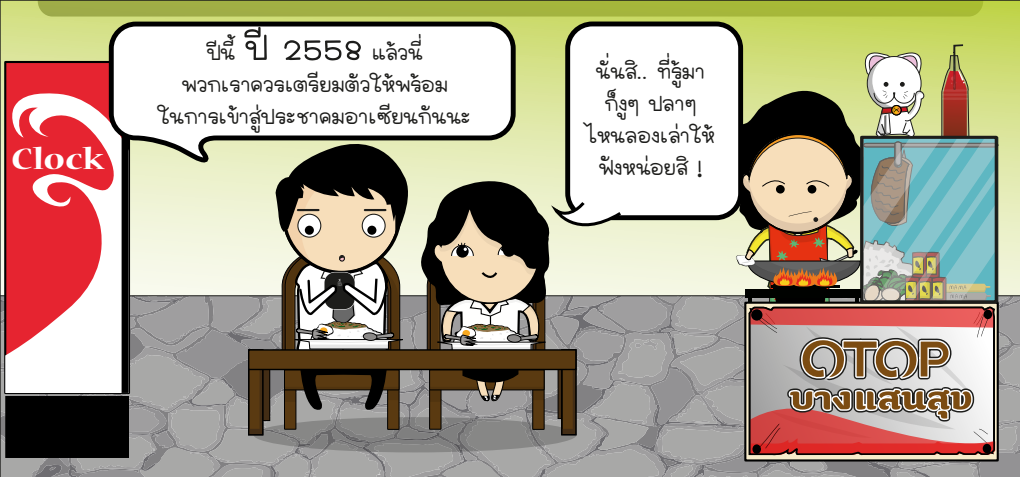

- 1 วิสัยทัศน์
- 1 ประชาคม
- 1 อัตลักษณ์

อ้าว เด็กๆ
ทำองค์าบวิจัยของ
อาเซียน
พร้อมกัน

-1:08

ปีนี้ ปี 2558 แล้วนะ
พวกเขาควรเตรียมตัวให้พร้อม
ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนกันนะ

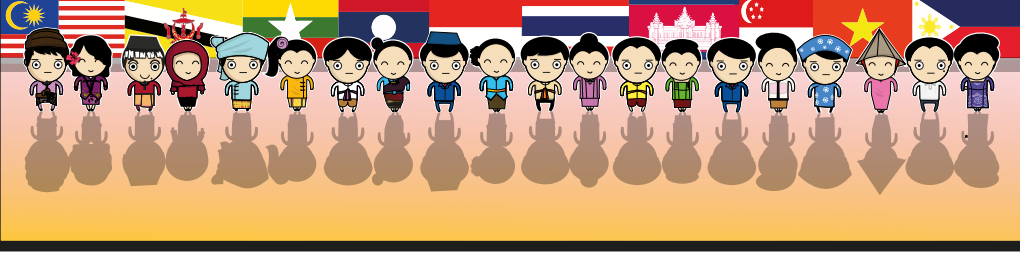
นะเฮลิ.. ที่รู้มา
ก็งูๆ ปลาๆ
ไหนลองเล่าให้
ฟังหน่อยสิ!

OTOP
บางแสนสูง

อ้อ!! ประชาคมอาเซียน
นะหรือ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า
Asean Community
ก็คือการรวมกลุ่มกันของประเศ
ต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ซึ่งแต่เดิมมีผู้ร่วมก่อตั้ง
เพียง 5 ประเทศเท่านั้น ที่จะ
มี อินโดนีเซีย มาเลเซีย
ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย
นี่เอง

ต่อมา บรูไน เวียดนาม
ลาว พม่า และกัมพูชา
ก็ได้เข้ามาเป็นสมาชิกอาเซียน
ตามลำดับ ไล่ละ

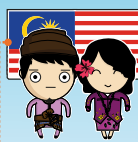
โ๊วโห! อย่างนี้ทำให้ปัจจุบัน
อาเซียนมีประเทศสมาชิก
ทั้งหมด 10 ประเทศเลยนะ

ใช่แล้ว แล้วรู้ไหมว่าเรา
มีประชากรรวมกันมากกว่า
500 ล้านคนเลยนะ

จริงหรือ??
แล้วยังไงต่อละ เล่าอีกสิ

เราก็รู้มาแต่หัวแหละ แต่เดี๋ยวเราจะพาไปหาอาจารย์
ที่มีความรู้เรื่องนี้ มาเล่าให้เราฟังกันต่อดีกว่า
อยาการู้เรื่องอะไรก็ตามทำได้เลยนะ
ทำาตอบได้หมดแหละ

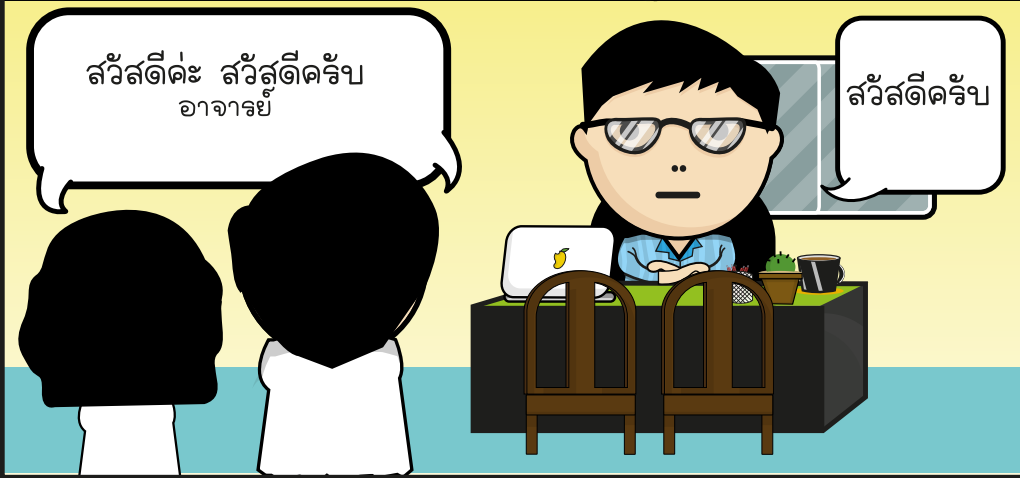

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา

ห้องพักอาจารย์

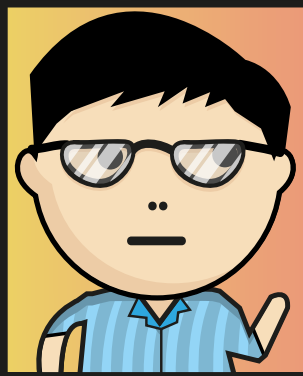
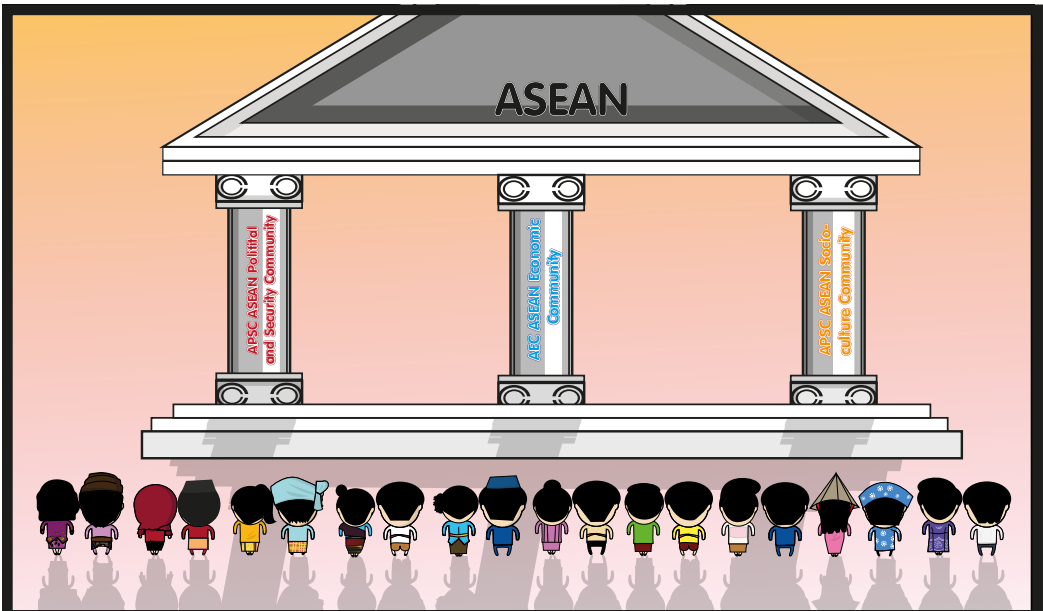
นี่แหละ!!
ห้องพักอาจารย์

สวัสดีค่ะ สวัสดีครับ
อาจารย์

สวัสดีครับ

เสา 3 ต้น ก็จะประกอบไปด้วย
 เสาต้นที่ 1 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือที่เรียกว่า AEC ไร้พรม
 เสาต้นที่ 2 ประชาคมสังคม และวัฒนธรรมอาเซียน
 และเสาต้นที่ 3 ก็คือประชาคมการเมือง และความมั่นคง
 ทางอาเซียนครับ

อาจารย์คะ แล้วตั้ง 10 ประเทศ
 ต่างคนต่างภาษา เราจะคุยกันรู้เรื่องหรือคะ

รู้อะไรครับ
 เขาจะใช้
 ภาษาอังกฤษ
 เป็นภาษากลาง
 ในเกาะสี่เกาะ
 ครับ
 แล้วพวกเขาจะ
 พูดภาษาอังกฤษกัน
 ได้หรือเปล่า

ได้สิคะอาจารย์
 Yes No OK
 Thank you ไง
 คะ อ้ออิ

ครับเก่งครับ แต่บางที
 ถ้าเจ้าของภาษาเค้าส่วน
 ใหญ่กลับมา เราอาจจะเสีย
 ความมั่นใจได้เนอะครับ

แต่ผมสังเกตเห็นนะคุณครับ ว่า
เดี๋ยวนี้ตามป้ายโฆษณา
หนึ่งสื่อพิมพ์ สื่อต่างๆ จะมีภาษา
อังกฤษมากยิ่งเท่านี้ครับ อย่างเช่น
ป้ายที่สถานีสุวรรณภูมิเป็น
ตัวอย่างไงละครับ

สุวรรณภูมิ
Suvarnabhumi

พนัสนิคม
Phanat Nikhom 72 km

บางแสน
Bangsaen 95 km

ตราด
Trat 30 km

จันทบุรี
Chanthaburi 50 km

ใช่ค่ะ ยิ่งเดี๋ยวนี้เราจะ
มีโรงเรียนสอนภาษา
มากมายหลากหลาย
หลักสูตรเต็มไปหมด
เลยล่ะ

เด็กๆ ไปยังแล้ว ไปทานข้าวกันดีกว่า
เดี๋ยวอาจารย์เลี้ยงเอง

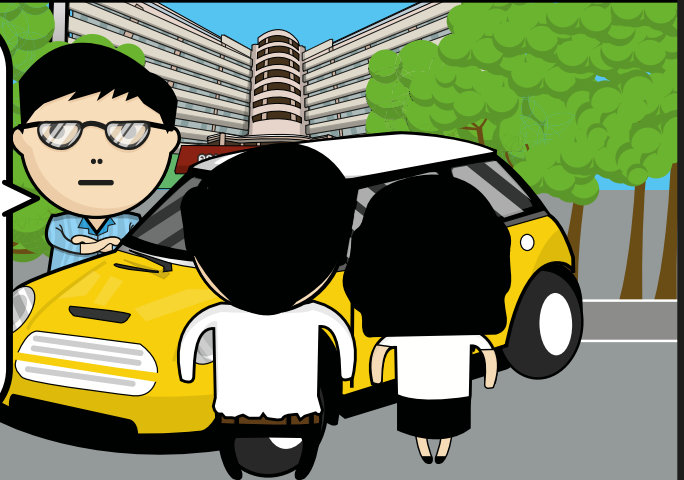
อาจารย์ครับแล้ว
ที่เขามุ่งถึง AEC
Blueprint มันคือ
อะไรครับ

1 2 3 4 5 6 7 8

AEC Blueprint

นะเหรอ
ก็คือ จิมพีเปียว
ที่อาเซียนได้
จัดทำขึ้น
เพื่อการจัดตั้ง
“ประชาคมเศรษฐกิจ
อาเซียน” ไงละครับ

ซึ่งเป็นแผนบูรณาการด้านเศรษฐกิจ
ให้ทั้งสภาพรวมใจการมุ่งไปสู่ AEC
ประกอบไปด้วย แผนงานเศรษฐกิจ
ในด้านต่างๆ พร้อมกรอบระยะเวลา
ที่ชัดเจนในการดำเนินงานตาม
จนบรรลุเป้าหมายในปี 2558
รวมทั้งการให้ความยืดหยุ่นตาม
ที่สมาชิกประเทศได้ตกลงกันไว้ล่วงหน้า
เพื่อสร้างพันธมิตรระหว่าง
ประเทศสมาชิกอาเซียนครับ

อ้อ!! ผมจำได้ครับ ที่ได้บอกว่าการรวมกลุ่มนี้
มุ่งที่จะทำให้เป็น ๓ภาคร่วม ฐานการผลิต
เดียวกัน และ เพิ่มขีดความสามารถใน
การแข่งขันได้สูงขึ้น รวมถึง การเป็น
ภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่
เท่าเทียมกัน และ มีการบูรณาการเข้ากับ
เศรษฐกิจโลก ใหม่นะครับ

ใช่ครับ

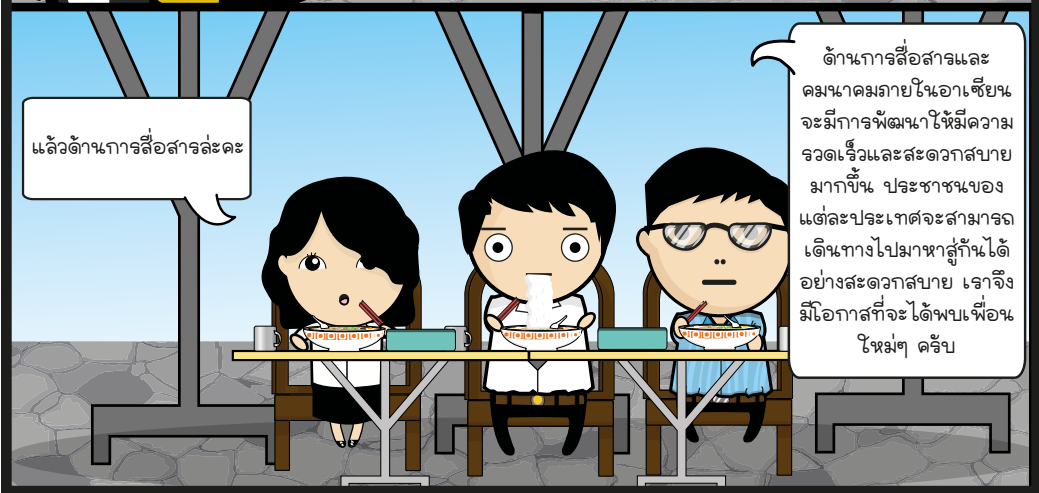

ได้สิครับ ไทยเราเป็นศูนย์กลาง การท่องเที่ยวและการบิน อย่างไม่ต้องสงสัยเลยครับ เพราะเราอยู่กลาง Asean และไทยอาจจะเด่นในเรื่อง การจัดประชุมต่างๆ การแสดงนิทรรศการ ศูนย์กระจายสินค้า และยังเด่นเรื่อง การคมนาคม อีกด้วย รวมถึง การบริการด้านการแพทย์และสุขภาพ จะเติบโตอย่างมากเช่นกันครับ

ซึ่งเมื่อรวมกันเป็นประชาคมอาเซียน ขนาดเศรษฐกิจของเราจะมีมูลค่ามากถึง 1.8 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 9 ของโลก ทำให้เรามีโอกาสและขีดความสามารถในการต่อรองรองกับกลุ่มเศรษฐกิจขนาดใหญ่มากยิ่งขึ้น

ก๋วยจั๊บญวน บางแสน	
555ดา	30
WiFiu	35
Normal	30
special	35

แล้วด้านการสื่อสารล่ะคะ

ด้านการสื่อสารและคมนาคมภายในอาเซียน จะมีการพัฒนาให้มีความรวดเร็วและสะดวกสบายมากขึ้น ประชาชนของแต่ละประเทศจะสามารถเดินทางไปมาหาสู่กันได้ อย่างสะดวกสบาย เราจึงมีโอกาสนี้จะได้พบเพื่อนใหม่ๆ ครับ

โห!! มีแต่เรื่องดีที่
กึ่งนั้นเลยคะอาจารย์

ใจเย็นๆ ға่าจะ
ครับ ยังมีเรื่องที่ไม่ดี
อยู่เหนือกว่าจะครับ

เดี๋ยวอาจารย์จะแวะไป
ร้าน OTOP แถวนี้แหละ
พอดีวันนี้อาจารย์หมด
คาบสอนแล้ว พวกเธอ
จะไปกับอาจารย์หรือ
เปล่านั้น มีเรียนหรือติด
คู่อะไรกันไหม

ไม่มีครับ วันนี้พวกเรา
มีเรียนแค่ช่วงเช้าครับ
อยู่ยาวจนกว่าอาจารย์
จะเล่าจบเลยครับ อี้

เอาละ อาจารย์เล่าถึงไหมแล้ว

เรื่องการติดต่อสื่อสารและความสัมพันธ์
ของสมาชิกอาเซียนคะ

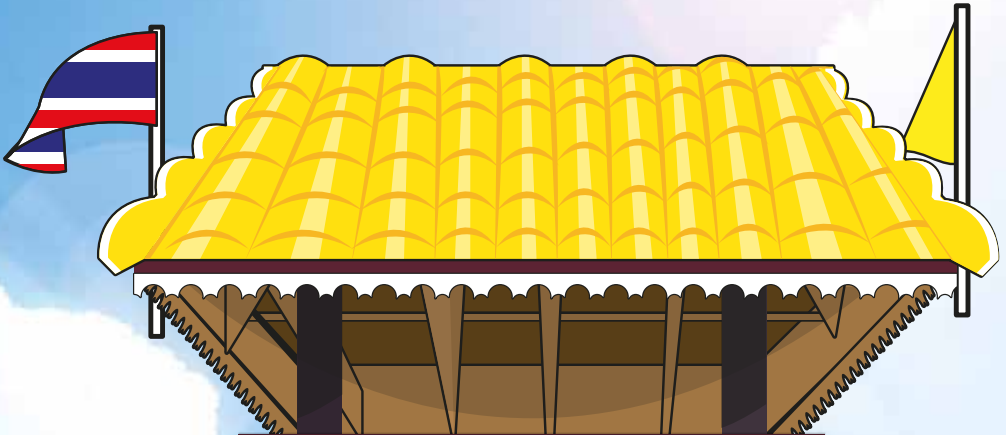

ของใหม่กว่า!

จุดการค้าขายชายแดนภาคตะวันออก
ระหว่างไทยกับกัมพูชา

จุดผ่านแดนถาวร

- 1 บ้านหาดเล็ก อำเภอดงใหญ่ จังหวัดตราด
- 2 บ้านคลองลึก อ.อรัญประเทศ จ.สระแก้ว
- 3 บ้านฝักกาด อ.โป่งน้ำร้อน จ.จันทบุรี
- 4 บ้านแหลม อ.โป่งน้ำร้อน จ.จันทบุรี

สุดเขตสยามบูรพา
EASTERN BORDER OF THAILAND
 ระยะห่างจาก กทม. 304.512 KILOMETER
 บ้านคลองลึก อำเภออรัญประเทศ เขต
 BAN KHOLNG LUK ARANYAPRATHETDISTRICT

ถึงแม้ว่าทั้งอุตสาหกรรม
 โรงแรม การท่องเที่ยว
 ร้านอาหาร รถเช่าบริเวณ
 ชายแดนจะคึกคักมากขึ้น และ
 เมืองตามชายแดนจะพัฒนา
 มากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากเป็น
 จุดขนส่ง แต่ปัญหาเรื่องยาเสพติด
 และปัญหาล้างคมก็จะมีตามมา
 ด้วยนะครับ

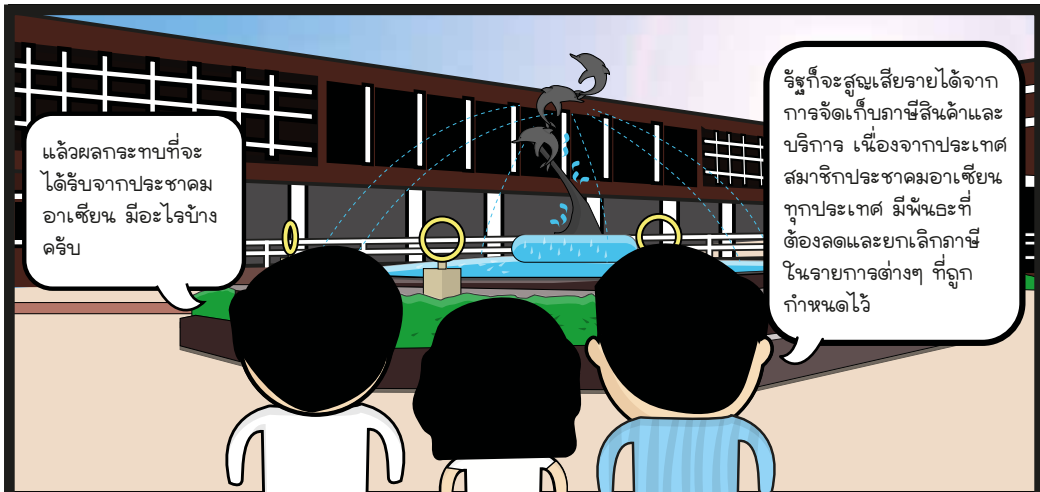
ปัญหาอาชญากรรมจะรุนแรง สถิติการก่ออาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นอย่างมากจากชนชั้นที่มีปัญหา คนจะทำผิดกฎหมายมากขึ้น เนื่องจากไม่รู้กฎหมาย

โห!! จะมีปัญหาเกิดขึ้นมากขนาดนี้เลยหรอคะ

ใช่ครับ ทุกอย่างมีประโยชน์ก็ได้อง มีโทษเหมือนก็งั้นทั้งนั้นแหละครับ

แล้วผลกระทบที่จะ
ได้รับจากประชาคม
อาเซียน มีอะไรบ้าง
ครับ

รัฐก็จะสูญเสียรายได้จาก
การจัดเก็บภาษีสินค้าและ
บริการ เนื่องจากประเทศ
สมาชิกประชาคมอาเซียน
ทุกประเทศ มีพันธะที่
ต้องลดและยกเลิกภาษี
ในรายการต่างๆ ที่ถูก
กำหนดไว้

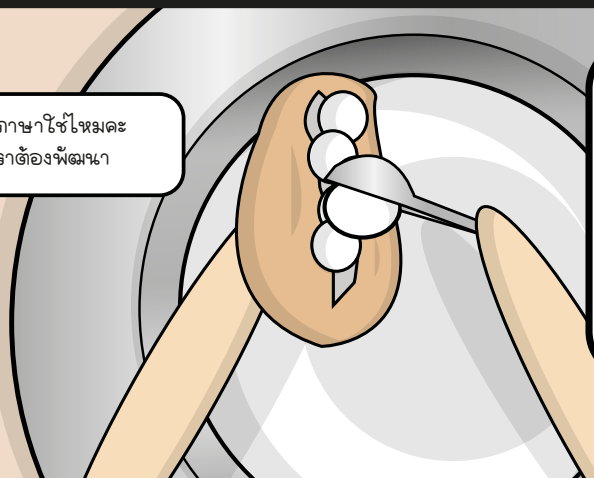

ตลาดแรงงานจะมีการแข่งขันสูงขึ้น
เนื่องจากการเคลื่อนย้ายแรงงานภายใน
อาเซียนจะสามารถทำได้ง่ายขึ้น และ
ยังมีความแตกต่างกันของทักษะทาง
วิชาชีพ และภาษาของประชากรแต่ละ
ประเทศ ซึ่งมีมาตรฐานที่แตกต่างออกไป

แล้วอย่างนี้เราควรจะต้องเตรียมตัวอย่างไรดีคะ
ในกาารเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

อย่างที่บอก ประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ
แต่ละประเทศต่างมีประวัติความเป็นมา ภาษา
และวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งเราจำเป็นต้อง
อย่างยั้งที่จะต้องเรียนรู้ และปรับตัวให้คุ้นเคย
กับสิ่งเหล่านี้ให้ได้อย่างรวดเร็วที่สุด

เรื่องภาษาใช้ใหม่คะ
ที่เราต้องพัฒนา

ใช้ครับ ภาษาอังกฤษจะ
เป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก
เนื่องจากจะมีคนเอาเข้ยนเข้ามา
อยู่ในไทยมากมายไปหมด และ
มักจะถูกภาษาไทยไม่ค่อยได้
แต่จะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษา
กลางในการสื่อสาร

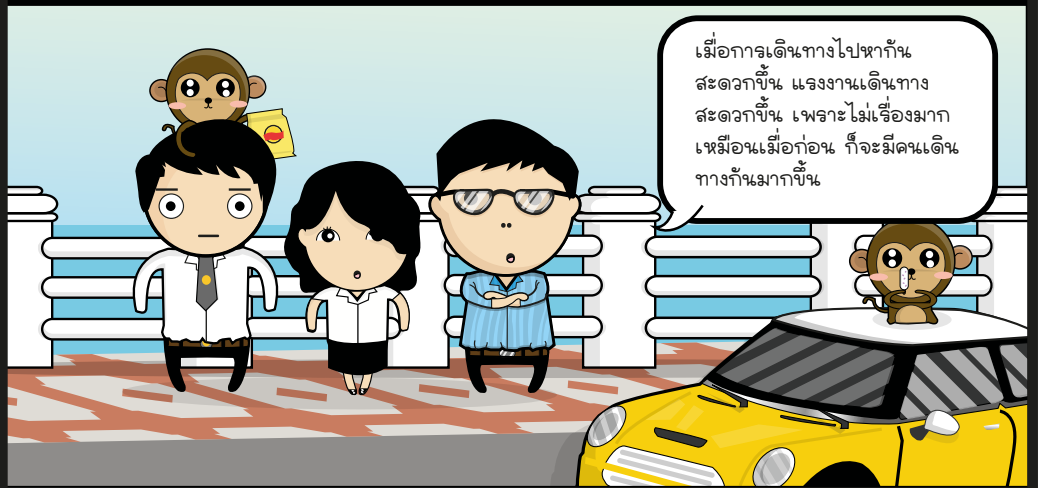

ซึ่งหมายความว่าในอนาคตอันใกล้นี้ ความรู้ทาง
ภาษาโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ จะเป็นสิ่งที่ไม่
สามารถหลีกเลี่ยงได้อีกต่อไปเชียวละ

แล้วมีอะไรที่พวกเรา
ต้องพัฒนาอีกครับ

ทักษะทางวิชาชีพใช้ครับ เมื่อ
แรงงานมีมากขึ้น ผู้ประกอบการ
ย่อมมีทางเลือกมากขึ้น และแน่นอน
ว่า...ผู้ที่มีทักษะสูงกว่าย่อมมีโอกาสที่
จะถูกเลือกมากกว่า โอกาสในการ
ลงทุนหรือขยายธุรกิจไปยังประเทศ
สมาชิกจะมีมากขึ้น แต่โอกาสไม่
เคยจะเดินมาหาเรา การเรียนรู้
ใช้เทคโนโลยี ทั้งอินเทอร์เน็ตและ
โซเชียลมีเดียต่างๆ จะมีส่วนช่วย
อย่างมากในการค้นหาโอกาส
เหล่านั้น ก่อนผู้อื่นจะพบมันก่อน
นะครับ

ระบบการคมนาคมดี
ขึ้นเมื่อระบบคมนาคม
ดีขึ้นแต่ละประเทศก็จะ
มีชาวต่างชาติเดินทาง
เข้ามาประกอบอาชีพ
มากขึ้น ท่องเที่ยว
กันเองมากขึ้นนั่นคือ
นักศึกษไทยที่จะมีบัญชีดี
เดินทางเข้ามาสมัครงานกับ
หน่วยงานต่างๆ

รู้ไหมว่า!

๗ วิชชาชีพสามารถย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรี
ไปประเทศอเมริกาได้เช่น

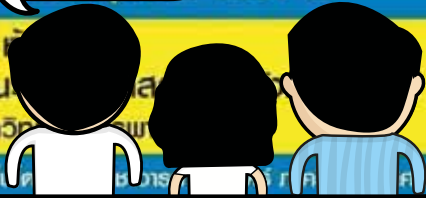
1. แพทย์
2. กัปตันแพทย
3. นักบัญชี
4. วิศวกร
5. พยาบาล
6. สถาปนิก
7. นักสำรวจ

ขอเชิญเข้าร่วมงานสัมมนา ในหัวข้อเรื่อง

"สื่อกับการเตรียมพร้อมคนเข้าสู่ AEC"

เงินยิ่งใกล้เข้าสู่อาเซียน
คุณครู อาจารย์ยังมีเรื่องต้อง
ทำมากมายเลยสิครับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อการพัฒนา
สู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
พฤษภาคม 2557
ขอเชิญชมที่หอประชุม
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ใช้แล้วครับ คุณ อาจารย์ต้องลืมบทบาท
ที่จะทำให้นักเรียน ผลิตเตรียมพร้อม
ถ้าเป็น อาจารย์ประถม มัธยม ก็อาจให้
เด็กนักเรียนจัดบอร์ด แต่ถ้าเป็นระดับมหาวิทยาลัย
อาจารย์อาจจะให้ทำเนื้อหาเผยแพร่ให้กับคนทั่วไป
ได้ทราบ เกี่ยวกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ
อาเซียนของประเทศไทย

แล้วมหาวิทยาลัยของเจ้า
ทำกิจกรรมส่งเสริมยังงี้อย่างครับ

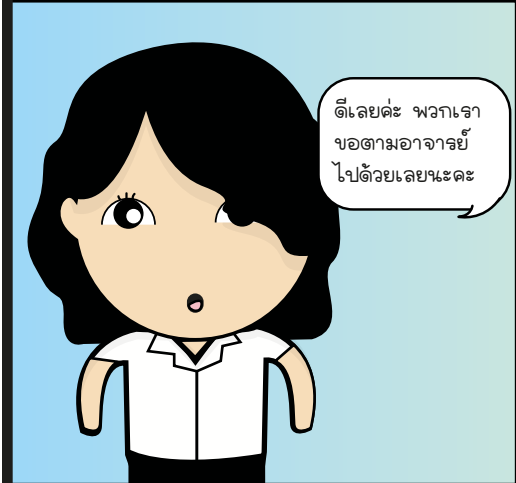

กิจกรรมของมหาวิทยาลัยของเราก็จะมี
โครงการนวัตกรรมการสื่อสาร
เพื่อเพิ่มความรู้อุปสรรคเศรษฐกิจอาเซียน
ที่จัดขึ้นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่ผ่านมาครับ
แล้วก็จะมี โครงการการระดมทุนการสร้างสรรค์นวัตกรรม
การสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมของ
ประชาชนในภาคตะวันออกในการเป็น
ประเทศประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่เป็นของ
คณะมนุษยศาสตร์ แล้วก็ยังมีงานสัมมนาในหัวข้อเรื่อง
สื่อกับการเตรียมพร้อมคนเข้าสู่ AEC ครับ

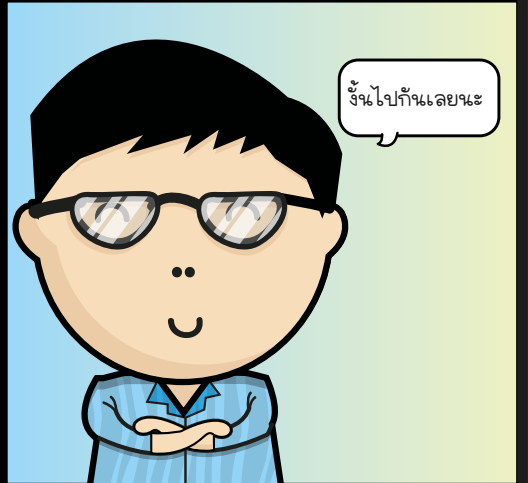

พอดีวันนี้อาจารย์มีนัดกับอาจารย์ทำงานหนึ่งที่ทำโครงการร่วมกับ
พวกเขาจะไปกับอาจารย์ใหม่ อาจารย์ทำงานนี้ ทำงานมีความรู้
ความเชี่ยวชาญทางด้านวารสารศาสตร์ สื่อมวลชนเป็นอย่างมาก
ถ้าพวกเขาจะมีอะไรสงสัยก็สามารถถามท่านได้นะ ท่านใจดี

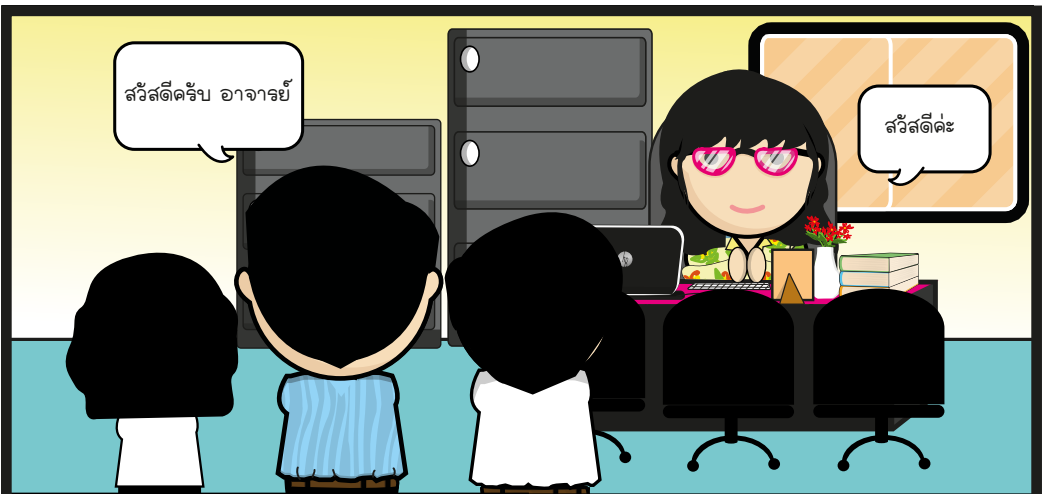
ดีเลยค่ะ พวกเรา
ขอตามอาจารย์
ไปด้วยเลยนะคะ

งั้นไปบ้านเลยนะ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา

สวัสดีครับ อาจารย์

สวัสดีค่ะ

อ้าวเด็กๆ ชึ่งไง
กูรูทางวารสารศาสตร์
อยากรู้อะไรจากท่าน
อาจารย์ได้เลย

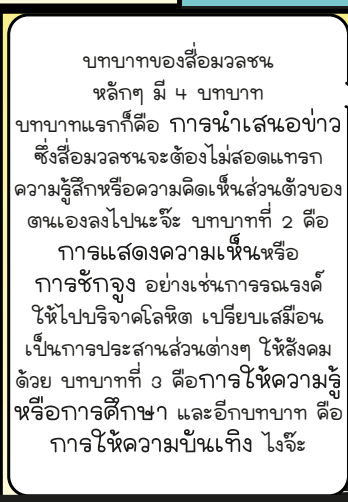

สวัสดีค่ะ / สวัสดีครับ

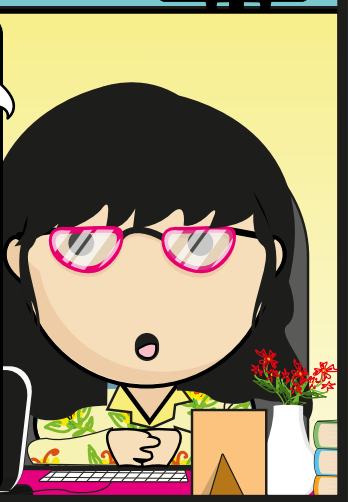
แหงน! อาจารย์ก็พูดเกินไป...
สวัสดีจ้า เด็กๆ
อยากรู้เรื่องอะไรกันจ๊ะ

คือ ผมอยากรู้เรื่องบทบาทของสื่อมวลชนครับ

บทบาทของสื่อมวลชนหลักๆ มี 4 บทบาท บทบาทแรกก็คือ การนำเสนอข่าว ซึ่งสื่อมวลชนจะต้องไม่สอดแทรกความรู้สึกหรือความคิดเห็นส่วนตัวของตนลงไปในะจ๊ะ บทบาทที่ 2 คือ การแสดงความเห็นหรือการชี้แจง อย่างเช่นการรณรงค์ให้ไปบริจาคโลหิต เปรียบเสมือนเป็นอาสาสมัครส่วนต่างๆ ให้สังคมด้วย บทบาทที่ 3 คือการให้ความรู้หรือการตีความ และอีกบทบาท คือ การให้ความบันเทิง ไรจะ

ดังนั้น สื่อมวลชนจึงเป็น
 บทบาทสำคัญ
 ในการให้ความรู้แก่
 ประชาชนให้เข้าใจ AEC
 และเตรียมพร้อมเข้าสู่
 AEC อย่างถูกต้องและ
 สมบูรณ์ที่สุด

ขอบคุณมากๆ เลย ครับ/ค่ะ
 อาจารย์

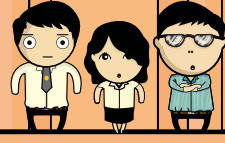

จ้า ไม่เป็นไรจ้า

โอ้โฮ!! วันนี้เราสองคนได้ความรู้
เรื่องประชาคมเอาเสียเยอะเลยเนอะ

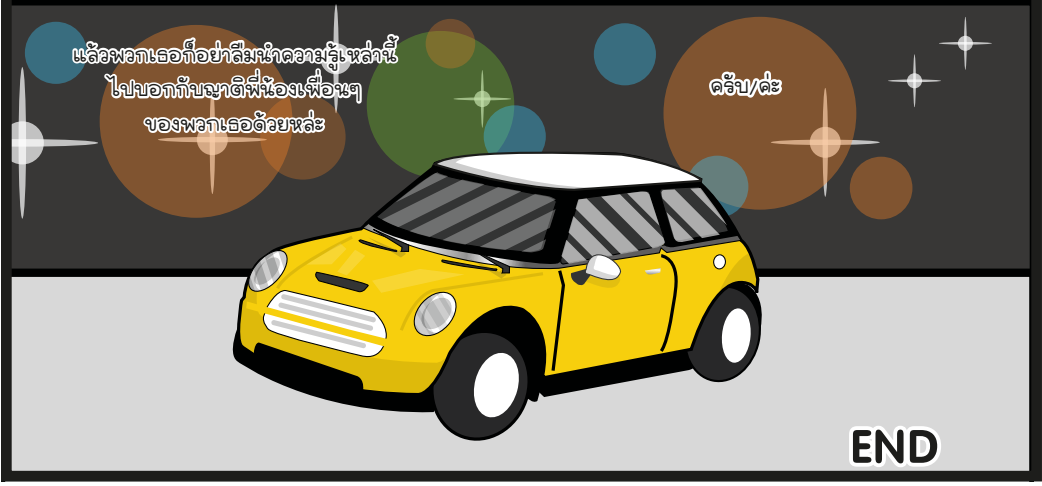
ครับ หิวก็ยังงี้เดี๋ยวก
ไปหาอะไรทานกันดีกว่า

หืม ไหมล่ะ
เราพาเธอมาพบคุณแล้ว

เราสองคนต้องขอขอบคุณอาจารย์
มากเลยนะคะ ที่ให้ความรู้เรื่อง
เอาเสียกับพวกเรา

ครับ

แล้วพวกเธอก็อย่าลืมนำความรู้เหล่านี้
ไปบอกกับญาติพี่น้องเพื่อนๆ
ของพวกเธอด้วยหล่ะ

ครับ/ค่ะ

END

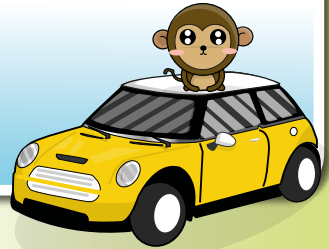
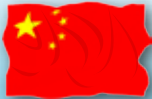
เก๋อี๊ดความรู้

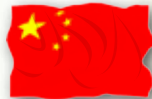
+3

เราอาจจะได้ยินคำว่า อาเซียนบวกสาม กับอาเซียนบวกหก กันอยู่บ่อยๆ งั้นเรามา ทำความรู้จักเพิ่มเติม กับ ASEAN +3 และ ASEAN +6 กันดีกว่า

อาเซียน +3 คือกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นสมาชิกในอาเซียน 10 ประเทศ และประเทศที่เพิ่มมา 3 ประเทศ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออก ด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านความร่วมมือทางเศรษฐกิจ และการเงิน ด้านพลังงาน สิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงของสภาวะอากาศโลก ด้านสังคมและวัฒนธรรม

+6

อาเซียน +6 (ASEAN +6) หรือ FTA ASEAN PLUS 6 คือกลุ่มประเทศในภูมิภาคตะวันออก เอเชียใต้ ซึ่งเป็นสมาชิกในอาเซียน 10 ประเทศ และเพื่อนบ้านในเอเชียและโอเชียเนียอีก 6 ประเทศ ได้แก่ ประเทศจีน ประเทศเกาหลีใต้ ประเทศญี่ปุ่น ประเทศออสเตรเลีย ประเทศอินเดีย และประเทศนิวซีแลนด์

เพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ภูมิภาคทรัพยากรมนุษย์ เพิ่มขีดความสามารถของกลุ่มในการลงทุน การทำการค้า และอื่นๆ เพื่อให้มีศักยภาพในการแข่งขันกับภูมิภาคอื่น เช่น สหภาพยุโรป

คำทักทาย อาเซียน

สวัสดี Hello
 ขอบคุณ Thank you
 ขอโทษ Sorry
 ลาگ้อน Good bye

สวัสดี ซาลามัต ตาตัง
 ขอบคุณ เตอริมา กะจี
 ขอโทษ มาอาฟ
 ลาگ้อน ซาลามัต ดิงกัล
 ซาลามัต จาลัม

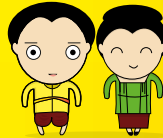
สวัสดี มิงกาလာบา
 ขอบคุณ เจซุติเน ปาแต
 ขอโทษ เต่าป้ง ปาเต
 ลาگ้อน ตาตา

สวัสดี ซิงจ่าว
 ขอบคุณ ก่ามเอิน
 ขอโทษ ซิงไห่ลย
 ลาگ้อน ตาเมเปียด

สวัสดี สะบายดี
 ขอบคุณ ขอบใจ
 ขอโทษ ขอโทษ
 ลาگ้อน โชคดี

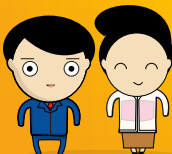
สวัสดี ซัวร์เดย์
 ขอบคุณ ออากู
 ขอโทษ โฉ้มโต๊ก
 ลาگ้อน เร็ยเซ้งเฮย

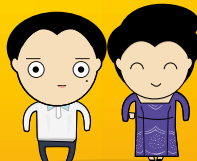
สวัสดี ซาลามัต เซียง
 ขอบคุณ เตอริมา กะจี
 ขอโทษ มาอาฟ
 ลาگ้อน ซาลามัต ดิงกัล

สวัสดี ซาลามัต ตาตัง
 ขอบคุณ เตอริมา กะจี
 ขอโทษ มาอาฟ
 ลาگ้อน ซาลามัต ดิงกัล

สวัสดี หงี่หวาว
 ขอบคุณ เซ็ยเซ็ย
 ขอโทษ ตู้ยบูฉี่
 ลาگ้อน จ่ายเจ็ยง

สวัสดี หงี่หวาว
 ขอบคุณ เซ็ยเซ็ย
 ขอโทษ ตู้ยบูฉี่
 ลาگ้อน จ่ายเจ็ยง

โดย

รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา บุรณเดชาชัย

ผู้วิจัย

CHARTER OF THE
ASSOCIATION OF SOUTHEAST ASIAN NATIONS

PREAMBLE

WE, THE PEOPLES of the Member States of the Association of Southeast Asian Nations (ASEAN), as represented by the Heads of State or Government of Brunei Darussalam, the Kingdom of Cambodia, the Republic of Indonesia, the Lao People's Democratic Republic, Malaysia, the Union of Myanmar, the Republic of the Philippines, the Republic of Singapore, the Kingdom of Thailand and the Socialist Republic of Viet Nam:

NOTING with satisfaction the significant achievements and expansion of ASEAN since its establishment in Bangkok through the promulgation of The ASEAN Declaration;

RECALLING the decisions to establish an ASEAN Charter in the Vientiane Action Programme, the Kuala Lumpur Declaration on the Establishment of the ASEAN Charter and the Cebu Declaration on the Blueprint of the ASEAN Charter;

MINDFUL of the existence of mutual interests and interdependence among the peoples and Member States of ASEAN which are bound by geography, common objectives and shared destiny;

กฎบัตรสมาคมแห่ง
ประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

อารัมภบท

เรา บรรดาประชาชนของรัฐสมาชิกของสมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) โดยมีประมุขรัฐหรือหัวหน้ารัฐบาลของบรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เป็นผู้แทน

รับทราบด้วยความพึงพอใจในความสำเร็จอย่างสูงและการขยายตัวของอาเซียน นับตั้งแต่มีการก่อตั้งขึ้นที่กรุงเทพมหานครด้วยการประกาศใช้ปฏิญญาอาเซียน

ระลึกถึงการตัดสินใจจัดทำกฎบัตรอาเซียน ตามแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ ปฏิญญากัวลาลัมเปอร์ว่าด้วยการจัดทำกฎบัตรอาเซียน และปฏิญญาเซบูว่าด้วยแผนแม่บทของกฎบัตรอาเซียน

ตระหนักถึงการมีผลประโยชน์ร่วมกันและการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างประชาชนและรัฐสมาชิกอาเซียนซึ่งมีความผูกพันกันทางภูมิศาสตร์ ตลอดจนมีวัตถุประสงค์เดียวกันและชะตากรรมกัน

INSPIRED by and united under One Vision, One Identity and One Caring and Sharing Community;

UNITED by a common desire and collective will to live in a region of lasting peace, security and stability, sustained economic growth, shared prosperity and social progress, and to promote our vital interests, ideals and aspirations;

RESPECTING the fundamental importance of amity and cooperation, and the principles of sovereignty, equality, territorial integrity, non-interference, consensus and unity in diversity;

ADHERING to the principles of democracy, the rule of law and good governance, respect for and protection of human rights and fundamental freedoms;

RESOLVED to ensure sustainable development for the benefit of present and future generations and to place the well-being, livelihood and welfare of the peoples at the centre of the ASEAN community building process;

CONVINCED of the need to strengthen existing bonds of regional solidarity to realise an ASEAN Community that is politically cohesive, economically integrated and socially responsible in order to effectively respond to current and future challenges and opportunities;

COMMITTED to intensifying community building through enhanced regional cooperation and integration, in particular by establishing an ASEAN Community comprising the ASEAN Security Community, the ASEAN Economic Community and the ASEAN Socio-Cultural Community, as provided for in the Bali Declaration of ASEAN Concord II;

ได้รับแรงบันดาลใจและรวมกันภายใต้วิสัยทัศน์เดียวกัน อัตลักษณ์เดียวกัน และประชาคมที่มีความเอื้ออาทรเดียวกัน

รวมกันด้วยความปรารถนาเดียวกันและเจตจำนงร่วมกันที่จะดำรงอยู่ในภูมิภาคแห่งสันติภาพ ความมั่นคงและเสถียรภาพที่ถาวร มีการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน มีความมั่งคั่งและความก้าวหน้าทางสังคมร่วมกัน และที่จะส่งเสริมผลประโยชน์อุดมการณ์ และความมุ่งมั่นปรารถนาที่สำคัญของเรา

เคารพความสำคัญพื้นฐานของมิตรภาพและความร่วมมือ และหลักการแห่งอธิปไตย ความเสมอภาค บูรณภาพแห่งดินแดน การไม่แทรกแซงกัน ชันทามติและเอกภาพในความหลากหลาย

ยึดมั่นในหลักการแห่งประชาธิปไตย หลักนิติธรรม และธรรมาภิบาล การเคารพและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน

ตกลงใจที่จะทำให้แน่ใจถึงการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อประโยชน์ของประชาชนรุ่นปัจจุบันและอนาคต และ ตั้งมั่นให้ความเป็นอยู่ที่ดี การดำรงชีวิตและสวัสดิการของประชาชนเป็นศูนย์กลางของกระบวนการสร้างประชาคมอาเซียน

เชื่อมั่นในความจำเป็นที่จะกระชับสายสัมพันธ์ที่มีอยู่ของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในระดับภูมิภาค เพื่อบรรลุประชาคมอาเซียนที่มีความเหนียวแน่นทางการเมือง การรวมตัวทางเศรษฐกิจ และมีความรับผิดชอบทางสังคม เพื่อที่จะตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพต่อความท้าทายและโอกาสในปัจจุบันและอนาคต

ผูกพันที่จะเร่งสร้างประชาคมโดยผ่านความร่วมมือและการรวมตัวในภูมิภาคที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยการจัดตั้งประชาคมอาเซียน ซึ่งประกอบด้วยประชาคมความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนตามที่ระบุไว้ในปฏิญญาบาหลีว่าด้วยข้อตกลงอาเซียนฉบับที่ 2

HEREBY DECIDE to establish, through this Charter, the legal and institutional framework for ASEAN,

AND TO THIS END, the Heads of State or Government of the Member States of ASEAN, assembled in Singapore on the historic occasion of the 40th anniversary of the founding of ASEAN, have agreed to this Charter.

CHAPTER I PURPOSES AND PRINCIPLES

ARTICLE 1 PURPOSES

The Purposes of ASEAN are:

1. To maintain and enhance peace, security and stability and further strengthen peace-oriented values in the region;
2. To enhance regional resilience by promoting greater political, security, economic and socio-cultural cooperation;
3. To preserve Southeast Asia as a Nuclear Weapon-Free Zone and free of all other weapons of mass destruction;

ในการนี้ จึงตกลงที่จะจัดทำกรอบทางกฎหมายและทางสถาบันของอาเซียนโดยกฎบัตรนี้

และเพื่อการนี้ ประมุขรัฐหรือหัวหน้ารัฐบาลของรัฐสมาชิกอาเซียน ซึ่งมาประชุมกันที่สิงคโปร์ ในวาระประวัติศาสตร์ครบรอบ 40ปีของการก่อตั้งอาเซียน ได้เห็นชอบกับกฎบัตรอาเซียนนี้

หมวดที่ 1 ความมุ่งประสงค์และหลักการ

ข้อ 1 ความมุ่งประสงค์

ความมุ่งประสงค์ของอาเซียนคือ

1. เพื่อธำรงรักษาและเพิ่มพูนสันติภาพ ความมั่นคง และเสถียรภาพ กับทั้งเสริมสร้างคุณค่าทางสันติภาพในภูมิภาคให้มากขึ้น
2. เพื่อเพิ่มความสามารถในการปรับตัวยืดหยุ่นสู่สภาวะปกติของภูมิภาคโดยการส่งเสริมความร่วมมือด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจและสังคม วัฒนธรรมให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น
3. เพื่อธำรงรักษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้เป็นเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์และปราศจากอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงอื่นๆ ทุกชนิด

4. To ensure that the peoples and Member States of ASEAN live in peace with the world at large in a just, democratic and harmonious environment;

5. To create a single market and production base which is stable, prosperous, highly competitive and economically integrated with effective facilitation for trade and investment in which there is free flow of goods, services and investment; facilitated movement of business persons, professionals, talents and labour; and freer flow of capital;

6. To alleviate poverty and narrow the development gap within ASEAN through mutual assistance and cooperation;

7. To strengthen democracy, enhance good governance and the rule of law, and to promote and protect human rights and fundamental freedoms, with due regard to the rights and responsibilities of the Member States of ASEAN;

8. To respond effectively, in accordance with the principle of comprehensive security, to all forms of threats, transnational crimes and transboundary challenges;

9. To promote sustainable development so as to ensure the protection of the region's environment, the sustainability of its natural resources, the preservation of its cultural heritage and the high quality of life of its peoples;

10. To develop human resources through closer cooperation in education and life-long learning, and in science and technology, for the empowerment of the peoples of ASEAN and for the strengthening of the ASEAN Community;

4. เพื่อให้แน่ใจว่าประชาชนและรัฐสมาชิกของอาเซียนอยู่ร่วมกับประชาคมโลกได้โดยสันติในสภาวะที่เป็นธรรม มีประชาธิปไตยและและมีความปรองดองกัน

5. เพื่อสร้างตลาดและฐานการผลิตเดียวที่มีเสถียรภาพ มั่งคั่ง มีความสามารถในการแข่งขันสูง และมีการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจซึ่งมีการอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีของสินค้า บริการ และการลงทุน การเคลื่อนย้ายที่ได้รับความสะดวกของนักธุรกิจ ผู้ประกอบวิชาชีพ ผู้มีความสามารถพิเศษและแรงงาน และการเคลื่อนย้ายอย่างเสรียิ่งขึ้นของเงินทุน

6. เพื่อบรรเทาความยากจนและลดช่องว่างการพัฒนาภายในอาเซียนโดยผ่านความช่วยเหลือซึ่งกันและกันและความร่วมมือ

7. เพื่อเสริมสร้างประชาธิปไตย เพิ่มพูนธรรมาภิบาล และหลักนิติธรรม ตลอดจนส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานโดยคำนึงถึงสิทธิและหน้าที่ของรัฐสมาชิกของอาเซียน

8. เพื่อตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพ ตามหลักความมั่นคงที่ครอบคลุมในทุกมิติ ต่อสิ่งท้าทายทุกรูปแบบ อาชญากรรมข้ามชาติ และสิ่งท้าทายข้ามพรมแดนอื่นๆ

9. เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อให้แน่ใจว่า ในภูมิภาคมีการคุ้มครองสภาพแวดล้อม ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ การอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม และคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

10. เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยผ่านความร่วมมือที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นในด้านการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างพลังประชาชนและเสริมสร้างความเข้มแข็งแห่งประชาคมอาเซียน

11. To enhance the well-being and livelihood of the peoples of ASEAN by providing them with equitable access to opportunities for human development, social welfare and justice;
12. To strengthen cooperation in building a safe, secure and drug-free environment for the peoples of ASEAN;
13. To promote a people-oriented ASEAN in which all sectors of society are encouraged to participate in, and benefit from, the process of ASEAN integration and community building;
14. To promote an ASEAN identity through the fostering of greater awareness of the diverse culture and heritage of the region; and
15. To maintain the centrality and proactive role of ASEAN as the primary driving force in its relations and cooperation with its external partners in a regional architecture that is open, transparent and inclusive.

ARTICLE 2 PRINCIPLES

1. In pursuit of the Purposes stated in Article 1, ASEAN and its Member States reaffirm and adhere to the fundamental principles contained in the declarations, agreements, conventions, concords, treaties and other instruments of ASEAN.

11. เพื่อเพิ่มพูนความเป็นอยู่ที่ดีและการดำรงชีวิตของประชาชนอาเซียนด้วยการให้ประชาชนมีโอกาสที่ทัดเทียมกันในการเข้าถึงการพัฒนามนุษย์ สวัสดิการสังคม และความยุติธรรม
12. เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย มั่นคง และปราศจากยาเสพติด สำหรับประชาชนของอาเซียน
13. เพื่อส่งเสริมอาเซียนที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งทุกภาคส่วนของสังคมได้รับการส่งเสริมให้มีส่วนร่วมและได้รับผลประโยชน์จากกระบวนการรวมตัวและการสร้างประชาคมของอาเซียน
14. เพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาเซียนโดยผ่านการส่งเสริมความสำนึกถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมรดกของภูมิภาคยิ่งขึ้น และ
15. เพื่อธำรงไว้ซึ่งความเป็นศูนย์กลางและบทบาทเชิงรุกของอาเซียนในฐานะพลังขับเคลื่อนหลักในความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับหุ้นส่วนนอกภูมิภาค ในภาพแบบของภูมิภาคที่เปิดกว้าง โปร่งใส และไม่ปิดกั้น

ข้อ 2 หลักการ

1. ในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุความมุ่งประสงค์ตามข้อ 1 อาเซียนและรัฐสมาชิกอาเซียนยืนยันและยึดมั่นในหลักการพื้นฐานที่ปรากฏในปฏิญญา ความตกลงอนุสัญญา ข้อตกลง สนธิสัญญา และตราสารอื่นๆ ของอาเซียน

2. ASEAN and its Member States shall act in accordance with the following Principles:

- (a) respect for the independence, sovereignty, equality, territorial integrity and national identity of all ASEAN Member States;
- (b) shared commitment and collective responsibility in enhancing regional peace, security and prosperity;
- (c) renunciation of aggression and of the threat or use of force or other actions in any manner inconsistent with international law;
- (d) reliance on peaceful settlement of disputes;
- (e) non-interference in the internal affairs of ASEAN Member States;
- (f) respect for the right of every Member State to lead its national existence free from external interference, subversion and coercion;
- (g) enhanced consultations on matters seriously affecting the common interest of ASEAN;
- (h) adherence to the rule of law, good governance, the principles of democracy and constitutional government;

2. ให้อาเซียนและรัฐสมาชิกอาเซียนปฏิบัติตามหลักการดังต่อไปนี้

- (ก) การเคารพเอกราช อธิปไตย ความเสมอภาค บูรณภาพแห่งดินแดน และอัตลักษณ์แห่งชาติของรัฐสมาชิกอาเซียนทั้งปวง
- (ข) ความผูกพันและความรับผิดชอบร่วมกันในการเพิ่มพูนสันติภาพ ความมั่นคงและความ มั่งคั่งของภูมิภาค
- (ค) การไม่ใช้การรุกราน และการข่มขู่ว่าจะใช้หรือการใช้กำลังหรือการกระทำอื่นใดในลักษณะที่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ
- (ง) การอาศัยการระงับข้อพิพาทโดยสันติ
- (จ) การไม่แทรกแซงกิจการภายในของรัฐสมาชิกอาเซียน
- (ฉ) การเคารพสิทธิของรัฐสมาชิกทุกรัฐในการดำรงประชาชาติของตนโดยปราศจากการแทรกแซง การบ่อนทำลาย และการบังคับ จากภายนอก
- (ช) การปรึกษาหารือที่เพิ่มพูนขึ้นในเรื่องที่มีผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อผลประโยชน์ร่วมกันของอาเซียน
- (ซ) การยึดมั่นต่อหลักนิติธรรม ธรรมาภิบาล หลักการประชาธิปไตยและรัฐบาลตามรัฐธรรมนูญ

- (i) respect for fundamental freedoms, the promotion and protection of human rights, and the promotion of social justice;
- (j) upholding the United Nations Charter and international law, including international humanitarian law, subscribed to by ASEAN Member States;
- (k) Abstention from participation in any policy or activity, including the use of its territory, pursued by any ASEAN Member State or non-ASEAN State or any non-State actor, which threatens the sovereignty, territorial integrity or political and economic stability of ASEAN Member States;
- (l) Respect for the different cultures, languages and religions of the peoples of ASEAN, while emphasising their common values in the spirit of unity in diversity;
- (m) The centrality of ASEAN in external political, economic, social and cultural relations while remaining actively engaged, outward-looking, inclusive and non-discriminatory; and
- (n) Adherence to multilateral trade rules and ASEAN's rules-based regimes for effective implementation of economic commitments and progressive reduction towards elimination of all barriers to regional economic integration, in a market-driven economy.

- (ณ) การเคารพเสรีภาพพื้นฐาน การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และการส่งเสริมความยุติธรรมทางสังคม
- (ญ) การยึดถือกฎบัตรสหประชาชาติและกฎหมายระหว่างประเทศ รวมถึงกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ ที่รัฐสมาชิกอาเซียนยอมรับ
- (ฎ) การละเว้นจากการมีส่วนร่วมในนโยบายหรือกิจกรรมใดๆ รวมถึงการใช้ดินแดนของตน ซึ่งดำเนินการโดยรัฐสมาชิกอาเซียนหรือรัฐที่มีใช้สมาชิกอาเซียนหรือผู้กระทำที่ไม่ใช่รัฐใดๆ ซึ่งคุกคามอธิปไตย บูรณภาพแห่งดินแดน หรือเสถียรภาพทางการเมืองและเศรษฐกิจของรัฐสมาชิกอาเซียน
- (ฏ) การเคารพในวัฒนธรรม ภาษาและศาสนาที่แตกต่างกันของประชาชนอาเซียน โดยเน้น คุณค่าร่วมกันของประชาชนอาเซียนด้วยจิตวิญญาณของเอกภาพในความหลากหลาย
- (ฐ) ความเป็นศูนย์กลางของอาเซียนในความสัมพันธ์ภายนอกทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยคงไว้ซึ่งความร่วมมืออย่างแข็งขัน การมองไปภายนอก การไม่ ปิดกั้นและการไม่เลือกปฏิบัติ และ
- (ฑ) การยึดมั่นในกฎการค้าพหุภาคีและระบอบของอาเซียนซึ่งมีกฎเป็นพื้นฐาน สำหรับการปฏิบัติตามข้อผูกพันทางเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพ และการลดอย่างค่อยเป็นค่อยไป เพื่อไปสู่การขจัดอุปสรรคทั้งปวงต่อการรวมตัวทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค ในระบบเศรษฐกิจซึ่งขับเคลื่อนโดยตลาด

**CHAPTER II
LEGAL PERSONALITY**

**ARTICLE 3
LEGAL PERSONALITY OF ASEAN**

ASEAN, as an inter-governmental organisation, is hereby conferred legal personality.

**CHAPTER III
MEMBERSHIP**

**ARTICLE 4
MEMBER STATES**

The Member States of ASEAN are Brunei Darussalam, the Kingdom of Cambodia, the Republic of Indonesia, the Lao People's Democratic Republic, Malaysia, the Union of Myanmar, the Republic of the Philippines, the Republic of Singapore, the Kingdom of Thailand and the Socialist Republic of Viet Nam.

**ARTICLE 5
RIGHTS AND OBLIGATIONS**

1. Member States shall have equal rights and obligations under this Charter.
2. Member States shall take all necessary measures, including the enactment of appropriate domestic legislation, to effectively implement the provisions of this Charter and to comply with all obligations of membership.

**หมวดที่ 2
สภาพบุคคลตามกฎหมาย
ข้อ 3**

สภาพบุคคลตามกฎหมายของอาเซียน

อาเซียน ในฐานะองค์การระหว่างประเทศในระดับรัฐบาล ได้รับสภาพบุคคลตามกฎหมายโดยกฎบัตรนี้

**หมวดที่ 3
สมาชิกภาพ**

**ข้อ 4
รัฐสมาชิก**

รัฐสมาชิกอาเซียน ได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

**ข้อ 5
สิทธิและพันธกรณี**

1. ให้รัฐสมาชิกมีสิทธิและพันธกรณีที่เท่าเทียมกันภายใต้กฎบัตรนี้
2. ให้รัฐสมาชิกมีมาตรการที่จำเป็นทุกประการอันรวมถึงการออกกฎหมายภายในที่เหมาะสม เพื่ออนุวัติบทบัญญัติของกฎบัตรนี้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อปฏิบัติตามพันธกรณีทั้งหมดของรัฐสมาชิก

3. In the case of a serious breach of the Charter or non-compliance, the matter shall be referred to Article 20.

ARTICLE 6 ADMISSION OF NEW MEMBERS

1. The procedure for application and admission to ASEAN shall be prescribed by the ASEAN Coordinating Council.

2. Admission shall be based on the following criteria:

(a) location in the recognised geographical region of Southeast Asia;

(b) recognition by all ASEAN Member States;

(c) agreement to be bound and to abide by the Charter;
and

(d) ability and willingness to carry out the obligations of Membership.

3. Admission shall be decided by consensus by the ASEAN Summit, upon the recommendation of the ASEAN Coordinating Council.

4. An applicant State shall be admitted to ASEAN upon signing an Instrument of Accession to the Charter.

3. ในกรณีการละเมิดกฎบัตรอย่างร้ายแรง หรือการไม่ปฏิบัติตาม ให้การดำเนินการตามข้อ 20

ข้อ 6

การรับสมาชิกใหม่

1. กระบวนการในการสมัครและการรับสมาชิกของอาเซียนให้กำหนดโดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียน

2. การรับสมาชิกให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

(ก) ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์อันเป็นที่ยอมรับว่าอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

(ข) การยอมรับโดยรัฐสมาชิกอาเซียนทั้งปวง

(ค) การตกลงที่จะผูกพันและเคารพกฎบัตรนี้ และ

(ง) ความสามารถและความเต็มใจที่จะปฏิบัติตามพันธกรณีของสมาชิกภาพ

3. การรับสมาชิกให้ตัดสินโดยฉันทามติโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ตามข้อเสนอแนะของคณะมนตรีประสานงานอาเซียน

4. รัฐผู้สมัครจะได้รับเข้าเป็นสมาชิกอาเซียนเมื่อได้ลงนามภาคยานุวัติสารกฎบัตรนี้

CHAPTER IV

ORGANS

ARTICLE 7 ASEAN SUMMIT

1. The ASEAN Summit shall comprise the Heads of State or Government of the Member States.
2. The ASEAN Summit shall:
 - (a) be the supreme policy-making body of ASEAN;
 - (b) deliberate, provide policy guidance and take decisions on key issues pertaining to the realisation of the objectives of ASEAN, important matters of interest to Member States and all issues referred to it by the ASEAN Coordinating Council, the ASEAN Community Councils and ASEAN Sectoral Ministerial Bodies;
 - (c) instruct the relevant Ministers in each of the Councils concerned to hold ad hoc inter-Ministerial meetings, and address important issues concerning ASEAN that cut across the Community Councils. Rules of procedure for such meetings shall be adopted by the ASEAN Coordinating Council;
 - (d) address emergency situations affecting ASEAN by taking appropriate actions;
 - (e) decide on matters referred to it under Chapters VII and VIII;

หมวดที่ 4

องค์กร

ข้อ 7

ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

1. ให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนประกอบด้วยประมุขของรัฐ หรือหัวหน้ารัฐบาลของรัฐสมาชิก
2. ให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน:
 - (ก) เป็นองค์กรสูงสุดในการกำหนดนโยบายของอาเซียน
 - (ข) พิจารณาหารือ ให้แนวนโยบาย และตัดสินใจในประเด็นหลักที่เกี่ยวข้องกับการบรรลุวัตถุประสงค์ของอาเซียน ในเรื่องสำคัญที่เป็นผลประโยชน์ของรัฐสมาชิก และในทุกประเด็นที่ได้มีการนำเสนอต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนโดยคณะกรรมการประสานงานอาเซียน คณะมนตรีประชาคมอาเซียน และองค์กรระดับรัฐมนตรีเฉพาะสาขา
 - (ค) สั่งการให้รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องในแต่ละคณะมนตรีที่เกี่ยวข้องให้จัดการประชุมเฉพาะกิจระหว่างรัฐมนตรี และหารือประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องกับอาเซียน ซึ่งคาบเกี่ยวระหว่างคณะมนตรีประชาคมอาเซียนต่างๆ ทั้งนี้ ให้คณะมนตรีประสานงานอาเซียนรับกฎการดำเนินการประชุมดังกล่าว
 - (ง) สนองตอบสถานการณ์ฉุกเฉินที่กระทบต่ออาเซียนโดยดำเนินมาตรการที่เหมาะสม
 - (จ) ตัดสินใจในเรื่องที่มีการนำเสนอต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนภายใต้หมวดที่ 7 และ 8

- (f) authorise the establishment and the dissolution of Sectoral Ministerial Bodies and other ASEAN institutions; and
- (g) appoint the Secretary-General of ASEAN, with the rank and status of Minister, who will serve with the confidence and at the pleasure of the Heads of State or Government upon the recommendation of the ASEAN Foreign Ministers Meeting.

3. ASEAN Summit Meetings shall be:

- (a) held twice annually, and be hosted by the Member State holding the ASEAN Chairmanship; and
- (b) convened, whenever necessary, as special or ad hoc meetings to be chaired by the Member State holding the ASEAN Chairmanship, at venues to be agreed upon by ASEAN Member States.

**ARTICLE 8
ASEAN COORDINATING COUNCIL**

1. The ASEAN Coordinating Council shall comprise the ASEAN Foreign Ministers and meet at least twice a year.
2. The ASEAN Coordinating Council shall:
 - (a) prepare the meetings of the ASEAN Summit;
 - (b) coordinate the implementation of agreements and decisions of the ASEAN Summit;

(ด) อนุมัติการจัดตั้งและการยุบองค์การระดับรัฐมนตรีเฉพาะสาขาและสถาบันอื่นๆ ของอาเซียน และ

(ข) แต่งตั้งเลขาธิการอาเซียน ที่มีชั้นและสถานะเทียบเท่ารัฐมนตรีซึ่งจะปฏิบัติหน้าที่โดยได้รับความไว้วางใจและตามความพอใจของประมุขของรัฐหรือหัวหน้ารัฐบาล ตามข้อเสนอแนะของที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน

3. ให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

(ก) จัดประชุมสองครั้งต่อปี และให้รัฐสมาชิกซึ่งเป็นประธานอาเซียนเป็นเจ้าภาพ และ

(ข) เรียกประชุม เมื่อมีความจำเป็น ในฐานะการประชุมพิเศษหรือเฉพาะกิจ โดยมีประธานการประชุมเป็นรัฐสมาชิกซึ่งเป็นประธานอาเซียน โดยจัดในสถานที่ที่รัฐสมาชิกอาเซียนจะตกลงกัน

ข้อ 8

คณะมนตรีประสานงานอาเซียน

1. ให้คณะมนตรีประสานงานอาเซียนประกอบด้วยรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน และประชุมกันอย่างน้อยสองครั้งต่อปี
2. ให้คณะมนตรีประสานงานอาเซียน
 - (ก) เตรียมการประชุมของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน
 - (ข) ประสานการอนุวัติความตกลงและข้อตัดสินใจของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

- (c) coordinate with the ASEAN Community Councils to enhance policy coherence, efficiency and cooperation among them;
- (d) coordinate the reports of the ASEAN Community Councils to the ASEAN Summit;
- (e) consider the annual report of the Secretary-General on the work of ASEAN;
- (f) consider the report of the Secretary-General on the functions and operations of the ASEAN Secretariat and other relevant bodies;
- (g) approve the appointment and termination of the Deputy Secretaries-General upon the recommendation of the Secretary-General; and
- (h) undertake other tasks provided for in this Charter or such other functions as may be assigned by the ASEAN Summit.

3. The ASEAN Coordinating Council shall be supported by the relevant senior officials.

ARTICLE 9 ASEAN COMMUNITY COUNCILS

1. The ASEAN Community Councils shall comprise the ASEAN Political-Security Community Council, ASEAN Economic Community Council, and ASEAN Socio-Cultural Community Council.

- (ค)ประสานงานกับคณะมนตรีประชาคมอาเซียนต่างๆ เพื่อเพิ่มความสอดคล้องกันของ นโยบาย ประสิทธิภาพ และความร่วมมือระหว่างกัน
- (ง)ประสานการเสนอรายงานของคณะมนตรีประชาคมอาเซียน-ต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียน
- (จ) พิจารณารายงานประจำปีของเลขาธิการอาเซียนเกี่ยวกับงานของอาเซียน
- (ฉ) พิจารณารายงานของเลขาธิการอาเซียนเกี่ยวกับหน้าที่และการดำเนินงานของสำนักงานเลขาธิการอาเซียนและองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- (ช)เห็นชอบการแต่งตั้งและการพ้นจากหน้าที่ของรองเลขาธิการอาเซียน ตามข้อเสนอแนะของเลขาธิการอาเซียน และ
- (ซ) ปฏิบัติภารกิจอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎบัตรนี้ หรือหน้าที่อื่นที่อาจได้รับมอบหมายจากที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

3. ให้คณะมนตรีประสานงานอาเซียนได้รับการสนับสนุนโดยเจ้าหน้าที่อาวุโสที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 9 คณะมนตรีประชาคมอาเซียน

1. ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียน ประกอบด้วยคณะมนตรีประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน คณะมนตรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และคณะมนตรีประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

2. Each ASEAN Community Council shall have under its purview the relevant ASEAN Sectoral Ministerial Bodies.

3. Each Member State shall designate its national representation for each ASEAN Community Council meeting.

4. In order to realise the objectives of each of the three pillars of the ASEAN Community, each ASEAN Community Council shall:

- (a) ensure the implementation of the relevant decisions of the ASEAN Summit;
- (b) coordinate the work of the different sectors under its purview, and on issues which cut across the other Community Councils; and
- (c) submit reports and recommendations to the ASEAN Summit on matters under its purview.

5. Each ASEAN Community Council shall meet at least twice a year and shall be chaired by the appropriate Minister from the Member State holding the ASEAN Chairmanship.

6. Each ASEAN Community Council shall be supported by the relevant senior officials.

2. ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะมีองค์กระระดับรัฐมนตรีเฉพาะสาขาที่เกี่ยวข้องในขอบข่ายการดำเนินงานของตน

3. ให้รัฐสมาชิกแต่ละรัฐแต่งตั้งผู้แทนของรัฐตนสำหรับการประชุมคณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะ

4. เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแต่ละเสาหลักของเสาหลักทั้งสามของประชาคมอาเซียน ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะ

(ก) ทำให้แน่ใจว่ามีการอนุมัติการข้อตัดสินใจของที่ประชุมสุดยอดอาเซียนที่เกี่ยวข้อง

(ข) ประสานการปฏิบัติงานของสาขาต่างๆ ที่อยู่ในขอบข่ายการดำเนินงานของตน และในประเด็นซึ่งคาบเกี่ยวกับคณะมนตรีประชาคมอื่นๆ และ

(ค) เสนอรายงานและข้อเสนอแนะต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในขอบข่ายการดำเนินงานของตน

5. ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะประชุมกันอย่างน้อยสองครั้งต่อปี และมีประธานการประชุมเป็นรัฐมนตรีที่เหมาะสมจากรัฐสมาชิกซึ่งเป็นประธานอาเซียน

6. ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่อาวุโสที่เกี่ยวข้อง

ARTICLE 10
ASEAN SECTORAL MINISTERIAL BODIES

1. ASEAN Sectoral Ministerial Bodies shall:
 - (a) function in accordance with their respective established mandates;
 - (b) implement the agreements and decisions of the ASEAN Summit under their respective purview;
 - (c) strengthen cooperation in their respective fields in support of ASEAN integration and community-building; and
 - (d) submit reports and recommendations to their respective Community Councils.

2. Each ASEAN Sectoral Ministerial Body may have under its purview the relevant senior officials and subsidiary bodies to undertake its functions as contained in Annex 1. The Annex may be updated by the Secretary-General of ASEAN upon the recommendation of the Committee of Permanent Representatives without recourse to the provision on Amendments under this Charter.

ARTICLE 11
SECRETARY-GENERAL OF ASEAN
AND ASEAN SECRETARIAT

1. The Secretary-General of ASEAN shall be appointed by the ASEAN Summit for a non-renewable term of office of five years, selected from among nationals of the ASEAN Member States based on alphabetical rotation, with due consideration to integrity, capability and professional experience, and gender equality.

ข้อ 10
องค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา

1. ให้องค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา
(ก) ดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของแต่ละองค์กรที่มีอยู่
(ข) อนุวัติการความตกลงและข้อตัดสินใจของที่ประชุมสุดยอดอาเซียนที่อยู่ในขอบข่ายการดำเนินงานของแต่ละองค์กร
(ค) เสริมสร้างความร่วมมือในสาขาของแต่ละองค์กรให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อสนับสนุนการรวมตัวของอาเซียนและการสร้างประชาคมอาเซียน และ
(ง) เสนอรายงานและข้อเสนอแนะต่อคณะมนตรีประชาคมอาเซียนของแต่ละองค์กร
2. องค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขาแต่ละองค์กรอาจมีเจ้าหน้าที่อาวุโสและองค์กรย่อยที่เกี่ยวข้องในขอบข่ายการดำเนินงานของตนตามที่ระบุในภาคผนวก 1 เพื่อดำเนินหน้าที่ของตน ภาคผนวกดังกล่าวอาจได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัย โดยเลขาธิการอาเซียนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการของผู้แทนถาวร โดยไม่ต้องใช้บทบัญญัติว่าด้วยการแก้ไขภายใต้กฎบัตรนี้

ข้อ 11
เลขาธิการอาเซียนและสำนักงานเลขาธิการอาเซียน

1. ให้เลขาธิการอาเซียนได้รับการแต่งตั้งโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งห้าปีที่ไม่สามารถต่ออายุได้ และให้ได้รับการเลือกจากคนชาติของรัฐสมาชิกอาเซียน บนพื้นฐานของการหมุนเวียนตามลำดับตัวอักษร โดยคำนึงตามสมควรถึงความซื่อสัตย์สุจริต ความสามารถ รวมถึงประสบการณ์ทางวิชาชีพ และความเท่าเทียมกันทางเพศ

2. The Secretary-General shall:

- (a) carry out the duties and responsibilities of this high office in accordance with the provisions of this Charter and relevant ASEAN instruments, protocols and established practices;
- (b) facilitate and monitor progress in the implementation of ASEAN agreements and decisions, and submit an annual report on the work of ASEAN to the ASEAN Summit;
- (c) participate in meetings of the ASEAN Summit, the ASEAN Community Councils, the ASEAN Coordinating Council, and ASEAN Sectoral Ministerial Bodies and other relevant ASEAN meetings;
- (d) present the views of ASEAN and participate in meetings with external parties in accordance with approved policy guidelines and mandate given to the Secretary-General; and
- (e) recommend the appointment and termination of the Deputy Secretaries-General to the ASEAN Coordinating Council for approval.

3. The Secretary-General shall also be the Chief Administrative Officer of ASEAN.

2. ให้เลขาธิการอาเซียน

- (ก) ปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่งระดับสูงนี้ โดยเป็นไปตาม บทบัญญัติของกฎบัตรฉบับนี้และตราสาร พิธีสาร และแนวปฏิบัติที่มีอยู่ของ อาเซียนที่เกี่ยวข้อง
- (ข) อำนวยความสะดวกและสอดส่องดูแลความคืบหน้าในการอนุวัติการความตกลงและ ข้อตัดสินใจของอาเซียน และเสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับงานของอาเซียน ต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียน
- (ค) เข้าร่วมในการประชุมต่างๆ ของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน คณะมนตรีประชาคมอาเซียน คณะมนตรีประสานงานอาเซียน และองค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียน เฉพาะสาขา และการประชุมอาเซียนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- (ง) เสนอข้อคิดเห็นของอาเซียนและเข้าร่วมการประชุมกับภาคีภายนอกตาม แนวนโยบายที่ ได้รับความเห็นชอบและตามอำนาจหน้าที่ ที่เลขาธิการอาเซียนได้รับมอบหมาย และ
- (จ) เสนอแนะการแต่งตั้งและการพ้นจากหน้าที่ของรองเลขาธิการอาเซียนต่อคณะมนตรีประสานงานอาเซียน เพื่อให้ความเห็นชอบ

3. ให้เลขาธิการอาเซียนเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารของอาเซียนด้วย

4. The Secretary-General shall be assisted by four Deputy Secretaries-General with the rank and status of Deputy Ministers. The Deputy Secretaries-General shall be accountable to the Secretary-General in carrying out their functions.

5. The four Deputy Secretaries-General shall be of different nationalities from the Secretary-General and shall come from four different ASEAN Member States.

6. The four Deputy Secretaries-General shall comprise:

- (a) two Deputy Secretaries-General who will serve a non-renewable term of three years, selected from among nationals of the ASEAN Member States based on alphabetical rotation, with due consideration to integrity, qualifications, competence, experience and gender equality; and
- (b) two Deputy Secretaries-General who will serve a term of three years, which may be renewed for another three years. These two Deputy Secretaries-General shall be openly recruited based on merit.

7. The ASEAN Secretariat shall comprise the Secretary-General and such staff as may be required.

8. The Secretary-General and the staff shall:

- (a) uphold the highest standards of integrity, efficiency, and competence in the performance of their duties;

4. ให้เลขาธิการอาเซียนได้รับการสนับสนุนจากรองเลขาธิการอาเซียนสี่คน ซึ่งมีชั้นและสถานะของรัฐมนตรีช่วยว่าการ โดยให้รองเลขาธิการอาเซียนรับผิดชอบต่อเลขาธิการอาเซียนในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

5. รองเลขาธิการอาเซียนทั้งสิ้นต้องมีสัญชาติที่แตกต่างจากเลขาธิการอาเซียนและมาจากรัฐสมาชิกที่แตกต่างกันสี่รัฐสมาชิกอาเซียน

6. ให้รองเลขาธิการอาเซียนสี่คน ประกอบด้วย

(ก) รองเลขาธิการอาเซียนสองคน ซึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปีที่ไม่สามารถต่ออายุได้ ซึ่งได้รับเลือกจากคนชาติของรัฐสมาชิกอาเซียน บนพื้นฐานของการหมุนเวียนตามลำดับตัวอักษร โดยคำนึงตามสมควรถึงความซื่อสัตย์สุจริต คุณสมบัตินี้ ความสามารถ ประสบการณ์ และความเท่าเทียมกันทางเพศ และ

(ข) รองเลขาธิการอาเซียนสองคน ซึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี และอาจต่ออายุได้อีกสามปี ให้รองเลขาธิการอาเซียนสองคนนี้ได้รับการคัดเลือกโดยเปิดกว้างบนพื้นฐานของความรู้ความสามารถ

7. ให้สำนักเลขาธิการอาเซียนประกอบด้วยเลขาธิการอาเซียนและพนักงานตามที่จำเป็น

8. ให้เลขาธิการอาเซียนและพนักงาน

(ก) ยึดมั่นในมาตรฐานสูงสุดของความซื่อสัตย์สุจริต ความมีประสิทธิภาพ และความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

- (b) not seek or receive instructions from any government or external party outside of ASEAN; and
- (c) refrain from any action which might reflect on their position as ASEAN Secretariat officials responsible only to ASEAN.

9. Each ASEAN Member State undertakes to respect the exclusively ASEAN character of the responsibilities of the Secretary-General and the staff, and not to seek to influence them in the discharge of their responsibilities.

**ARTICLE 12
COMMITTEE OF PERMANENT REPRESENTATIVES
TO ASEAN**

1. Each ASEAN Member State shall appoint a Permanent Representative to ASEAN with the rank of Ambassador based in Jakarta.
2. The Permanent Representatives collectively constitute a Committee of Permanent Representatives, which shall:
 - (a) support the work of the ASEAN Community Councils and ASEAN Sectoral Ministerial Bodies;
 - (b) coordinate with ASEAN National Secretariats and other ASEAN Sectoral Ministerial Bodies;

(ข) ไม่ขอหรือรับคำสั่งจากรัฐบาลหรือภาคีภายนอกอาเซียนใดๆ และ

(ค) ละเว้นจากการดำเนินการใด ซึ่งอาจมีผลสะท้อนถึงตำแหน่งหน้าที่ของตนในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการอาเซียน ซึ่งรับผิดชอบต่ออาเซียนเท่านั้น

9. รัฐสมาชิกอาเซียนแต่ละรัฐรับที่จะเคารพต่อความรับผิดชอบของเลขาธิการและพนักงาน อันมีลักษณะเฉพาะของอาเซียน และจะไม่แสวงหาที่จะมีอิทธิพลต่อเลขาธิการอาเซียนและพนักงาน ในการปฏิบัติตามความรับผิดชอบของบุคคลเหล่านั้น

ข้อ 12

คณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียน

1. ให้รัฐสมาชิกอาเซียนแต่ละรัฐแต่งตั้งผู้แทนถาวรประจำอาเซียนหนึ่งคน ในชั้นเอกอัครราชทูตที่มีถิ่นพำนัก ณ กรุงจาการ์ตา
2. ผู้แทนถาวรประกอบรวมกันเป็นคณะกรรมการผู้แทนถาวร ซึ่งต้อง
 - (ก) สนับสนุนการทำงานของคณะมนตรีประชาคมอาเซียนและองค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา
 - (ข) ประสานงานกับสำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ และองค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขาอื่นๆ

- (c) liaise with the Secretary-General of ASEAN and the ASEAN Secretariat on all subjects relevant to its work;
- (d) facilitate ASEAN cooperation with external partners; and
- (e) perform such other functions as may be determined by the ASEAN Coordinating Council.

ARTICLE 13
ASEAN NATIONAL SECRETARIATS

Each ASEAN Member State shall establish an ASEAN National Secretariat which shall:

- (a) serve as the national focal point;
- (b) be the repository of information on all ASEAN matters at the national level;
- (c) coordinate the implementation of ASEAN decisions at the national level;
- (d) coordinate and support the national preparations of ASEAN meetings;
- (e) promote ASEAN identity and awareness at the national level; and
- (f) contribute to ASEAN community building.

- (ค) ติดต่อประสานงานกับเลขาธิการอาเซียนและสำนักเลขาธิการอาเซียนใน
ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานของตน
- (ง) อำนวยความสะดวกความร่วมมือของอาเซียนกับหุ้นส่วนภายนอก และ
- (จ) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ที่อาจกำหนดโดยคณะกรรมการประสานงานอาเซียน

ข้อ 13
สำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ

ให้รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจัดตั้งสำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ ซึ่งต้อง

- (ก) ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานกลางแห่งชาติ
- (ข) เป็นหน่วยงานระดับชาติ ซึ่งเก็บรักษาข้อสนเทศในเรื่องที่ข้องเกี่ยวกับ
อาเซียน
- (ค) ประสานงานระดับชาติเกี่ยวกับการอนุวัติการข้อตัดสินใจของ
อาเซียน
- (ง) ประสานงานและสนับสนุนการเตรียมการระดับชาติของการประชุม
อาเซียน
- (จ) ส่งเสริมอัตลักษณ์และความสำนึกเกี่ยวกับอาเซียนในระดับชาติ และ
- (ฉ) มีส่วนร่วมสร้างประชาคมอาเซียน

ARTICLE 14
ASEAN HUMAN RIGHTS BODY

1. In conformity with the purposes and principles of the ASEAN Charter relating to the promotion and protection of human rights and fundamental freedoms, ASEAN shall establish an ASEAN human rights body.
2. This ASEAN human rights body shall operate in accordance with the terms of reference to be determined by the ASEAN Foreign Ministers Meeting.

ARTICLE 15
ASEAN FOUNDATION

1. The ASEAN Foundation shall support the Secretary-General of ASEAN and collaborate with the relevant ASEAN bodies to support ASEAN community-building by promoting greater awareness of the ASEAN identity, people-to-people interaction, and close collaboration among the business sector, civil society, academia and other stakeholders in ASEAN.
2. The ASEAN Foundation shall be accountable to the Secretary-General of ASEAN, who shall submit its report to the ASEAN Summit through the ASEAN Coordinating Council.

ข้อ 14
องค์การสิทธิมนุษยชนอาเซียน

1. โดยสอดคล้องกับความมุ่งประสงค์และหลักการของกฎบัตรอาเซียนเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ให้อาเซียนจัดตั้งองค์การสิทธิมนุษยชนอาเซียนขึ้น
2. องค์การสิทธิมนุษยชนอาเซียนนี้ต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งจะกำหนดโดยที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน

ข้อ 15
มูลนิธิอาเซียน

1. ให้มูลนิธิอาเซียนสนับสนุนเลขาธิการอาเซียนและดำเนินการร่วมกับองค์กรของอาเซียนที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนการสร้างประชาคมอาเซียน โดยการส่งเสริมความสำนึกที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของอาเซียน การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างประชาชน และการดำเนินการร่วมกันที่ใกล้ชิดระหว่างภาคธุรกิจ ภาคประชาสังคม นักวิชาการ และผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ ในอาเซียน
2. ให้มูลนิธิอาเซียนรับผิดชอบต่อเลขาธิการอาเซียน ผู้ซึ่งต้องเสนอรายงานของมูลนิธิฯ ต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนผ่านคณะมนตรีประสานงานอาเซียน

**CHAPTER V
ENTITIES ASSOCIATED WITH ASEAN**

**ARTICLE 16
ENTITIES ASSOCIATED WITH ASEAN**

1. ASEAN may engage with entities which support the ASEAN Charter, in particular its purposes and principles. These associated entities are listed in Annex 2.
2. Rules of procedure and criteria for engagement shall be prescribed by the Committee of Permanent Representatives upon the recommendation of the Secretary-General of ASEAN.
3. Annex 2 may be updated by the Secretary-General of ASEAN upon the recommendation of the Committee of Permanent Representatives without recourse to the provision on Amendments under this Charter.

**CHAPTER VI
IMMUNITIES AND PRIVILEGES**

**ARTICLE 17
IMMUNITIES AND PRIVILEGES OF ASEAN**

1. ASEAN shall enjoy in the territories of the Member States such immunities and privileges as are necessary for the fulfilment of its purposes.

หมวดที่ 5

องค์ภาวะที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน

ข้อ 16

องค์ภาวะที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน

1. อาเซียนอาจมีความสัมพันธ์กับองค์ภาวะซึ่งสนับสนุนกฎบัตรอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความมุ่งประสงค์และหลักการของอาเซียน องค์ภาวะที่มีความสัมพันธ์เหล่านี้จะระบุอยู่ในภาคผนวก 2
2. ให้คณะกรรมการผู้แทนถาวรบัญญัติกฎการดำเนินงานและหลักเกณฑ์สำหรับการมีความสัมพันธ์ตามข้อเสนอแนะของเลขาธิการอาเซียน
3. ภาคผนวก 2 อาจได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยโดยเลขาธิการอาเซียนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้แทนถาวร โดยไม่ต้องใช้บทบัญญัติว่าด้วยการแก้ไขภายใต้กฎบัตรนี้

หมวด 6

ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์

ข้อ 17

ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ของอาเซียน

1. ให้อาเซียนได้รับความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ในดินแดนของรัฐสมาชิกที่จำเป็น เพื่อให้บรรลุความมุ่งประสงค์ของอาเซียน

2. The immunities and privileges shall be laid down in separate agreements between ASEAN and the host Member State.

ARTICLE 18
IMMUNITIES AND PRIVILEGES OF THE SECRETARY-GENERAL
OF ASEAN AND STAFF OF THE ASEAN SECRETARIAT

1. The Secretary-General of ASEAN and staff of the ASEAN Secretariat participating in official ASEAN activities or representing ASEAN in the Member States shall enjoy such immunities and privileges as are necessary for the independent exercise of their functions.

2. The immunities and privileges under this Article shall be laid down in a separate ASEAN agreement.

ARTICLE 19
IMMUNITIES AND PRIVILEGES OF THE PERMANENT
REPRESENTATIVES AND OFFICIALS ON ASEAN DUTIES

1. The Permanent Representatives of the Member States to ASEAN and officials of the Member States participating in official ASEAN activities or representing ASEAN in the Member States shall enjoy such immunities and privileges as are necessary for the exercise of their functions.

2. The immunities and privileges of the Permanent Representatives and officials on ASEAN duties shall be

2. ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์จะถูกกำหนดไว้ในความตกลงต่างหากระหว่างอาเซียนและรัฐสมาชิกเจ้าภาพ

ข้อ 18

ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ของเลขาธิการอาเซียนและพนักงานของ
สำนักเลขาธิการอาเซียน

1. ให้เลขาธิการอาเซียนและพนักงานของสำนักเลขาธิการอาเซียนที่เข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ อันเป็นทางการของอาเซียนหรือทำการแทนอาเซียนในรัฐสมาชิก ได้รับความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่อย่างอิสระของตน
2. ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ภายใต้ข้อนี้จะถูกกำหนดไว้ในความตกลงต่างหากของอาเซียน

ข้อ 19

ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ของผู้แทนถาวร
และเจ้าหน้าที่ที่อยู่ระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ของอาเซียน

1. ให้ผู้แทนถาวรของรัฐสมาชิกประจำอาเซียนและเจ้าหน้าที่ของรัฐสมาชิกที่เข้าร่วม ในกิจกรรมต่างๆ อันเป็นทางการของอาเซียนหรือทำการแทนอาเซียนในรัฐสมาชิก ได้รับความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ของตน
2. ให้ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ของผู้แทนถาวรและเจ้าหน้าที่ที่อยู่ระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ของอาเซียนอยู่ภายใต้บังคับ

governed by the 1961 Vienna Convention on Diplomatic Relations or in accordance with the national law of the ASEAN Member State concerned.

CHAPTER VII DECISION-MAKING

ARTICLE 20 CONSULTATION AND CONSENSUS

1. As a basic principle, decision-making in ASEAN shall be based on consultation and consensus.
2. Where consensus cannot be achieved, the ASEAN Summit may decide how a specific decision can be made.
3. Nothing in paragraphs 1 and 2 of this Article shall affect the modes of decision-making as contained in the relevant ASEAN legal instruments.
4. In the case of a serious breach of the Charter or non-compliance, the matter shall be referred to the ASEAN Summit for decision.

ARTICLE 21 IMPLEMENTATION AND PROCEDURE

1. Each ASEAN Community Council shall prescribe its own rules of procedure.

ของอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางทูต ค.ศ. 1961 หรือเป็นไปตามกฎหมายภายในของรัฐสมาชิกอาเซียนที่เกี่ยวข้อง

หมวด 7

การตัดสินใจ

ข้อ 20

การปรึกษาหารือและฉันทามติ

1. โดยหลักการพื้นฐาน ให้การตัดสินใจของอาเซียนอยู่บนพื้นฐานของการปรึกษาหารือและฉันทามติ
2. หากไม่สามารถหาฉันทามติได้ ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนอาจตัดสินใจว่า จะทำการตัดสินใจเฉพาะเรื่องนั้นอย่างไร
3. ไม่มีความใดในวรรค 1 และ 2 ของข้อนี้กระทบถึงวิธีการตัดสินใจที่ระบุอยู่ในตราสารทางกฎหมายของอาเซียนที่เกี่ยวข้อง
4. ในกรณีที่มีการละเมิดกฎบัตรอย่างร้ายแรง หรือการไม่ปฏิบัติตาม ให้เสนอเรื่องดังกล่าวไปยัง ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเพื่อการตัดสินใจ

ข้อ 21

การอนุวัติการและขั้นตอนการดำเนินงาน

1. ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะบัญญัติกฎว่าด้วยขั้นตอนการดำเนินงานของตนเอง

2. In the implementation of economic commitments, a formula for flexible participation, including the ASEAN Minus X formula, may be applied where there is a consensus to do so.

CHAPTER VIII SETTLEMENT OF DISPUTES

ARTICLE 22 GENERAL PRINCIPLES

1. Member States shall endeavour to resolve peacefully all disputes in a timely manner through dialogue, consultation and negotiation.
2. ASEAN shall maintain and establish dispute settlement mechanisms in all fields of ASEAN cooperation.

ARTICLE 23 GOOD OFFICES, CONCILIATION AND MEDIATION

1. Member States which are parties to a dispute may at any time agree to resort to good offices, conciliation or mediation in order to resolve the dispute within an agreed time limit.
2. Parties to the dispute may request the Chairman of ASEAN or the Secretary-General of ASEAN, acting in an *ex-officio* capacity, to provide good offices, conciliation or mediation.

2. ในการอนุวัติการตามข้อผูกพันด้านเศรษฐกิจ อาจนำรูปแบบการเข้าร่วมแบบยืดหยุ่นรวมถึงรูปแบบอาเซียนที่ไม่รวมสมาชิกบางรัฐมาใช้ หากมีฉันทามติ

หมวด 8 การระงับข้อพิพาท

ข้อ 22

หลักการทั่วไป

1. รัฐสมาชิกต้องพยายามที่จะระงับข้อพิพาททั้งปวงอย่างสันติให้ทันท่วงที โดยผ่านการสนทนา การปรึกษาหารือ และการเจรจา
2. ให้อาเซียนจัดตั้งและดำรงไว้ซึ่งกลไกการระงับข้อพิพาทในทุกสาขาความร่วมมือของอาเซียน

ข้อ 23

คนกลางที่น่าเชื่อถือ การประนีประนอม และการไกล่เกลี่ย

1. รัฐสมาชิกที่เป็นคู่กรณีในข้อพิพาทอาจจะตกลงกันเมื่อใดก็ได้ที่จะใช้คนกลางที่น่าเชื่อถือ การประนีประนอม หรือการไกล่เกลี่ย เพื่อระงับข้อพิพาทภายในระยะเวลาที่ตกลงกัน
2. คู่กรณีในข้อพิพาทอาจร้องขอให้ประธานอาเซียน หรือเลขาธิการอาเซียน ทำหน้าที่โดยตำแหน่งเป็นคนกลางที่น่าเชื่อถือ ประนีประนอม หรือไกล่เกลี่ย

ARTICLE 24
DISPUTE SETTLEMENT MECHANISMS IN SPECIFIC
INSTRUMENTS

1. Disputes relating to specific ASEAN instruments shall be settled through the mechanisms and procedures provided for in such instruments.
2. Disputes which do not concern the interpretation or application of any ASEAN instrument shall be resolved peacefully in accordance with the Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia and its rules of procedure.
3. Where not otherwise specifically provided, disputes which concern the interpretation or application of ASEAN economic agreements shall be settled in accordance with the ASEAN Protocol on Enhanced Dispute Settlement Mechanism.

ARTICLE 25
ESTABLISHMENT OF DISPUTE SETTLEMENT MECHANISMS

Where not otherwise specifically provided, appropriate dispute settlement mechanisms, including arbitration, shall be established for disputes which concern the interpretation or application of this Charter and other ASEAN instruments.

ข้อ 24

กลไกระงับข้อพิพาทตามตราสารเฉพาะ

1. ให้ระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับตราสารเฉพาะของอาเซียนโดยกลไกและขั้นตอนการดำเนินการที่กำหนดไว้ในตราสารนั้นๆ
2. ให้ระงับข้อพิพาทที่ไม่เกี่ยวข้องกับการตีความหรือการใช้ตราสารอาเซียนใดๆ โดยสันติตามสนธิสัญญาไมตรีและความร่วมมือแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และตามกฎการดำเนินงานของสนธิสัญญาดังกล่าว
3. ในกรณีที่มีได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นเป็นการเฉพาะ ให้ระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการตีความหรือการใช้ความตกลงทางเศรษฐกิจของอาเซียนตามพิธีสารว่าด้วยกลไกระงับข้อพิพาทของอาเซียน

ข้อ 25

การจัดตั้งกลไกระงับข้อพิพาท

ในกรณีที่มีได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นเป็นการเฉพาะ ให้มีการจัดตั้งกลไกระงับข้อพิพาทที่เหมาะสม รวมถึงการอนุญาโตตุลาการ สำหรับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการตีความหรือการใช้กฎบัตรนี้ และตราสารอาเซียนอื่นๆ

**ARTICLE 26
UNRESOLVED DISPUTES**

When a dispute remains unresolved, after the application of the preceding provisions of this Chapter, this dispute shall be referred to the ASEAN Summit, for its decision.

**ARTICLE 27
COMPLIANCE**

1. The Secretary-General of ASEAN, assisted by the ASEAN Secretariat or any other designated ASEAN body, shall monitor the compliance with the findings, recommendations or decisions resulting from an ASEAN dispute settlement mechanism, and submit a report to the ASEAN Summit.

2. Any Member State affected by non-compliance with the findings, recommendations or decisions resulting from an ASEAN dispute settlement mechanism, may refer the matter to the ASEAN Summit for a decision.

**ARTICLE 28
UNITED NATIONS CHARTER PROVISIONS AND
OTHER RELEVANT INTERNATIONAL PROCEDURES**

Unless otherwise provided for in this Charter, Member States have the right of recourse to the modes of peaceful settlement contained in Article 33(1) of the Charter of the United Nations or any other international legal instruments to which the disputing Member States are parties.

**ข้อ 26
ข้อพิพาทที่มีอาจะระงับได้**

ในกรณีที่ยังคงระงับข้อพิพาทมิได้ ภายหลังจากการใช้บทบัญญัติก่อนหน้านี้ในหมวดนี้ แล้ว ให้เสนอข้อพิพาทนั้นไปยังที่ประชุมสุดยอดอาเซียน เพื่อตัดสิน

**ข้อ 27
การปฏิบัติตาม**

1. เลขานุการอาเซียนโดยการช่วยเหลือจากสำนักเลขาธิการอาเซียน หรือองค์กรอาเซียนอื่นๆ ที่ได้รับแต่งตั้ง ต้องสอดส่องดูแลการปฏิบัติตามผลการวินิจฉัย ข้อเสนอแนะ หรือข้อตัดสินใจ ซึ่งเป็นผลจากกลไกระงับข้อพิพาทของอาเซียน และเสนอรายงานไปยังที่ประชุมสุดยอดอาเซียน
2. รัฐสมาชิกที่ได้รับผลกระทบจากการไม่ปฏิบัติตามผลการวินิจฉัย ข้อเสนอแนะ หรือข้อตัดสินใจ ซึ่งเป็นผลจากกลไกระงับข้อพิพาทของอาเซียน อาจส่งเรื่องให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเพื่อตัดสิน

**ข้อ 28
บทบัญญัติของกฎบัตรสหประชาชาติ และกระบวนการระหว่างประเทศอื่น ๆ
ที่เกี่ยวข้อง**

หากมิได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่นในกฎบัตรนี้ รัฐสมาชิกยังคงใช้ซึ่งสิทธิที่จะใช้วิธีการระงับข้อพิพาทอย่างสันติที่ระบุไว้ในข้อ 33(1) ของกฎบัตรสหประชาชาติ หรือตราสารกฎหมายระหว่างประเทศอื่นๆ ที่รัฐสมาชิกคู่พิพาทเป็นภาคี

**CHAPTER IX
BUDGET AND FINANCE**

**ARTICLE 29
GENERAL PRINCIPLES**

1. ASEAN shall establish financial rules and procedures in accordance with international standards.
2. ASEAN shall observe sound financial management policies and practices and budgetary discipline.
3. Financial accounts shall be subject to internal and external audits.

**ARTICLE 30
OPERATIONAL BUDGET AND FINANCES
OF THE ASEAN SECRETARIAT**

1. The ASEAN Secretariat shall be provided with the necessary financial resources to perform its functions effectively.
2. The operational budget of the ASEAN Secretariat shall be met by ASEAN Member States through equal annual contributions which shall be remitted in a timely manner.
3. The Secretary-General shall prepare the annual operational budget of the ASEAN Secretariat for approval by the ASEAN Coordinating Council upon the recommendation of the Committee of Permanent Representatives.

หมวด 9

งบประมาณและการเงิน

ข้อ 29

หลักการทั่วไป

1. อาเซียนต้องกำหนดกฎและขั้นตอนการดำเนินงานทางการเงินให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล
2. อาเซียนต้องปฏิบัติตามนโยบายและแนวปฏิบัติในการบริหารจัดการทางการเงินที่ดีและระเบียบวินัยด้านงบประมาณ
3. บัญชีการเงินต้องได้รับการตรวจสอบภายในและภายนอก

ข้อ 30

งบประมาณสำหรับการดำเนินงานและการเงินของสำนักเลขาธิการอาเซียน

1. สำนักเลขาธิการอาเซียนต้องได้รับเงินที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างมีประสิทธิภาพ
2. งบประมาณสำหรับการดำเนินงานของสำนักเลขาธิการอาเซียนต้องมาจากรัฐสมาชิกอาเซียนโดยค่าบำรุงประจำปีรัฐละเท่าๆ กัน ซึ่งจะต้องส่งให้ทันตามกำหนด
3. เลขาธิการต้องเตรียมงบประมาณสำหรับการดำเนินงานประจำปีของสำนักเลขาธิการอาเซียนเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะมนตรีประสานงานอาเซียนโดยคำแนะนำของคณะกรรมการผู้แทนถาวร

4. The ASEAN Secretariat shall operate in accordance with the financial rules and procedures determined by the ASEAN Coordinating Council upon the recommendation of the Committee of Permanent Representatives.

CHAPTER X ADMINISTRATION AND PROCEDURE

ARTICLE 31 CHAIRMAN OF ASEAN

1. The Chairmanship of ASEAN shall rotate annually, based on the alphabetical order of the English names of Member States.

2. ASEAN shall have, in a calendar year, a single Chairmanship by which the Member State assuming the Chairmanship shall chair:

- (a) the ASEAN Summit and related summits;
- (b) the ASEAN Coordinating Council;
- (c) the three ASEAN Community Councils;
- (d) where appropriate, the relevant ASEAN Sectoral Ministerial Bodies and senior officials; and
- (e) the Committee of Permanent Representatives.

3. สำนักเลขาธิการอาเซียนต้องปฏิบัติตามกฎและขั้นตอนการดำเนินงานทางการเงินที่กำหนดโดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียน โดยคำแนะนำของคณะกรรมการผู้แทนถาวร

หมวด 10

การบริหารและขั้นตอนการดำเนินงาน

ข้อ 31

ประธานอาเซียน

1. ให้หมุนเวียนตำแหน่งประธานอาเซียนทุกปี บนพื้นฐานของลำดับอักษรของชื่อภาษาอังกฤษของรัฐสมาชิก
2. ในหนึ่งปีปฏิทิน อาเซียนจะมีตำแหน่งประธานเดียว โดยรัฐสมาชิกที่รับตำแหน่งประธานนั้นจะทำหน้าที่เป็นประธานของ
 - (ก) การประชุมสุดยอดอาเซียน และการประชุมสุดยอดที่เกี่ยวข้อง
 - (ข) คณะมนตรีประสานงานอาเซียน
 - (ค) คณะมนตรีประชาคมอาเซียนทั้งสามคณะ
 - (ง) องค์การระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขาและเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่เกี่ยวข้อง ตามที่เหมาะสม และ
 - (จ) คณะกรรมการผู้แทนถาวร

**ARTICLE 32
ROLE OF THE CHAIRMAN OF ASEAN**

The Member State holding the Chairmanship of ASEAN shall:

- (a) actively promote and enhance the interests and well-being of ASEAN, including efforts to build an ASEAN Community through policy initiatives, coordination, consensus and cooperation;
- (b) ensure the centrality of ASEAN;
- (c) ensure an effective and timely response to urgent issues or crisis situations affecting ASEAN, including providing its good offices and such other arrangements to immediately address these concerns;
- (d) represent ASEAN in strengthening and promoting closer relations with external partners; and
- (e) carry out such other tasks and functions as may be mandated.

**ARTICLE 33
DIPLOMATIC PROTOCOL AND PRACTICES**

ASEAN and its Member States shall adhere to existing diplomatic protocol and practices in the conduct of all activities relating to ASEAN. Any changes shall be approved by the ASEAN Coordinating Council upon the recommendation of the Committee of Permanent Representatives.

ข้อ 32

บทบาทของประธานอาเซียน

รัฐสมาชิกที่ดำรงตำแหน่งประธานอาเซียนต้อง

- (ก) ส่งเสริมและเพิ่มพูนผลประโยชน์ และความเป็นอยู่ที่ดีของอาเซียนอย่างแข็งขัน รวมถึงความพยายามในการสร้างประชาคมอาเซียน โดยการริเริ่มทางนโยบาย การประสานงาน ค้นทามติ และความร่วมมือ
- (ข) ทำให้แน่ใจถึงความเป็นศูนย์รวมของอาเซียน
- (ค) ทำให้แน่ใจถึงการตอบสนองต่อประเด็นเร่งด่วนหรือสถานการณ์วิกฤติที่มีผลกระทบต่ออาเซียนอย่างมีประสิทธิภาพและทันทั่วถึง รวมถึงเป็นคนกลางที่น่าเชื่อถือและจัดให้มีการจัดการอื่นเช่นว่า เพื่อสนองตอบข้อกังวลเหล่านี้โดยทันที
- (ง) เป็นผู้แทนของอาเซียนในการเสริมสร้างและส่งเสริมความสัมพันธ์กับหุ้นส่วนภายนอกภูมิภาคให้ใกล้ชิดขึ้น และ
- (จ) ปฏิบัติภารกิจและหน้าที่อื่นที่อาจได้รับมอบหมาย

ข้อ 33

พิธีการและแนวปฏิบัติทางการทูต

อาเซียนและรัฐสมาชิกต้องยึดมั่นในพิธีการและแนวปฏิบัติทางการทูตที่มีอยู่ในการดำเนินกิจกรรมทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับอาเซียน การเปลี่ยนแปลงใดๆ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีประสานงานอาเซียน โดยคำแนะนำของคณะกรรมการผู้แทนถาวร

**ARTICLE 34
WORKING LANGUAGE OF ASEAN**

The working language of ASEAN shall be English.

**CHAPTER XI
IDENTITY AND SYMBOLS**

**ARTICLE 35
ASEAN IDENTITY**

ASEAN shall promote its common ASEAN identity and a sense of belonging among its peoples in order to achieve its shared destiny, goals and values.

**ARTICLE 36
ASEAN MOTTO**

The ASEAN motto shall be: "*One Vision, One Identity, One Community*"

**ARTICLE 37
ASEAN FLAG**

The ASEAN flag shall be as shown in Annex 3.

ข้อ 34

ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน

ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ

หมวด 11

อัตลักษณ์และสัญลักษณ์

ข้อ 35

อัตลักษณ์ของอาเซียน

อาเซียนต้องส่งเสริมอัตลักษณ์ร่วมกันของตนและความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งในหมู่ประชาชนของตน เพื่อให้บรรลุชะตา เป้าหมาย และคุณค่าร่วมกันของอาเซียน

ข้อ 36

คำขวัญของอาเซียน

คำขวัญของอาเซียน คือ "*วิสัยทัศน์เดียว อัตลักษณ์เดียว ประชาคมเดียว*"

ข้อ 37

ธงอาเซียน

ให้ธงอาเซียนเป็นไปตามที่แสดงไว้ในภาคผนวก 3

**ARTICLE 38
ASEAN EMBLEM**

The ASEAN emblem shall be as shown in Annex 4.

**ARTICLE 39
ASEAN DAY**

The eighth of August shall be observed as ASEAN Day.

**ARTICLE 40
ASEAN ANTHEM**

ASEAN shall have an anthem.

**CHAPTER XII
EXTERNAL RELATIONS**

ARTICLE 41

CONDUCT OF EXTERNAL RELATIONS

1. ASEAN shall develop friendly relations and mutually beneficial dialogue, cooperation and partnerships with countries and sub-regional, regional and international organisations and institutions.
2. The external relations of ASEAN shall adhere to the purposes and principles set forth in this Charter.

ข้อ 38

ดวงตราอาเซียน

ให้ดวงตราอาเซียนเป็นไปตามที่แสดงไว้ในภาคผนวก 4

ข้อ 39

วันอาเซียน

ให้วันที่ 8 สิงหาคม เป็นวันอาเซียน

ข้อ 40

เพลงประจำอาเซียน

ให้อาเซียนมีเพลงประจำอาเซียน

หมวด 12

ความสัมพันธ์ภายนอก

ข้อ 41

การดำเนินความสัมพันธ์ภายนอก

1. อาเซียนต้องพัฒนาความสัมพันธ์ฉันมิตร และช่องทางเจรจา ความร่วมมือ และความเป็นหุ้นส่วนเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน กับนานาชาติ ประเทศ องค์การ และสถาบันระดับอนุภูมิภาค ระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ
2. ความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียนต้องยึดมั่นในความมุ่งประสงค์และหลักการที่วางไว้ในกฎบัตรนี้

3. ASEAN shall be the primary driving force in regional arrangements that it initiates and maintain its centrality in regional cooperation and community-building.

4. In the conduct of external relations of ASEAN, Member States shall, on the basis of unity and solidarity, coordinate and endeavour to develop common positions and pursue joint actions.

5. The strategic policy directions of ASEAN's external relations shall be set by the ASEAN Summit upon the recommendation of the ASEAN Foreign Ministers Meeting.

6. The ASEAN Foreign Ministers Meeting shall ensure consistency and coherence in the conduct of ASEAN's external relations.

7. ASEAN may conclude agreements with countries or sub-regional, regional and international organisations and institutions. The procedures for concluding such agreements shall be prescribed by the ASEAN Coordinating Council in consultation with the ASEAN Community Councils.

ARTICLE 42 DIALOGUE COORDINATOR

1. Member States, acting as Country Coordinators, shall take turns to take overall responsibility in coordinating and promoting the interests of ASEAN in its relations with the relevant Dialogue Partners, regional and international organisations and institutions.

3. อาเซียนจะเป็นพลังขับเคลื่อนหลักในการจัดการภูมิภาคที่อาเซียนได้ริเริ่มขึ้น และดำรงไว้ซึ่งความเป็นศูนย์กลางของอาเซียนในความร่วมมือระดับภูมิภาคและการสร้างประชาคม
4. ในการดำเนินความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียน รัฐสมาชิกต้องประสานงานและพยายามพัฒนาทำที่ร่วมและดำเนินการร่วมกัน บนพื้นฐานของเอกภาพและความสามัคคี
5. ให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนกำหนดแนวนโยบายยุทธศาสตร์ของความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียนโดยการเสนอแนะของที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน
6. ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนต้องทำให้แน่ใจว่าความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียนดำเนินไปอย่างเสมอต้นเสมอปลายและเป็นไปในทางที่สอดคล้องกัน
7. อาเซียนอาจสามารถทำความตกลงกับนานาประเทศ หรือองค์การและสถาบันระดับอนุภูมิภาค ระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ กระบวนการทำความตกลงดังกล่าวให้กำหนดโดยคณะกรรมการประสานงานอาเซียนโดยการหารือกับคณะมนตรีประชาคมอาเซียน

ข้อ 42

ผู้ประสานงานกับคู่เจรจา

1. ในฐานะผู้ประสานงานประเทศ ให้รัฐสมาชิกผลัดกันรับผิดชอบในภาพรวมสำหรับการประสานงานและส่งเสริมผลประโยชน์ของอาเซียนในความสัมพันธ์ระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจา-องค์การและสถาบันระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

2. In relations with the external partners, the Country Coordinators shall, inter alia:

- (a) represent ASEAN and enhance relations on the basis of mutual respect and equality, in conformity with ASEAN's principles;
- (b) co-chair relevant meetings between ASEAN and external partners; and
- (c) be supported by the relevant ASEAN Committees in Third Countries and International Organisations.

**ARTICLE 43
ASEAN COMMITTEES IN THIRD COUNTRIES
AND INTERNATIONAL ORGANISATIONS**

1. ASEAN Committees in Third Countries may be established in non-ASEAN countries comprising heads of diplomatic missions of ASEAN Member States. Similar Committees may be established relating to international organisations. Such Committees shall promote ASEAN's interests and identity in the host countries and international organisations.

2. The ASEAN Foreign Ministers Meeting shall determine the rules of procedure of such Committees.

2. ในความสัมพันธ์กับหุ้นส่วนภายนอก นอกจากหน้าที่อื่นแล้ว ให้ผู้ประสานงานประเทศ
- (ก) เป็นผู้แทนอาเซียน และเพิ่มพูนความสัมพันธ์ บนพื้นฐานของความเคารพซึ่งกันและกันและความเสมอภาค โดยสอดคล้องกับหลักการของอาเซียน
 - (ข) เป็นประธานร่วมในการประชุมที่เกี่ยวข้องระหว่างอาเซียนและหุ้นส่วนภายนอก และ
 - (ค) รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการอาเซียนในประเทศที่สามและองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 43

คณะกรรมการอาเซียนในประเทศที่สามและองค์การระหว่างประเทศ

1. คณะกรรมการอาเซียนในประเทศที่สามอาจจัดตั้งขึ้นในประเทศที่มีใช้สมาชิกอาเซียน ประกอบด้วยหัวหน้าคณะผู้แทนทางทูตของรัฐสมาชิกอาเซียน คณะกรรมการในลักษณะเดียวกันอาจจัดตั้งขึ้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์การระหว่างประเทศต่างๆ คณะกรรมการ เช่นว่าต้องส่งเสริมผลประโยชน์และอัตลักษณ์ของอาเซียนในประเทศเจ้าภาพและองค์การระหว่างประเทศ
2. ให้ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนกำหนดกฎการดำเนินงานของคณะกรรมการเช่นว่า

ARTICLE 44
STATUS OF EXTERNAL PARTIES

1. In conducting ASEAN's external relations, the ASEAN Foreign Ministers Meeting may confer on an external party the formal status of Dialogue Partner, Sectoral Dialogue Partner, Development Partner, Special Observer, Guest, or other status that may be established henceforth.
2. External parties may be invited to ASEAN meetings or cooperative activities without being conferred any formal status, in accordance with the rules of procedure.

ARTICLE 45
**RELATIONS WITH THE UNITED NATIONS SYSTEM AND
OTHER INTERNATIONAL ORGANISATIONS AND INSTITUTIONS**

1. ASEAN may seek an appropriate status with the United Nations system as well as with other sub-regional, regional, international organisations and institutions.
2. The ASEAN Coordinating Council shall decide on the participation of ASEAN in other sub-regional, regional, international organisations and institutions.

ข้อ 44

สถานภาพของภาคีภายนอก

1. ในการดำเนินความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียน ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนอาจมอบสถานภาพอย่างเป็นทางการให้แก่ภาคีภายนอกในฐานะประเทศคู่เจรจา ประเทศคู่เจรจาเฉพาะสาขา หุ่นส่วนเพื่อการพัฒนา ผู้สังเกตการณ์พิเศษ ผู้ได้รับเชิญ หรือสถานภาพอื่นที่อาจจัดตั้งขึ้นต่อไป
2. ภาคีภายนอกอาจได้รับการเชิญให้เข้าร่วมการประชุมหรือกิจกรรมความร่วมมือโดยมีข้อกำหนดให้สถานภาพอย่างเป็นทางการใดๆ ตามกฎการดำเนินงาน

ข้อ 45

**ความสัมพันธ์กับระบบสหประชาชาติ
และองค์การและสถาบันระหว่างประเทศอื่น**

1. อาเซียนอาจขอสถานภาพที่เหมาะสมกับระบบสหประชาชาติ รวมทั้งกับองค์การและสถาบันระดับอนุภูมิภาค ระดับภูมิภาค และระหว่างประเทศอื่น
2. ให้คณะมนตรีประสานงานอาเซียนเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของอาเซียนในองค์การและสถาบันระดับอนุภูมิภาค ระดับภูมิภาค และระหว่างประเทศอื่น

ARTICLE 46

ACCREDITATION OF NON-ASEAN MEMBER STATES TO ASEAN

Non-ASEAN Member States and relevant inter-governmental organisations may appoint and accredit Ambassadors to ASEAN. The ASEAN Foreign Ministers Meeting shall decide on such accreditation.

CHAPTER XIII

GENERAL AND FINAL PROVISIONS

ARTICLE 47

SIGNATURE, RATIFICATION, DEPOSITORY AND ENTRY INTO FORCE

1. This Charter shall be signed by all ASEAN Member States.
2. This Charter shall be subject to ratification by all ASEAN Member States in accordance with their respective internal procedures.
3. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of ASEAN who shall promptly notify all Member States of each deposit.
4. This Charter shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the tenth instrument of ratification with the Secretary-General of ASEAN.

ข้อ 46

การรับผู้แทนของรัฐที่มีใช้สมาชิกอาเซียนประจำอาเซียน

รัฐที่มีใช้สมาชิกอาเซียนและองค์การระหว่างประเทศในระดับรัฐบาลที่เกี่ยวข้องอาจแต่งตั้งและส่งเอกอัครราชทูตเป็นผู้แทนประจำอาเซียน ให้ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการรับผู้แทนเช่นว่า

หมวด 13

บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ 47

การลงนาม การให้สัตยาบัน การเก็บรักษา และการมีผลใช้บังคับ

1. กฎบัตรนี้ต้องได้รับการลงนามโดยรัฐสมาชิกอาเซียนทั้งหมด
2. กฎบัตรนี้ต้องได้รับการสัตยาบันจากรัฐสมาชิกอาเซียนทั้งหมดตามกระบวนการภายในของแต่ละรัฐ
3. ให้เก็บรักษาสัตยาบันสารไว้กับเลขาธิการอาเซียน ซึ่งจะแจ้งให้รัฐสมาชิกทั้งหมดทราบถึงการมอบแต่ละฉบับโดยพลัน
4. กฎบัตรนี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบต่อจากวันที่มีการส่งมอบสัตยาบันสารฉบับที่สิบให้แก่เลขาธิการอาเซียน

**ARTICLE 48
AMENDMENTS**

1. Any Member State may propose amendments to the Charter.
2. Proposed amendments to the Charter shall be submitted by the ASEAN Coordinating Council by consensus to the ASEAN Summit for its decision.
3. Amendments to the Charter agreed to by consensus by the ASEAN Summit shall be ratified by all Member States in accordance with Article 47.
4. An amendment shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the last instrument of ratification with the Secretary-General of ASEAN.

**ARTICLE 49
TERMS OF REFERENCE AND RULES OF PROCEDURE**

Unless otherwise provided for in this Charter, the ASEAN Coordinating Council shall determine the terms of reference and rules of procedure and shall ensure their consistency.

**ARTICLE 50
REVIEW**

This Charter may be reviewed five years after its entry into force or as otherwise determined by the ASEAN Summit.

**ข้อ 48
การแก้ไข**

1. รัฐสมาชิกใดๆ อาจเสนอข้อแก้ไขกฎบัตร
2. ข้อเสนอแก้ไขกฎบัตรต้องยื่นโดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียนโดยฉันทามติต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเพื่อตัดสินใจ
3. ข้อแก้ไขกฎบัตรที่ได้ตกลงกันโดยฉันทามติโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียนต้องได้รับการสัตยาบันจากรัฐสมาชิกทั้งหมด ตามข้อ 47
4. ข้อแก้ไขใดๆ จะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบต่อจากวันที่มีการส่งมอบสัตยาบันสารฉบับสุดท้ายต่อเลขาธิการอาเซียน

ข้อ 49

อำนาจและหน้าที่และกฎการดำเนินงาน

นอกจากจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในกฎบัตรนี้ ให้คณะมนตรีประสานงานอาเซียนกำหนดอำนาจหน้าที่และกฎการดำเนินงานและต้องทำให้แน่ใจว่าอำนาจหน้าที่และกฎว่าด้วยขั้นตอนการดำเนินงานมีความสอดคล้องกัน

ข้อ 50

การทบทวน

กฎบัตรนี้อาจได้รับการทบทวนห้าปีหลังจากที่มีผลใช้บังคับหรือตามที่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

**ARTICLE 51
INTERPRETATION OF THE CHARTER**

1. Upon the request of any Member State, the interpretation of the Charter shall be undertaken by the ASEAN Secretariat in accordance with the rules of procedure determined by the ASEAN Coordinating Council.
2. Any dispute arising from the interpretation of the Charter shall be settled in accordance with the relevant provisions in Chapter VIII.
3. Headings and titles used throughout the Charter shall only be for the purpose of reference.

**ARTICLE 52
LEGAL CONTINUITY**

1. All treaties, conventions, agreements, concords, declarations, protocols and other ASEAN instruments which have been in effect before the entry into force of this Charter shall continue to be valid.
2. In case of inconsistency between the rights and obligations of ASEAN Member States under such instruments and this Charter, the Charter shall prevail.

**ข้อ 51
การตีความกฎบัตร**

1. เมื่อรัฐสมาชิกใดๆ ร้องขอ ให้สำนักงานเลขาธิการอาเซียนตีความกฎบัตร ตามกฎการดำเนินงานที่กำหนดโดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียน
2. ให้ระงับข้อพิพาทใดๆ ที่เกิดจากการตีความกฎบัตรเป็นไปตามตาม บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในหมวด 8
3. หัวข้อและชื่อที่ใช้ในกฎบัตรมีไว้เพื่อวัตถุประสงค์สำหรับการอ้างอิงเท่านั้น

**ข้อ 52
ความต่อเนื่องทางกฎหมาย**

1. สนธิสัญญา อนุสัญญา ความตกลง ข้อตกลง ปฏิญญา พิธีสาร และตราสารอาเซียนอื่นๆ ทั้งหมด ซึ่งมีผลใช้บังคับแล้วก่อนการมีผลใช้บังคับของกฎบัตรนี้ ให้มีผลใช้ต่อไป
2. ในกรณีที่เกิดความไม่สอดคล้องกันระหว่างสิทธิและพันธกรณีของรัฐสมาชิกอาเซียนภายใต้ตราสารดังกล่าวและกฎบัตรนี้ ให้ถือกฎบัตรเป็นสำคัญ

**ARTICLE 53
ORIGINAL TEXT**

The signed original text of this Charter in English shall be deposited with the Secretary-General of ASEAN, who shall provide a certified copy to each Member State.

**ARTICLE 54
REGISTRATION OF THE ASEAN CHARTER**

This Charter shall be registered by the Secretary-General of ASEAN with the Secretariat of the United Nations, pursuant to Article 102, paragraph 1 of the Charter of the United Nations.

**ARTICLE 55
ASEAN ASSETS**

The assets and funds of the Organisation shall be vested in the name of ASEAN.

ข้อ 53 ต้นฉบับ

ให้เก็บรักษาต้นฉบับภาษาอังกฤษของกฎบัตรนี้ที่ลงนามแล้วแก่เลขาธิการอาเซียน ซึ่งจะจัดทำสำเนาที่ได้รับการรับรองให้แก่รัฐสมาชิกแต่ละรัฐ

ข้อ 54

การจดทะเบียนกฎบัตรอาเซียน

ให้เลขาธิการอาเซียนจดทะเบียนกฎบัตรอาเซียนนี้กับสำนักเลขาธิการสหประชาชาติ ตามข้อ 102 วรรค 1 ของกฎบัตรสหประชาชาติ

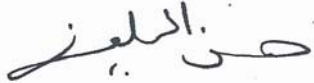
ข้อ 55

สินทรัพย์ของอาเซียน

ให้บรรดาสินทรัพย์และกองทุนต่างๆ ขององค์การระบุไว้ในนามของอาเซียน

Done in Singapore on the Twentieth Day of November in the Year Two Thousand and Seven, in a single original in the English language.

For Brunei Darussalam:

HAJI HASSANAL BOLKIAH
Sultan of Brunei Darussalam

For the Kingdom of Cambodia:

SAMDECH HUN SEN
Prime Minister

For the Republic of Indonesia:

DR. SUSILO BAMBANG YUDHOYONO
President

ทำ ณ สิงคโปร์ วันที่ 20 พฤศจิกายน ค.ศ. 2007 เป็นภาษาอังกฤษฉบับเดียว

สำหรับประเทศบรูไนดารุสซาลาม
ลายมือชื่อ

ฮัจญี ฮัสซานัล โบลเกียห์ มูอิซซัดดิน วัดเดาละห์
สมเด็จพระราชาธิบดีแห่งบรูไนดารุสซาลาม

สำหรับราชอาณาจักรกัมพูชา
ลายมือชื่อ

สมเด็จพระอัครมหาเสนาบดีเดโช ฮุน เซน
นายกรัฐมนตรี

สำหรับสาธารณรัฐอินโดนีเซีย
ลายมือชื่อ

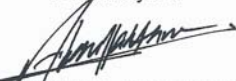
ดร. ซูซีโล บัมบัง ยูไดโยโน
ประธานาธิบดี

For the Lao People's Democratic Republic:

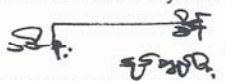
BOUASONE BOUPHAVANH
Prime Minister

For Malaysia:

DATO' SERI ABDULLAH AHMAD BADAWI
Prime Minister

For the Union of Myanmar:

GENERAL THEIN SEIN
Prime Minister

For the Republic of the Philippines:

GLORIA MACAPAGAL-ARROYO
President

สำหรับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ลายมือชื่อ

บัวสอน บุบผาวัน

นายกรัฐมนตรี

สำหรับมาเลเซีย

ลายมือชื่อ

ดาโต๊ะ ศรี อับดุลลาห์ อาหมัด บาดาวี

นายกรัฐมนตรี

สำหรับสหภาพพม่า

ลายมือชื่อ

พลโท เต็งเส่ง

นายกรัฐมนตรี

สำหรับสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

ลายมือชื่อ

กลอเรีย มาคาปากัล อาร์โรโย

ประธานาธิบดี

For the Republic of Singapore:

LEE HSIEN LOONG
Prime Minister

For the Kingdom of Thailand:

GENERAL SURAYUD CHULANONT (RET.)
Prime Minister

For the Socialist Republic of Viet Nam:

NGUYEN TAN DUNG
Prime Minister

สำหรับสาธารณรัฐสิงคโปร์

ลายมือชื่อ

ลี เซียน ลุง

นายกรัฐมนตรี

สำหรับราชอาณาจักรไทย

ลายมือชื่อ

พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ (เกษียณ)

นายกรัฐมนตรี

สำหรับสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ลายมือชื่อ

เหวียน เติน ชุง

นายกรัฐมนตรี

ANNEX 1

ASEAN SECTORAL MINISTERIAL BODIES

I. ASEAN POLITICAL-SECURITY COMMUNITY

1. ASEAN Foreign Ministers Meeting (AMM)

- ASEAN Senior Officials Meeting (ASEAN SOM)
- ASEAN Standing Committee (ASC)
- Senior Officials Meeting on Development Planning (SOMDP)

2. Commission on the Southeast Asia Nuclear Weapon-Free Zone (SEANWFZ Commission)

- Executive Committee of the SEANWFZ Commission

3. ASEAN Defence Ministers Meeting (ADMM)

- ASEAN Defence Senior Officials Meeting (ADSOM)

4. ASEAN Law Ministers Meeting (ALAWMM)

- ASEAN Senior Law Officials Meeting (ASLOM)

5. ASEAN Ministerial Meeting on Transnational Crime (AMMTC)

- Senior Officials Meeting on Transnational Crime (SOMTC)
- ASEAN Senior Officials on Drugs Matters (ASOD)
- Directors-General of Immigration Departments and Heads of Consular Affairs Divisions of Ministries of Foreign Affairs Meeting (DGICM)

ภาคผนวก 1

องค์การระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา

I. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

1. ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียน
 - คณะกรรมการประจำอาเซียน
 - เจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านการวางแผนการพัฒนา
2. คณะกรรมการเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
 - คณะกรรมการบริหารงานเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
3. ที่ประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียน
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสกลาโหมอาเซียน
4. ที่ประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านกฎหมาย
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านกฎหมาย
5. ที่ประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านอาชญากรรมข้ามชาติ
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสว่าด้วยอาชญากรรมข้ามชาติ
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสว่าด้วยเรื่องยาเสพติด
 - ที่ประชุมผู้อำนวยการ กรมการตรวจคนเข้าเมือง และหัวหน้ากองการกงสุล ของกระทรวงต่างประเทศ

6. **ASEAN Regional Forum (ARF)**
- ASEAN Regional Forum Senior Officials Meeting (ARF SOM)

II. ASEAN ECONOMIC COMMUNITY

1. **ASEAN Economic Ministers Meeting (AEM)**
- High Level Task Force on ASEAN Economic Integration (HLTF-EI)
 - Senior Economic Officials Meeting (SEOM)
2. **ASEAN Free Trade Area (AFTA) Council**
3. **ASEAN Investment Area (AIA) Council**
4. **ASEAN Finance Ministers Meeting (AFMM)**
- ASEAN Finance and Central Bank Deputies Meeting (AFDM)
 - ASEAN Director-General of Customs Meeting (Customs DG)
5. **ASEAN Ministers Meeting on Agriculture and Forestry (AMAF)**
- Senior Officials Meeting of the ASEAN Ministers on Agriculture and Forestry (SOM-AMAF)
 - ASEAN Senior Officials on Forestry (ASOF)
6. **ASEAN Ministers on Energy Meeting (AMEM)**
- Senior Officials Meeting on Energy (SOME)

6. ที่ประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก
- ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก

II. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1. ที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน
- คณะทำงานระดับสูงว่าด้วยการร่วมกลุ่มทางเศรษฐกิจ
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านเศรษฐกิจอาเซียน
2. คณะกรรมการเขตการค้าเสรีอาเซียน
3. คณะกรรมาธิการเขตการลงทุนอาเซียน
4. ที่ประชุมรัฐมนตรีด้านการคลังอาเซียน
- ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสธนาคารกลางและกระทรวงการคลังอาเซียน
 - ที่ประชุมอธิบดีศุลกากรอาเซียน
5. ที่ประชุมรัฐมนตรีด้านการเกษตรและป่าไม้อาเซียน
- ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสของรัฐมนตรีด้านการเกษตรและป่าไม้อาเซียน
 - เจ้าหน้าที่อาวุโสด้านป่าไม้อาเซียน
6. ที่ประชุมรัฐมนตรีด้านพลังงานอาเซียน
- ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านพลังงาน

7. **ASEAN Ministerial Meeting on Minerals (AMMin)**
 - ASEAN Senior Officials Meeting on Minerals (ASOMM)
8. **ASEAN Ministerial Meeting on Science and Technology (AMMST)**
 - Committee on Science and Technology (COST)
9. **ASEAN Telecommunications and Information Technology Ministers Meeting (TELMIN)**
 - Telecommunications and Information Technology Senior Officials Meeting (TELSOM)
 - ASEAN Telecommunication Regulators' Council (ATRC)
10. **ASEAN Transport Ministers Meeting (ATM)**
 - Senior Transport Officials Meeting (STOM)
11. **Meeting of the ASEAN Tourism Ministers (M-ATM)**
 - Meeting of the ASEAN National Tourism Organisations (ASEAN NTOs)
12. **ASEAN Mekong Basin Development Cooperation (AMBDC)**
 - ASEAN Mekong Basin Development Cooperation Steering Committee (AMBDC SC)
 - High Level Finance Committee (HLFC)
13. ASEAN Centre for Energy
14. ASEAN-Japan Centre in Tokyo

7. ที่ประชุมรัฐมนตรีด้านแร่ธาตุอาเซียน
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านแร่ธาตุอาเซียน
8. ที่ประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 - คณะกรรมการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาเซียน
9. ที่ประชุมรัฐมนตรีด้านโทรคมนาคมและสารสนเทศอาเซียน
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านโทรคมนาคมและสารสนเทศอาเซียน
 - คณะกรรมการผู้ตรวจด้านโทรคมนาคมอาเซียน
10. ที่ประชุมรัฐมนตรีด้านการขนส่งอาเซียน
 - การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านการขนส่ง
11. การประชุมรัฐมนตรีด้านการท่องเที่ยวอาเซียน
 - การประชุมองค์การการท่องเที่ยวแห่งชาติอาเซียน
12. ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาอาเซียน-ลุ่มแม่น้ำโขง
 - คณะกรรมการเตรียมการประชุมความร่วมมือเพื่อการพัฒนาอาเซียน-ลุ่มแม่น้ำโขง
 - คณะกรรมการระดับสูงการคลัง
13. ศูนย์พลังงานอาเซียน
14. ศูนย์อาเซียน-ญี่ปุ่น ณ กรุงโตเกียว

III. ASEAN SOCIO-CULTURAL COMMUNITY

1. **ASEAN Ministers Responsible for Information (AMRI)**
 - Senior Officials Meeting Responsible for Information (SOMRI)
2. **ASEAN Ministers Responsible for Culture and Arts (AMCA)**
 - Senior Officials Meeting for Culture and Arts (SOMCA)
3. **ASEAN Education Ministers Meeting (ASED)**
 - Senior Officials Meeting on Education (SOM-ED)
4. **ASEAN Ministerial Meeting on Disaster Management (AMMDM)**
 - ASEAN Committee on Disaster Management (ACDM)
5. **ASEAN Ministerial Meeting on the Environment (AMME)**
 - ASEAN Senior Officials on the Environment (ASOEN)
6. **Conference of the Parties to the ASEAN Agreement on Transboundary Haze Pollution (COP)**
 - Committee (COM) under the COP to the ASEAN Agreement on Transboundary Haze Pollution
7. **ASEAN Health Ministers Meeting (AHMM)**
 - Senior Officials Meeting on Health Development (SOMHD)

III. ประชาคม สังคม-วัฒนธรรมอาเซียน

1. ที่ประชุมรัฐมนตรีอาเซียน
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียน
2. ที่ประชุมรัฐมนตรีอาเซียนที่กำกับดูแลงานด้านวัฒนธรรมและศิลปะ
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนที่กำกับดูแลงานด้านวัฒนธรรมและศิลปะ
3. ที่ประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านการศึกษา
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษา
4. ที่ประชุมรัฐมนตรีด้านภัยพิบัติอาเซียน
 - คณะกรรมการด้านภัยพิบัติอาเซียน
5. ที่ประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านสิ่งแวดล้อม
 - เจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านสิ่งแวดล้อม
6. สมัชชารัฐภาคีต่อความตกลงอาเซียนเรื่องมลพิษหมอกควันข้ามแดน
 - คณะกรรมการของสมัชชารัฐภาคีต่อความตกลงอาเซียนเรื่องมลพิษหมอกควันข้ามแดน
7. ที่ประชุมรัฐมนตรีสาธารณสุขอาเซียน
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการพัฒนาสาธารณสุข

8. **ASEAN Labour Ministers Meeting (ALMM)**
 - Senior Labour Officials Meeting (SLOM)
 - ASEAN Committee on the Implementation of the ASEAN Declaration on the Protection and Promotion of the Rights of Migrant Workers
9. **ASEAN Ministers on Rural Development and Poverty Eradication (AMRDPE)**
 - Senior Officials Meeting on Rural Development and Poverty Eradication (SOMRDPE)
10. **ASEAN Ministerial Meeting on Social Welfare and Development (AMMSWD)**
 - Senior Officials Meeting on Social Welfare and Development (SOMSWD)
11. **ASEAN Ministerial Meeting on Youth (AMMY)**
 - Senior Officials Meeting on Youth (SOMY)
12. **ASEAN Conference on Civil Service Matters (ACCSM)**
13. ASEAN Biodiversity Centre
14. ASEAN Coordinating Centre for Humanitarian Assistance in Disaster Management (AHA Centre)
15. ASEAN Earthquakes Information Centre
16. ASEAN Specialised Meteorological Centre
17. ASEAN University Network (AUN)

8. ที่ประชุมรัฐมนตรีด้านแรงงานอาเซียน
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านแรงงานอาเซียน
 - คณะกรรมการการปฏิบัติตามปฏิญญาอาเซียนเกี่ยวกับการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานอาเซียน
9. ที่ประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านการพัฒนาชนบทและการขจัดความยากจน
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านการพัฒนาชนบทและการขจัดความยากจน
10. ที่ประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านสวัสดิการสังคมและการพัฒนา
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านสวัสดิการสังคมและการพัฒนา
11. ที่ประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านเยาวชน
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านเยาวชน
12. กรอบการประชุมอาเซียนว่าด้วยเรื่องข้าราชการพลเรือน
13. ศูนย์อาเซียนว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ
14. ศูนย์ประสานงาน การจัดการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยพิบัติ
15. ศูนย์ประชาสัมพันธ์ด้านแผ่นดินไหวอาเซียน
16. ศูนย์พยากรณ์อากาศอาเซียน
17. เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน

ANNEX 2

ENTITIES ASSOCIATED WITH ASEAN

I. PARLIAMENTARIANS

ASEAN Inter-Parliamentary Assembly (AIPA)

II. BUSINESS ORGANISATIONS

ASEAN Airlines Meeting
ASEAN Alliance of Health Supplement Association (AAHSA)
ASEAN Automotive Federation (AAF)
ASEAN Bankers Association (ABA)*
ASEAN Business Advisory Council (ASEAN-BAC)
ASEAN Business Forum (ABF)*
ASEAN Chamber of Commerce and Industry (ASEAN-CCI)
ASEAN Chemical Industries Council
ASEAN Federation of Textiles Industries (AFTEX)
ASEAN Furniture Industries Council (AFIC)
ASEAN Insurance Council (AIC)
ASEAN Intellectual Property Association (ASEAN IPA)
ASEAN International Airports Association (AAA)
ASEAN Iron & Steel Industry Federation
ASEAN Pharmaceutical Club
ASEAN Tourism Association (ASEANTA)
Federation of ASEAN Economic Associations (FAEA)

ภาคผนวก 2

องค์การที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน

1. รัฐสภา

สมัชชารัฐสภาอาเซียน

2. องค์กรภาคธุรกิจ

ที่ประชุมสายการบินอาเซียน

สมาคมส่งเสริมสุขภาพประจำเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

สมาคมยานยนต์แห่งอาเซียน

สมาคมธนาคารอาเซียน

สภาที่ปรึกษาธุรกิจอาเซียน

ที่ประชุมทางด้านธุรกิจของอาเซียน

สภาหอการค้าและอุตสาหกรรมอาเซียน

สภาผู้ประกอบการธุรกิจเคมีอาเซียน

สมาพันธ์อุตสาหกรรมสิ่งทอแห่งอาเซียน

สภาการอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์อาเซียน

สภาการประกันภัยอาเซียน

สมาคมทรัพย์สินทางปัญญาอาเซียน

สมาคมทำอากาศยานระหว่างประเทศแห่งอาเซียน

สมาพันธ์อุตสาหกรรมเหล็กและแร่เหล็ก

ชมรมเภสัชแห่งอาเซียน

สมาคมการท่องเที่ยวประจำอาเซียน

สมาพันธ์แห่งสมาคมเศรษฐกิจอาเซียน

Federation of ASEAN Shippers' Council
US-ASEAN Business Council

III. THINK TANKS AND ACADEMIC INSTITUTIONS ASEAN-ISIS Network

IV. ACCREDITED CIVIL SOCIETY ORGANISATIONS

ASEAN Academics of Science, Engineering and Technology (ASEAN CASE)

ASEAN Academy of Engineering and Technology (AAET)

ASEAN Association for Clinical Laboratory Sciences (AACLS)

ASEAN Association for Planning and Housing (AAPH)

ASEAN Association of Radiologists (AAR)

ASEAN Chess Confederation (ACC)

ASEAN Confederation of Employers (ACE)

ASEAN Confederation of Women's Organisation (ACWO)

ASEAN Constructors Federation (ACF)

ASEAN Cosmetics Association (ACA)

ASEAN Council for Japan Alumni (ASCOJA)

ASEAN Council of Teachers (ACT)

ASEAN Federation for Psychiatric and Mental Health (AFPMH)

ASEAN Federation of Accountants (AFA)

ASEAN Federation of Electrical Engineering Contractors (AFEEC)

ASEAN Federation of Engineering Organization (AFEO)

ASEAN Federation of Flying Clubs (AFFC)

ASEAN Federation of Forwarders Associations (AFFA)

สมาพันธ์สภาผู้ส่งสินค้าทางเรืออาเซียน

สภาธุรกิจระหว่างสหรัฐ-อาเซียน

3. สถาบันวิชาการ

เครือข่ายสถาบันศึกษายุทธศาสตร์และนานาชาติระหว่างประเทศของอาเซียน

4. องค์กรภาคประชาสังคม

สถาบันการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมและเทคโนโลยีแห่งอาเซียน

สถาบันการศึกษาด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยีของอาเซียน

สมาคมห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์แห่งอาเซียน

สมาคมวางแผนและการเคหะแห่งอาเซียน

สมาคมรังสีวิทยาอาเซียน

สมาพันธ์หมากรุกอาเซียน

สมาพันธ์นายจ้างอาเซียน

สมาพันธ์องค์กรสตรีอาเซียน

สมาพันธ์ผู้ก่อสร้างอาเซียน

สมาคมผู้ผลิตเครื่องสำอางอาเซียน

สภานิสิตเก่าญี่ปุ่นแห่งอาเซียน

สภาอาจารย์แห่งอาเซียน

สหพันธ์จิตเวชศาสตร์และสุขภาพจิตแห่งอาเซียน

สหพันธ์นักบัญชีอาเซียน

สหพันธ์ผู้รับเหมาวิศวกรรมไฟฟ้าแห่งกลุ่มประเทศอาเซียน

สหพันธ์องค์กรวิศวกรรมแห่งอาเซียน

สหพันธ์สโมสรการบินแห่งอาเซียน

สมาพันธ์สมาคมผู้รับจัดการขนส่งสินค้าอาเซียน

ASEAN Federation of Heart Foundation (AFHF)
ASEAN Federation of Land Surveying and Geomatics (ASEAN FLAG)
ASEAN Federation of Mining Association (AFMA)
ASEAN Fisheries Federation (AFF)
ASEAN Football Federation (AFF)
ASEAN Forest Products Industry Club (AFPIC)
ASEAN Forestry Students Association (AFSA)
ASEAN Handicraft Promotion and Development Association (AHPADA)
ASEAN Kite Council (AKC)
ASEAN Law Association (ALA)
ASEAN Law Students Association (ALSA)
ASEAN Music Industry Association (AMIA)
ASEAN Neurosurgical Society (ANS)
ASEAN NGO Coalition on Ageing
ASEAN Non-Governmental Organizations for the Prevention of Drugs and Substance Abuse
ASEAN Oleochemical Manufacturers Group (AOMG)
ASEAN Orthopaedic Association (AOA)
ASEAN Paediatric Federation (APF)
ASEAN Para Sports Federation (APSF)
ASEAN Ports Association (APA)
ASEAN Thalassaemia Society (ATS)
ASEAN Valuers Association (AVA)
ASEAN Vegetable Oils Club (AVOC)
Asian Partnership for Development of Human Resources in Rural Asia (AsiaDHRRRA)
Committee for ASEAN Youth Cooperation (CAYC)
Federation of ASEAN Consulting Engineers (FACE)
Federation of ASEAN Public Relations Organizations (FAPRO)
Federation of ASEAN Shipowners' Associations (FASA)
Medical Association of Southeast Asian Nations Committee (MASEAN)

สหพันธ์มูลนิธิโรคหัวใจแห่งอาเซียน
สหพันธ์รางวัลและสำรวจที่ดินแห่งอาเซียน
สหพันธ์สมาคมเหมืองแร่แห่งอาเซียน
สหพันธ์การประมงแห่งอาเซียน
สหพันธ์ฟุตบอลอาเซียน
สมาคมผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมป่าไม้แห่งอาเซียน
สมาคมนักศึกษาวิชาวนศาสตร์แห่งอาเซียน
สมาคมส่งเสริมและพัฒนาหัตถกรรมแห่งอาเซียน
สภาว่าวแห่งอาเซียน
สมาคมกฎหมายแห่งอาเซียน
สมาคมนักศึกษากฎหมายแห่งอาเซียน
สมาคมอุตสาหกรรมดนตรีแห่งอาเซียน
สมาคมศัลยกรรมทางประสาทแห่งอาเซียน
สมาพันธ์องค์กรเอกชนว่าด้วยผู้สูงอายุแห่งอาเซียน
องค์กรเอกชนเพื่อการป้องกันการใช้ยาเสพติดและสารเสพติดแห่งอาเซียน
กลุ่มผู้ผลิตน้ำมันแห่งอาเซียน
สมาคมศัลยกรรมกระดูกแห่งอาเซียน
สหพันธ์กุมารแพทย์แห่งอาเซียน
สหพันธ์กีฬาคนพิการแห่งอาเซียน
สมาคมท่าเรืออาเซียน
สมาคมโรคธาลัสซีเมีย
สมาคมผู้ประเมินราคาแห่งอาเซียน
สมาคมผู้ผลิตน้ำมันพืชแห่งอาเซียน
หุ้นส่วนเอเชียเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในชนบทเอเชีย
คณะกรรมการความร่วมมือด้านเยาวชนอาเซียน
สหพันธ์ที่ปรึกษาด้านวิศวกรแห่งอาเซียน
สหพันธ์องค์กรประชาสัมพันธ์แห่งอาเซียน
สหพันธ์สมาคมเจ้าของเรืออาเซียน
คณะกรรมการสมาคมแพทย์แห่งชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

Rheumatism Association of ASEAN (RAA)
Southeast Asia Regional Institute for Community and Education
(SEARICE)
Southeast Asian Studies Regional Exchange Program (SEASREP)
Foundation
Veterans Confederation of ASEAN Countries (VECONAC)

V. OTHER STAKEHOLDERS IN ASEAN

ASEANAPOL
Federation of Institutes of Food Science and Technology in ASEAN
(FIFSTA)
Southeast Asian Fisheries Development Centre (SEAFDEC)
Working Group for an ASEAN Human Rights Mechanism

สมาคมโรคไขข้ออักเสบแห่งอาเซียน

สถาบันภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ว่าด้วยการศึกษาและชุมชน

มูลนิธิโครงการแลกเปลี่ยนระดับภูมิภาคว่าด้วยเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา

สมาพันธ์ทหารผ่านศึกของประเทศอาเซียน

5. กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ ในอาเซียน

ที่ประชุมอธิบดีกรมตำรวจอาเซียน

สหพันธ์สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านอาหารแห่งอาเซียน

ศูนย์การพัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

คณะทำงานว่าด้วยกลไกสิทธิมนุษยชนแห่งอาเซียน

ANNEX 3

ASEAN FLAG

The ASEAN Flag represents a stable, peaceful, united and dynamic ASEAN. The colours of the Flag -- blue, red, white and yellow -- represent the main colours of the flags of all the ASEAN Member States.

The blue represents peace and stability. Red depicts courage and dynamism. White shows purity and yellow symbolises prosperity.

The stalks of padi represent the dream of ASEAN's Founding Fathers for an ASEAN comprising all the countries in Southeast Asia bound together in friendship and solidarity. The circle represents the unity of ASEAN.

ภาคผนวก 3

ธงอาเซียน

ธงอาเซียนแสดงถึงเสถียรภาพ สันติภาพ ความสามัคคีและพลวัตของอาเซียน สีของธง ได้แก่ น้ำเงิน แดง ขาว และเหลือง ซึ่งแสดงถึงสีหลักในธงชาติของบรรดาประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมด

น้ำเงิน แสดงถึงสันติภาพและเสถียรภาพ แดง บ่งชี้ความกล้าหาญและความก้าวหน้า ขาว แสดงความบริสุทธิ์ เหลือง เป็นสัญลักษณ์ของความเจริญรุ่งเรือง

รวงข้าวแสดงถึง ความใฝ่ฝันของบรรดาผู้ก่อตั้งอาเซียนให้มีอาเซียนที่ประกอบด้วย บรรดาประเทศทั้งหมดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผูกพันกันอย่างมีมิตรภาพและเป็นหนึ่งเดียว วงกลม แสดงถึงเอกภาพของอาเซียน

The specification of Pantone Colour adopted for the colours of the ASEAN Flag are:

Blue: Pantone 19-4053 TC
Red: Pantone 18-1655 TC
White: Pantone 11-4202 TC
Yellow: Pantone 13-0758 TC

For the printed version, the specifications of colours (except white) will follow those for the colours of the ASEAN Emblem, i.e.:

Blue: Pantone 286 or Process Colour 100C 60M 0Y 6K
Red: Pantone Red 032 or Process Colour 0C 91M 87Y 0K
Yellow: Pantone Process Yellow or Process Colour 0C 0M 100Y 0K

The ratio of the width to the length of the Flag is two to three, and the size specifications for the following Flags are:

Table Flag: 10 cm x 15 cm
Room Flag: 100 cm x 150 cm
Car Flag: 10 cm x 30 cm
Field Flag: 200 cm x 300 cm

รายละเอียดของแถบสีที่ได้รับการรับรองสำหรับสีของธงอาเซียน ได้แก่

น้ำเงิน: แถบสี 19-4053 TC
แดง: แถบสี 18-1655 TC
ขาว: แถบสี 11-4202 TC
เหลือง: แถบสี 13-0758 TC

สำหรับสีที่ใช้ในการพิมพ์ รายละเอียดของแถบสี (ยกเว้นสีขาว) ให้เป็นไปตามสีของดวงตราอาเซียน ได้แก่

น้ำเงิน: แถบสี 258 หรือสีชุด 100C 60M 0Y 6K
แดง: แถบสี แดง 032 หรือสีชุด 0C 91M 87Y 0K
เหลือง: แถบสีชุดสีเหลืองหรือสีชุด 0C 0M 100Y 0K

สัดส่วนของความกว้างต่อความยาวของธงคือสองต่อสาม และรายละเอียดของขนาดของธงมีดังนี้

ธงตั้งโต๊ะ: 10 ซม. x 15 ซม.
ธงประดับห้อง: 100 ซม. x 150 ซม.
ธงประจำรถ: 10 ซม. x 30 ซม.
ธงภาคสนาม: 200 ซม. x 300 ซม.

ANNEX 4
ASEAN EMBLEM

The ASEAN Emblem represents a stable, peaceful, united and dynamic ASEAN. The colours of the Emblem -- blue, red, white and yellow -- represent the main colours of the crests of all the ASEAN Member States.

The blue represents peace and stability. Red depicts courage and dynamism. White shows purity and yellow symbolises prosperity.

The stalks of padi represent the dream of ASEAN's Founding Fathers for an ASEAN comprising all the countries in Southeast Asia bound together in friendship and solidarity. The circle represents the unity of ASEAN.

The specification of Pantone Colour adopted for the colours of the ASEAN Emblem are:

Blue: Pantone 286

Red: Pantone Red 032

Yellow: Pantone Process Yellow

ภาคผนวก 4
ดวงตราอาเซียน

ดวงตราอาเซียนแสดงถึงเสถียรภาพ สันติภาพ ความสามัคคีและพลวัตของอาเซียน สีของธง ได้แก่ น้ำเงิน แดง ขาว และเหลือง ซึ่งแสดงถึงสีหลักในตราประจำชาติของ บรรดาประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมด

น้ำเงิน แสดงถึงสันติภาพและเสถียรภาพ แดง บ่งชี้ความกล้าหาญและความก้าวหน้า ขาว แสดงความบริสุทธิ์ เหลือง เป็นสัญลักษณ์ของความเจริญรุ่งเรือง

รวงข้าวแสดงถึง ความใฝ่ฝันของบรรดาผู้ก่อตั้งอาเซียนให้มีอาเซียนที่ประกอบด้วย บรรดาประเทศทั้งหมดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผูกพันกันอย่างมีมิตรภาพและเป็นหนึ่งเดียว วงกลม แสดงถึงเอกภาพของอาเซียน

รายละเอียดของแถบสีที่ได้รับการรับรองสำหรับสีของดวงตราอาเซียน ได้แก่

น้ำเงิน: แถบสี 258

แดง: แถบสีแดง 032

เหลือง: แถบสีผสมแล้วสีเหลือง

For four-colour printing process, the specifications of colours will be:

Blue: 100C 60 M 0Y 6K (100C 60M 0Y 10K)

Red: 0C 91M 87Y 0K (0C 90M 90Y 0K)

Yellow: 0C 0M 100Y 0K

Specifications in brackets are to be used when an arbitrary measurement of process colours is not possible.

In Pantone Process Colour Simulator, the specifications equal to:

Blue: Pantone 204-1

Red: Pantone 60-1

Yellow: Pantone 1-3

The font used for the word "ASEAN" in the Emblem is lower-case Helvetica in bold.

สำหรับกระบวนการพิมพ์แบบสี่สี รายละเอียดของสีจะเป็น

น้ำเงิน: 100C 60M 0Y 6K (100C 60M 0Y 10K)

แดง: 0C 91M 87Y 0K (0C 90M 90Y 0K)

เหลือง: 0C 0M 100Y 0K

ให้ใช้รายละเอียดที่อยู่ในวงเล็บเมื่อการวัดใดๆ ของสีชุดนั้น ไม่สามารถทำได้

ในตัวจำลองแถบสีชุด ให้รายละเอียดเท่ากับ

น้ำเงิน: แถบสี 204-1

แดง: แถบสี 60-1

เหลือง: แถบสี 1-3

รูปแบบตัวอักษรที่ใช้สำหรับคำว่า "อาเซียน" ในดวงตราอาเซียนคือ Helvetica ตัวเล็ก หนา